O O eu- O o o DESPRE Alexey Smirnoe Lomonosov co o I O S Σ S o o țarul rus eșuat Karl Philip sau intriga suedeză din vremea necazurilor istorie/geografie/etnografie Alexei Smirnov | Eu, desăvârșitul țar rus Karl Philip, sau intriga suedeză a Epocii Necazurilor Editura "Lomonosov" Moscova UDC Q ( ) O BBC ( ) De la Ilustrații de I Tibilova ISBN - - I (c) Alexey Smirnov (c) Media) "Și Idaie ivspio" Lomonosovs Carusel regal Expresia "aspectul este înșelător" a fost cel mai bun mod de a-l caracteriza pe regele suedez Carol al IX-lea Moda masculină dominantă la începutul secolului al XVII-lea era propria sa tunsoare scurtă (perucile au apărut aproape o jumătate de secol mai târziu), iar monarhul chel a arătat miracole de ingeniozitate, încercând să creeze o oarecare aparență de păr din părul rar de pe cap Coaforul de la curte, fără îndoială, se considera cel mai nefericit dintre oameni, fiind nevoit să acopere cu jale chel regal cu trei șuvițe subțiri de păr răsucite ca niște codițe Două cozi de șobolan au mers la frunte de la tâmple, una întinsă spre ele prin tot craniul din spatele capului Proprietarul unei astfel de coafuri ar putea fi cu ușurință clasificat ca un popor vanitător, superficial și cu voință slabă, dependent de opiniile mediului înconjurător și incapabil să găsească calea de ieșire chiar și din cele mai simple situații cotidiene Cu toate acestea, a-l considera pe Carol al IX-lea ca atare ar fi o greșeală de neiertat Mult mai exact, privirea lui, inteligentă, ascuțită și suspicioasă, vorbea despre calitățile personale ale regelui, sub care tremurau cei mai fideli însoțitori ai monarhului Părea că vede în ele abisuri de rău ascunse Țarul rus eșuat Karl Philip chiar de la curtenii înșiși Carol al IX-lea, un luteran profund credincios care și-a condus propriile cercetări religioase, a ajuns cu mult timp în urmă la concluzia că lumea este înfundată în păcat, iar manifestările vizibile ale bunătății se dovedesc cel mai adesea a fi doar o înfățișare insidioasă în care apare diavolul Experiența propriei vieți nu a făcut decât să întărească atitudinea sceptică a lui Karl față de oameni și ideea că forțele întunericului au trecut la ofensivă, catolicii fiind avangarda lor În , execuția la Linköping a zece aristocrați influenți, dintre care cinci membri ai consiliului regal, a finalizat transferul puterii în Suedia din mâinile monarhului legitim destituit - regele Sigismund Vasa - în mâinile unchiului său, Ducele Charles de Südermanland, recunoscut cu un an înainte de masacrul aderenților Sigismund "conducătorul ereditar al statului" Sute de susținători suedezi ai lui Sigismund au fugit în Polonia, unde a fost ales rege în De acolo au trimis scrieri de propagandă umilitoare în toată Europa Stema lui Karl a fost desenată ca o combinație între o sabie de călău, o roată de tortură și o spânzurătoare, însoțind imaginea cu următoarea rimă: Raft, bloc de tocat, roată - aceasta este fața riglei Călăul are un caz - își taie capul de pe umăr Ei trag de un țăruș fără încercare - sângele este peste tot, ca apa Karl a încercat să prezinte privarea de putere a lui Sigismund ca o victorie în lupta adevăratei credințe cu erezia "papală", dar chiar și în principatele și ducatele luterane ale Germaniei, această viziune asupra evenimentelor suedeze a prins rădăcini cu greu Conducătorii Europei, indiferent de apartenența lor religioasă, au aderat la idei tradiționale și extrem de jignitoare pentru Charles despre cauzele reale ale luptei În opinia lor, unchiul deștept a folosit pur și simplu religia pentru a-și detrona nepotul catolic, care se afla de prea mult timp în Polonia și a părăsit Suedia în grija unei rude perfide Carol în Europa a fost numit un "uzurpator", un "răzvrătit", care a invadat sfântul sfintelor din această lume - tronul monarhului legitim Acest lucru nu a fost binevenit de nicio

religie creștină, fie că este vorba de catolicism, luteranism sau chiar "dreapta moscovită" Carusel regal erezie glorioasă" Din disperare, noul conducător al Suediei a început să încline spre calvinism, provocând reproșurile propriilor săi pastori: această direcție a luteranismului a permis înlăturarea monarhilor care au încălcat poruncile lui Dumnezeu, adică a oferit o justificare "cerească" pentru lovitura de stat comise de Charles Totuși, scorurile cu Sigismund nu s-au încheiat încă După ce și-a păstrat titlul de rege suedez, nepotul nu a abandonat planurile de a recâștiga tronul suedez Cu "muștele lui spion" (cum erau numiti literalmente cercetașii la acea vreme), el a trimis mesaje secrete în Suedia, în care și-a informat supușii cu privire la iminenta întoarcere victorioasă, a cerut să nu urmeze ordinele conducătorului ilegal și a îndemnat să mergi lângă el în lupte În timp ce războiul cu polonezii se desfășura departe de Suedia, cele două state împărțeau Estonia și Livonia cu putere, dar adevăratul coșmar pentru Karl era posibilitatea lovirii lui Sigismund asupra Finlandei Polonezii nu aveau suficiente nave pentru a debarca un asalt amfibiu - riscul de a-l ajuta pe Sigismund cu flota Spaniei catolice părea prea îndepărtat - dar "forțele papale", ale cărora Sigismund era întruchiparea lui Carol, puteau pătrunde în Finlanda prin Rusia În , excelenta cavalerie poloneză, formată din mai puțin de patru mii de călăreți, a învins complet armata suedeză de de oameni în bătălia de la Kirkholm, lângă Riga Charles însuși abia a scăpat din urmărirea călare a unui nobil suedez care s-a sacrificat pentru monarh Experiența lui Kirkholm a arătat că, dacă armata poloneză ar pătrunde la granițele Suediei-Finlandei, ar fi extrem de greu să-i reziste Karl a fost informat despre posibilitatea unei apropieri între Polonia și Rusia; dacă s-ar întâmpla acest lucru, doar cetatea Vyborg ar sta în calea străpungerii armatelor statelor unite în Finlanda În anii - , o mare ambasadă poloneză condusă de cancelarul lituanian Lev Sapega a vizitat Moscova, prezentând un proiect de unire între Polonia și Rusia, asemănător cu cel care a existat între Polonia și Lituania Trebuia să bată o monedă comună, să construiască o flotă comună în Marea Baltică și să urmărească o politică externă comună ô Țarul rus eșuat Karl Philip Istoria anului s-a repetat, când ambasadorii ruși, veniți la Cracovia pentru Sejm, l-au propus pe țarul Fedor regilor polonezi și au tras perspective tentante pentru unirea celor două state Numai lipsa fondurilor pentru a mitui nobilii și cererile excesive ale moscoviților au rupt acordul "Moscoviții vor să coasă Polonia în țara lor, ca o mânecă la un caftan!" - a exclamat unul dintre alegători, nemulțumit de propunerea de a transfera capitala comună la Moscova și de proiectul stemei prezentat de ambasadorii ruși, în care coroana Poloniei era pusă sub capacul lui Monomakh Cu toate acestea, condițiile pentru unirea Poloniei și Rusiei, propuse de Lev Sapieha, au fost mult mai realiste Din fericire pentru Suedia, țarul rus Boris Godunov a urmărit scopuri mondene: a vrut să profite de ciocnirea dintre suedezi și polonezi pentru câștiguri teritoriale Tatishchev, care a negociat cu partea rusă, l-a șantajat pe Sapega cu faptul că Karl se presupune că "se supune țarului și îi cedează Estonia" și, prin urmare, Moscova așteaptă propuneri la fel de interesante din partea regelui polonez Sigismund Discuția a devenit imediat mai aprinsă Procesul-verbal al negocierilor a păstrat pentru posteritate următorul schimb de observații al aliaților eșuați, indicând că părțile nu s-au înțeles "Minti!" - cu simplitatea caracteristică diplomaților ruși de la începutul secolului al XVII-lea, Tatișciov a tăiat, la care Lev Sapega, pierzându-și luciul european, a răspuns în consecință: "Tu însuți minți, iobag! Ar trebui

să vorbești cu mirii care curăță gunoiul de grajd, iar printre aceștia sunt mai educați decât tine! În același timp, Boris Godunov negocia cu ambasada Suediei care a sosit la Moscova, căutând confirmarea păcii Tyavzinsky Boierii Dumei ai țarului au folosit cu pricepere situația tensionată care a apărut din prezența în capitala Rusiei a ambasadelor statelor beligerante Le-au raportat suedezilor, dând semnificativ din cap spre curtea poloneză: "Sigismund dorește atât de mult o alianță cu regele, încât îi transferă toată Livonia" Țarul Boris, chiar și după standardele rusești, era considerat o persoană needucată - ca toți monarhii ruși, el nu a Carusel regal - nu cunoștea o singură limbă străină, în plus, spre deosebire de predecesorii săi de pe tron, nu știa să citească și să scrie nici măcar în limba maternă - totuși, nu trebuia să fie viclean Rușii erau renumiti peste hotare ca mari fani ai șahului, iar Boris, într-un joc diplomatic cu polonezii și suedezii, a pregătit un pion gata de promovare El l-a prezentat pe Leo Sapieha prințului suedez Gustav, fiul nelegitim al lui Eric al XIV-lea și al Catherinei Mansdotter, pe care intenționa să-l prezinte drept candidat la tronul suedez Boris l-a ademenit pe prințul sărac din Italia, unde s-a angajat în alchimie și medicină, primind porecla "Noul Paracelsus" în onoarea celebrului medic și chimist german din secolul al XV-lea Gustav și-a câștigat existența timp de mulți ani lucrând ca mire Țarul rus a promis că îl va căsători pe prinț cu fiica sa Xenia și îl va ajuta să obțină coroana suedeză Din păcate, Noul Paracelsus și-a eșuat patronul în cel mai neașteptat mod În drum spre Rusia, Gustav a întâlnit la Danzig o tânără pe nume Katerina, soția proprietarului hotelului, și s-a aprins de o pasiune atât de mare pentru ea, încât a luat cu el un cuplu căsătorit în Rusia Nu numai că nu s-a putut despărți de pasiunea sa din Danzig, chiar și de dragul fiicei regale, dar a refuzat și să participe la intriga împotriva Suediei Ulterior, Boris l-a trimis pe Gustav într-un exil onorabil în Uglich Noul Paracelsus a murit în fără să fie vreodată împărăteasă A preferat perspectiva de a deveni rege suedez decât să se plimbe cu sania pe străzile pline de denivelări ale unui oraș de provincie împreună cu iubita sa - "a luat total stăpânire" pe el, așa cum el însuși s-a plâns unor cunoștințe ocazionale Cu toate acestea, în , nimeni nu putea prevedea cum avea să devină intriga regală cu Gustav Atât diplomații polonezi, cât și suedezi au văzut în comportamentul lui Boris o amenințare clară pentru monarhii lor Ambele ambasade au părăsit Rusia fără nimic Polonezii au semnat un armistițiu de douăzeci de ani cu țarul Boris, iar la întoarcerea acasă, Lev Sapega, sub impresia unui tratament nesecular al acestuia și a lipsei de amploare politică a țarului, i-a prezentat regelui un proiect mai tradițional decât cel cu pe care s-a dus în Moscovia Era un plan de război cu Rusia IO Țarul rus eșuat Karl Philip Furtuna de data aceasta a trecut de Suedia Dar Carol al IX-lea nu a vrut să-și asume riscuri, mizând pe diferențe insurmontabile între dușmanii săi La urma urmei, țarul rus și singur, chiar și fără ajutorul Poloniei, ar fi putut foarte bine să încerce să invadeze Finlanda, ceea ce se întâmplase de multe ori înainte Această parte a regatului a fost extrem de vulnerabilă după recentul război civil dintre susținătorii lui Sigismund și Charles În discursul său la moșii din vara anului la Stockholm, Charles a subliniat situația politicii externe a țării, concluzionand că rușii sunt cei mai periculoși vecini ai Suediei, care nu vor fi opriți de nicio concesiune: "Suedezii au trei vecini - danezi, polonezi și ruși Ei pot trăi în pace cu danezii dacă le cedează "Trei Coroane", care sunt stema originală a Suediei, le oferă vechile posesiuni suedeze din Laponia, le

permit să facă comerț liber, în condiții de egalitate cu suedezii , cu toate minele regatului și nu începe niciodată să ne amintim de nedreptățile provocate danezilor de la Pacea de la Stettin Cu polonezii se poate incheia pacea in opt ani, nu trebuie decat sa le dai Pernau si Dorpat si sa nu intre in esenta conflictului Adevărat, nu se știe ce va beneficia coroana suedeză din toate acestea Cât despre ruși, poți fi în relații amicale cu ei dacă le dai Narva, Revel și Vyborg Dar chiar și în acest caz, pacea va dura doar atâta timp cât vor rușii " Se părea că comportamentul țarului rus Boris a justificat cele mai urâte presimțiri ale lui Carol Pacea Tyavzinsky din nu a fost încă ratificată de rege, nemulțumit de faptul că Narva din nou, după o scurtă ședere în Rusia, s-a retras pentru totdeauna în Suedia Formal, nu a fost nimic de reproșat diplomației ruse - pacea a fost semnată cu regele Suediei Sigismund, iar după ce a fost expulzat din țară, acesta l-a îndemnat pe țarul Boris să nu acorde atenție intrigilor ducelui Charles, care apoi a amânat transferul către Rusia, conform termenilor acordului, a cetății Kexholm cu împrejurimile, cerând apoi să asigure acordul cu un sărut al crucii între el, duce și țarul Boris "Acest lucru ar trebui să fie discutat numai cu Noi și cu nimeni altcineva", a spus Sigismund, promițând că în scurt timp Carusel regal ȘI În timp, se va întoarce în Suedia și atunci va fi posibil să se organizeze o ceremonie solemnă de ratificare a tratatului Din păcate, vremurile din Suedia nu au fost foarte propice pentru normalizarea relațiilor cu țările vecine Sigismund, care a sosit în Suedia în cu o armată pentru a-și afirma puterea, a fost învins de Carol în bătălia de la Stonggebru doi ani mai târziu, iar monarhul suedez încoronat a fugit în Polonia, pentru a nu mai apărea niciodată în patria sa "Trebuie să ratificăm pacea!" - a repetat Karl în diferite variante în mesajele sale către țarul rus, dar Moscova a reușit cu răspunsuri evazive Se părea că Boris Godunov a ales tactica potrivită de așteptare: Rusia în timpul domniei sale s-a îmbogățit și a câștigat putere, în timp ce Suedia, epuizată de războiul cu Polonia și de tulburările interne, a pierdut treptat ocazia de a conduce un dialog cu Moscova pe picior de egalitate Și atunci natura însăși i-a venit în ajutorul lui Karl Trei ani la rând, din cauza ploilor abundente și a înghețurilor din Rusia, a avut loc o eșec de recoltă Foametea din a atins proporții groaznice, încercările lui Boris de a hrăni muribunzii, de a distribui bani săracilor din Moscova, nu au făcut decât să sporească haosul și au devastat vistieria Auzind despre binecuvântările regale, oameni din toată țara s-au repezit la Moscova, mulți au murit pe drum, dar chiar și cei care au ajuns în capitală nu au putut conta decât pe o moarte rapidă: stocurile regale de pâine s-au epuizat rapid, prețul cerealelor s-a avântat de sute de ori - pomana în numerar nu i-a putut salva pe cei flămânzi "Jur pe Dumnezeu, este adevărat că am văzut cu ochii mei cum oamenii zăceau pe străzi și, ca vitele, mâncau iarba vara și fânul iarna Unii erau deja morți, cu fân și bălegar ieșit din gură, iar alții mâncau fecale umane și fân Nu numărați câți copii au fost uciși, sacrificați, fierți de părinți, părinți de copii, oaspeți de gazde și, dimpotrivă, gazde de oaspeți Carnea umană, tocată mărunt și coaptă în plăcinte, era vândută în piață pentru carne de animale și devorată, așa că călătorul la acea vreme trebuia să se ferească de cel cu care stătea noaptea", spune Konrad Bussov, un german, despre ce a văzut la Moscova, care a servit în Rusia și și-a lăsat amintirile din această perioadă a vieții sale Tarul rus eșuat Karl Philip "Foametea din Rusia este o pedeapsă de sus pentru faptul că rușii nu vor să confirme pacea veșnică a Suediei cu Rusia!" - așa că Karl a reacționat la vestea teribilului dezastru care se abătuse

în Moscovia Sub pedeapsa de moarte, el a interzis exportul de cereale din Narva în Rusia pentru vânzare Granița Suediei cu Rusia a fost închisă mulțimilor de oameni înfometați Foamea trebuia să fie cel mai bun diplomat suedez în negocierile cu arogantul țar Boris Doar o recoltă bună din a oprit dezastrul În cei trei ani de foamete, aproximativ o jumătate de milion de oameni au murit Centrul țării a fost depopulat - țăranii au fugit în periferiile sudice mai bine hrănite ale statului, mii de iobagi de curte, alungați de boieri în stradă, ca să nu hrănească guri în plus, alcătuit bande de tâlhari Țarul Boris a fost blestemat ca fiind vinovat de toate necazurile care s-au abătut asupra țării Stabilitatea Rusiei a fost ruptă, oamenii care s-au văzut sub formă de animal nu au mai putut să se întoarcă la fosta lor viață respectabilă Conceptele de bine și rău au dispărut din imaginația populară Carol al IX-lea, analizând relatările spionilor suedezi care relatau știri politice și economice din Rusia, nu a putut să nu acorde atenție zvonurilor despre diferite semne și semne rele care s-au răspândit în toată țara Turnul de noapte al arcașilor, care se îndrepta spre Kremlin, a văzut cum un car tras de un angrenaj trecea peste camerele regale Coșerul, îmbrăcat în poloneză, biciui gardul palatului cu biciul și strigă atât de îngrozitor, încât arcașii au fugit În diferite locuri, oamenii au privit o cometă care se repezi pe cer în timpul zilei - un semn sigur de necaz Pe străzile Moscovei au apărut brusc o mulțime de vulpi de o culoare închisă neobișnuită, asemănătoare cu vulpea argintie siberiană Undeva au văzut lupi devorându-se între ei, într-o zonă peștii au dispărut brusc, iar în alta toate păsările au dispărut deodată Pentru Carol al IX-lea, astfel de mesaje transportau informații practice clare: poporul rus este șocat, iar societatea este pregătită pentru schimbări de cea mai îngrozitoare natură, trebuie doar să așteptați Foametea a dat o lovitură mortală dinastiei Godunov De câțiva ani încoace, în Rusia circulă un zvon că fiul cel mic al lui Ivan cel Groaznic, țarevici Dmitri, care a murit în mod misterios la Uglich, a rămas de fapt în viață A avut multă durere Carusel regal mai multe drepturi la tron decât parvenitul Godunov, care, după părerea boierilor, a stat pe tronul Rusiei prin viclenie și înșelăciune Poveștile că Dmitri nu a murit au primit în curând o confirmare reală În sacii de cereale trimiși din Polonia în Rusia înfometată, au început să apară apeluri semnate cu numele său Prințul a anunțat că Boris Godunov nu a reușit să-l omoare și că el însuși va veni curând din Polonia în Rusia pentru a sta pe tron În octombrie , Dmitri, după ce a traversat Niprul lângă Kiev cu o mână de aventurieri polonezi și ruși, a intrat pe teritoriul Rusiei Se părea că țara așteaptă doar apariția unei persoane capabile să-l înlocuiască pe urâtul țar Boris Orașele s-au predat țareviciului unul după altul fără luptă, mii de armate trimise de țar de la Moscova au trecut de partea impostorului Boierii și guvernatorul, care au rămas loiali lui Boris, au fost reținuți de orășenii răzvrătiți Deci, de exemplu, guvernatorul lui Putivl, Mihail Saltykov, care a decis să reziste armatei care se apropia a lui Dmitry, a fost capturat de locuitorii orașului și, după ce și-a legat o frânghie de barbă, în această formă, ca un urs îmblânzit, l-au adus în tabăra lui Dmitri Țarul Boris a scris scrisori lungi către instanțele europene, inclusiv în Suedia, explicând că bărbatul care se dădea drept țareviciul Dmitri era un călugăr fugar Grișka Otrepiev și nu trebuie să aibă încredere, dar cuvintele nu puteau înlocui succesul militar La începutul anului , Carol al IX-lea a trimis comisari la granița cu Rusia cu o ofertă de asistență militară împotriva impostorului Pentru aceasta, Boris a

trebuit să confirme pacea lui Tyavzinsky cu un sărut al crucii și să dea Suediei Keks-holm și Ivangorod În timp ce reprezentanții suedezi și ruși se certau despre locul negocierilor - suedezii au oferit satul Sisterback de pe râul Sestra, rușii au insistat asupra Narvei - situația țarului Boris s-a înrăutățit În primăvara anului , a anunțat că este gata să accepte condițiile propuse de suedezi, dar victoria diplomatică a lăsat literalmente sub nasul lui Carol al IX-lea Boris Godunov a plecat într-o altă lume: fie el însuși a fost otrăvit de nenorocirile care l-au lovit, fie a murit de o boală S-au primit informații contradictorii din Rusia cu privire la cauzele morții sale Proiectul de tratat pregătit de suedezi a rămas nesemnat Tarul rus eșuat Karl Philip Suedezii aflau de obicei despre ceea ce se întâmpla în Rusia de la Ivangorod, despărțit de Narva suedeză de un râu Locuitorii ambelor orașe s-au întâlnit la piață, schimbând știri, pescarii s-au adunat în mijlocul râului pentru a bârfi despre treburile lor, dar, cel mai probabil, schimbările din viața statului moscovit puteau fi recunoscute prin sunetul inoportun de clopote și tunuri foc din zidurile cetăţii Ivangorod Și așa s-a întâmplat la iunie Tunurile au hohoteit deodată de peste râu, apoi au răsunat clopotele Ivangorod l-a onorat în avans pe noul țar rus Dmitri Ivanovici A intrat solemn în Moscova abia la sfârșitul lunii Țarul Dmitri avea vreo douăzeci și cinci de ani, nu purta barba obișnuită a rușilor, era scurt și cu pielea închisă la culoare, cu nasul scurt și lat, sub ochiul drept lângă nas un neg întunecat Deși în exterior nu semăna deloc cu tatăl său Ivan cel Groaznic, mulți credeau sincer în originea sa regală "Dacă ținem cont de încrederea lui, vom vedea că trebuie să fi fost cel puțin fiul unui suveran", își împărtășește căpitanul francez Margeret, care a servit la Moscova în garda regală, impresiile sale despre întâlnirea cu Dmitri "Elocvența lui i-a fascinat pe toți rușii, a strălucit cu un fel de măreție care nu poate fi exprimată în cuvinte și nemaivăzută până acum în rândul nobilimii ruse și cu atât mai puțin în rândul oamenilor de naștere scăzută, cărora le-ar fi aparținut inevitabil dacă nu ar fi fost fiul lui Ivan Vasilevici" Cu toate acestea, Carol al IX-lea nu a fost prea interesat de dacă prințul adevărat sau fals stătea pe tronul Rusiei Mult mai important a fost să-i afle părerile și intențiile politice față de Suedia Vestea despre asta a venit cel mai deranjant Întreaga campanie a lui Dmitri la Moscova, conform convingerii profunde a consilierilor regelui, a fost o intriga poloneză pusă la cale de iezuiți, care doreau să introducă catolicismul în Rusia și - cu ajutorul rusilor - să readucă Suedia în sânul Biserica Romana Mii de polonezi, inclusiv preoți catolici, au venit la Moscova cu Dmitri, iar țarul însuși a demonstrat o aderență clară la obiceiurile poloneze Rușii erau revoltați că nu dormea ziua, așa cum era obiceiul în Moscova, dansa la baluri, încălcând demnitatea regală Carusel regal - stvo, și mănâncă carne de vițel, care a mărturisit despre o nerespectare gravă a normelor ortodoxe "Tarul nu este real, el este polonez, nu rus!" - asemenea zvonuri, alimentate de boieri și preoți, s-au târât în jurul Moscovei, ducând din nou în agitație societatea rusă abia liniștită Faptul că Rusia putea fi folosită de polonezi ca trambulină pentru capturarea Suediei a fost convins de mulți străini care se aflau în capitala Rusiei Agentul englez Plessen a raportat Angliei în septembrie : "Regele Poloniei l-a ajutat în secret pe amintitul Dmitri, parțial pentru a-i face pe plac papei, parțial în beneficiul său și (în cel mai scurt mod posibil) pentru a-l putea recâștiga vreodată regatul Suediei" Tânărul rege era singur, ceea ce a complicat și mai mult previziunile politice Una este dacă își alege o

mireasă în patria sa, într-una din familiile boierești, așa cum era obiceiul în Moscova, și cu totul alta dacă Sigismund îl leagă și mai strâns de sine, dându-i drept a lui una dintre rudele sale soție Când Carol al IX-lea a fost informat că țarul rus intenționează să-și ia soția în Polonia, a decis că este sora lui Sigismund, Prințesa Anna Nunta viitoare trebuia oprită prin orice mijloace! Carol al IX-lea era atât de disperat încât s-a hotărât asupra unui act extrem de riscant și nedemn de înaltă diplomație Viceregele din Narva, Samuel Nilsson, a primit ordin de a-i transmite guvernatorului din Ivangorod, Ivan Saltykov, că prințesa Anna se distinge printr-o viață imorală și dezvăluită și, prin urmare, nu putea fi o bună soție a țarului rus Răspunsul de la Ivangorod a sunat ca o palmă pentru Carol al IX-lea Ivan Saltykov a spus că nu va trimite Moscovei un mesaj atât de nerușinat, insultându-l pe țar În ceea ce privește afirmațiile despre calitățile morale scăzute ale prințesei, nu este în interesul regelui suedez să facă publicitate acestui lucru, deoarece "ea este rudă cu stăpânul tău, regele Carol și aparține aceleiași familii cu el și a comunicat îndeaproape cu el " Cu toate acestea, Carol al IX-lea s-a îngrijorat în zadar că țarul rus ar putea fi scăpat de ruda lui răvășită, Prințesa Anna În mai , Marina Mniszek, fiica guvernatorului din Sandomierz, a fost încoronată regina la Moscova Tarul rus eșuat Karl Philip Dmitry a trăit în timpul șederii sale în Polonia Dar această căsătorie nu a putut schimba nimic în rău sau în bine pentru Suedia Trimisul lui Karl Frederick Tate a reușit să participe la o audiență cu Dmitri, care i-a propus țarului să ratifice tratatul Tyavzinsky și să încheie o alianță împotriva Poloniei Regele, știind despre simpatiile poloneze ale lui Dmitri, a mers pe nedrept, sacrificându-și diplomatul Dmitri a ordonat ca Tatsa să fie reținut pentru a-l preda mai târziu lui Sigismund și a trimis o scrisoare arogantă lui Carol al IX-lea, unde i-a oferit să returneze tronul suveranului suedez legitim Sigismund Mesajul a mărturisit despre încrederea în sine extremă a noului conducător al Rusiei În titlul său, a apărut o adăugare fără precedent în Europa - "cel mai invincibil" Nu degeaba secretarul lui Dmitri, polonezul Buchinsky, l-a avertizat pe țar că aroganța îl va distruge, pentru că numai Dumnezeu poate fi invincibil! La mai , o lovitură de palat organizată de boieri a fost încununată cu succes Dmitri a fost ucis Țarul și cel mai apropiat asociat al său, Piotr Basmanov, au fost dezbrăcați și, după ce le-au legat de picioare o frânghie de bast, i-au târât afară din Kremlin și i-au aruncat în bazar "Atunci au fost aduse acolo o masă și o bancă", scrie Konrad Bussov, un martor al incidentului, "L-au așezat pe țar pe masă, iar Basmanov peste banca din fața mesei, astfel încât picioarele țarului să se întindă pe Basmanov cufăr Un boier a venit de la Kremlin cu o mască și o cimpoiță, a pus masca pe burta țarului lângă un loc rușinos și i-a băgat o pipă de cimpoi în gură, punându-și blănurile pe piept și a spus: "Fiule de târfă și înșelătorie a pământului nostru, ne-a obligat să fluierăm pentru tine, fluieră o dată acum pentru noi!" Timp de trei zile, țarul, care până nu demult era onorat de toată Moscova, a stat în bazar, iar oricine voia putea abuza de el L-au uns cu gudron, femeile i-au transformat organul reproducător într-o rană continuă, smulgând masca care îl acoperea și trăgând-o peste fața lui Dmitry În cele din urmă, trupul mutilat a fost îngropat în pământ în afara orașului A urmat o frig bruscă care a durat opt zile, distrugând toate grânele și chiar iarba de pe câmp Zvonuri tulburătoare s-au răspândit în jurul Moscovei Unii spuneau că Dmitri era un vrăjitor și că acum își va răzbuna moartea, alții Carusel regal - gie - că gerurile

au apărut ca pedeapsa lui Dumnezeu pentru uciderea conducătorului de drept Ca țar a fost ales boierul Vasily Shuisky Chiar și în exterior, el nu arăta ca un erou de care Rusia avea nevoie pe tron în această perioadă dificilă Țarul era, după descrierea unui contemporan, "ghemuit și negru Purta o barbă cu spatulă, pe jumătate cenușie Ochii mici și inflamați se uitau abătuți de sub sprâncenele îngroșate Nasul cu cârlig părea prea lung, iar gura prea largă pe o față rotundă Shuisky, temându-se că tulburările populare l-ar mătura de pe tronul său tremurător, a ordonat ca trupul lui Dmitri să fie dezgropat, tăiat în bucăți și ars Apoi cenușa a fost încărcată într-un tun și trasă spre Polonia - Întoarce-te de unde ai venit! strigau slugacii noului domnitor, care se ocupau de dezgustătoarea ceremonie În timpul masacrului organizat în timpul înlăturării lui Dmitri, mulțimea a ucis aproape trei mii de polonezi care s-au adunat pentru nuntă la Moscova "Și pe cei pe care Domnul Dumnezeu i-a păzit, au fost jefuiți cu totul Dintre cei care au supraviețuit, mulți au fost răniți și înjunghiați Hărțuire și cruzime, feroce și nemaiauzite! spune unul dintre polonezii care au supraviețuit nopții cumplite "Au torturat cadavrele fără viață Au înțepat, biciuit, sferturi, au topit grăsimea din ei, i-au aruncat în mlaștină, în puroi, în apă și au comis tot felul de crime Pe la amiază, această desfrânare s-a domolit De câteva ori s-au ivit din nou încălțăminte și au fost aduse opresiuni crude și chinuri asupra poporului nostru Negrii și preoții în haine bărbătești ne-au făcut cel mai mare rău, căci ei înșiși au ucis și au adus gloata, poruncindu-ne să batem, spunând că "Lituania" a venit să ne distrugă și să ne extermine credința În aceeași zi, cei goi trupurile morților zăceau pe străzi cu răni groaznice, până dimineața, când toți au fost îngropați în morminte de lângă Moscova, alții au fost îngropați în mlaștini și pustule, iar unii au fost aruncați în apă A fost a doua noapte de Sfântul Bartolomeu, asemănătoare cu masacrul de la Paris chiar și în detalii În ajunul răscoalei, casele în care locuiau polonezii erau marcate cu cretă Mulți dintre cei uciși erau oameni nobili Marea ambasadă poloneză, care se afla atunci la Moscova, a fost cruțată, dar diplomații și suita lor au fost jefuiți și arestați lô Tarul rus eșuat Karl Philip De acum înainte nu se mai putea vorbi de o apropiere între noul conducător rus și Polonia Guvernatorul Ivangorod Saltykov, care până de curând a apărat cu atâta râvnă onoarea țarului Dmitri, i-a transmis lui Narva vestea fericită că adevăratul țar Vasily a urcat pe tronul Rusiei, iar papistul escroc a fost ucis Cu toate acestea, țarul Vasily nu a reușit o domnie calmă De îndată ce fumul din tunul împușcat cu cenușa lui Dmitri s-a împrăștiat, în Rusia au început să vorbească despre mântuirea lui miraculoasă "Cel pe care boierii l-au dat drept Dmitri ucis era o altă persoană!" - au șoptit la Moscova, trecând din gură în gură povestea polonezului Khvalibog, lacheul lui Dmitri, care a asigurat că nu-și recunoaște stăpânul în bărbatul al cărui cadavru a fost expus la Terenul de execuție Boierii au prezentat oamenilor trupul unui om scund și gras, cu capul ras și pieptul păros, în timp ce țarul era slab, mai înalt, purta bucle la urechi la moda studenților europeni și nu avea păr pe el pieptul lui Masca bufonului, care era folosită pentru a acoperi chipul lui Dmitri, desfigurat de bătăi, s-a dovedit acum a fi principalul argument în favoarea mântuirii miraculoase a țarului "De ce au acoperit fața regelui dacă nu a existat nicio înlocuire! Nu degeaba boierii au ars trupul unui bărbat pe care l-au dat drept Dmitry - le era frică să nu fie condamnați pentru înșelăciune ", zvonul s-a târât prin bazarurile și tavernele capitalei ruse, iar spionii noul țar nu putea face nimic în privința asta Paznicul va

prinde un necazător, iar alți doi vor apărea imediat în locul lui! Execuțiile și tortura nu au făcut decât să convingă gloata de conspirația boierească Țarul Vasily Shuisky, care purta porecla ofensivă Shubnik din cauza producției profitabile de haine de blană desfășurate în moșiile sale, nu știa ce să facă pentru a calma țara S-a încurcat în intrigi, luptându-și drumul spre tron "Țarul Vasily a mințit!" - au spus ei la Moscova, amintindu-și cum Shuisky, care a condus la un moment dat comisia de investigare a circumstanțelor morții țareviciului Dmitri la Uglich, a asigurat că băiatul a murit după ce s-a lovit de propriul cuțit Apoi, când pretendentul victorios la tron, care s-a declarat Dmitri, a plecat din Polonia la Moscova, Shuisky a anunțat că adevăratul prinț a scăpat și a părăsit personal vântul Carusel regal să trimită un protejat polonez la Tula, pregătindu-i intrarea solemnă la Moscova Oamenii puteau ierta înșelăciunea anterioară a lui Shuisky dacă ar fi ales ca rege de Catedrală, care reprezenta întreaga țară Dar o mână de boieri, care au decis să-l facă rege pe Shuisky, s-au temut să piardă și, prin urmare, s-au grăbit cu aprobarea lui pe tron Nici printre boierii moscoviți nu a existat o unitate în ceea ce privește candidatura lui Shuisky Nu au trimis după deputați în alte orașe rusești Sângele polonezilor uciși nu fusese încă șters de pe pavajele de lemn ale Moscovei, când Shuisky a fost proclamat țar de o mulțime de susținători ai săi Moscovei "A fost ales un alt țar, prințul Vasily Ivanovici Shuisky La aceste alegeri erau foarte puţini boieri şi oameni; fără permisiunea tuturor, după ce a ales, țarul a fost imediat prezentat lumii ", spune jurnalul unuia dintre polonezi, care se afla la Moscova în acele zile Același autor vorbește despre acțiunea prin care noul țar a decis să risipească în cele din urmă zvonurile despre mântuirea lui Dmitri O comisie a fost trimisă la Uglich pentru a găsi mormântul prințului care a murit în urmă cu două decenii, iar moaștele au fost aduse solemn la Moscova, declarându-l pe Dmitri sfânt Principala dovadă a "martiriului" prințului, care l-a adus mai aproape de Dumnezeu, a fost considerată incoruptibilitatea trupului - și, prin urmare, rămășițele lui Dmitry au fost înlocuite: " era un cadavru proaspăt Cu un mare rit, trupul a fost dus la biserică, în care sunt înmormântați țarii moscoviți Au stat acolo mult timp Sărbătoarea, ceremonia, alaiul cu clopote au anunțat mari minuni care se petreceau lângă acel trup Au angajat un om care s-a prefăcut orb, după cum am aflat despre asta, iar când l-au adus la sicriu, și-a primit vederea Dar alții - șchiopii, cei slabi - nu au ajutat pe nimeni Aceste trucuri și șmecherie, cu care gloata a fost orbită, au continuat până a doua zi Cei care se îndoiau de adevărul miracolelor organizate se confruntau cu pedepse severe Patriarhul a anunțat excomunicarea unor sceptici deosebit de răuvoitori, iar celor care au ezitat li s-a oferit să citească viața compilată în grabă a noului sfânt, care spunea că suferința nevinovată a prințului ucis a dobândit nestricăciune și darul miracolelor Moscova l-a îngropat în cele din urmă pe Dmitri, iar la periferia de sud a Rusiei a avut loc noua lui naștere multe orase Tarul rus eșuat Karl Philip nu a recunoscut puterea lui Shuisky, refuzând să creadă în moartea primului fals Dmitry Nimeni nu l-a văzut încă pe țarul supraviețuitor, dar ocuparea teritoriilor loiale lui Shuisky a început deja în numele lui Valul revoltei a venit din regiunea Seversk, la granița cu Polonia În fruntea unei armate pestrițe de mai multe mii, formată din Zaporojie și Cazaci Don, țărani fugari și mici proprietari de pământ, stătea Ivan Bolotnikov, un fost iobag boieresc care a testat atât șaua unui cal cazac, cât și banca unei galere turcești S-a declarat guvernator al

țarului Dmitri și și-a mutat armata la Moscova "Ucide boierii și nobilii, ia-le soțiile și fiicele pentru tine!" - aceste apeluri ale lui Bolotnikov către țărani și săracii din oraș au funcționat mai bine decât orice petarde, deschizând înaintea lui porțile cetăților După ce au luat orașul, guvernatorii lui Bolotnikov au organizat un "proces al poporului" asupra adepților lui Shuisky Au fost târâți la turnuri clopotnițe și i-au întrebat pe orășenii adunați mai jos: "Judecător sau iertare?" Cel mai adesea, masele furioase strigau "Judecător", iar apoi nefericitul a fost imediat aruncat jos, la picioarele mulțimii Din vara lui , Carol al IX-lea l-a bombardat pe Vasily Shuisky cu oferte de ajutor împotriva rebelilor, dar la început Moscova a negat în general faptul că există tulburări în stat Shuisky l-a informat pe regele suedez că armata sa a plecat într-o campanie împotriva tătarilor Când trupele țariste au reușit să câștige mai multe victorii asupra lui Bolotnikov, aroganța caracteristică țarilor din Moscova a revenit lui Vasily Shuisky El a ordonat voievodului din Korel (Kexholm), prințul Mosalsky, să scrie lui Vyborg, pentru a fi transferat lui Carol al IX-lea: "Marele nostru suveran nu are nevoie de niciun ajutor de la nimeni, poate rezista împotriva tuturor dușmanilor săi fără tine și nu va cere pentru ajutor de la oricine în afară de Dumnezeu" Cu toate acestea, tonul disprețuitor al răspunsului regal nu l-a putut înșela pe Carol al IX-lea Guvernatorii din Narva și Vyborg au raportat despre agitația din regiunile de graniță cu Rusia, că fortărețele importante, inclusiv Korela și Oreșek (Noteburg), nu l-au recunoscut ca rege pe Shuisky, rămânând în același timp loiali lui Dmitri Bande de cazaci călare rătăceau peste tot, jefuind pe toată lumea fără discernământ și jurând credință fie lui Shuisky, fie lui Dmitri din motive de interes propriu Desigur, treburile regelui nu erau deloc la fel de bune pe cât a încercat el să dea seama Din Carusel regal literă cu literă, tonul mesajelor lui Carol al IX-lea către Shuisky devenea din ce în ce mai amenințător S-a oferit să organizeze de urgență o întâlnire a comisarilor în satul de graniță Sisterback pentru a discuta ratificarea păcii Tyavzinsky, altfel Karl ar căuta reconcilierea cu polonezii și ar începe să pună mâna pe teritoriile rusești "Nu vă alegeți cuvintele ca să vă descurcați", le-a instruit regele reprezentanților săi, crezând că diplomații nu vor strica decât o chestiune importantă cu stilul lor obișnuit de comunicare politicos Comisarii au fost instruiți să ceară de la ruși în negocieri toate cetățile importante de graniță: Noteburg, Kexholm, Yam, Koporye, Ivangorod și Kolahus Totuși, dacă rușii considerau aceste pretenții excesive, ar putea ceda, fiind de acord doar cu ratificarea tratatului de pace De la începutul lunii august , comisarii suedezi au hrănit țânțarii în sălbăticia de pe malurile râului rapid și îngust Sestra, așteptând sosirea trimișilor ruși A trecut o lună, a început a doua, au venit frigurile de toamnă, ploile au căzut - nu era cu cine să negociezi Se pare că țarul a evitat să răspundă, spunând că sosirea reprezentanților săi a fost întârziată din cauza unei ciumă în Rusia Din același motiv, nu a putut lăsa ambasada Suediei la Moscova să plece acasă Carol al IX-lea era sigur că epidemia din Rusia se va domoli de îndată ce țarul va fi convins de gravitatea amenințărilor sale Trupele au început să se adune la Vyborg, cărora li s-a ordonat să captureze Kexholm sau Noteburg cu o aruncare neașteptată ca angajament pentru negocierile cu Rusia Dacă s-a prezentat oportunitatea, a fost necesar să luați un jackpot mult mai serios - puternica fortăreață Ivangorod Aici Charles și-a pus speranțele în recrutarea guvernatorului Ivangorod, prințul Saltykov, un oponent secret al lui Shuisky Guvernatorii din Narva și Vyborg și comisarii

care stăteau inactiv pe Sestra au fost instruiți să-i protejeze pe dezertorii ruși și să încerce să separe Novgorod de Rusia Novgorodienilor ar fi trebuit să li se reamintească vremurile libertății lor de la Moscova și să le fi promis ajutor din partea Suediei dacă Novgorod-ul din nou, așa cum era acum puțin mai mult de o sută de ani, ar fi vrut să devină independent Dacă Novgorod decide să intre sub protecția Suediei, acest lucru ar trebui să fie salutat Tarul rus eșuat Karl Philip Carol al IX-lea nu a trebuit să recurgă la intervenție - succesele rebelilor au funcționat pentru el Dându-și seama că ar fi dificil să-l învingi pe Shuisky fără un "țar viu", Bolotnikov și-a trimis atamanul Zarutsky la granițele poloneze în mai cu un ordin sincer cinic de a "căuta Dmitri" Nu numai bolotnikoviții căutau un înlocuitor pentru primul Dmitri: aventurierii polonezi și lituanieni care scăpaseră de masacrul de la Moscova și ardeau de sete de răzbunare aveau nevoie de propriul rege, mii de nobili polonezi visau la un nou Dmitri, care nu știe cui să-și ofere sabia după ce răscoala s-a încheiat în Polonia împotriva regelui Sigismund, așa-zisul "rocoche" Dmitri aștepta cete libere de cazaci și iobagi, care se reproduceau în toată Rusia Și în august , în orașul belarus Starodub-Seversky, țarul dispărut a apărut pe neașteptate A intrat în istorie drept "hoț", pentru că, spre deosebire de primul Fals Dmitry, o persoană strălucitoare și remarcabilă, în calitățile sale personale nu putea juca decât rolul unei marionete în mâinile oamenilor care l-au folosit Ambasadorii ruși trimiși de Vasily Shuisky în Polonia pentru a îmbunătăți relațiile dintre cele două state după asasinatele și arestările supușilor polonezi la Moscova au raportat în raportul lor cu privire la rezultatele anchetelor persoanelor care au văzut un alt candidat la tron și au răspuns la întrebarea "ce este fața, părul și vârsta lui ":" Și ei au spus că nu era mic de vârstă, era închis la culoare, nasul îi era puțin căluș, sprâncenele nu erau mici, atârnau, ochii nu erau mari, părul de pe cap era negru cret, s-a netezit de pe frunte, mustața lui era neagră și și-a tăiat barba, are un neg de mărimea părului pe obraz, ea vorbește poloneză și știe bine să le cunoască vorbesc latină Rolul lui Dmitri a fost preluat de un profesor bielorus sărac, care a fost scos din închisoare de mai mulți nobili minori În memoriile lor, polonezii care au slujit cu "hoțul" spun că puțini au crezut în originea sa regală Nici "examinarea" dată noului țar în fața tuturor de către unul dintre apropiații prințului Rojinski, care a fost ales de polonezi drept hatmanul lor, nu a ajutat să convingă armata Acest apropiat, un anume Trombchinsky, care l-a cunoscut pe primul Dmitri, a început să-l întrebe pe "hoț" despre diferite evenimente care se întâmplaseră sub predecesorul său Răspunsul acela Carusel regal cal corect, corectând acolo unde întrebarea conținea inexactități deliberate A fost benefic pentru toată lumea să recunoască spectacolul pus în scenă ca un test de succes al regelui Când boierii Vasily Shuisky au susținut într-o scrisoare către regelui polonez că "hoțul este condus cu ei" în jurul statului Moscova "poporul regal Prințul R Rujinski și prințul A Vishnevetsky și tovarășii săi, numindu-l pe numele său anterior, cum se numea Rostriga ucisă, țarevici Dmitri Ivanovici" nu erau departe de adevăr Prințul Rojinski, la prima întâlnire cu cel de-al doilea fals Dmitri, a demonstrat ce rol i-a fost atribuit în campania împotriva Moscovei "Pentru ca regele să nu fugă, am ales paznici chiar pe cerc și i-am așezat cu el Din disperare, a decis să se sinucidă și a băut o cantitate de neconceput de vodcă, deși a fost întotdeauna treaz ", scrie căpitanul polonez Nikolai Marchotsky în jurnalul său Miezul armatei celui de-al doilea Fals Dmitry a fost

patru mii de nobili polonezi, războinici profesioniști care au luptat călare în armură grea Polonezii care se aflau în captivitate rusă în diferite orașe au început să se adună la ei "Din parteneriatul nostru, slujitori ai diverșilor lorzi au complotat și au jurat să meargă în armata care era împotriva lui Shuisky, indiferent pe cine l-au găsit acolo: cel puțin Dmitri, cel puțin Petrushka, cel puțin altcineva", relatează jurnalul unuia a polonezilor, care a fost reținut după masacrul de la Moscova Până în toamna anului , în tabăra celui de-al doilea Dmitri, conform polonezilor, se aflau " de cavalerie poloneză și de infanterie bună, fără a număra de cazaci din Zaporojie și de cazaci Don" Aproape toată Rusia era în mâinile susținătorilor celui de-al doilea Fals Dmitri, Shuisky avea doar Moscova, Novgorod cu Nordul Rusiei și Nijni Novgorod Falsul Dmitri nu a reușit să pătrundă în Moscova în mișcare în iunie și a preluat-o asediul În orașul Tushino de lângă Moscova, a crescut un oraș imens de lemn - capitala sa temporară În vârful dealului se află palatul său: o colibă spațioasă de lemn, înconjurată de corturile conducătorilor militari polonezi și de colibe ale nobilimii ruse Dedesubt erau adunate în grabă cabine de paie, în care se așezau oameni mai simpli Tarul rus eșuat Karl Philip De fapt, un oraș îl asedia pe altul Numărul susținătorilor lui Shuisky era în scădere, chiar și oficialii care colectau taxe au început să fie recrutați în armată, criminalii au fost eliberați din închisori și, îmbrăcați cumva, li s-au dat arme în mâini Nobilii, care erau obligați să îndeplinească serviciul militar, se ascundeau de curent în casele orășenilor și colibe țărănești Scrisorile regale interziceau nu numai adăpostirea, ci chiar și lăsarea nobililor să intre în casă, amenințând neascultarea cu privarea de proprietate și execuție Acest lucru nu sa întâmplat niciodată înainte Regele mai putea recruta o armată mare, dar era mai degrabă ca o bucată de pânză de sac putredă, răspândită în mâini la cel mai mic efort Chiar și Moscova, considerată anterior principalul sprijin al lui Shuisky, a început să se clatine Vorbind despre bătălia din iunie, care aproape s-a încheiat cu capturarea Moscovei de către falsul Dmitri, un contemporan relatează că moscoviții au fost cuprinsi de panică: "După acea bătălie, ispravnicii și avocații, și nobilii moscoviți, și locuitorii și nobilii orașului, și copiii boieri, au fost învățați să plece din Moscova spre Tushino, iar funcționarii și tot felul de oameni A început o lungă perioadă de așa-zise "zboruri": apropiații lui Shuisky au plecat la Tushino, primind acolo ranguri și premii, apoi, deja în rânduri înalte și cu noi moșii, s-au întors la Shuisky Și el, la rândul său, i-a răsplătit pentru că l-au părăsit pe "hoț" Mulți oameni nobili au devenit de mai multe ori supuși fie ai lui Fals Dmitry, fie ai lui Vasily Shuisky Cu toate acestea, numai nobilii și comercianții bogați puteau "zbura" cu impunitate, locuitorii obișnuiți care au vizitat Tushino și s-au întors la Moscova au fost capturați de slujitorii țarului noaptea pentru a nu atrage atenția nejustificată și s-au înecat în râul Moscova Tabăra impostorului nu avea nevoie de nimic, hrana și diverse mărfuri erau aduse acolo din toată țara "Au inundat tabăra cu tot felul de provizii: untdelemn, făină, miere, miere de băut, malț, vin, tot felul de vite într-o asemenea abundență, încât cineva ar putea fi surprins Capetele, picioarele, ficatul, plămânii și alte măruntaie de animale au fost aruncate afară și erau atât de multe întinse peste tot pe pasajele din tabără, încât câinii nu puteau devora totul și, din această cauză, o astfel de duhoare s-a răspândit în tabără că au început chiar să se teamă de ciumă În fiecare zi cei mai mici oameni din tabără fierbeau și prăjeau totul excelent, beau mai mult hidromel decât bere, într-o

asemenea abundență s-a găsit Carusel regal miere de pieptene printre țărani și în mănăstiri", descrie Konrad Bussov, care se afla acolo, viața în tabăra Tushino Ceea ce nu era în alte orașe ale Rusiei a fost furnizat de negustorii moscoviți Au vândut chiar praf de pușcă și plumb în Tushino, cu care armata impostorului i-a ucis pe locuitorii Scaunului Mamei a doua zi Puterea lui Vasily Shuisky a devenit atât de instabilă, încât nu a îndrăznit să pedepsească dezertorii și negustorii care au făcut comerț cu inamicul: o scânteie a fost suficientă pentru o revoltă împotriva lui la Moscova Nemulțumirea față de rege a fost cauzată nu numai de eșecurile sale militare, ci și de foametea care a început în capitală Cărucioarele cu mâncare au spart doar ocazional pe drumurile blocate de susținătorii lui False Dmitry Prețurile pâinii în capitală au crescut de mai multe ori Chiar și în mediul imediat al regelui, trădarea era coaptă Cu un an înainte de asediul Moscovei de către tușini, zece boieri au venit la Shuisky și, descriind nenorocirile care s-au abătut asupra Rusiei în timpul domniei sale, l-au convins să plece la mănăstire Atunci puterea regelui era încă puternică, iar Vasily Shuisky a trimis oamenii obrăznici la închisoare Dar dacă această poveste s-ar repeta acum, regele nu i-ar putea supune nici măcar unei pedepse atât de ușoare Nu mai avea aproape niciun slujitor credincios "Shuisky, văzând că Dumnezeu nu i-a trimis fericirea, a apelat la ajutorul diavolului și a uneltelor sale, a început să se angajeze în vrăjitorie cu putere și mare, a adunat pe toți slujitorii diavolului, vrăjitori, care se puteau găsi în țară , pentru ca ceea ce unul nu putea face să facă altul La multe femei însărcinate, el a ordonat să deschidă pântecele și să scoată fătul din el și, de asemenea, să omoare mulți cai sănătoși și să le scoată inimile Astfel, vrăjitorii au reușit că, dacă o astfel de inimă era îngropată sau îngropată undeva, atunci oamenii lui Shuisky au câștigat, de îndată ce soldații lui Dimitri au trecut de această linie Dacă moscoviții au trecut de această linie, atunci polonezii i-au depășit ", spune Konrad Bussov despre eforturile disperate ale lui Shuisky de a-și schimba soarta Nu a fost departe de a apela la diavol la apropierea de vechiul inamic rus - Suedia Regele, conform cronicii, stătea în capitală ca "un vultur fără cioc și gheare" Țarul rus eșuat Karl Philip Eforturile diplomatice ale lui Carol al IX-lea, care l-a informat pe țar într-una dintre ultimele sale scrisori că știa de la Cezar, sultanul turc și regele Persiei despre starea deplorabilă a Rusiei, au dat în cele din urmă roade În august , un mesager a transmis un mesaj guvernatorului din Narva, Philip Sheiding, de la guvernatorul din Novgorod, prințul Mihail Skopin-Shuisky Țarul l-a trimis pe acest tânăr nepot al său de la Moscova la Novgorod pentru a organiza o miliție populară în regiunile de nord ale țării, încă neacaparate de frământări I s-au acordat cele mai largi puteri, inclusiv dreptul de a negocia cu suedezii privind angajarea de trupe "Trimite la germani să angajeze germani să ajute", spunea instrucțiunile țarului Mulți străini, inclusiv suedezi, erau numiți la acea vreme germani în Rusia Iată cele mai importante pasaje din acest mesaj, care a deschis calea către unirea celor două state, primul din întreaga istorie a existenței lor: lui marele suveran a vrut să scuture poporul polonez și lituanian și acum marele nostru suveran vrea să fie rege cu Carlus în pace veșnică și în unitate și împotriva tuturor dușmanilor stați pentru unul și ție în Rugodiv (numele rusesc de Narva - A S) a ordonat să anulați , ca să strângeți în curând militari o mie de călăreți și să-i trimiteți imediat la mine în Veliky Novgorod, iar mâncarea le va fi gata peste tot pe drum și că vor merita luni, iar țarul suveran le va acorda cu

marele său salariu Scrisoarea exprima, de asemenea, disponibilitatea țarului de a ratifica Tratatul de la Tyavzin Viteza de răspândire a informațiilor în acea vreme depindea de agilitatea calului care galopează pe drumuri proaste și periculoase și de vântul de pe mare, jucându-se cu o barca cu pânze stângace: ecourile evenimentelor în schimbare rapidă de la Moscova ajungeau uneori la rege cu un întârziere de o lună și într-o formă foarte distorsionată Mesajul lui Skopin-Shuisky, compus în numele regelui, a stat pe masa lui Carol al IX-lea aproape simultan cu alte două mesaje Într-unul s-a afirmat că Shuisky a fost ucis și Dmitri a preluat puterea la Moscova, celălalt, care a venit puțin mai târziu, a notificat că Carusel regal Shuisky este în viață, dar a fost îndepărtat de pe tron de același impostor Orașele de graniță - Ivangorod, Yam și Gdov - au tras din tunuri, salutând revenirea pe tronul de drept al salvatorului Dmitri miraculos Agenții suedezi au raportat că numele lui Shuisky a fost exclus din memoriale în rugăciuni, noul guvernator din Ivangorod, prințul Ivan Khovansky, nu a făcut decât să întărească credința suedezilor că Shuisky a căzut Voievodul i-a mustrat pe ambasadorii suedezi, sosiți în Narva de la Stockholm și au cerut un congres, pentru că au scris în scrisorile lor numele "trădătorul Vaska Shuisky" ca rege Regele, în aceste împrejurări, a decis să acționeze, concentrându-se pe două posibilități Unul a sugerat că Vasily Shuisky era în viață și era încă țarul rus, celălalt a sugerat că a murit sau a fost depus Propaganda de frontieră a suedezilor din vara și toamna anului a pornit de la cel mai rău: Vasily Shuisky a încetat să mai existe fie fizic, fie ca personaj politic Manifestele regelui au fost trimise peste graniță cu un apel către populația rusă să nu sprijine protejatul polonezilor, ci să-l ia pe țar cu sângele lui Vladimir Monomakh, din vechile lor dinastii puternice Regele a raportat că este gata, la cererea națiunii ruse, să trimită trupe pentru a apăra "vechea religie greacă" pe care polonezii urmau să o distrugă Saturându-și din abundență mesajele propagandistice cu replici măgulitoare despre religia rusă, regele, evident, s-a încruntat involuntar: ca un adevărat luteran, îi considera pe ruși necreștini, care nu se deosebeau cu nimic de turci Cu toate acestea, privind pe moscoviții naivi și ignoranți care au organizat o adevărată paradă a suveranilor în ultimii ani, a fost greu de menținut reținerea Carol al IX-lea, întrebând de la guvernatorul Novgorod despre cine este acum regele Rusiei, s-a dezlănțuit și a început să-i mustre pe ruși, care își schimbă conducătorii de câte ori iepurii își schimbă culoarea: " vara este gri, iar în iarna este alb " Exemplul monarhului a fost urmat de reprezentanții săi în cetățile de graniță Isaac Bayem, guvernatorul Uleaborg-ului, i-a reproșat starețului Mănăstirii Solovetsky, fără a fi stânjenit în expresiile sale Poporul rus, după părerea lui, și-a răsturnat suveranii atât de des, încât lituanienii i-au bătut în curând pe toți în cap și ar trebui să fie rușine, alegând orice ticălos pe care l-au adus să fie regi Ô Tarul rus eșuat Karl Philip dut lituanieni "Polonezii înșiși spun clar și sincer că el nu este adevăratul Dmitri și că pot coace astfel de vagabonzi într-o singură noapte", a încercat să argumenteze guvernatorul Narva al guvernatorului Ivangorod Dar condamnările scrise ale suedezilor nu au afectat cetățile de graniță ruse, care i-au jurat credință celui de-al doilea Fals Dmitri Ei au rupt propaganda suedeză de acolo că Vaska Shuisky s-a vândut suedezilor, vrea să introducă credința "lutheriană" în Rusia și, prin urmare, rușii loiali lui s-au predat lui Satan și slujitorilor săi "Înseamnă că Shuisky este în viață și nu și-a pierdut încă tronul", au concluzionat ei în Suedia, după ce au studiat aceste

mesaje contra-propaganda În consecință, scrisoarea lui Skopin-Shuisky prin care cere ajutor nu a fost o inițiativă privată din Novgorod, ci a fost dictată de la Kremlin În noiembrie , secretarul regal Mons Mortensson, sosind la Novgorod, a încheiat în numele regelui suedez un acord preliminar privind plata și componența trupelor auxiliare Părțile au convenit că Suedia va furniza trei mii de infanterie și două mii de călăreți În același timp, în Livonia, unde războiul se potolise oarecum, recrutarea de mercenari străini pentru o campanie în Rusia era în plină desfășurare Comisarul regal a atras soldați din toată Europa care luptaseră atât pe partea poloneză, cât și pe cea suedeză, garantând salarii mari și posibilitatea de a jefui liber în zonele care nu se supuneau regelui "Țarul promite că va plăti daler unui călăreț și daler unui soldat de infanterie Vor începe să plătească imediat după ce trec granița cu Rusia!" - recrutorii difuzau in tavernele livoniene si pe pietele oraselor distruse de razboi, tratand armata zdrentuita si saracita cu bere pe cheltuiala vistieriei S-au oferit o mulțime de bani - mai mult de două ori salariul obișnuit al soldatului suedez Ragamuffins cu arme se simțeau deja bogate Pentru daleri era posibil să cumperi trei vaci, sau douăsprezece butoaie de secară sau patru butoaie de bere - în orice marfă fierbinte ai tradus, a ieșit foarte mult Armata urma să fie condusă de un om popular printre turmele soldaților: comandantul șef al trupelor suedeze din Livonia, însuși contele Mansfeld "Urlată mare Carusel regal apă, numără", așa cum au promis rușii la negocierile de la Novgorod, vor da cinci mii de daleri pe lună Soldaților cu experiență care au băut și mâncat haine și chiar arme după ce au fost eliberați din armată li s-a promis că vor primi echipament în Abo Reprezentanții speciali ai lui Skopin-Shuisky sosiseră deja acolo - stewardul Semyon Golovin și funcționarul Sydav-noy Zinoviev cu o trezorerie de cinci mii de ruble destinate echipării trupelor Înarmat cu cele mai recente instrucțiuni regale secrete, contele Mansfeld s-a îmbarcat pe o navă în Reval cu destinația Abo Carol al IX-lea l-a îndemnat pe comandant să nu se lase dus ajutându-i pe ruși, sarcina principală fiind achizițiile teritoriale pentru coroană În primul rând, a fost necesar cu câteva mii de soldați, folosind petarde, pentru a captura Ivangorod, care trecuse de partea celui de-al doilea Fals Dmitry Dacă rușii sunt indignați, declarând aceasta o încălcare a păcii, trebuie înșelați, spunând că orașul a fost luat la cererea lui Vasily Shuisky pentru el însuși Din păcate, capriciul naturii l-a împiedicat pe contele Mansfeld să intre în istoria Rusiei și să devină fabulos de bogat Nava abia părăsise portul Reval când a început una dintre furtunile obișnuite din Marea Baltică din noiembrie Nava voluminoasă cu pânze nu a putut fi întoarsă spre nord, spre coasta finlandeză apropiată - un vânt slab de vest a sfâșiat pânzele, îndreptând nava spre larg Ore de luptă cu elementele s-au încheiat cu o înfrângere completă Coasta finlandeză și Abo au rămas pe tribord, nava a fost transportată pe coasta Suediei Vântul s-a dovedit a fi un zid pe care comandantul suedez nu l-a putut depăși Curând, planurile regelui pentru contele Mansfeld s-au schimbat: înaintarea armatei poloneze în Livonia a impus ca acesta să se întoarcă acolo Un alt candidat s-a prezentat pentru funcția de comandant al trupelor auxiliare Jacob Delagardie, în vârstă de de ani, fiul faimosului Pontus Delagardie, a capturat o serie de fortărețe de graniță de la ruși în - , inclusiv Kexholm, Narva, Ivangorod, Yama și Koporye Succesele militare ale bătrânului Delagardie în Estland și Ingermanland au lăsat o astfel de amprentă în mintea oamenilor, încât oamenii întunecați îl considerau un aliat al diavolului însuși "Când Luni- Tarul rus eșuat

Karl Philip Lui îi lipseau soldații, a smuls un pui, a făcut o vrajă și i-a suflat penele din palmă De îndată ce aceste pene au căzut la pământ, soldații îmbrăcați în fier au crescut din ele ", Țăranii estoni și ruși au povestit legende despre un teribil suedez care a venit odată pe pământul lor cu sabia sa fermecată în nopțile lungi de iarnă Toate cuceririle Pontului, cu excepția Narvei, suedezii au trebuit să le dea ulterior rușilor, iar acum Carol al IX-lea i-a încredințat fiului său să repete isprava tatălui său Vestea că "Pontus s-a întors", împrăștiindu-se prin Ingermanland, trebuia să paralizeze voința apărătorilor cetăților rusești Totuși, regele suedez și-a încrezut adevăratele intenții doar textelor instrucțiunilor secrete El i-a informat pe reprezentanții lui Vasily Shuisky despre cereri mult mai modeste în schimbul ajutorului suedez Marele Duce rus avea să renunțe pentru totdeauna la pretențiile sale asupra Livoniei, să confirme pentru totdeauna Tratatul de la Tyavzin și să transfere în Suedia fortăreața Kexholm, numită de ruși Korela, împreună cu întregul district Novgorod și Suedia au început să pregătească un acord Regele a prevăzut că vor exista obstacole în calea înțelegerii, dar acestea s-au dovedit a fi mult mai multe decât ar fi putut prevedea el Diplomații de la acea vreme se confruntau cu o varietate de pericole: au fost uciși pe drumuri de tâlhari, au fost înecați în mare, au fost aruncați în închisoare de conducători străini furioși care nu erau familiarizați cu conceptul actual de "imunitate diplomatică" În relațiile cu Rusia, ambasadorii ar putea deveni victimele unui alt inamic insidios - alcoolul "Este considerat o chestiune de onoare pentru ruși să îmbată un străin, iar cei care nu pot sau nu vor să se îmbată nu se bucură de niciun respect Dimpotrivă, ei exaltă în toate modurile posibile pe cei care se îmbată fără măsură cu bere, miere și vin ", a scris diplomatul suedez Peter Petrei, care se afla la Moscova în , cu instrucțiunea lui Carol al IX-lea să-i ofere lui Vasily Shuisky să încheie o acord cu Suedia Soldând diplomații străini pentru ca limbile să le fie desfăcute de alcool, partenerii lor ruși și-au riscat viața Un curier trimis de Mihail Skopin-Shuisky la Stockholm a devenit o victimă a tradiției diplomatice În ianuarie- Caruselul Regal În , un mesaj slab de la Carol al IX-lea a venit la Novgorod că curierul "Peter Filippovici a băut luciu de lună până la moarte" Iată cum vorbește Peter Petrey despre acest episod dramatic: "Atât femeile, cât și bărbații beau în exces și în exces, astfel încât nu pot să meargă sau să stea în picioare: de aceea mulți dintre ei mor brusc, ceea ce s-a întâmplat în glorioasa capitală Stockholm, pe vremea celebrului rege Carol al IX-lea, căruia i s-a trimis un moscovit de la Marele Duce pentru niște afaceri Seara, în locuința lui, i-au pus în față diverse băuturi, vinuri spaniole, renine și alte: le-a băut ca vitele pentru sănătatea lui și a aplicat nemoderat la votcă, în ciuda amintirilor suedezilor că această vodcă este același vin care se dă de la ruși din ovăz și apă și, prin urmare, nu se poate bea atât cât bea el N-a băgat în seamă asta și a continuat să bea, astfel încât a doua zi dimineață, când ar fi trebuit să fie la spectacolul regelui, l-au găsit mort Din fericire, principalii negociatori ruși, Semyon Golovin și Sydavnoy Zinoviev, precum și partenerii lor suedezi, ambasadorii Göran Boye și Arvid Tennesson, erau sănătoși și au suportat aproape o lună de discuții la Vyborg, punctate de libații copioase La februarie , tratatul a fost încheiat Ambasadorii ruși, în numele țarului și sub responsabilitatea prințului Mihail Skopin-Shuisky, au semnat un acord conform căruia pacea Tyavzinsky a fost confirmată pentru totdeauna, țarul a renunțat la pretențiile asupra Livoniei și a transferat Kexholm cu comitatul în Suedia pentru

posesia perpetuă O cesiune teritorială l-ar putea priva pe Shuisky de ultimii săi susținători din Rusia, așa că ambasadorii au cerut ca această clauză a tratatului să fie păstrată în secret "După ce le-au poruncit tovarășilor lor să plece, ei, sub jurământ de tăcere, într-un mod secret și într-o limbă care este de neînțeles fără un interpret, convin asupra anexării castelului Kexholm cu regiunea pentru totdeauna la teritoriile suedeze, precum și ca la aprobarea de către Marele Duce a actelor referitoare la aceasta în termen de două luni", relatează Johan Widekind, un istoric suedez al secolului al XVII-lea, care a avut acces la documente acum pierdute, despre progresul negocierilor Kexholm Tarul rus eșuat Karl Philip ar fi trebuit să fie predat Suediei la unsprezece săptămâni de la începutul campaniei Regele s-a angajat să furnizeze lui Shuisky o armată a cinci mii la tarifele deja aprobate mai devreme Plata totală a fost de de ruble pe lună - o sumă uriașă pentru vistieria rusă, având în vedere că salariul lunar a zece mii de trupe selectate de tir cu arcul l-a costat pe țar de șase ori mai ieftin Regele a promis că va oferi ulterior alte câteva mii de soldați pentru aceeași plată, în funcție de capacitățile sale Liderii militari suedezi, conform textului rus al tratatului, s-au angajat să fie alături de Skopin-Shuisky "în ascultare și în consiliu și să nu facă nimic prin arbitrar" Mercenarilor li s-a spus că trebuie să meargă până la Moscova, unde țarul rus, înconjurat din toate părțile de dușmani, stătea pe averea lui Deja acolo, el va răsplăti în mod adecvat pe toată lumea pentru ajutorul lor Imaginația soldaților a atras comorile Kremlinului, despre care au circulat legende în Europa O pietricică din cuferele regale ar putea oferi o persoană simplă pe viață! Pe de altă parte, chiar și celor mai curajoși le era frică să intre în nesfârșitele întinderi sălbatice rusești Într-o campanie atât de lungă - mai mult de o mie de kilometri - nu a existat un singur soldat european A rămas să sperăm în noroc și în ajutorul puterilor superioare Mercenarii și-au arătat reciproc protecția secretă, unul avea oase de sfinți patroni, celălalt avea pliante cu vrăji care salvau de un glonț și o lovitură de sabie Din experiența bătăliilor lor anterioare, ei știau că mulți dintre camarazii lor nu erau protejați de moarte prin cele mai de încredere amulete și conspirații, dar asta însemna doar voia lui Dumnezeu, de care nu poți scăpa Lângă granița cu Rusia s-au adunat oameni tari, care, după cum spunea zicala populară printre mercenarii scoțieni, nu au venit aici să întrebe cât e ceasul și să se întoarcă acasă Vântul din est a adus fumul incendiilor la Vyborg Era mirosul familiar tulburător al războiului, care promitea ceva glorie, ceva câștig și ceva moarte Excursie la Moscova În dimineața zilei de martie , locuitorii din Vyborg au fost treziți de sunetul unui rulou de tobe care răsuna în aerul limpede și geros Detașamentele de mercenari care veniseră la Vyborg în ultimele două luni au început să se alinieze într-o coloană de marș De mult, orașul de graniță nu a mai văzut o asemenea internațională: printre soldații care au decis să-și încerce norocul în Rusia s-au numărat germani și olandezi, francezi și britanici, scoțieni și danezi, suedezi și finlandezi Catolicii și protestanții s-au înțeles minunat împreună, închinându-se unui singur zeu - Marte Acestea erau artele originale ale muncitorilor de război, recrutate de colonii lor în companii și regimente la nivel național și asociate cu coroana suedeză printr-un jurământ dat în conformitate cu o scrisoare de natură Limitele disciplinei și obligației militare stabilite pentru acești aventurieri erau atât de largi și instabile, încât o bandă care se respectă de bandiți din zilele noastre le-ar întoarce spatele cu dispreț Mercenarii puteau părăsi câmpul de luptă și

trece de partea inamicului cu bannere desfăcute dacă angajatorul nu îndeplinea condițiile contractului de angajare Dacă cei luați prizonieri nu sunt răscumpărați Tarul rus eșuat Karl Philip sau într-o anumită perioadă (de obicei era o lună), aveau dreptul să-și ofere serviciile profesionale inamicului care i-a capturat Legionarii nu și-au asumat nicio obligație de a se comporta decent în timpul orelor în afara serviciului, ceea ce a fost pe deplin experimentat de cetățenii din Vyborg Monarhii europeni, recrutând mercenari, știau perfect că teritoriul inamic, unde era permis să jefuiască populația, a început pentru ei cu mult înaintea granițelor inamicului și, prin urmare, și-au îndemnat supușii să ascundă tot ce are valoare atunci când au apărut acești apărători ai patriei Soldații adunați la Vyborg nu au făcut excepție în acest sens Potrivit unui contemporan, "au lăsat nimic altceva decât prea fierbinte sau prea grele pe loc" Dintre acești "răscălii necinstiți", după spusele lui Carol al IX-lea, doar francezii îi impuneau respectul, întrucât laudele au funcționat mai bine pentru ei decât bătăile "Francezii", a scris regele, "sunt oameni buni, dar cu ciudatenii Prin urmare, trebuie să te comporți cu ei cu delicatețe, încurajându-i cu cuvinte amabile, și nu cu lovituri Este de mirare că întreg orașul s-a revărsat ca într-o vacanță pentru a desprinde armata plecând spre întinderile nesfârșite ale Moscoviei, învăluită în mirosul greu de trupuri nespălate, usturoi și vapori de lună Era miros de sănătate Se credea că spălarea frecventă slăbește corpul, iar usturoiul și luciul de lună erau oferite special soldaților pentru a-i proteja de boli Douăsprezece mii de mercenari - opt mii de cavalerie și patru mii de infanteriști - au părăsit Vyborg în câteva zile Cititorii obișnuiți să-i prezinte pe mușchetari drept bărbații frumoși eleganți din romanele lui Dumas nu ar fi găsit personaje literare familiare în coloanele care se întind spre Rusia Coroana suedeză i-a oferit infanteristului o haină din piele de oaie și două perechi de ciorapi până la genunchi pentru iarnă: o pereche de lână și una de pânză, peste care erau trase cizme rusești neîndemânatice, impermeabile Dar să nu ne gândim că doar forma de iarnă a desfigurat aspectul mercenarilor Un muschetar care și-a aruncat haina de blană s-a putut trezi în pantaloni purtați până la găuri, strângându-l în toate locurile, și într-o jachetă cu mâneci scurte până la încheieturi, peste care era aruncat un pantalon scurt caricatural Campanie la Moscova mantie Țesătura era scumpă, iar coroana a cumpărat-o în străinătate Tezaurul dădea infanteristului trei alns (aproximativ doi metri) de material pe an, ceea ce era suficient pentru a coase unul dintre cele trei articole vestimentare principale: pantaloni largi la modă, o jachetă sau o haină scurtă de ploaie Se poate imagina chinul unui soldat care nu știa pe ce să cheltuiască material prețios, pentru că de obicei își uza pantalonii în bucăți după un an de serviciu! Dar necazurile nu s-au terminat aici O fashionista care a decis să scuipe să-și înlocuiască fundul ponosit al toaletei și și-a îndreptat, de exemplu, o jachetă, a constatat brusc că, după câteva săptămâni, s-a micșorat și s-a scurtat Soldatul s-a dovedit a fi o victimă a vicleniei negustorilor germani care făceau comerț cu țesături Înainte de vânzare, comercianții au întins foarte mult țesătura, dorind să-și mărească veniturile Călăreții se aflau într-o poziție privilegiată în ceea ce privește garderoba Li s-au oferit haine căptușite gata făcute și chiar pălării luxoase cu boruri largi Călărețul și-a șters pantalonii, însă, mult mai repede decât infanteristul, dar a acoperit găurile în timp ce stătea în șa Privitorii Vyborg care i-au însoțit pe "necinstiții necinstiți" în campanie, au discutat cu competență despre ținutele lor, evidențiind

imediat soldații răi din coloană - aceștia erau cei mai zdrențuiți Comandanții au păstrat țesătura de la cei care au primit reclamații în serviciu Infanteria mărșăluia armuri ușoare - grele de cincisprezece kilograme și căștile bubuiau în spatele căruțelor Acolo au fost aruncate și armele șucarilor - vârfuri de patru metri, principala apărare a infanteriei de atacurile cavaleriei Abia în marș șucarul și-a simțit superioritatea față de mușchetar, care purta arma pe umăr Atunci când jefuia un inamic, un moment stelar în viața oricărui mercenar, mușchetarul s-a dovedit a fi mult mai rapid decât tovarășul său de arme, care a fost foarte împiedicat de lancea lui lungă Prin urmare, șucarii erau considerați osul negru al infanteriei: cei care nu erau duși la mușchetari erau de obicei de acord cu acest gen de serviciu Pe lângă știuțe, odată cu convoiul s-au deplasat și alte instrumente de război necesare: tunuri, țevi groase de cupru umplute cu praf de pușcă, petarde menite să submineze porțile cetății, țăruși care protejau tabăra de atacurile cavaleriei și schiuri Acestea din urmă erau de două feluri: fier Tarul rus eșuat Karl Philip si cele groase din lemn, cu fanta in zona piciorului, unde era filetata montura Schiurile aparțineau finlandezilor, adunați în detașamente de cercetași Armata de de oameni care părăsește Vyborg a fost considerată uriașă de standardele europene Un număr mai mare de soldați profesioniști, a căror furnizare de hrană la prețuri rezonabile făcea parte din termenii contractului cu rușii, țara devastată pur și simplu nu se putea hrăni Celebra expresie a lui Napoleon "armata se mișcă cu burta", care a apărut două secole mai târziu, a fost mult mai relevantă în războaiele de la începutul secolului al XVII-lea decât în cel mai restrâns al XIX-lea O singură bere a necesitat o mare întreagă! Un soldat, conform standardelor suedeze, pur și simplu nu putea lupta fără să bea un butoi de o sută de litri din această băutură pe lună Mercenarii și-au întâlnit comandantul deja în drum spre granița cu Rusia Jacob Delagardie nu a reușit să folosească unul dintre cele două drumuri scurte de iarnă din Suedia până în Finlanda, așezate pe gheața Golfului Botnia Au fost copleșiți de ninsori abundente din februarie, așa că au fost nevoiți să ocolească marea, făcând un ocol de aproape o mie și jumătate de kilometri Când te uiți la acest tânăr chipeș, cu trăsături deloc aspre, bucle roșiatice și mai înmuiate care îi cădeau până la umeri (asemenea coafuri tocmai deveneau la modă la Paris), era greu să-ți imaginezi că înainte erai unul dintre cei mai experimentați și comandanți experimentați regele suedez La o vârstă fragedă, eroul nostru a rămas orfan, iar ruda lui îndepărtată, căpitanul Johan de la Blanc, care a preluat creșterea băiatului, a presărat povești despre propriul său trecut militar cu povești despre victoriile răsunătoare ale tatălui lui Iacov, marele Pont Una dintre ele - capturarea Narvei - a fost chiar înfățișată pe basorelieful sarcofagului comandantului din Catedrala Reval Pontus a murit la fel de minunat precum a trăit La noiembrie , a condus ambasada suedeză de optsprezece persoane, care a încheiat un armistițiu cu moscoviții la gura de vărsare a râului Plyussa, care se varsa în Narova Decorat și înarmat cu tunuri, melcul cu ambasadori se îndrepta spre cetatea Narvei Când se apropie de o barcă cu pânze de la un suedez Campanie la Moscova Pe malul malului au izbucnit artificii, melcul a răspuns cu o salvă și s-a rupt în jumătate Pongus Delagardie, la fel ca majoritatea celor de la bord, a murit într-un râu rapid de gheață Dar a fost moartea unui triumfător, demn de un războinic atât de mare ca Pontus! Este clar că băiatul nu-și putea imagina o altă carieră decât cea militară Gloria tatălui și originea înaltă a mamei Sophia Gyllenelm, fiica nelegitimă a regelui Johan al

III-lea, combinate cu propriile eforturi, ar putea deschide calea unei ascensiuni meteorice Începutul a fost promițător Deja la vârsta de optsprezece ani, Jacob Delagardie a mers în fruntea unui regiment de infanteriști Norland în Livonia, pentru a lupta cu polonezii Un an mai târziu, împreună cu fiul nelegitim al lui Carol al IX-lea, în vârstă de de ani, Karl Gülle-nelm, a întreprins o întreprindere nebună: tinerii au condus apărarea cetății Wolmar, ale cărei vechi ziduri prăbușite au provocat mari îndoieli în rândul militarilor experimentați despre rezultatul cu succes al cazului Mercenarul englez Hill a refuzat să conducă o întreprindere eșuată în mod deliberat, iar comandantul olandez contele Johan de Nassau, invitat de Carol al IX-lea să antreneze armata suedeză, după ce a examinat fortificațiile, a pronunțat o sentință peremptorie: "În patria mea, o persoană care a decis pentru a apăra aceste ruine ar fi spânzurat pentru curaj prost la poarta orașului " Gyllenelm și Delagardie ar fi răspuns la această remarcă după cum urmează: "Dacă meterezul și zidul lasă mult de dorit, atunci apărătorii buni și curajul vor compensa această deficiență" Dacă acuratețea acestui răspuns curajos nu poate fi garantată, atunci motivul principal pentru determinarea tinerilor este cunoscut cu siguranță Se temeau de mânia regală Când Karl Gyllenelm, în ajunul apărării lui Wolmar, a întârziat să ajute o altă cetate suedeză, Kokenhus (soldații săi nu aveau nici lănci și nici armură), tatăl său i-a dat fiului său următoarea mustrare scrisă: "Întotdeauna cauți scuze Când îți trimit un salariu, nu ai destui oameni, când ai soldați, nu ai suficiente provizii, când ai provizii, nu ai praf de pușcă sau gloanțe Poate dacă vezi inamicul , vei da o lacrimă până la Revel însuși Dar să știți că într-un astfel de caz nu puteți conta pe Nostru Tarul rus eșuat Karl Philip favoare și să nu te gândești niciodată să arăți în fața ochilor Noștri" Este clar că nici fiul regal și nici prietenul său, după o astfel de amenințare, pur și simplu nu au avut de ales Cetatea de lemn a rezistat timp de două luni, dar liderii apărării au fost încă de acord cu o capitulare onorabilă Polonezii au permis garnizoanei să părăsească Wolmar, lăsând pentru ei înșiși prada cea mai scumpă - fiul lui Carol al IX-lea și prietenul său, în care curgea și sângele dinastiei regale Vasa Regele Sigismund, care a fost prezentat nobililor captivi, i-a tratat pe tineri extrem de rece, poruncând să fie ținuți cu maximă severitate Dacă tinerii comandanți sperau în îngăduința lui Carol al IX-lea, atinși de curajul lor, atunci chiar prima scrisoare a monarhului către fiul său închis într-o încăpere rece a castelului a spulberat iluziile: "Trebuie să te învinovățiți singur pentru nenorocirea voastră Ar fi trebuit să te aperi cu mai mult curaj și să te pregătești pentru apărare mai temeinic Dacă te-ai fi aprovizionat cu tot ce este necesar pentru a mai sta în asediu ceva timp, nenorocirea ar fi putut fi evitată și nu ar fi trebuit să ne facem griji pentru eliberarea ta Mesagerul tău a raportat că ai supraviețuit doar unuia sau două atacuri Poate fi justificat doar de tinerețea ta" Tatăl și fiul nu s-au văzut niciodată Güllenel-ma a fost eliberat abia după doisprezece ani de captivitate, după moartea lui Carol al IX-lea Ultimii șapte ani, ca pedeapsă pentru încercarea de a scăpa, nobilul captiv i-a petrecut în cătușele mâinilor și picioarelor Delagardie a fost schimbată cu prizonieri polonezi patru ani mai târziu Se părea că cariera militară, lansată cu atâta succes, s-a prăbușit pentru totdeauna Regele îl considera pe Jacob Delagardie, ca și fiul său, vinovat de predarea lui Wolmar, în plus, polonezii l-au eliberat din captivitate pe Delagardie, luându-i obligația ca el să nu lupte împotriva lor Asta însemna că nu avea ce face în Suedia Iar Jacob

Delagardie a mers după faimă și știință în Țările de Jos, la Moritz din Orange, care i-a spulberat pe spanioli, foștii legislatori ai modei militare europene, cu ajutorul inovațiilor în tactică și inginerie Doi ani mai târziu, tânărul s-a întors în Suedia ca expert în modul de război olandez La nastere Campanie la Moscova nu era de așteptat să se lupte cu secretarul personal al regelui, Eric Tegel, care a devenit faimos pentru nemilosirea sa în demascarea conspirațiilor aristocraților împotriva regelui (chiar Carol al IX-lea, în rare momente de bună dispoziție, îl numea în glumă pe credinciosul său servitor Stegel - o roată a torturii) Secretarul sângeros, după ce a decis să obțină moșia lui Delagardie, l-a acuzat că complotează pentru a transfera tronul suedez lui Moritz de Orange Dar norii s-au risipit curând - acuzațiile s-au dovedit a fi prea absurde și nefondate Rudele și prietenii săi, inclusiv prietenul din copilărie Axel Oxenstierna, viitorul cancelar al Suediei, au preluat aranjamentul destinului lui Iacov Delagardie a fost trimis spre est, departe de Tegel, dându-i funcția de "general locotenent al tuturor forțelor armate din Finlanda" La începutul anului , regele l-a chemat pe tânăr la Stockholm, oferindu-i să conducă o expediție militară în Rusia Dar în Moscovia va trebui să înfrunți polonezii, împotriva cărora Dela-gradi a jurat că nu va lupta? Astfel de probleme morale în acele vremuri erau ușor de rezolvat Regele, prin puterea sa, l-a eliberat pur și simplu pe comandant de jurământul care l-a interferat Pentru Delagardie, o călătorie în Rusia s-a dovedit a fi o modalitate excelentă de a-și îmbunătăți afacerile financiare, care ajunseseră la o defecțiune completă în anii de captivitate poloneză Odată cu postul, i se dădea un salariu de de daleeri pe an - urma să primească acești bani sub formă de venituri din moșiile care i-au fost acordate Acum a fost posibil să începem răscumpărarea valorilor de familie depozitate în pivnițele comercianților din Danzig! Când Delagardie, la vârsta de optsprezece ani, a fost capturat de polonez, nici nu-și putea imagina că va fi obligat să plătească, și foarte mult, pentru punga de piatră umedă și rece în care era ținut și pentru hrana mizerabilă care abia l-a salvat de foame Totuși, nu am avut de ales, a trebuit să dau ordin Suediei să amaneteze toate bijuteriile de la negustorii din Danzig Dintre moștenirile familiei, el a păstrat doar cea mai prețioasă amintire a tatălui său - ceasul său fabricat la Nürnberg Iacov nu s-a despărțit niciodată de ei După eliberare în , datoriile au ajuns la aproape trei mii de daleri Starea în Olanda s-a dovedit a fi utilă Tarul rus eșuat Karl Philip nym, dar dezavantajos Sărăcia l-a forțat să se împrumute chiar și pentru propriul echipament militar: comandantul unei armate auxiliare nu putea veni în Rusia ca un ragamuffin Legănându-se într-un cărucior așezat pe alergători, care a fost atras la Vyborg de-a lungul drumurilor finlandeze înzăpezite de o echipă de cai, comandantul a învățat primele cuvinte rusești, repetându-le după tânărul nobil rus pe nume Dmitri, care i-a fost dat de rege ca interpret În urmă cu mai bine de zece ani, țarul Boris Godunov, căutând să reformeze țara, l-a trimis pe Dmitri printre optsprezece tineri ruși să studieze în străinătate, depășind rezistența preoților, care susțineau că apariția în Rusia a altor limbi decât nativul lor ar duce la ceartă și ceartă Împărțind studenții în trei grupuri egale, aceștia au fost trimiși la Lübeck, Anglia și Franța Bisericii în zadar se temeau că tinerii, otrăviți de cunoștințele europene, se vor întoarce acasă ca distrugători ai fundațiilor vechi de secole Niciunul dintre școlari nu a vrut să părăsească Europa, deși, judecând după plângerea supraviețuitoare adresată țarului de la Lübeck, mulți dintre ei erau surzi la științe

Doar unul, Dmitri, a apărut acasă și chiar și atunci ca subiect al regelui suedez și ca parte a trupelor auxiliare suedeze "Patruzeci de sable", spuse Delagardie după profesorul său, imaginându-și cum ar putea arăta această monedă principală moscovită, a cărei unitate de măsură era mănunchiuri de piei de sable de câte patru duzini fiecare Deja de anul viitor, el își va putea achita toate datoriile și va putea răscumpăra moștenirile familiei din Danzig Plata va fi sable - rușii îl vor răsplăti cu douăzeci și cinci de magpie! Armata auxiliară a trecut granița pe martie lângă satul Sisterback, unde suedezii au fost întâmpinați de un detașament al guvernatorului Ivan Ododurov trimis din Novgorod În locul armatei a douăzeci și cinci de mii promise, o mână de țărani prost înarmați, trei sute de oameni, "mai potriviti pentru plug decât pentru luptă", după Widekind, s-au mutat în zăpadă Guvernatorul a explicat că principalele forțe ruse au fost trimise să disperseze rebelii care jefuiau împrejurimile orașului Koporye Această mică fortăreață, care era în mâinile susținătorilor lui False Dmitry, a devenit primul test nereușit pentru suedezi în campania lor rusă Delagardie se aștepta să-l ia pe Koporye în mișcare, dar, Campanie la Moscova după ce a pierdut douăzeci de oameni în timpul atacului, s-a retras Orașul s-a dovedit a fi bine fortificat, iar petardele și tunurile, necesare unui asediu regulat, încă târau de-a lungul zăpezii umede din martie de la Vyborg Cetatea neînsemnată a trebuit să fie lăsată în spate După ce au desfășurat bannerele, suedezii au mers direct la Novgorod Cu toate acestea, mulți mercenari nu au reușit niciodată să vadă acest al doilea oraș rusesc ca mărime după Moscova, care chiar și cu o sută de ani în urmă a depășit nu numai Moscova, ci și majoritatea capitalelor europene ca bogăție și dimensiune Numai numele capitalei Nordului Rusiei - Novgorod cel Mare - a amintit de măreția ei de odinioară Cu o sută de kilometri înainte de Novgorod, la Delagardie au sosit mesageri ruși, cerându-i să se oprească, iar comandantul însuși cu alaiul său să vină la negocieri Întâlnirea magnifică a ispășit gustul neplăcut din suspiciunea arătată de aliați Tunurile și puștile salutau din ziduri, iar pe drumul care duce la Novgorod, De la Gardie aștepta o delegație de de oameni din cei mai buni oameni ai orașului, așezat călare Când suedezii s-au apropiat, călăreții au descălecat și un tânăr erou a pășit în față: era guvernatorul Novgorodului, în vârstă de douăzeci și trei de ani, prințul Mihail Skopin-Shuisky, nepotul regal, remarcat prin creșterea sa enormă și postura mândră Din păcate, s-a păstrat doar un portret condiționat al acestui erou, devenit celebru în luptele din vremea necazurilor, așa-numita parsuna, pictată în tradițiile picturii icoanelor Până la începutul secolului al XVIII-lea în Rusia, portretele realizate într-o manieră realistă europeană erau tratate cu frică, se credea că, cu ajutorul unei astfel de imagini, o persoană putea fi cu ușurință vrăjită Cu toate acestea, descrierile contemporanilor fac posibil să ne imaginăm pe Skopin ca un om puternic și un bărbat frumos, care nu avea egal între apropiații țarului Chiar și la vârsta de șaisprezece ani, a devenit primul și ultimul din Rusia care a ocupat poziția de mare spadasin (scutier regal), introdus de primul Fals Dmitry după modelul polonez Cei mai puternici și reprezentativi tineri aristocrați au fost selectați pentru acest rol în Polonia Un tânăr rar de șaisprezece ani putea sta nemișcat multe ore la rând cu o sabie grea cu două mâini ridicată Tarul rus eșuat Karl Philip Făcând un pas înainte, guvernatorul Novgorodului, conform obiceiului rusesc, s-a înclinat adânc în fața lui Delagardie, atingând pământul cu mâna Suedezii au atras atenția asupra armei neobișnuite a unui tânăr care

urma să conducă armata unită Sabrele atârnau de curelele majorității rușilor, iar Skopin-Shuisky avea o sabie lată dreaptă într-o teacă roșie din Maroc Acest detaliu nu putea să nu mulțumească oamenii care acordau o mare importanță simbolismului La începutul secolului al XVII-lea, o sabie curbată ca o semilună era considerată în Europa un simbol al musulmanilor, necredincioșilor, în timp ce o sabie dreaptă, în formă de cruce, era un accesoriu obligatoriu al luptătorilor pentru credința lui Hristos Rușii din Suedia erau considerați falși creștini, aproape necredincioși Nu întâmplător pe stema Finlandei, introdusă de Johan al III-lea, este înfățișat un leu suedez cu o sabie dreaptă călcând în picioare o sabie rusă strâmbă Discursul de bun venit politicos și demn al comandantului rus a făcut, de asemenea, o impresie bună asupra lui Delagardie și colonelilor săi Se dovedește că printre moscoviții necuvântați erau oameni familiarizați cu manierele cavalerești! Delagardie și Skopin-Shuisky erau aproape colegi care și-au văzut propria reflectare unul în celălalt Simpatia bruscă care a apărut între ei i-a ajutat pe tineri să depășească ulterior intrigile și neîncrederea reciprocă a monarhilor lor - și să finalizeze cu succes campania de la Moscova În urma întâlnirii solemne, au început negocierile la Kremlinul din Novgorod Delagardie a insistat pe restul trupelor, obosit de campanie În opinia sa, era încă imposibil să mergi la Moscova din cauza drumurilor impracticabile din dezghețul de primăvară În plus, mercenarii nu au vrut să lupte până nu li s-au plătit în avans, după cum sa convenit, un salariu lunar Cinci mii de ruble emise de Skopin în numerar și alte trei mii de ruble în sable au reprezentat doar o cincime din suma contractului "Dacă nu plătiți totul în totalitate, ne vom întoarce la graniță!" și-a asigurat Delagardie interlocutorul Guvernatorul Novgorodului a promis că vor fi bani, scrisori prin care se cere ca tezaurul să fie trimis în toate orașele Trebuie doar să aștepți Cu toate acestea, a înțeles perfect anxietatea interlocutorului său: turba europeană înarmată, adunată sub steagurile suedeze, se putea opri Excursie la Moscova renunțare cu încălcarea termenilor contractului De asemenea, este bine că doar de călăreți francezi și scoțieni au avut voie să aștepte în Novgorod, în cazul unei revolte, s-ar putea face față Restului li s-a permis să tabără departe în afara orașului Skopin-Shuisky i-a povestit lui Delagardie despre ceea ce urmează, pe un ton deliberat optimist, astfel încât aliații să nu creadă că cauza țarului Vasily Shuisky a fost pierdută Potrivit guvernatorului Novgorodului, toți supușii erau loiali țarului, doar opt mii de leneși au mers la impostor, iar acum acești tâlhari, împreună cu patru mii de polonezi, asediază Moscova Înainte de sosirea suedezilor, Skopin-Shuisky nu a îndrăznit să intre în campanie doar pentru că nu era foarte sigur de loialitatea novgorodienilor față de țar În spatele indicii despre posibila instabilitate a novgorodienilor se afla o poveste mult mai dramatică în urmă cu șase luni În acel moment, Novgorod era gata să treacă de partea impostorului, iar Skopin-Shuisky a arătat o slăbiciune de spirit neobișnuită pentru el Cedând convingerii a doi dintre confidentii săi, sensul giratoriu Tatișciov și diaconul Telepnev, care au asigurat că gloata era pe cale să înceapă să omoare oameni nobili, a fugit în secret cu ei din Novgorod Fugații, după ce au luat vistieria orașului, au urcat pe zidul orașului în ziua sărbătorii bisericii și, fără să-l avertizeze nici pe mitropolit despre planurile lor, au părăsit Novgorod Deplasându-se la o distanță considerabilă de oraș, Skopin a trimis o scrisoare către Novgorod, în care a asigurat că s-a dus în grabă la graniță pentru a-i angaja pe suedezi pentru a-l ajuta pe rege Într-adevăr, fugarii au mers la

început la Ivangorod, de unde a fost mai ușor să negociezi cu suedezii Narva Dar deja pe drum, a venit vestea că Ivangorod a trecut de partea impostorului Nu era încotro Călătorii au rătăcit multe zile prin păduri și mlaștini, temându-se să meargă la oricare dintre cetățile de graniță În Novgorod, după fuga guvernatorului, gloata a preluat puterea, oamenii au cerut să fie trimisă o urmărire pentru Skopin-Shuisky Locuitorii nobili, temându-se de represalii, au fost nevoiți să urmeze mulțimea Totuși, nu au trimis o urmărire, ci conform celor supuși lui Novgorod Tarul rus eșuat Karl Philip au fost trimise scrisori către cetăți prin care se cereau reținerea guvernatorului fugar la vistierie Acest lucru a fost aproape făcut de guvernatorul cetății Oreshek, la care călătorii epuizați au venit după rătăcirile lor prin păduri "Au acceptat o dezonoare considerabilă din partea guvernatorului acelui oraș; condamnând ceea ce au făcut și batjocorindu-i, a vrut să-i pună în lanțuri și să-i trimită "suveranului" [Novgorod]", povestește cronica despre cel mai tragic episod din viața lui Skopin-Shuisky Soarta l-a salvat pe tânărul erou de la dezonoare Însoțitorul său Tatișciov s-a dovedit a fi o rudă a guvernatorului Oreșka și l-a convins să-i lase pe călători Pasiunile din Novgorod se potoliseră până atunci Mitropoliții și nobilii au reușit să-i liniștească pe orășeni, convingându-i că, pentru binele comun, Skopin-Shuisky ar trebui să fie rugat să se întoarcă Și așa s-a întâmplat Furtuna s-a împrăștiat, dar prințul a trebuit să-l sacrifice pe inițiatorul zborului - Tatișciov La scurt timp după ce s-a întors la Novgorod, mulțimea s-a lovit de el, acuzându-l că intenționează să-l trădeze pe țar Skopin-Shuisky nici măcar nu a încercat să-și susțină tovarășul și salvatorul, realizând că el însuși ar putea deveni următoarea victimă Odată cu apariția trupelor suedeze, oponenții lui Vasily Shuisky din Novgorod și multe alte orașe ale Rusiei au tăcut Mercenarii nu au intrat încă într-o singură bătălie, cu excepția unei încercări nereușite de a lua Koporye, dar îl ajutau deja pe Shuisky în lupta pentru mințile supușilor săi În scrisorile țarului și ale lui Skopin, trimise în orașe, s-au răspândit zvonuri despre o uriașă armată suedeză care venea în ajutorul Moscovei Agenții țariști au vorbit despre o sută de mii de războinici blindați și despre prietenia strânsă a comandantului suedez Jacob Delagradi cu prințul Mihail Skopin-Shuisky Această informație a fost transformată într-un mod curios în folclorul rus, unde se oferă informații umflate despre armata suedeză, iar Skopin și Delagardie sunt rude declarați La două sute de ani după evenimentele din Epoca Necazurilor, în satele rusești s-a cântat un cântec despre Mihail Skopin și "iubitul său cumnat" Mitrofan Funtusov - Jacob Delagardie, numit adesea în Rusia pe numele tatălui său Pontus - și patruzeci de mii de "om de știință militari" au trimis "rege cinstit, onorabil Carlos" să-l ajute pe țarul rus Campanie la Moscova Negocierile de la Novgorod au continuat pe tot parcursul lunii aprilie În cele din urmă, la mai , primul detașament al suedezilor, condus de Evert Gorn și Andrey Boy, împreună cu miliția rusă, a mărșăluit spre Staraya Russa Orașul a fost incendiat și lăsat fără luptă de către colonelul polonez Kernozitsky, care era la conducere în nord-vestul Rusiei Aproximativ de cazaci din Zaporizhi, tușini și polonezi ruși erau subordonați lui Kernozitsky Era o armată descompusă, obișnuită să jefuiască populația civilă și nu se confruntase de mult cu un inamic serios Curând acest grup a încetat să mai existe Unitățile avansate ale suedezilor l-au depășit pe Kernozitsky în satul Kamenka, unde a fost o băutură masivă Nu erau paznici postați Mulți dintre soldații care dormeau unul lângă altul în colibe nu au avut timp să simtă că au trecut în altă lume Mercenarii

lui Delagardie i-au înjunghiat ca pe porci Doar cinci sute de susținători ai impostorului au reușit să scape din masacr "Majoritatea fără pantaloni, săbii și haine, toată lumea s-a grăbit într-o tabără mare de lângă Moscova", a raportat Delagardie Evert Gorn, care a condus masacrul de la Kamenka, în raportul său către Delagardie Suedezii au pierdut doar patru oameni în această bătălie Detașament după detașare, cu pauze de câteva zile, armata lui Delagardie a părăsit tabăra de la Novgorod spre drumul Moscovei O primăvară târzie furtunoasă a făcut ca râurile să se reverse, iar zăpezile din aprilie s-au transformat în torenți de apă Infanteria germană blindată a căzut până la genunchi în noroiul lichid al drumului, soldații s-au sfâșiat, scoțând tunuri din bălți adânci Au fost sparte poduri, pe ambele părți ale drumului erau sate arse Locuitorii nu erau vizibili - se ascundeau în păduri Terenul pustiu a încetinit foarte mult viteza de mișcare a trupelor, forțate să preia transportul proviziilor pentru convoi Zonele în care încă mai trăiau sate s-au încheiat cu mult timp în urmă, iar mercenarii nu puteau decât să-și amintească cu dor cât de ușor se rezolva problema transportului acolo "O groapă este numele fiecărui sat în care sunt schimbate cărucioarele", spune unul dintre polonezii ținuți în captivitate rusească în timpul Necazurilor despre sistemul de transport rusesc, "ordinea este de așa natură încât câteva sute de căruțe vor fi prezentate într-o singură ora Dar Tarul rus eșuat Karl Philip asta din cauza cruzimii extraordinare cu care sunt tratați țăranii, căci atunci când zabovesc, sunt pedepsiți: îi pun pe toți țăranii unul lângă altul și, venind de la capăt, trei oameni își lovesc de trei ori propriul țăran cu bețe și bate-le pe picioare cu biciul Și după ce au ocolit rândul, repetă din nou același lucru, până când există o aprovizionare Cu toate acestea, cruzimea slujitorilor țarului nu putea fi comparată cu atrocitățile detașamentelor poloneze și rusești, care au acționat de partea impostorului Potrivit martorilor oculari, rușii i-au depășit chiar pe polonezi cu cruzime, provocând conversații tulburătoare între ei: "Dacă își fac asta pentru ei, atunci ce trebuie să așteptăm în această țară?" Bandele de cai de tâlhari rătăceau peste tot, de parcă ar fi hotărât să arate cu înfățișarea lor că forțele iadului s-au ridicat din lumea interlopă pe pământ Capetele bebelușilor uciși, țipați în țeapă pe lăncile cazaci, se legănau în ritmul trapului unui cal printre stindarde bisericești luate din mănăstiri jefuite și transformate în stindarde de bandiți În spatele călăreților s-au aruncat haine prețioase de biserică peste crupe de cai, icoane adaptate pentru a juca zarurile bătute în pungi de piele, tinere pe jumătate nebune beate, soții și fiice de nobili și țărani, violate și smulse din cuiburile lor natale Proprietarul s-a săturat de o jucărie vie, îi pune leneș un cuțit sub inimă și îl aruncă într-un șanț de pe marginea drumului - vor fi mult mai mulți în față Cronicile spun că oamenii au fugit în păduri, "locuind cu animale în aceleași peșteri", unde erau vânați cu câini Mamele, temându-se de plânsul bebelușilor, i-au sugrumat în găuri de animale - era mai bine decât să vezi capul copilului tău zdrobit de o piatră de vânătorii care râdeau de oameni Iobagii răzvrătiți, după ce au legat un soț, un fiu sau un frate, zece oameni i-au violat soția sau ruda sub ochii lui, l-au bătut ca un timpan în locuri rușinoase - și l-au ucis în acel moment Fetele, dezonorate, au fost eliberate să cerșească și rătăceau cu părul slăbit, lăsând în urmă o dâră de sânge, pe străzile orașelor și satelor care tăceau îngrozite Pasiunea pentru distrugere a devenit chiar mai puternică decât setea de profit Cazacii nu s-au mulțumit cu un singur jaf, dacă nu au avut timp să ardă casele, atunci au spart Campanie la

Moscova ferestrele și ușile, au încercat în toate modurile să le facă nelocuibile, au călcat proviziile de hrană în gunoi de grajd cu copitele cailor Țăranii, pe care ar părea inutil să-i ucidă, au fost torturați până la moarte doar pentru distracție Se știe că unul dintre liderii cazaci, Nalivaiko, a măcelărit personal de victime de ambele sexe Nici măcar acele orașe și regiuni care au depus jurământul impostorului nu au fost salvate de ticăloșie Plângerile despre "cazacii polonezi" care nu cunoșteau nicio restricție în raidurile lor de tâlhărie au fost inundate în tabăra de la Tushino Locuitorii din cartierul Pereyaslavsky i-au scris, de exemplu, unui impostor: " din acei domni au murit complet, domnii țăranilor bat și jefuiesc și își duc soțiile și copiii în pat, au jefuit totul și au prins haine și cai, au bătut mulți țărani și i-au ars, casele lor au fost jefuite, satele și suburbiile și satele au devenit goale, oamenii rătăcesc cu frică prin pădure și mlaștină, secara și iarna nu se culeg și iarna nu se seamănă Furătorii polonezi, trimiși din tabăra Tushino pentru a strânge hrană în ținuturile supuse "hoțului", au conspirat între ei și, dându-se drept slujitori ai țarului Vasily Shuisky sau ai tătarilor, au procedat la jefuirea neîngrădită a "subiecților" impostorului Cu toate acestea, până atunci existau cel puțin un ban pe duzină de prinți în Rusia Liderii bandelor cazaci, diverși Martynki și Eroshki, fără să se gândească măcar să-și schimbe numele simple în cele care suna mai nobile, s-au declarat că au salvat în mod miraculos copiii regali și au făcut curte și represalii, nemaiascundându-se în spatele numelor lui Shuisky sau Dmitri Micii impostori au devenit un adevărat flagel pentru False Dmitry, semănând îndoieli în ochii supușilor săi cu privire la propria sa origine regală "Hoțul" a aranjat execuții demonstrative ale pretendenților la tron în tabăra sa de la Tushino, a trimis scrisori în zonele care i-au fost supuse enumerarii de prinți falși - într-unul dintre aceste mesaje sunt unsprezece nume - dar toate aceste măsuri au ajutat puțin Se părea că pământul rus însuși, după ce a încetat să mai dea naștere la secară și grâu, a trecut exclusiv la producția de urmași regali Disperarea a forțat multe regiuni și orașe care la vremea lor întorseseră spatele lui Vasily Shuisky să recunoască din nou puterea acestui mizerabil țar, ales doar de Moscova Ô Țarul rus eșuat Karl Philip Rebeliunea a izbucnit în februarie , atingând apogeul la începutul campaniei împotriva Moscovei a lui Delagardie și Skopin De la impostor a fost depus întregul nord-vest al Rusiei Vologda, Galich, Kostroma, Romanov, Yaroslavl, Suzdal, Mologa, Rybinsk, Uglich au jurat credință țarului Vasily Shuisky unul după altul Cruzimea susținătorilor impostorului a dat naștere la aceeași răutate sofisticată a rebelilor Fostul cetățean suedez Joachim Schmidt, care a devenit unul dintre asociații lui False Dmitry, a fost dezbrăcat de locuitorii rebeli din Yaroslavl, pus într-un cazan mare de bere și, după ce a turnat miere până la refuz, a fiert la foc mic Când carnea acestui nefericit a început să-i cadă de pe oase, rămășițele lui Schmidt au fost aruncate peste puț la porci și câini Polonezii și cazacii, care s-au luptat cu detașamentele lor, au fost dezbrăcați și coborâți vii sub gheața de pe Volga, spunând: "Ne-ați distrus complet zona, ați mâncat toate vacile și viței, acum mergeți la peștele din Volga și îmbătați-vă acolo până la moarte " Mai de încredere decât orice mesageri despre răscoală, râurile și pâraiele care se deschideau din gheață au vorbit armatei care se îndrepta spre Moscova De-a lungul lor pluteau cadavre umflate, înnegrite - erau polonezi și cazaci "hoți", luați prin surprindere de țărani Dimensiunea armatei inițial mici din Skopin-Shuisky a ajuns până la jumătatea lunii mai la zece mii de oameni din cauza insurgenților

care s-au revărsat în ea Cu toate acestea, profesioniştii europeni ai Delagardiei priveau cu sceptică la aceşti ţărani, înarmaţi cu orice Erau atât de stângaci cu armele lor, încât reprezentau o ameninţare mai mare pentru ei înşişi decât pentru inamic "Ţăranii nu înţeleg pe ce loc se bazează fiecare tip de armă militară", a scris Ivan Timofeev, un funcţionar din Novgorod, care a urmărit începutul campaniei de la Moscova, despre miliţia lui Skopin-Shuisky "Când vine momentul ca aceşti ignoranţi să îşi îmbrace ei înşişi aceeaşi armură undeva, îşi pun o cască pe genunchi, îşi atârnă un scut urât pe şold împreună cu alte arme, pentru că această afacere nu le este caracteristică " Cea mai mare parte a trupelor ţariste erau miliţii atât de inepte " de călăreţi cu arc au condus la Shuisky", a notat unul dintre polonezii capturaţi în jurnalul său, "aceasta este o armată de astfel de cavaleri pe care de husari i-ar putea, fără îndoială, să-i învingă" Excursie la Moscova În efortul de a întări cumva moralul soldaţilor săi, care au experimentat panică la întâlnirea cu husarii polonezi, ţarul Vasily Shuisky a venit cu un alt truc, pentru care a fost un mare maestru Câteva zeci de cămile au fost aduse la Moscova din est Aceste fiare nevăzute de o înfăţişare îngrozitoare, aşa cum au anunţat vestitorii, ţarul urma să le trimită să distrugă cavaleria poloneză Dar, vai, nici cămilele, nici măcar o protecţie mai fiabilă împotriva cavaleriei - aşa-numitul "usturoi", produse din fier stropite cu ţepi - nu au ajutat împotriva husarilor Cămilele au fost în curând mâncate de foame, iar "usturoiurile" menite să înjunghie copitele cailor s-au scufundat în noroiul rusesc de vară sau în zăpadă de iarnă Husarii polonezi puternic înarmaţi au stârnit teamă nu numai în rândul moscoviţilor înapoiaţi din punct de vedere militar, ci şi în rândul suedezilor După înfrângerea de lângă Kirkholm, în armata suedeză s-a dezvoltat un adevărat complex de inferioritate în raport cu cavaleria poloneză Regele Carol al IX-lea credea că doar infanteriei străine angajate i-ar putea opri atacul Respectul monarhului pentru husarii polonezi era pe deplin justificat Cavaleria cavalerească medievală, dispărută de mult în Europa, a supravieţuit doar la periferia ei de est, în Polonia, dovedind că a fost anulată devreme Atacul furios al polonezilor îmbrăcaţi în armură, care galopau cu suliţe de şase metri pregătite pe caii lor înalţi şi excelent antrenaţi, nu a rezistat nici măcar infanteriei, ascunse în spatele gardurilor de vaci sau înţepenite cu ţăruşi înfipţi în pământ "Husarii zburători", aşa cum era numită această ramură a armatei pentru aripile din pene de gâscă ataşate şeilor la spatele cavalerilor, au câştigat o victorie psihologică, neavând încă timp să se prăbuşească în rândurile infanteriei inamice Bucăitul greu al copitelor, din care zumzăia şi se zguduia pământul, strălucirea orbitoare a armurii aurite şi pădurea de suliţe care se apropiau cu repeziciune îndreptate spre chiar inima au provocat panică în rândul apărătorilor Gloanţele de muschetă au făcut puţin rău acestei avalanşe de oţel, pătrunzând armura de la doar douăzeci de paşi, iar ţăruşii înfipţi în unghi în pământ au alunecat de-a lungul armurii pieptului calului, alunecând din mâinile soldatului, slăbiţi de groază Dacă nu suporti lovitura poloneză Tarul rus eşuat Karl Philip infanteriei s-au rostogolit, nu mai era nicio speranţă pentru cavalerie Călăreţii armatelor europene nu erau obişnuiţi să lupte cu arme de corp la corp unul la unul, sarcina lor era doar să urmărească fuga şi să tragă cu pistoale în rândurile de infanterie ale inamicului Când husarii polonezi, aruncând suliţele rupte în rândurile de infanterie, şi-au scos săbiile grele cât un om, amintind de săbiile cavalereşti din Evul Mediu, cavaleria inamică a putut doar să fugă Aripile albe ale "îngerilor morţii" au scos un

fluier și un foșnet aspru în timpul galopului, înspăimântând caii inamicului, iar arcul de oțel pe care erau atașate penele a protejat spatele cavalerului polonez de o lovitură de sabie Înainte de luptă, husarii și-au îmbrăcat pe armură piei de lup, tigru, râs și urs, emanând o miros înțepător - vederea și mirosul lor provocau panică printre caii inamici; neascultând de pinteni și frâiele, își duceau călăreții oriunde le priveau ochii, departe de turma de prădători care îi ataca Într-un câmp deschis, neascunzându-se în spatele unui zid de vagoane sau în spatele fortificațiilor din lemn, doar mercenarii germani cu sânge rece, înarmați cu sulițe lungi, puteau rezista atacului husarilor zburători După ce și-au adunat rândurile, ei au așteptat cu calm valul de oțel să se rostogolească asupra lor și, după ce au ales locuri neprotejate lângă centaurii atacatori, și-au îndreptat vârfurile tunurilor acolo Nervii de fier, un ochi excelent și credința că tovarășii nu te vor dezamăgi și nu te vor lăsa la rând i-au ajutat pe germani să stea împotriva cavaleriei poloneze Coloanele trupelor suedeze și rusești, fie despărțindu-se în două ramuri ca un râu, fie unindu-se, s-au revărsat în întinderile marii câmpii rusești În spate erau bătăliile de natură locală de lângă Toropets și Torzhok, în care fiecare parte se considera învingătoare Prima mare bătălie, în care șucarii germani au avut ocazia să-și măsoare puterea cu husarii zburători polonezi, a avut loc lângă Tver, numită "cheia Moscovei" Armata a optsprezecea mie a lui Delagardie și Skopin-Shuisky a depășit polonezii de aproape trei ori, dar colonelul Zborovsky, trimis de la Tușin împotriva suedezilor, avea o forță de atac excelentă de două mii de husari zburători Delagardie și Skopina-Shui Campanie la Moscova De asemenea, a fost norocos că lui Zborovsky i s-au dat doar de întăriri din tabăra Tushino În ajunul bătăliei, trupele care au părăsit Moscova au avut loc cu forțele impostorului, în care guvernatorii lui Vasily Shuisky au înaintat tancuri de lemn deosebite împotriva husarilor zburători Acestea erau așa-numitele "orașe plimbate", scuturi groase de stejar așezate pe căruțe Au fost împinși de oameni puternici, ținându-se de roți, iar muschete și tunuri mici au fost trase din lacunele acestor cetăți în mișcare Gulyai-Gorods au bătut sever cavaleria grea poloneză, care nu se aștepta să întâlnească un astfel de inamic, iar hatmanul polonez, prințul Ruzhitsky, care era responsabil de tot în tabăra impostorului, nu a îndrăznit să slăbească poziția de trupele sale de lângă Moscova prin trimiterea unui ajutor semnificativ lui Zborovsky Pe iulie, armata lui Delagardi și Skopin-Shuisky, aliniate în formație de luptă, s-a apropiat de Tver Ploua, soldații și-au acoperit încuietoarea muschetelor grele din pâraiele de apă cu fustele jachetelor, mormăind că pe o asemenea vreme nu trebuie să lupți, ci să stea în corturi Mercenarii nu erau dornici să lupte nici pentru că plata promisă a fost amânată - regele le datora aproape două luni Delagardie era conștient de aceste sentimente, dar avea și alte motive de îngrijorare Acum câteva zile, un mesager a livrat corespondență proaspătă din Stockholm Suspiciunea obișnuită a regelui Carol al IX-lea a atins noi culmi din cauza plângerilor trimisului Skopin-Shuisky, căruia i-a acordat audiență pe iunie Rușii s-au plâns că trupele auxiliare au sosit mai târziu decât ora convenită, au schimbat ruta stabilită de țar, au jefuit țăranii, au dezonorat sanctuarele și nu s-au grăbit să ajute Moscova Regele a respins toate aceste pretenții, făcând singura concluzie: regele nu vrea să-și îndeplinească obligațiile I-a scris lui Delagardie să nu meargă la Moscova până când rușii predau Kexholm Suediei, așa cum i s-a promis, și plătesc armata integral În general, nu a meritat să pătrundem adânc în Rusia cu forțe

atât de mici, unde era mai util, în opinia monarhului, să capturați mai multe fortărețe rusești la granițele cu Suedia care au jurat credință impostorului Pentru ei atunci va fi posibil să se negocieze bine cu regele Țarul rus Karl Philip eșuat Deci, a meritat, contrar recomandărilor regale, să deschidem lacătul de la porțile Moscovei - să luăm Tver? Cu toate acestea, Skopin-Shuisky a insistat asupra bătăliei, a asigurat că banii pentru plata armatei au fost pregătiți, dar erau la Moscova Kexholm este, de asemenea, pe cale să fie predat regelui suedez Considerațiile de onoare cavalerească au depășit Delagardie a decis să lupte El a condus personal cavaleria finlandeză staționată pe flancul drept În centru era infanteria germană Din flancul stâng a fost acoperită de cavaleria franceză Nemizând prea mult pe puterea de luptă a milițiilor rusești, Delagardie le-a plasat în ariergarda Ele ar putea fi utile pentru urmărirea inamicului care se retrage și pentru paza convoiului Bătălia a început cu mici lupte de cavalerie, așa-numitele "harts" Apoi Delagardie a pornit la atac cu finlandezii săi, zdrobind cavaleria ușoară și infanteriea inamicului Conform planului de luptă, cavaleria franceză trebuia să lovească în același timp pe stânga, dar s-a întors spre fugă A fost atacată de husari zburători formidabili, profitând de faptul că ploaia s-a transformat în ploaie Infanteria suedeză nu i-a putut acoperi pe francezi cu foc de muschetă - armele au fost greșite Victoria în acea zi a fost sărbătorită prin arcurile arhaice, care erau înarmate cu cazacii care luptau de partea impostorului I-au împroșcat pe mercenarii lui Delagardie cu nori de săgeți de care nu era nimic de ascuns: scuturile erau de mult dispărute din arsenalul soldaților occidentali Astfel, bătălia care a început cu succes a început să amenințe să se transforme într-o ruină a armatei unite Cavaleria franceză, care luase zborul, a zdrobit milițiile ruse care stăteau în ariergarda, iar acestea, hotărând că totul s-a terminat, au început să jefuiască convoiul Când mai târziu, mercenarii suedezi au încercat să facă un inventar al proprietății lor, s-a dovedit că nu era nimic de numărat: au pierdut nu numai trofee, ci și hainele pe care se așteptau să le poarte în loc de cele care au fost rupte și înmuiate în luptă La întâlnirea de noapte, Skopin-Shuisky și Delagardie au discutat ce să facă în continuare Comandantul rus, însumând rezultatul dezamăgitor al primei zile (numai câteva mii de ruși au murit), a fost înclinat să se retragă Campanie la Moscova la una din cetățile din apropiere Delagardie a insistat să continue bătălia El a crezut că inamicul, încrezător în victoria sa, și-a pierdut vigilența, mai mult, când cerul se va limpezi, polonezii aveau să experimenteze puterea focului de salvă suedez Opinia lui Delagardie a prevalat Toată ziua următoare a plouat ca o găleată, iar adversarii nu au părăsit corturile Ploaia a încetat abia dimineața de iulie Cu o oră înainte de zori, armata unită, aliniată în semicerc, încercând să nu zdrăngănească muniția, a început să se apropie de lagărul polonez adormit Atacul a fost atât de neașteptat încât polonezii, ale căror acțiuni se limitau la convoi, nu au putut oferi rezistență organizată Trei ore mai târziu au fugit, urmăriți de cavaleria condusă de Skopin-Shuisky Rușii, potrivit pastorului Martin Ber, care se afla în lagărul polonez, "i-au atacat pe polonezi cu atâta curaj încât Zborowski nu a putut rezista; acoperit de rușine, pierzând mulți soldați, s-a retras în tabăra Tushino Aproximativ cinci sute de polonezi s-au refugiat în cetatea Tver, restul au fugit în panică la Tushino, urmăriți timp de patruzeci de mile "Abia un bărbat în cămașă a reușit să fugă în tabără", a vorbit caustic impostorul însuși despre apărătorii săi Delagardie a încercat în mișcare, folosind petarde, să ia cu asalt

Tver, dar atacul a eșuat Skopin-Shuisky l-a convins pe aliat să nu irosească energie luând această cetate, ci lăsând-o în spate, să meargă mai departe spre Moscova Despărțiți de provizii și epuizați de luptă, apărătorii vor părăsi Tver mai devreme sau mai târziu Delagardie a fost de acord cu argumentele prințului, punând capăt asediului Tverului Ocolind orașul, a început să traverseze Volga Drumul spre Moscova, care se afla la aproximativ o sută cincizeci de kilometri, era deschis Dar cine ar fi crezut că o victorie strălucitoare se va transforma într-un dezastru fără precedent! Mercenarii, aflând că sunt privați de prada legitimă pe care o promitea capturarea cetății, erau furioși Finlandezii au fost primii răzvrătiți Ei au declarat că au refuzat să lupte alături de ruși, care, în timp ce se luptau, îi jefuiseră până în oase "Plătește banii cuveniți! Nu vrem să mergem mai departe în această țară pentru a fi măcelăriți! Tarul rus eșuat Karl Philip În timp ce vărsăm sânge aici, colectorii de taxe se dezlănțuie acasă!" - sub aceste strigăte ale instigatorilor, firmele finlandeze, după ce au desfășurat bannerele, s-au întors Înainte ca praful de drum, ridicat de finlandezii plecați, să se așeze, restul mercenarilor s-au răzvrătit Aceștia au anunțat că opresc campania pentru că a fost încălcat acordul de plată încheiat cu ei "Numai onoarea ne împiedică să trecem de partea inamicului! Dar nu încerca să ne oprești!" francezii şi germanii le-au spus ofiţerilor lor Soldații au smuls steagurile de la comandanți, iar unii dintre ei au fost nevoiți să se alăture forțelor care se retrăgeau Delagardie a crezut inițial că este doar șantajat Armata pătrunsese atât de departe în Rusia, ridicată de războiul civil, încât era mai periculos pentru soldați să se întoarcă decât să meargă la Moscova Distanța până la granița cu Suedia era de trei ori distanța până la capitala Rusiei Dar mercenarii încăpățânați, nedorind să asculte argumentele rațiunii, rătăceau acasă în mulțimi discordante Dela-grade, însoțit de colonele, a galopat în urmărirea armatei care îl părăsește A ajuns din urmă detașamentele avansate abia după patruzeci de kilometri, chiar la zidurile Tverului Comandantul, aruncând blesteme și amenințări, s-a repezit printre soldați cu sabia scoasă, le-a scos steagurile și, cu ajutorul colonelilor, a încercat să-i aducă pe rebeli în formație Totul a fost în zadar Flegmaticii nordici personal nu au avut nimic împotriva generalului lor, ba chiar i-au oferit lui să conducă retragerea în patria lor, dar au refuzat să meargă la Moscova "Dacă domnul Jacob nu vrea să vină cu noi, îl vom lăsa în pace", au răspuns soldații din Delagardie, care nu se temeau deloc de perspectiva de a fi spânzurați pentru neascultare În cele din urmă, moartea făcea parte din profesia lor și de mult au hotărât singuri că singurul lucru de care să se teamă este moartea nejustificată Comandantul nu a îndrăznit să aranjeze o execuție demonstrativă a celor mai zgomotoși dezertori Armata își putea întoarce arma împotriva ofițerilor săi, în plus, era necesar să se ascundă informații despre rebeliunea din armata suedeză în toate modurile posibile, atât de la susținătorii țarului Vasily Shuisky, cât și de la cei care se considerau supuși ai lui Dmitri Majoritatea mercenarilor, sub pretextul bolii, decrepitudinii și rănilor, au ajuns la Campanie la Moscova vest, până la graniță, iar vreo două mii care au rămas cu Delagardie au acceptat să aștepte sosirea întăririlor din Suedia și plata salariilor fără a părăsi Rusia Comandantul, dorind să păstreze măcar unii dintre soldați, a promis că va crește semnificativ plățile lunare Noile tarife, neprevăzute de acordul de la Vyborg, vor duce în viitor la fricțiuni serioase între statele aliate Moscova își va achita datoriile conform ratelor convenite anterior, dar Delagardie, și după el regele suedez, vor cita

această pseudo-datorie drept una dintre justificările pentru neîndeplinirea obligațiilor aliate După cum a prezis Skopin-Shuisky, polonezii și complicii lor ruși au părăsit curând fortăreața devastată și pe jumătate arsă din Tver, dar a fost imposibil să stai acolo din cauza duhoarei groaznice pe care cadavrele de cai umflate și cadavrele umane s-au răspândit în căldura din iulie A trebuit să stabilesc tabăra în apropiere Delagardie i-a anunțat pe o mână de locuitori din Tver că a decis să păzească acest punct important, unde convergeau mai multe drumuri Aceeași versiune a prezentat-o lui Skopin-Shuisky și - în scris - țarului rus, cerându-i să confirme acordul privind transferul lui Kexholm și să plătească salariul lipsă mercenarilor Tabăra de lângă Tver nu a fost ultima oprire a retragerii armatei Delagardie care se prăbușește Curând a apărut un nou val de răzvrătire, iar comandantul, ca un păstor nevoit să urmeze o turmă înspăimântată, a însoțit detașamentele fugarilor până la Novgorod însuși Întăririle promise de mult de rege nu au venit, iar Delagardie l-a trimis pe Evert Horn cu câteva sute de finlandezi și suedezi pentru a întâlni forțe noi în Narva Apropierea patriei a dat un nou impuls revoltei, zguduind chiar și un ofițer de încredere precum Evert Horn A condus o operațiune militară pentru a sechestra navele care se aflau în portul Narva, pe care dezertorii au navigat spre Finlanda Horn nu a fost pedepsit pentru arbitrar Carol al IX-lea a decis că, în aceste circumstanțe, era mai important să nu piardă controlul asupra soldaților decât să moară eroic încercând să le oprească zborul Referitor la Delagar- Țarul rus Karl Philip eșuat Di King era de altă părere Comandantul a fost obligat să zdrobească din răscoală rebeliunea, pentru că era bine conștient de importanța misiunii care i-a fost încredințată Acum toate speranțele de a obține Kexholm și, eventual, Noteburg s-au prăbușit Privat de asistența suedeză, regele ar putea încerca să negocieze cu polonezii "În față sunt scuipi, rușine și ostilitate Moscoviții și Marele Duce vor lua acum partea inamicului ", i-a scris Carol al IX-lea comandantului descurajat, care nu știa să se justifice în fața monarhului Chiar și din experiența apărării eroice, dar nereușite, a lui Wolmar, tânărul știa că regele nu recunoștea niciun argument care să poată explica eșecul operațiunii militare Speranța a rămas doar în Christier Somme, care a continuat în adâncurile Rusiei să demonstreze țarului loialitatea suedezilor față de obligațiile aliate Când, după bătălia de lângă Tver, partea principală a armatei suedeze s-a retras la graniță, Delagardie l-a convins pe unul dintre cei mai experimentați colonei ai săi, Christier Somme, să rămână cu Skopin-Shuisky Acest ofițer a reușit să aleagă o mie de mercenari, cu care rușii au încheiat un acord separat pentru a le plăti un salariu sporit Conținutul unui detașament atât de mic s-a dovedit a fi destul de în puterea guvernatorului regal Mercenarii nu aveau nevoie de bani sau mâncare "Mâncarea, berea și lumina lunii sunt din abundență aici, soldații mănâncă și beau cât vor Acestea sunt regiuni bune și inepuizabile capabile să hrănească o întreagă armată ", astfel de imagini seducătoare ale vieții bine hrănite și bogate a detașamentului său au fost desenate într-o scrisoare către Delagardie de către Christier Somme din lagărul de lângă Kalyazin, unde a fost miliția lui Skopin-Shuisky staționat El și-a exprimat speranța că comandantul va putea convinge câteva sute de mercenari rebeli să vină cu Delagardie la Kalyazin Christier Somme și soldații săi nu reprezentau nicio forță militară semnificativă, dar Skopin-Shuisky, angajându-i, urmărea cu totul alte scopuri A decis să folosească profesioniști suedezi ca instructori care ar putea transforma milițiile sale inepte în soldați

adevărați Aproximativ douăzeci de mii de miliție s-au adunat lângă Kalyazin și în fiecare zi din diferite regiuni ale Rusiei s-au adunat aici tot mai multe detașamente Campanie la Moscova rovoltsev O țară devastată nu ar fi putut hrăni o armată atât de mare dacă nu ar fi fost lipsa de pretenții a rușilor în mâncarea care i-a uimit pe străini Fiecare războinic venea cu propria sa hrană, care era cel mai adesea o pungă de piele cu fulgi de ovăz - ovăz prăjit și uscat, măcinat în făină Războinicul a diluat o mână din această mâncare în apă și, după ce a sorbit tocanita rezultată, a rămas sătul toată ziua Dar nevoile modeste au fost poate singurul avantaj al milițiilor ruse Era o gloată înarmată care putea fi împrăștiată cu ușurință de o mie de husari polonezi Despre ce erau armatele ruse din acea vreme, relatează în însemnările sale, bazate pe impresii și povești personale ale lui Delagardie, diplomatul suedez Peter Petrey "Când (rușii) aud că inamicul este aproape și intenționează să se angajeze în luptă cu el, nu aranjează nici aripi, nici ordine de luptă, nici trupe înaintate sau din spate, ci călăresc în grămada fără niciun dispozitiv, având un steag mare în mijlocul, - Petrey a scris despre cavalerie, care a stat la baza armatei ruse - Văzând inamicul de departe, scot un strigăt puternic și urlă, de parcă ar face un lucru important pentru ei, gândindu-se astfel să pună inamicul la fugă, să-l intimideze și să-l înghită de viu Pentru că, prin natura lor, nu sunt atât de curajoși și neînfricați și se gândesc să doboare și să învingă inamicul cu hohotetele lor teribile, urletele și atacul rapid Dacă acest lucru eșuează și rămâne în zadar, inamicul merge în întâmpinarea lor, le calcă în gât, curajul le dispare Ei nu se uită niciodată înapoi pentru a se retrage și iau un loc pentru o bătălie secundară cu inamicul, ci doar se gândesc cum să poarte depărtează picioarele și fug La primul atac, împușcă toți împreună, doar în cea mai mare parte de la distanță, pentru că cu greu lasă inamicul atât de aproape încât să-l poată ajunge cu o suliță După ce au tras și neobservând că săgețile lor au făcut un asemenea rău vrăjmașului, încât acesta este foarte slab, ei își iau zborul și aleargă fără să sufle, unul după altul, de parcă Dumnezeu este mulțumit de cel care aleargă mai repede decât toți Această caracterizare disprețuitoare reflecta nu atât particularitățile caracterului național rus, cât și decalajul puternic în știința militară între o națiune obișnuită cu Ô Tarul rus eșuat Karl Philip respinge în principal atacurile unor mulțimi și mai neorganizate de tătari care veneau din stepele Crimeei Același Petrey recunoaște că sub protecția structurilor inginerești, a căror apărare nu a necesitat o bună pregătire militară, rușii s-au transformat în excelenți războinici: "Deși moscoviții nu sunt deosebit de curajoși și neînfricați în luptă pentru a face ceva extraordinar, totuși, ei sunt îndrăzneți, vicleni, sunt curajoși dacă îi asediază într-un vagon, într-o fortificație sau la Kremlin și înainte de a experimenta vreo nevoie, mai degrabă decât să se predea milei inamicului, pentru că se apără și rezistă cu cârlige lungi , sulițe, pietre și tot ce le trece prin minte Meterezele, în ciuda faptului că sunt destul de acoperite cu pământ, au și un zid de bușteni groși ferm înfipți în pământ, iar pe ele și de jur împrejur sunt o mulțime de copaci mari pe care rușii îi pot împinge cu puțină râvnă Când inamicul se apropie și urcă pe pereți, se rostogolește copaci și bușteni, care, datorită greutății lor, provoacă adesea mult rău și ucid o mulțime de oameni Nu e ușor să le iei o fortăreață nici cu tunuri, fie cu ghiule de foc, nici cu alte arme folosite pentru asta, dacă doar au armată, mâncare și băutură pentru întreținerea necesară Instructorii suedezi, după ce au început

pregătirea milițiilor, și-au propus două obiective principale Mai întâi, a fost necesar să-i învățăm să lupte într -o formație care a transformat războinicii într-o fortăreață vie În al doilea rând, rușii ar fi trebuit să fie învățați războiul ofensiv prin construirea de fortărețe temporare din lemn, așa-numitele închisori sau blocuri, care au oprit inamicul de liniile de aprovizionare În primul rând, așa cum a scris Christier Somme, el și oamenii săi i-au învățat pe ruși cum să mânuiască "lănci lungi după modelul nostru", adică au făcut șugari din țărani capabili să respingă un atac de cavalerie poloneză La începutul secolului al XVII-lea, formațiunile masive dreptunghiulare de soldați de infanterie, de până la cinci sute de oameni fiecare, înarmați cu sulițe lungi, erau considerate modelul formării de luptă în Europa Tot ce li se cerea era rezistența, forța fizică și capacitatea de a păstra formația Orice țăran ar putea deveni rapid un bun șucăr Era mai greu să antrenezi muschetari, Campanie la Moscova înghesuiţi sub ocrotirea şucarilor Un muschetar a fost nevoie de opt până la zece minute pentru a produce o singură lovitură, iar densitatea necesară a focului a fost atinsă prin coordonarea acțiunilor trăgătorilor Primul rând, după ce a tras, a îngenuncheat, în timp ce al doilea rând a tras, luând aceeași poziție ca primul rând, apoi al treilea rând a tras și așa mai departe Când salva a făcut ultimul rând, primul rând a avut timp să reîncarce muschetele și a fost gata să reia tragerile Drept urmare, albinele de plumb au zburat în roiuri din infanterie, pline de știuci Filmarea în același ritm se putea face din mișcare În acest caz, primul rând de muschetari, coordonându-și pasul cu pasul măsurat al șucarilor, a tras, s-a întors înapoi pe flancuri Locul lui a fost luat de gradul doi, efectuând aceeași manevră, numită contramarș Era așa-numita școală spaniolă, care a fost înlocuită treptat de școala olandeză mai avansată, care a fost bine stăpânită de Delagardie și ofițerii săi Esența a rămas aceeași, dar fondatorul școlii olandeze, Moritz of Orange, a înlocuit formațiunile masive ale modelului spaniol cu mici unități manevrabile de pikiri și muschetari, ceea ce necesita o coordonare și mai mare a acțiunilor soldaților decât spaniolilor Ne putem imagina cât de chinuiți au fost Christier Somme și instructorii săi când i-au transformat pe analfabeti și abia reușiți să numere țăranii ruși în muschetari! Într-adevăr, în Țările de Jos, doar procesul de încărcare și tragere a fost împărțit de compilatorii instrucțiunilor de tragere în patruzeci și trei de pași! Nu a fost mai ușor să insuflеți milițiilor capacitatea de a lăsa inamicul să se apropie cât mai mult posibil La o distanță de de metri, s-a atins o precizie de lovitură de cincizeci la sută, dar de cele mai multe ori a fost folosită o metodă diferită pentru a determina distanța optimă de foc: a fost trasă o salvă atunci când albul ochilor inamicului care avansa deveneau vizibili Economisind timp la tragerea unei împușcături, mușchetarii țineau de obicei mai multe gloanțe în gură, scuipându-le unul câte unul la nevoie Această metodă de accelerare a focului a fost atât de răspândită încât chiar și în documentele despre negocierile de predare din acea vreme se poate găsi adesea expresia că cei care se predau au dreptul la propriul lor H (c) săvârșitul țar rus Karl Philip plecare rapidă "cu stindarde desfăcute, armament plin, fitil aprins și cu gloanțe în gură" Rușii au stăpânit această tehnică surprinzător de ușor Sistemul monetar comun în țara lor a ajutat Singurele monede aflate în circulație în Rusia erau copeici, fulgi mici, alunecoși, de formă neregulată, tăiați din sârmă de argint Când mergeau la cumpărături, rușii au preferat să le pună pe obraz pentru a nu le pierde Obișnuite să-și țină capitalul în gură, milițiile și-au înfipt

cu aceeași ușurință gloanțe de muschetă de plumb în obraji Miliția pregătită de suedezi a trebuit să susțină primul examen deja în august Un mare detașament polonez sub comanda hatmanului Sapieha, care asedia Mănăstirea Treimii din vecinătatea Moscovei, a venit lângă Kalyazin pentru a învinge armata care se forma acolo Bătălia a durat o zi întreagă, dar polonezii nu au reușit să preia fortificațiile de câmp construite de Skopin-Shuisky Christier Somme, împărțindu-și soldații în grupuri mici între întreaga miliție, i-a condus pe studenții ruși să atace și i-a alungat pe polonezi de la Kalyazin În septembrie și începutul lunii octombrie, miliția din Skopin-Shuisky, împreună cu detașamentul lui Christier Somme, au capturat mai întâi Pereyaslavl, iar apoi Alexandrovskaya Sloboda, întâmpinând o rezistență redusă din partea forțelor poloneze și rusești care au luptat de partea impostorului Îndreptându-se spre Moscova, milițiile au construit închisori, înființând acolo garnizoane: astfel de tactici au ajutat să se afle în teritoriile ocupate în timp ce înaintau armata principală Drumurile spre capitală au fost deschise din partea regiunilor de cereale, foamea s-a retras Costul unui butoi de grâu a scăzut de cinci ori Moralul polonezilor și al aliaților lor ruși era în mod clar în scădere, prizonierii au raportat despre confuzia care domnea în lagărul de la Tushino și înfrângerile sângeroase dintre prietenii recenti Regele polonez Sigismund a devenit vinovat de slăbirea neașteptată a tușinilor În august, folosind ca pretext alianța lui Shuisky cu Carol al IX-lea, dușmanul său de moarte, a rupt armistițiul și a invadat cu o armată regiunea Seversk din Rusia, asediind principala cetate din vestul țării - Smolensk Campanie la Moscova Polonezii Tushino, după ce au adunat sfaturi, au depus un jurământ scris să nu-l părăsească pe Dmitri și au trimis o ambasadă în tabăra regală de lângă Smolensk, cu o cerere către rege să se întoarcă în Polonia Regele a răspuns cu un refuz arogant În același timp, Sigismund și-a trimis comisarii în lagărul de la Tushino, care, nedorind să se întâlnească cu impostorul, s-au îndreptat direct către păpușarii săi polonezi, Hetmanii Rujinski și Sapieha Comisarii i-au îndemnat pe cavalerii polonezi să părăsească impostorul și să se alăture armatei regale, așa cum se cuvine fiilor credincioși ai patriei Acești căutători de avere nu simțeau nicio obligație față de "hoțul" pe care îl disprețuiau, ci să-l părăsească însemna să piardă onorurile și banii pe care le-a promis în eventualitatea aderării sale la Moscova Dacă în prima etapă a aventurii cu cel de-al doilea impostor, hatmanul Rujinski și-a păstrat în continuare aspectul de venerație pentru Fals Dmitry, atunci când comisarii regali au ajuns la Tushino, nu i-a mai păsat de bunăstarea exterioară Întreaga tabără a asistat la o scenă urâtă, când Rujinski, aflând că impostorul bea în coliba lui cu un dușman al hatmanului, a dat jos ușa și a bătut tovarășul de băut al "țarului" cu un băț Deși însuși Falsul Dmitri a scăpat de bătăi, hatmanul, încins de luptă, l-a numit fiu de cățea și și-a exprimat părerea despre "țar": "Diavolul știe cine ești Noi, polonezii, am vărsat sânge pentru tine de atâta timp și nu am primit niciodată o recompensă și ceea ce ni se datorează Prințul Rujinski, care și-a ipotecat moșiile în Ucraina pentru a recruta un detașament de lăncieri cai pentru o campanie în Rusia, se afla în aceeași situație în care s-au adunat la Tushino sute de alți aristocrați polonezi săraci, care au văzut în invazia Rusiei de către Sigismund prăbușirea a visului de glorie și bogăție "Regele a venit să ne fure ce am câștigat! Să ne plătească Majestatea Sa pentru toată perioada serviciului nostru cu Dmitry! strigă nobilii polonezi, brandindu-și săbiile la mitinguri spontane care izbucneau peste tot în

tabără Dar Sigismund, după cum au recunoscut ambasadorii, nu avea de gând să-și plătească supușii, care s-au îmbarcat într-o aventură rusească de dragul aderării unui soi de escroc Impostorul de câteva luni, în timp ce negocierile erau în curs, polonezii au ținut în lagăr în arest la domiciliu, Tarul rus eșuat Karl Philip temându-se să nu piardă un atu important în comerţul cu Sigismund Dar în decembrie, lașul "rege" a reușit totuși să scape, îmbrăcat în rochie țărănească și s-a îngropat în gunoi de grajd scos din tabără pe o sanie Impostorul, mirosind a hambar, a apărut deja în Kaluga și a început imediat să-și cheme supușii la el De la Tushin, susținătorii ruși au început să se adună la el și la câțiva polonezi care au decis să-și conecteze soarta cu el până la capăt Hetmanii Rujinski și Sapieha abia și-au ascuns ostilitatea reciprocă și nu au vrut să lucreze împreună Cavalerii polonezi s-au certat până au răgușit la ospețe, cărora le-ar fi mai profitabil să renunțe la sabie, nevrând să meargă la luptă împotriva susținătorilor lui Shuisky până când situația nu se va limpezi În această situație, o mică împingere a fost suficientă pentru ca armata Tushino, care începuse să se descompună, să înceteze să mai existe Vasily Shuisky avea nevoie de cel puțin câteva mii de profesioniști suedezi! Scrisori de la țar și Skopin-Shuisky au zburat una după alta către tabăra Delagardie de lângă Novgorod, în care i-au cerut comandantului să se alăture de urgență miliției Mesagerii au adus bani suedezilor, au condus cai proaspeți, ba chiar au trimis, cu ocazia vremii și a frigului de toamnă, haine groase de pânză și blană Carol al IX-lea era alarmat că Kexholm, contrar acordului, nu fusese încă predat suedezilor, dar țarul rus a asigurat că face tot ce îi stă în putere În august, Vasily Shuisky a confirmat cu sigiliul său acordul privind transferul Kexholm și a trimis un ordin guvernatorului și episcopului acestei cetăți de a retrage locuitorii din oraș împreună cu bunurile lor, precum și de a scoate ustensilele și tunurile bisericești din Acolo Nu este vina lui că episcopul frenetic de Kexholm, Sylvester, a stârnit mulțimi împotriva regelui și a refuzat să îndeplinească cea mai înaltă ordine! Locuitorii, sub diverse pretexte, nu i-au lăsat pe comisarii țariști trimiși de la Moscova să transfere Kexholm suedezilor în oraș, în timp ce ei înșiși se pregăteau pentru un asediu Invazia Rusiei de către Sigismund l-a forțat pe Carol al IX-lea să închidă ochii la eșecul rușilor de a respecta termenii acordului La urma urmei, dacă întreprinderea militară a lui Sigismund se dovedește a fi de succes, la dispoziția sa pentru lupta pentru coroana suedeză Excursie la Moscova Ei bine, ar putea exista resurse inepuizabile ale Moscovei Așa că Jacob Delagardie a trebuit din nou să facă o drumeție pe traseul deja trecut De data aceasta, în loc de o armată selectă de de oameni, dotată cu tot ce era necesar, a avut la dispoziție mai puțin de de bandiți amărâți, epuizați în lupte și gata de revoltă, care credeau că au fost înșelați cu bani în campania precedentă Fondurile trimise de Skopin-Shuisky abia erau suficiente pentru a plăti un salariu lunar acestor rămășițe mizerabile ale armatei După ce i-a trimis în Finlanda împreună cu comisarii regali pe cei dintre mercenarii care nu voiau categoric să lupte, Delagardie a mers să se conecteze cu Skopin-Shuisky Pe septembrie, suedezii au intrat în Kalyazin Deși Delagardie a adus cu el doar de călăreți și de soldați pedeși, Skopin-Shuisky, potrivit lui Widekind, l-a întâlnit pe Delagardie "cu tot felul de onoare și salutări" Mercenarilor li se dădea un salariu suplimentar în blănuri La începutul lunii octombrie, cu ajutorul suedezilor, miliția a luat aproape fără luptă Alexandrovskaya Sloboda, unde armata unită a zăbovit aproape trei luni Aici Delagardie a decis să aștepte întăririle promise

din Suedia și noi concesii regale Toamna ploioasă a lăsat loc înghețurilor timpurii, mercenarii au fost epuizați de lupte constante cu polonezii, suferind de răni și boli În ianuarie , detașament după detașament, noi forțe suedeze au început să se mute în Aleksandrovskaya Sloboda, pentru care țarul Vasily Shuisky a promis solemn că va da orice Carta regală spune literal: "Ce îi va cere nobilul Rege suveranului Majestății noastre Regale în funcție de proprietatea sa, de un oraș, de un pământ sau de un județ" Cu promisiuni generoase, Shuisky era clar grăbit Armata adunată de Carol al IX-lea în timpul campaniei de la graniță s-a topit cu mai mult de jumătate din cauza dezertărilor, a bolilor și a degerăturilor Un total de de cai și de mercenari pe jos au venit la Aleksandrovskaya Sloboda Cu aceste forțe modeste, Moscova urma să fie eliberată Iarna a trecut în lupte de natură locală, în care s-a remarcat mai ales al patru mii detașament de schi, format din locuitorii provinciei suedeze Norrbotten și nordiștii ruși Alunecare rapidă pe zăpada tare Tarul rus eșuat Karl Philip zăpadă, schiorii au atacat în mod neașteptat furătorii polonezi, au distrus avanposturile inamice, au atacat coloanele inamice în marș Până în primăvară, a fost ridicat asediul de patru luni al Lavrei Trinity-Sergius, ceea ce a însemnat străpungerea definitivă a blocadei Moscovei, apoi hatmanul Sapieha a părăsit fără luptă orașul Dmitrov de lângă Moscova, lăsând cu rămășițele trupelor sale la sediul regelui de lângă Smolensk Oamenii Tushino încă mârâiau, dar nu mai aveau rezistența anterioară și credința în victorie Pe martie, capitala temporară a impostorului a luat foc, incendiată de proprii locuitori Ultimele detașamente rămase de cazaci și polonezi au plecat în grabă în toate direcțiile: unii s-au dus la Dmitri în Kaluga, alții la rege lângă Smolensk, alții au decis să caute fericirea jafului în vastitatea Rusiei, slujindu-și doar căpeteniile Rapiditatea cu care s-a produs prăbușirea castrului este evidențiată de rezultatele săpăturilor efectuate la Tushino în secolul al XIX-lea, în timpul așezării căii ferate acolo Muncitorii din construcții au descoperit multe obiecte valoroase care nu puteau fi aruncate decât de oamenii care se adunau în grabă extremă, aproape de panică Armele și încălțămintea din piele, uneltele și broaștele de tâmplărie, uneltele agricole și utilajele de fierărie au fost scoase de pe pământ Neîntâmpinând nicio rezistență, trupele ruse și suedeze unite au mărșăluit spre Moscova pe martie De departe se vedeau zidurile de piatră acoperite cu var ai așa-numitului Oraș Alb, a treia fortificație exterioară a capitalei, în spatele cărora străluceau în soare cupolele aurite ale bisericilor și mănăstirilor Schiorii alunecau în frunte, verificând dacă inamicul îi ținuse ambuscadă Dar totul era curat Armata de de oameni, care asediase Moscova de multe luni, părea să se fi evaporat, lăsând în urmă o pată neagră urâtă a unui lagăr devastat și a satelor incendiate O călătorie de aproape opt sute de kilometri s-a încheiat În spatele meterezelor orașului, mii de puncte negre în mișcare puteau fi văzute în zăpadă și se auzeau focul de tun îndepărtat Anterior, o astfel de imagine putea însemna un singur lucru - armata lui Shuisky a intrat pe câmp pentru a lupta cu armata impostorului Dar de data asta a fost diferit Moscova și-a întâlnit eliberatorii Gloria și rușinea lui Delagardie O mână de boieri, trimiși de țar să întâmpine ceremonial trupele aliate, îi așteptau pe eliberatorii Moscovei în fața porților orașului cu vedere la drumul Iaroslavl, dar cinstirea spontană a armatei lui Skopin-Shuisky a început pe câmp, în spate ultimele case din suburbiile orașului Strigăte de bun venit au izbucnit din mulțimea care se înghesuia de ambele părți ale drumului; am visat și eliberarea a venit cu adevărat Muzicienii suflau la întâmplare în trâmbițe și

zurne, băteau tobe, producând sunete de neimaginat, care erau considerate muzică de moscoviți, și reaminteau străinilor urletul unui câine Mai presus de toate această cacofonie plutea, blocând-o, sunând solemnul clopot al tuturor bisericilor și mănăstirilor din Moscova Ochii mulțimii erau nituiți asupra tânărului călăreț impunător care călărea în fruntea miliției ruse - prințul Skopin-Shuisky Majoritatea moscoviților l-au văzut pentru prima dată pe acest om, ale cărui fapte erau legendare Orășenilor care au reușit să se asigure de nimic în anii de neliniște Tarul rus eșuat Karl Philip la cruzimea și ticăloșia multor reprezentanți ai celor mai bune familii boierești a fost nevoie de un erou, iar societatea l-a ales intuitiv pe tânărul prinț pentru acest rol În armată, de mult fusese numit țar la spate, iar remarcile moscoviților, care au urmat intrării trupelor în capitală, nu făceau decât să confirme hotărârea generală de a-l înlocui pe nefericitul țar Vasily Shuisky cu strălucita sa rudă "Iată-l, tânărul David! " - vorbeau între ei locuitorii orașului, obișnuiți să-și creadă propriile vieți în poveștile biblice Comparația lui Skopin-Shuisky cu David, care a provocat gelozie și furie în bătrânul rege israelian Saul cu victoriile sale militare, ar fi trebuit să-l alerteze extrem de pe Vasily Shuisky La urma urmei, în cele din urmă, după cum știți, David a fost cel care a preluat tronul lui Saul Apoteoza întâlnirii a fost momentul în care Skopin-Shuisky s-a apropiat de porțile orașului, când s-a întâmplat ceva cu totul neașteptat: o mulțime de mii de oameni a căzut în fața prințului într-un singur impuls de admirație Anterior, doar regii erau onorați cu o astfel de onoare Cele mai apropiate rude regale, urmărind de pe meterezele orașului intrarea în capitala miliției, entuziasmul mulțimii a dus la reflecții triste Fratele țarului, Dmitri Shuisky, pe care un contemporan l-a descris drept "fiernic la inimă, dar nu curajos", ar fi spus, arătând cu mâna către călărețul, căruia i-au fost nituite priviri generale: "Iată-i rivalul meu" Dmitri Shuisky visase de mult să-și înlocuiască fratele pe tron, iar șansele pentru acest lucru creșteau cu fiecare nou eșec militar al țarului Nu a avut copii și, conform regulilor de succesiune la tron, succesorul lui Vasily Shuisky a fost cel mai mare boier, adică Dmitri, care deținea primul grad de călărie Încă de la începutul anului , potrivit unui jurnal polonez, Dmitri Shuisky a declarat la un consiliu reunit la Moscova în secret de la țar: "Fratele meu nu poate domni, promit că atunci când te voi apăra și liniștim statul Moscova, Voi fi țarul tău " Tânărul comandant și-ar fi putut imagina că porțile deschise ospitalier ale capitalei ar fi intrarea într-o capcană din care nu era sortit să scape! El aștepta întâlnirea suedezilor cu regele, pentru a putea conveni asupra plății datoriei către armată, transferul lui Kexholm și după Slavă și rușine lui Delagardie suflând acțiuni comune împotriva polonezilor În cele din urmă, de la Kremlin a venit vestea că audiența va avea loc Executorii judecătorești au cerut însă ca Delagardie și ofițerii săi să-și lase săbiile acasă Nimeni nu a venit vreodată înarmat la rege Dar apoi coasa a găsit o piatră Tradiția cavalerească europeană, conform căreia sabia era un simbol integral al onoarei nobile, a intrat în conflict cu ideile Moscovei despre ordinea mondială corectă Potrivit acestora, chiar și cei mai nobili boieri nu erau altceva decât iobagi regali, care ar trebui să poarte arme doar din necesitate oficială Un nobil rus s-a încins cu o sabie doar când mergea în campanie; dacă l-ar atașa la Moscova ca pe un atribut al îmbrăcămintei, ar fi pedepsit aspru Nici măcar străinii nu puteau să apară cu arme în fața regelui sub pedeapsa morții Cu toate acestea, Delagardie credea că, prin dreptul de eliberator, el merită exclus

Comandantul suedez a răspuns cu grandilocvența lui obișnuită, care a fost remarcată chiar și de contemporanii săi, care ei înșiși nu s-au zgârcit cu expresii frumoase: "Marele Duce poate privi sabia care l-a eliberat" Iată cum povestește Peter Petrey despre acest episod, probabil din cuvintele lui Delagardi însuși: "Ambasadorii trebuie să dea pălării însoțitorului până la sfârșitul ceremoniei Nici ei nu au voie să vină la Marele Duce cu bastoanele și armele lor Chiar înainte de a merge la Kremlin, ei trebuie să lase toate acestea în casa lor Însă ambasadorul regal al Suediei, contele Jacob Delagardie, nu a vrut să facă acest lucru când a fost cu Marele Duce Vasily Shuisky în : el a spus că înainte de a depune armele, ca un prizonier, ar prefera să-și piardă onoarea și să nu vadă ochii limpezi ai Marelui Duce Shuisky s-a uitat apoi la asta cu nemulțumire, dar era mult mai necesar pentru el să vadă ochii limpezi ai Contelui decât a Contelui său, pentru că acesta l-a salvat și l-a salvat de un asediu pe termen lung De aceea, atunci i-au permis Contelui și tuturor ofițerilor săi superiori, căpitanilor, căpitanilor, locotenenților și steagurilor să vină cu arme la Marele Duce Acest Conte Iakov a fost primul care a apărut cu arme în sala Marelui Duce al Rusiei Ceremonia de primire de către regele comandantului, care a acționat în dublu rol de comandant și ambasador al lui Carol al IX-lea, precum și Ô Țarul rus eșuat Karl Philip ofițerii săi erau dotați cu splendoarea bizantină și gândiți până la cel mai mic detaliu Pe tot drumul suedezilor către palatul regal din Kremlin, arcași în haine complete au fost aliniați Ofițerii, ca și creștini, au fost conduși pe lângă Catedrala Arhanghelului, mormintele marilor duci ruși - reprezentanți ai țărilor musulmane au fost conduși în alte moduri - după care li s-a oferit să urce în palat de-a lungul celei mai stângi dintre cele trei scări Aceasta a fost considerată o manifestare a celei mai înalte onoare Cel din mijloc a fost prezentat ambasadorilor turci, persani și altor necredincioși, cel din dreapta era destinat creștinilor, iar cel din stânga - pentru cei dintre ei cărora regele dorea să le acorde o atenție deosebită Leii de piatră care împodobeau scara exterioară a Camerei Fațetelor din piatră albă, cu două etaje, păreau să accepte în tăcere ofițerii suedezi în comunitatea lor regală Deasupra frontonului scării acoperite, un vultur bizantin aurit și-a întins aripile, simbolizând dorința moscoviților de a-și prezenta statul ca succesor al marelui imperiu, căruia i s-au supus atât Occidentul, cât și Orientul Acum, când puterea reală a lui Shuisky era încă limitată doar la Moscova, vulturul cu două capete părea o manifestare nepotrivită a vanității Marelui Duce Delagardie și alaiul lui au fost conduși prin hol, de-a lungul pereților căruia stăteau în tăcere deplină bătrâni cu barbă cenușie, îmbrăcați în șepci falnice de vulpe argintie și halate lungi de brocart brodate cu aur și perle, ale căror mâneci atârnau până la podea Aceștia erau negustori moscoviți, aleși pe baza aspectului bun Aceștia au acționat ca decorațiuni vii ale recepției palatului Hainele scumpe pentru bătrâni, ca și pentru mulți dintre boieri, au fost date din magaziile regale pe durata ceremoniei solemne: dacă își murdăresc hainele sau chiar stricați, nu vor scăpa de biciul regal patern și de o pedeapsă bănească ! Și în sfârșit, sala tronului, frumos pictată pe tavan cu scene biblice, cu bănci lungi întinse de-a lungul pereților Pe ei, ca și în sala de primire, erau bătrâni umflați de importanță în pălării înalte - doar că de data aceasta nu negustori, ci boieri În fundul sălii, pe un tron sub un baldachin, stătea un bărbat mic cu barbă cenușie, țarul Vasily Shuisky Era înconjurat de patru tineri rynds, Gloria și rușinea lui Delagardie bodyguarzi de onoare cu berdysh argintiu, în haine albe

de brocart și pălării înalte de vulpe polară În mână, Marele Duce ținea un toiag format dintr-un corn prețios de unicorn, cu o cruce deasupra Își putea imagina că foarte curând acest toiag, coroana și globul de aur masiv, care se sprijină pe o bază piramidală de argint zgomot, vor fi apreciate și gajate soldaților polonezi? Lângă rege, pe o bancă, stătea o cadă aurita cu lavoar, acoperită cu un prosop Cunoaște-ți dinainte Delagardie, care a considerat că este o umilință chiar și să încerce să-l priveze de sabia la o recepție regală, numirea acestui kit, s-ar putea să nu fi venit deloc în audiență Marele Duce a folosit cada cu lavoar pentru a se spăla mâinile pe care ambasadorii străini le spurcaseră cu atingerea buzelor și nici măcar pentru creștini nu s-a făcut excepție Dar ce putem spune despre rege, dacă în Rusia chiar și caii "ortodocși" erau protejați de comunicarea pângărită cu animalele aparținând reprezentanților unei confesiuni creștine diferite Subiecții suedezi din Karelia s-au obișnuit cu faptul că rușii au sculptat ferestre separate în gheață pentru caii "luterani" pentru o groapă de adăpare, în timp ce caii "ortodocși" își potoleau setea din propriile găuri de gheață Primirea țarului a fost de natură protocolară Vasily Shuisky a întrebat despre sănătatea fratelui său, regele suedez, și i-a mulțumit pentru sprijinul acordat Delagardie a răspuns cu un discurs la fel de curtenitor, reiterând dorința lui Carol al IX-lea de a-l ajuta pe Marele Duce să scape de flagelul polonez și să protejeze credința ortodoxă Adevăratele negocieri dificile au început după audiență Autocratul rus a numit doi boieri ca consilieri ai lui Mihail Skopin-Shuisky, care a discutat despre condițiile pentru acordarea în continuare a asistenței suedeze Vasily Shuisky dorea ca armata suedeză să treacă imediat la salvarea Smolensk-ului, care a fost asediat de regele polonez Delagardie a insistat să se odihnească până când zăpada s-a topit complet și drumurile s-au uscat, a cerut transferul imediat al lui Kexholm și plata banilor datorați soldaților În plus, a fost necesar să așteptăm apropierea de Moscova Tarul rus eșuat Karl Philip Detașamentul de de oameni al feldmareșalului Evert Gorn, care a părăsit Vyborg în februarie Înaintarea acestor forțe în adâncurile Rusiei, pentru a se conecta cu Delagardie, a fost însoțită de dezertare, rebeliuni și jafuri ale populației Mercenarii englezi, scoțieni și francezi care alcătuiau detașamentul lui Horn au început să se răzvrătească la Vyborg, primind plata în blănuri, care nu puteau fi vândute acolo la un preț bun Apoi lucrurile s-au înrăutățit și mai mult Nu erau bani, catolicii francezi erau din ce în ce mai înclinați spre propaganda poloneză, declarând că nu vor să-i slujească pe păgânii ruși și urmează să treacă la serviciul polonez Criza a atins apogeul în mai , când englezii și scoțienii s-au răzvrătit din cauza neplății banilor, alimentat de doi dintre colonele lor Unul dintre ei aproape l-a ucis pe Evert Gorn repezindu-se spre el cu un pumnal În timpul nopții, optzeci de englezi au dezertat la polonezi, iar a doua zi mareșalul s-a ocupat de instigatorii rămași ai tulburărilor După ce a executat mai multe persoane și a schimbat comandanții, a adus soldații la ascultare, dar a reușit doar să pătrundă adânc în nemulțumirea care mocnea în armată Până la începutul negocierilor dintre Skopin-Shuisky și Delagardie, epuizată de luptele cu trupele poloneze și tulburările interne, armata lui Gorn se afla la mai puțin de două sute de kilometri nord-vest de Moscova Evert Horn și guvernatorul rus Grigory Valuev, cu detașamentul său de cavalerie de de oameni, trimis să ajute mercenarii străini, trecând din cetate în cetate, au stors încet rămășițele armatei Tushino în direcția vestică, forțând liderii polonezi să-și retragă detașamentele către tabăra lui Sigismund de lângă Smolensk În

teritoriile eliberate, după exemplul lui Skopin-Shuisky, Grigory Valuev a înființat închisori Forțele lui Gorn și Valuev au acționat ca un fel de buldozer care a curățat șoseaua Smolensk de la periferia Moscovei, precum și zonele înconjurătoare de la polonezi și "hoți" cazaci Acesta a fost un preludiu necesar înaintea ofensivei trupelor ruse împotriva armatei lui Sigismund de lângă Smolensk, programată pentru sfârșitul primăverii Cu toate acestea, toate planurile s-ar putea prăbuși dacă mulțimea multilingvă, care se afla sub comanda lui Evert Gorn, Slavă și rușine lui Delagardie , a refuzat să lupte sau a trecut de partea polonezilor Cu toate acestea, eficiența în luptă a acestei armate, precum și a mercenarilor din Delagardie, a putut fi întărită doar cu ajutorul banilor grei Skopin-Shuisky l-a asigurat de multe ori pe prietenul său Jacob Delagardi printr-un jurământ că trebuie doar să ajungă la Moscova, iar acolo trezoreria era deja gata să-și plătească datoriile Dar nu erau bani, în ciuda toată splendoarea recepției regale Și atunci boierii au găsit o ieșire financiară revoluționară Pentru prima dată în istoria Rusiei, s-a decis să se înceapă baterea monedelor de aur Unele dintre comorile Kremlinului și ale bisericii au fost topite Regele, dând un exemplu de jertfă, și-a amanetat o oală de aur și o cupă pentru plata datoriilor față de mercenari, statuile de mărime umană ale celor doisprezece apostoli, realizate din aur curat, au fost trimise la Monetărie pentru a fi topit Costul unui ban de aur a fost stabilit la zece argint, ceea ce a provocat indignare printre mercenari Ei au decis că Marele Duce a exagerat în mod deliberat costul unui ban de aur, dorind să economisească pe soldați Cu toate acestea, nu poate fi exclus faptul că mercenarii, după ce au văzut bogățiile Moscovei cu proprii ochi, s-au angajat în extorcare obișnuită "Țarul Moscovei Shuisky a fost foarte mulțumit de Pont și de toate trupele care au venit cu el, le-a trimis adesea bunătăți excelente din bucătăriile și pivnițele sale regale, i-a onorat pe toți ofițerii cu ocazia sosirii lor cu vase de aur și argint din vistieria sa, a plătit integral întregii armate tot ce li se cuvenea aur, argint și samur", a scris Konrad Bussov în Cronicile sale de la Moscova "Dar când Pontus și Kum Veit au umplut banii, au devenit insolenți și au început să facă o rușine după alta în oraș, așa că s-au săturat foarte tare de moscoviți și abia așteptau ca Dumnezeu să trimită vreme bună cât mai curând posibil iar zăpada s-ar topi, râurile s-ar deschide, s-a stabilit o cale bună și ar fi posibil să-i trimiți pe acești viteji războinici în câmp împotriva inamicului și să scapi de ei în oraș Dorința lui Vasily Shuisky de a trimite rapid o armată la Smolensk a fost explicată atât de considerente de stat, cât și personale Curând a devenit clar că două dintre rudele sale, nepotul Mihail Skopin-Shuisky și fratele mai mare Dmitri Shuisky, nu se puteau înțelege împreună, Țarul rus eșuat Karl Philip iar suveranul însuși putea deveni victima rivalității lor în orice moment Fratele Dmitri, care nu și-a câștigat gloria militară, a condus cu pricepere bătăliile pe coridor în Kremlin, restabilind țarul și boierii împotriva tânărului erou Folosind faptul că decizia de a transfera Kexholm suedezilor a fost luată de Skopin-Shuisky, iar țarul a confirmat-o ulterior, Dmitri Shuisky l-a acuzat pe comandant că a trădat interesele ruse și că a conspirat cu suedezii Vasily Shuisky s-a indignat și chiar a lovit casca cu un toiag, dar înșelăciunea țarului era bine cunoscută de anturajul său Ar fi putut fi o scenă menită să-i liniștească pe susținătorii nepotului care au fost prezenți în timpul conversației "Având grijă doar de cei care șoptesc mincinos oamenilor la ureche, îi percepe cu o față vesel și dorește să-i asculte cu dulceață", a descris cronicarul autocratului La scurt timp după ce

Skopin-Shuisky a intrat în Moscova, a avut o conversație dificilă cu unchiul său regal Spionii au raportat Marelui Duce despre un episod extrem de neplăcut pentru el, petrecut în decembrie, în timpul lagărului miliției lui Skopinsky din Aleksandrovskaya Sloboda Unul dintre liderii nobilimii Ryazan, Prokofy Lyapunov, a trimis ambasadori la Skopin-Shuisky, oferindu-se să preia tronul Moscovei În scrisoarea însoțitoare, riazanienii l-au denunțat pe Shuisky, care "s-a așezat cu forța asupra statului moscovit, iar acum mult sânge este vărsat de dragul lui, pentru că este un om prost și rău, și un bețiv și un desfrânat și cu tot felul de furie și nedemn de domnie" Skopin i-a alungat pe deputații din Ryazan, a rupt scrisoarea, dar nu i-a spus țarului despre trădare El nu i-a înlăturat, așa cum prevede legea, pe făcători de probleme și nu i-a trimis în capitală pentru interogatoriu Nu se știe dacă comandantul a arătat generozitatea caracteristică tinereții sau dacă hatmanul polonez Roman Rujinski a avut dreptate când a trimis o scrisoare regelui Sigismund în februarie cu următoarele rânduri: "Vasili Shuisky este într-o ceartă cu Mihail Skopin, și fiecare dintre ei se gândește la el însuși conform cu notificările pe care le am de la cercetași, nu ar fi greu să-l câștig de partea lui V K V [Majestatea Voastră Regală] " Iată un extras dintr-un jurnal polonez bazat pe poveștile boierilor din Moscova și povestind Gloria și rușinea lui Delagardie despre convorbirea rudelor: "Când Skopin a intrat în Moscova, a fost întâmpinat cu pâine și sare și cu daruri de întreaga lume, de orășeni și de boieri Vasili Shuisky, jignit de aceasta, a trimis să-i spună că, fără să treacă pe la casa lui, va veni imediat la cetate Skopin a făcut exact asta Regele l-a întâlnit cu aceste cuvinte: "Îți mulțumesc pentru serviciul tău credincios și bun pentru mine și pentru statul meu, dar nu-ți mulțumesc că vrei să mă privești de împărăție" Skopin i-a răspuns: "Nu mă gândesc la regat, dar te sfătuiesc să părăsești toiagul și guvernul, pentru că fericirea nu favorizează domnia ta și confuzia nu se va opri până când nu vom alege un suveran de sânge regal" Vasily a fost mulțumit de răspuns și a spus: "Voi lăsa cu plăcere toiagul regal, doar alung Lituania din toată Rusia; atunci vei avea libertatea de a alege pe cine vrei ca suveran " Toată Moscova știa despre conflictul care se desfășura în clanul Shuisky, deși participanții săi principali au încercat să nu scoată lenjeria murdară din colibă Adversarii mergeau unul lângă altul ca niște pisici, în exterior indiferenți, dar în orice moment gata să atace Deocamdată, patimile fierbinți erau răcorite cu vin, iar dinții, gata să se agațe de gâtul dușmanului, erau ocupați să măcinat munți de mâncare Moscova, renumită pentru sărbătorile sale, s-a sărbătorit în primăvara anului de parcă s-ar fi întors vremurile bune, când încă nu se auzea de impostori Începutul unei serii nesfârșite de sărbători în comemorarea victoriei asupra dușmanilor a fost pus de regele însuși Recepția a avut loc într-o secție acoperită cu excelente covoare persane și turcești Bolta era susținută în centru de o coloană patruunghiulară dotată cu numeroase rafturi Au etalat câteva sute de pahare din aur și argint, boluri și shtof-uri de lucru iscusit Această expoziție vanitosă a purtat o povară importantă a politicii externe, depunând mărturie ambasadorilor statelor străine despre bunăstarea statului Moscova Aceștia, la rândul lor, au evaluat puterea economică a Rusiei într-un mod la fel de neștiințific, acordând atenție umplerii coloanei "expoziție" cu feluri de mâncare și felurilor de mâncare servite de conducătorul Moscovei la sărbători De exemplu, la Sejm din din Polonia, unde unul dintre rivalii lui Sigismund la alegerea regelui Tarul rus eșuat Karl Philip a căzut țarul rus Fedor, un anume magnat

polonez care făcea parte din ambasada de la Moscova, și-a îndemnat compatrioții să nu se lase înșelați de zvonurile despre bogăția Rusiei - a observat că serviciul din care se hrăneau polonezii era doar aramă aurita Marele Voievod era așezat la o masă separată, Delagardie și ofițerii săi erau așezați lângă el, apoi erau mese lungi, la care, în conformitate cu vechimea clanurilor, erau așezați boierii Acoliții au rostogolit butoaie de lichior cu ramă de argint Toate mesele erau căptușite gros cu vase și cupe de aur și argint prost spălate - se numeau "paie", deoarece țarul le cumpăra cu venituri din comerțul monopolist cu pleavă și paie la Moscova Nu erau farfurii sau șervețele, așa că oasele trebuiau așezate direct pe masă, iar mâinile unsuroase se ștergeau pe față de masă sau pe fustele hainelor De asemenea, este bine că fiecărui suedez i s-au dat o lingură și un cuțit - rușii au trebuit să împartă cuțitul și lingura pentru doi Cina cu regele a durat de obicei până la miezul nopții, iar libațiile abundente au distrus atmosfera decoroasă, ducând la scandaluri și uneori chiar la lupte între oaspeți Cearta a apărut cel mai adesea din cauza faptului că unul dintre boieri a considerat că țarul îi dăduse mai multă cinste rivalului său mai puțin nobil Tinind ranchiuna ca a fost asezat la un festin mai indepartat de autocrat decat merita, jignitul a urmat cu gelozie succesiunea in care regele a indeplinit ritualul final - servind oaspetilor boluri cu o bautura Dacă adversarul a fost primul aici, boierul a exclamat: "Execuție mai bună, dar nu după aceea!" Infractorul, care se considera nu mai puțin nobil, a răspuns cu grosolănia caracteristică aristocraților ruși, iar problema s-ar putea termina într-o luptă "Dacă unul îl calomniază pe celălalt, atunci lupta este nemaiauzită, dar se lovesc unul pe altul cu pumnii în lateral, sau cu mânecile pe buză, eliberându-i din mâini (mânecile erau atât de lungi încât erau ținute de mâinile lor, adunându-le ca un acordeon - A S) Nimeni nu se teme de o lovitură în față, chiar dacă a fost de la un criminal, dar le este frică de un cui ", spune nobilul polonez Stanislav Nemolyaev în Notele sale Marele Duce, conform observațiilor străinilor loviți de simplitatea obiceiurilor curții, nu s-a negat Gloria și rușinea lui Delagardie permisiunea de a bate ambele buzzere cu biciul, pe care nu l-au perceput deloc ca pe o insultă Vinovat de ceartă, regele i-a dat "capul" jignit Aceasta însemna că boierul delincvent trebuia să vină la rivalul din curte, unde avea dreptul să-l insulte și să-l umilească verbal cu nepedepsire, fără a trece la acțiuni Pentru că a refuzat să îndeplinească această cerință, mândru a fost lipsit de moșiile sale și exilat La sfârşitul sărbătorii regale, străinii mergeau în apartamentele alocate lor, dar acesta era doar un preludiu obligatoriu al unei băuturi Potrivit lui Peter Petrey, arăta astfel: "În timp ce ei (ambasadorii) stau și vorbesc între ei, un Dyak vine de la Kremlin cu mai mulți nobili și aduce cu el o provizie decentă de miere și vin, precum și câteva castroane și pahare, din care vor bea, iar apoi rușii vor începe să-i trateze pe ambasadori Ei consideră că este o mare glorie și onoare pentru ei înșiși dacă pot îmbăta străinii: cine nu bea celebru, nu este loc pentru ruși De aceea au o vorbă în uz, când cineva la ospăţul lor nu vrea să mănânce sau să bea, atunci spun: "Nu mănânci, nu bei, nu mă favorizaţi" şi sunt foarte nemulţumiţi de cei care nu bea atât de mult, cât vor ei Și dacă cineva bea după dorința lui, este binevoitor, iar el este cel mai bun prieten al lor Ei nu beau unul pentru sănătatea celuilalt, ci pun în față câte două-trei strachini, iar când unul este beat, îl toarnă iar și îl pun în fața celui care a băut Același lucru se observă cu toți oaspeții până când aceștia devin în stare de ebrietate Când Ambasadorii sunt

destul de beți și ar dori deja să scape de ruși, Dyakul vine în față cu Executorii Judecătorești și stă cu colegul său în cameră să bea sănătatea Marelui Duce cu Ambasadorii; trebuie să fie de acord cu asta și să bea această sănătate Toți slujitorii lor, mari și mici, trebuie să facă la fel și până atunci să stea cu capul descoperit, până când sănătatea se bea în cerc și toată lumea răspunde la acest toast După aceea, Dyak-ul va ordona turnarea paharelor din nou și le va oferi ca Ambasadori însoțitorilor lor pentru sănătatea Regelui și Suveranului lor Acest lucru se face cu solemnitate și ritualuri speciale, și anume: rușii vor fi primii care vor bea această sănătate, vor ieși în mijlocul camerei, cu castroane în mână, turnate pe margine cu vin și miere, își vor da jos pălăriile , bea și își doresc reciproc Tarul rus eșuat Karl Philip Suverani ai sănătății și fericirii, de asemenea biruință și biruință a vrăjmașilor lor, cărora le-a rămas atât de mult sânge în tot trupul și atâta sânge câte picături rămân în aceste boluri, și răstoarnă bolurile de pe cap Nu se știe dacă autorul acestui pasaj, care a devenit faimos pentru beția și luptele sale în tinerețe, s-a putut dovedi un aliat demn al tovarășilor ruși de băutură în această luptă de înaltă calitate cu dușmanii lui Carol al IX-lea și Vasily Shuisky, dar nu există nicio îndoială cu privire la victoria simbolică asupra polonezilor de către Delagardie și ofițerii săi Nu fără motiv, Streltsy Sloboda, care a apărut la începutul secolului al XVI-lea la Moscova, unde mercenarii europeni, faimoși pentru petrecerile lor de băut, s-au stabilit inițial, a primit porecla "Naley-ki" printre locuitorii capitalei, de la cuvântul " se toarnă" Unul dintre locuitorii săi, șeful infanteriei germane Lambsdorf, sub influența vaporilor de vin, a reușit chiar să devină eroul luptei cu al doilea impostor din aprilie Acest erou a promis că va merge cu soldații săi de partea lui Fals Dmitry, dar s-a îmbătat atât de mult cu o noapte înainte, încât, uitând de toate, a luptat a doua zi cu trupele "hoțului" ca un leu, acoperind retragerea lui armata țaristă Sărbătoarea împărătească a fost urmată de sărbători la boieri, având ca fel principal lebedele prăjite obligatorii, însoțite de libații la fel de abundente Mahmureala a fost tratată cu un preparat miraculos făcut din friptură de miel tocată mărunt amestecată cu felii de castraveți și ardei Toate acestea au plutit în oțet și murături de castraveți "Cu o curtoazie atât de plăcută și generoasă, i-a primit în capitală timp de câteva săptămâni", a scris caustic istoricul suedez Widekind despre festivitățile aranjate de Vasily Shuisky în onoarea lui Jacob Delagardie și a soldaților săi, "și cu toată diferența dintre cei doi popoare în caracter, el a reușit ca roadele lui Ceres și Bacchus să le aducă împreună și chiar să le îmbine Sărbătorile prelungite s-au încheiat în mod neașteptat și tragic Jacob Delagardie l-a sfătuit în repetate rânduri pe Mikhail Skopin-Shuisky să nu se mai ospăteze cu rudele insidioase și să părăsească Moscova Într-o stupoare beată, nu, nu, da, iar furia lui Dmitri Shuisky și a susținătorilor săi a izbucnit în relație cu favoritul mafiei din Moscova Zvonuri despre viitoare Gloria și rușinea lui Delagardie uciderea rusului David, care, conform Sfintelor Scripturi, a fost încercat de Saul - Vasily Shuisky, a ajuns chiar și la mercenari străini Cu toate acestea, tânărul erou s-a comportat cu nonșalanță, încrezător că devotamentul armatei și venerarea moscoviților nu le-ar permite dușmanilor să ridice mâna împotriva lui Pe aprilie, țarul Vasily și rudele lui "cu multă lingușire", după cum spune cronica, l-au convins pe prințul Mihail să devină nașul fiului nou-născut al prințului Ivan Vorotinski La sărbătoare, Skopin-Shuisky a mâncat dintr-un fel de mâncare comun, dar

nu s-a atins de vin și bere, eventual temându-se de otrăvire Boierii beți, după cum spune legenda, au început să se laude unii cu alții cu ce puteau Unii s-au lăudat cu noblețea lor, alții cu bogăția lor, iar prințul Mihail nu a putut rezista, declarând că toți nu au cu ce să se mândri, pentru că el a eliberat țara rusă de dușmani O astfel de declarație obscenă a tânărului i-a hotărât în cele din urmă soarta În exterior, pasiunile s-au calmat, iar sărbătoarea a continuat ca de obicei, când soția lui Dmitri Shuisky, Ekaterina, cu o plecăciune, i-a adus dragului oaspete un vas cu miere A refuza onoarea de a bea din mâinile gazdei însemna a aduce o insultă de moarte casei Cupa s-a dovedit a fi fatală Chiar la sărbătoare, Mihail Skopin-Shuisky s-a simțit rău, sângele i-a țâșnit din nas și s-a prăbușit pe podea Toate simptomele au fost similare cu otrăvirea cu arsenic Prietenii l-au dus acasă, Delagardie și-a trimis medicii din tabăra suedeză, dar nu și-a mai putut ajuta prietenul După ce a suferit timp de două săptămâni de o febră severă și de sângerare constantă, prințul Mihai a murit O mulțime de moscoviți s-a repezit în casa lui Dmitri Shuisky pentru a-l sfâșia pe ucigaș - nimeni nu s-a îndoit de moartea violentă a idolului comun - și numai arcașii trimiși de țarul Vasily Shuisky, care a izolat casa fratelui său, l-au salvat pe Dmitri de represalii Înmormântarea liderului miliției s-a transformat într-un rămas bun de la locuitorii capitalei cu speranțe într-o viață mai bună Moscova a fost cuprinsă de presimțiri sumbre despre moartea iminentă a întregului regat S-a transmis din gură în gură un vis profetic, care a fost visat în ajunul morții eroului de către unul dintre funcționarii ordinului Ambasadoral: deodată unul dintre stâlpii care susțineau palatul regal s-a prăbușit, iar clădirea s-a înclinat Ô Țarul rus eșuat Karl Philip "Toți oamenii din chiar inima împărăției l-au cinstit la mormânt cu un asemenea plâns, ca pentru un rege, deloc frică de cel aflat la putere; l-au plâns ca fiind eliberatorul lor, cântându-i plângător cu voci înduioșătoare un suspine de înmormântare și un cântec de rămas bun și i-au salutat această onoare, ca și cum ar fi o datorie, mai ales cu ocazia morții sale premature - a descris diaconul Ivan Timofeev ceremonia jalnică din "Temporare" - A fost atât de bun cu toți oamenii, încât în timpul asediului orașului, cu nevoie continuă, toți, așteptând sosirea lui la ei, priveau prin ochii lor, în timp ce cercetașii îi mutau sosirea de la o zi la alta; dar toți oamenii s-au obișnuit atunci să-l amintească ca pe salvatorul lor, așteptând ca el să-i elibereze de mari necazuri Și ce surpriză! Pe cei pe care regele nu i-a putut elibera, i-a eliberat, iar împreună cu ei și regele însuși, ca o pasăre din cușcă Și dacă calomnitorii nu s-ar fi grăbit să-i fure viața de la toată lumea, știu din zvonuri că toate nenumăratele clanuri de clanuri erau gata, fără invidie, în mișcarea tainică a inimii lor, să-i pună pe cap cornul sfintei ungeri, încununează-l cu o diademă și înmânează sceptrul suveran Tânărul uriaș zăcea pe patul de moarte, făcut din doi bușteni de stejar puși împreună: în toată Moscova nu au putut găsi un sicriu gata făcut, potrivit pentru creșterea lui Vasily Shuisky, încercând să recâștige favoarea supușilor, a ordonat să-și îngroape nepotul în Catedrala Arhanghel, sub bolțile căreia se aflau cripte cu cenușa conducătorilor ruși În toate bisericile se bateau clopote, ceea ce era obișnuit doar la înmormântarea marilor duce Nu doar rușii plângeau, ci și suedezii, iar lacrimile care curgeau de fapt ușor din ochii femeilor și bărbaților din acea vreme din orice motiv erau în acest caz o manifestare a mișcării sincere a sufletelor tulburate "Moscoviți! Nu numai în Rusia, ci și pe ținuturile stăpânului meu, nu voi întâlni niciodată o astfel de persoană ", a exclamat Jacob

Delagardie, privind pentru ultima oară în fața rusului, de care a reușit să se atașeze de inima lui în anul care a trecut de la prima lor întâlnire Țarul Vasily Shuisky, luându-și rămas bun de la nepotul său, de data aceasta nu a simțit bucurie de la eliminarea unui alt rival în lupta pentru putere Fiind un om departe de a fi prost, el Gloria și rușinea lui Delagardie a înțeles că împreună cu sicriul prințului Mihail, o piatră funerară grea i-ar putea acoperi întreaga domnie Resturile de pământ rusesc, cu greu legate între ele de puterea autorității lui Skopin-Shuisky, sunt pe cale să înceapă să cadă din nou unul pe altul Doar o strălucită victorie militară asupra polonezilor de lângă Smolensk ar putea împiedica țara, care tocmai începuse să se calmeze, să se scufunde într-un nou vârtej de haos Dar cui acum să-i încredințeze armata? Într-adevăr, fratele Dmitri, care nu a câștigat nicio bătălie și este urât de oameni ca ucigașul unui erou? Dmitri însuși era încă dornic de laurii lui Alexandru cel Mare, atribuind eșecurile din trecut ghinionului Regele a evaluat cu sobru talentele militare ale unei rude, dar nu avea alt candidat Trădarea pândea peste tot, toată lumea putea trece de partea polonezilor sau un impostor, doar fratele Dmitri, care visa să stea pe tronul Rusiei, avea să lupte până la capăt din cauza ambiției sale exorbitante Nu este nimic de făcut, țarul l-a pus în fruntea armatei pe Dmitri Shuisky Cronicarul a răspuns la înlocuirea generalilor cu următoarele rânduri: "Dumnezeu ne-a luat un vânător atât de bun și în locul lui i-a dat guvernatorului o inimă nu curajoasă, ci acoperită cu femei cu lucruri care iubesc frumosul și mâncarea, și nu funde întinse și o copie pentru a asezona pe cel care vrea " Vasily Shuisky spera la numărul de trupe adunate împotriva lui Sigismund, care până la începutul verii ajunsese la peste patruzeci de mii de oameni, împreună cu regimentele situate în afara Moscovei Mihail Skopin-Shuisky, cu puțin timp înainte de moartea sa în aprilie, a reușit să țină o revizuire și exerciții ale miliției sub zidurile capitalei, care au format nucleul armatei care mergea într-o campanie Antrenamentul războinicilor antrenați de instructori suedezi i-a plăcut regelui La începutul lunii iunie, armata rusă a pornit în campanie Soldați profesioniști, arcași, au mărșăluit în regimentul șef Îmbrăcați în caftane verzi identice, cu scârțâituri lungi aruncate peste umeri, au mărșăluit veseli cinci la față, dând o impresie plăcută de armată instruită și disciplinată Dmitri Shuisky a mers apoi călare cu alaiul său, sub steagul sfințit de patriarh, au purtat călare o duzină de alarme de aramă SO Tarul rus eșuat Karl Philip cazane - aceasta era principala sursă de semnalizare sonoră atât în marș, cât și în luptă - au trecut trompetiști și timpani, înviorând armata cu muzica lor, care, în opinia străinilor, putea să inspire mai degrabă melancolie decât să trezească entuziasm militant Și în cele din urmă, a venit rândul înaintării forțelor principale Această armată s-a revărsat fără niciun ordin, mai mult ca o tabără uriașă de țigani decât o armată Când mulțimea îl apăsa prea tare pe comandantul de cavalerie, care comanda regimentul principal, acesta opri mișcarea cu lovituri de bici pe o mică alarmă atârnată de pomul șeii Bărbații cu sulițe rătăceau, "convenienți doar pentru întâlnirea cu un urs", potrivit căpitanului francez Jacques Margeret, cavalerie nobilă prăfuită pe cai tătari mici, înspăimântați de sunetele unei împușcături și, prin urmare, nepotriviți pentru luptele cu arme de foc Cu toate acestea, chiar și într-o luptă cu folosirea unei arme cu tăiș, acești călăreți au fost de puțin folos Stăteau în șei în stil tătar, cu picioarele încrucișate, ceea ce le făcea ușor să-i doboare cu o lovitură de suliță Unii purtau zale și căști, dar cei mai mulți se mulțumeau doar cu haine de mătase imprimate

care protejează de săgeți, dar nu de sabie sau glonț Un accesoriu obișnuit pentru echipamentul unui călăreț a fost un balon de vodcă - războinicul și-a turnat conținutul în sine înainte de bătălia pentru curaj Țarului nu i-a fost greu să adune o armată mare, deoarece fiecare nobil însuși trebuia să apară la apel în armură completă și să echipeze un detașament de soldați cai și pedestri, în funcție de mărimea moșiei sale Orașele au fost, de asemenea, obligate să-și constituie echipa Totuși, după cum a remarcat Margeret: "Rezultatul este o mulțime de călăreți pe cai răi care nu cunosc ordinea, spiritul sau disciplina și adesea fac mai mult rău decât bine armatei" În a doua jumătate a lunii iunie, Dmitri Shuisky s-a apropiat de Mozhaisk, o fortăreață importantă de pe drumul Smolensk, pe care țarul o primise aproape degeaba A fost predat în martie de guvernatorul polonez Wilczek pentru o recompensă de o sută de ruble În Mozhaisk, Dmitri Shuisky era așteptat de mai multe regimente trimise acolo mai devreme Forțele ruse părăsiseră de mult Moscova, iar Jacob Delagardie încă refuza să mărșăluiască spre Smolensk El Gloria și rușinea lui Delagardie Ô doar și-a retras din capitală armata sa, care în cele din urmă înflorise din desfășurarea în taverne și lenevire, și a plasat soldații în satele de lângă Moscova Comandantul știa foarte bine din propria sa tristă experiență că a merge într-o campanie cu mercenari care credeau că sunt înșelați era ca și cum ai transporta o bombă cu o fitil mocnind în sân Abia până la iunie țarul a reușit să rezolve cumva disputele monetare cu străinii Vasily Shuisky le-a promis în scris că le vor plăti integral datoriile în termen de șase luni și au trebuit să creadă că țarul se va ține de cuvânt În cele din urmă, Dmitri Shuisky, înainte de a începe o campanie, a jurat că el însuși va fi ținut ostatic de armată până la răzbunare completă și, prin urmare, era înțelept să rămâneți mai aproape de fratele regal Țarul a promis că va transfera o parte din bani armatei de îndată ce aceasta a intrat în Mozhaisk În ceea ce privește partea politică a conflictului cu suedezii, regele a confirmat în scris obligația de a-l transfera pe Kexholm lui Carol al IX-lea până în ziua lui Ioan Botezătorul, adică până în iunie Dacă acest lucru nu s-ar întâmpla, atunci jurământul trupelor auxiliare către Shuisky și-ar pierde forța În acești termeni, Delagardie a plecat în campanie Armata lui nici măcar nu ajunsese la jumătatea drumului spre Mozhaisk când veneau vești tulburătoare de la Smolensk Voievodul local Mihail Shein a raportat într-o scrisoare din mai că hatmanul coroanei Stanislav Zholkevsky s-a mutat de sub zidurile orașului asediat în direcția Moscovei, intenționând să atace orașele Rzhev și Zubtsov, situate la mai puțin de două sute de kilometri de capitala Comandantul polonez, în vârstă de de ani, era renumit pentru victoriile sale, iar trupele regale aflate sub comanda lui erau un adversar mult mai periculos decât detașamentele neregulate poloneze și cazaci de care se ocupaseră până acum Pentru Vasily Shuisky, a fost din nou despre salvarea tronului, iar pentru Delagardie, a fost vorba de protejarea singurului garant al obligațiilor financiare și politice față de armata sa și Suedia Mercenarii, care sperau să primească la Mozhaisk încă un lot de feluri de mâncare regale topite în copeici de aur și argint, cu care se delectaseră recent cu delicatese rusești insipide, au fost dezamăgiți Trezorerie Ô Tarul rus eșuat Karl Philip încă nu a fost crescut, iar Dmitri Shuisky a implorat, conjurând pe toți sfinții Moscovei, fără întârziere, mergând înainte, în ajutorul lui Grigory Valuev, care a fost asediat lângă Țarev Zaimishch Guvernatorul, din cauza lipsei de hrană în rândul celor asediați, putea în orice moment, după spusele fratelui țarului, să treacă de partea polonezilor și atunci ar fi

imposibil să-i facă față lui Zolkiewski Părerile subordonaților lui Delagardie erau împărțite Unii au strigat că nu se vor clinti până nu vor plăti rușii, s-au săturat de trucuri și de promisiuni goale, alții au acceptat să-l ajute pe Valuev și să mai aștepte puțin cu banii Jacob Delagardie i-a întărit pe susținătorii celei de-a doua soluții prin agățarea de spânzurătoare pe principalul strigăt, care a chemat la rebeliune După aceea, trupele unite ruse și suedeze s-au mutat la Tsarevo Zaimishche În satul Myshkino, care se afla la o zi de marș de Mozhaisk, Delagardie s-a întâlnit cu detașamentul lui Evert Horn Mult așteptatul convoi cu bani, piei de sable și haine a ajuns aici și de la Moscova Costul total al încărcăturii a fost estimat la de ruble Dacă aceste fonduri ar fi împărțite în mod egal între toți soldații, fiecare ar primi aproximativ trei ruble Această sumă nu a atins salariul lunar convenit, dar totuși, chiar și trei ruble per frate erau bani decente De exemplu, în Suedia, la cursul actual de de ruble pentru de daleri, cu acești bani puteai cumpăra două vaci, sau zece butoaie de secară sau douăzeci de gâște Cu toate acestea, căruțele pline cu obiecte de valoare au fost arătate doar soldaților Jacob Delagardi i-a anunțat pe ofițerii veniți să primească bani pentru unitățile lor conform listelor de personal prezentate că extrădarea se va baza pe numărul efectiv de soldați El nu intenționează să plătească pentru dezertorii care au murit de boală și au murit în lupte Așa că într-o clipă și-a dobândit dușmani de moarte printre mulți căpitani și căpitani, lipsiți de dreptul sfințit de tradiție de a pune în buzunar banii "sufletelor moarte" Când soldaților li s-a anunțat că plata salariilor a fost amânată, din moment ce Jacob Delagardie și ofițerii nu s-au putut pune de acord asupra numărului real de unități, în armată a apărut un murmur Mercenarii Gloria și rușinea lui Delagardie Ô a refuzat să lupte până la distribuirea vistieriei militare În același timp, au fost mânați nu numai de lăcomie, ci și de un simț elementar de autoconservare Toată lumea a înțeles perfect că nu are sens ca ofițerilor să le pară milă de subalternii lor în luptă dacă devine posibil să-și însuşească banii morţilor Curând, printre soldați s-a răspândit un zvon că comandanții, conduși de însuși Delagardie, fuseseră deja de acord să-i omoare pe toți Altfel, de ce, în ajunul bătăliei, pregătiți un convoi cu obiecte de valoare pentru expediere în Suedia? Probabil că vor trimite acasă banii emiși de ruși În zadar, Delagardi și coloneii săi au încercat să-și convingă subalternii că căruțele, pe care comandantul le-a instruit pe negustorul său rus de încredere Menșik Boranov să le aducă la graniță, conțineau doar bunurile personale ale ofițerilor și documente valoroase, inclusiv acordul semnat de Vasily Shuisky despre transferul lui Kexholm Soldații au ascultat aceste explicații cu rânjet ironic Mulți dintre ei, uitându-se la căruțele "de aur" care pleacă spre vest, și-au făcut deja alegerea, dar, temându-se de spânzurătoare, au decis deocamdată să se supună Pe iunie, forțele combinate ale rușilor și suedezilor și-au stabilit tabăra lângă satul Klushino, la o distanță de marș de o zi de țarev Zaimishch S-a ales un loc bun de cazare Flancul stâng, unde tăbărau rușii, era acoperit de râul Gzhat, cel drept, unde se aflau suedezii, era protejat de o pădure mlăștinoasă În față, de unde putea să apară inamicul, se întindeau câmpuri țărănești cultivate, despărțite de garduri lungi de vaci În centru se aflau două sate care au servit drept obstacol suplimentar în calea unui posibil atac al cavaleriei poloneze Cu toate acestea, atât Dmitri Shuisky, cât și Jacob Delagardi credeau că nu este nimic de care să se teamă Știau deja că Zholkevsky a plecat într-o campanie cu doar două mii de călăreți și două sute de infanterişti Pe drum i s-au alăturat niște bande

rătăcitoare de polonezi și cazaci, dar totuși forțele sale erau neglijabile Mâine îl vor lovi pe hatmanul polonez încrezător în sine, iar micuța lui armată, strânsă între Valuev pe de o parte și Shuisky și Delagardie pe de altă parte, va izbucni și se va prăbuși în praf Liderii militari, adunați într-un cort mare de mătase al lui Dmitri Shuisky, se ospătau, anticipând deja victoria Iacov Ô Tarul rus eșuat Karl Philip Delagardie, amintindu-și captivitatea în Wolmar, unde Zholkiewski i-a dat o haină de blană în semn de respect pentru rezistența demnă la râs, a promis cu voce tare că o va returna Mâine îl va lua prizonier pe bătrânul hatman și îi va arunca peste umeri o haină de blană de zibel! Armata, obosită după un lung marș, s-a așezat nepăsător pentru noapte, fără măcar să posteze paznici Lucrările de fortificare necesare în astfel de cazuri au fost efectuate doar parțial Rușii au turnat un puț mic, lipindu-l cu mize, iar suedezii au scuipat complet în apărare Delagardie a ordonat să se întărească gardul de vaci cu ţăruşi de stejar, dar ordinul nu a fost executat Soldații nu au făcut decât să slăbească obstacolele deja existente, scoțând o parte din garduri pentru aprinderea incendiilor Unsprezece tunuri, care erau la dispoziția lui Dmitri Shuisky, au rămas în convoi, fără să se gândească măcar să le instaleze în poziții O noapte strălucitoare de iunie a coborât în tabără Peste focurile mocnite de pe trepiede atârnau cuve, în care seara se găteau obișnuita tocană de tabără rusească - apă cu piper și sare, în care se aruncau câteva bucăți de untură și o mână de fulgi de ovăz Era mâncare nobilă Războinicii obișnuiți au adormit, înghițind biscuiți și bând apă amestecată cu oțet Unii și-au construit colibe din tufiș și scoarță de pin, dar cel mai adesea războinicul adormea chiar în aer liber, punându-și o șa sub cap și înfășurându-i frâiele în jurul piciorului, pentru ca calul să nu plece Tabăra rusească era înconjurată de un patrulater de căruțe trase împreună Suedeza era vizibilă noaptea ca pete albe ale corturilor de in Armata unită s-a trezit în miezul nopții din mirosul de ars Cele două sate care stăteau în centrul câmpului erau în flăcări și și mai departe în spatele lor sute de puncte de foc se mișcau în lanțuri ordonate - acestea ardeau făclii în mâinile călăreților Așa și-a anunțat abordarea hatmanul coroanei poloneze Rușii și suedezii au decis că Stanislav Zholkiewski, cunoscut pentru comportamentul său cavaleresc, a dat foc satelor pentru a nu ataca inamicul adormit Cu toate acestea, însuși Zholkiewski a recunoscut în memoriile sale că ar da cu ușurință ordinul să-i lovească pe cei adormiți Are nevoie doar Gloria și rușinea lui Delagardie Ô a fost să priveze muschetarii inamici de posibilitatea de a trage, ascunzându-se în spatele caselor Nici comandanții ruși, nici suedezii nici măcar nu s-au gândit să ocupe aceste poziții convenabile de tragere încă din seară Zholkiewski nu a reușit să atace în mișcare - armata lui era prea întinsă în timpul marșului nocturn de-a lungul cărărilor forestiere, noroioasă din cauza ploii de două zile care trecuse cu o zi înainte și doi Falconets - singura artilerie a lui Zolkievsky - încă târau în pădure , din când în când riscând să cadă în mlaștină Dmitry Shuisky și Jacob Delagardie, neplăcut surprinși că o muscă a îndrăznit să atace un elefant, au avut timp să se pregătească pentru luptă Muschetarii germani au început să ia poziții sub protecția gardului de vaci, verificând rezistența și legănând cu mâinile stâlpii înfipți în pământ: vor rezista oare loviturii groaznicilor husari polonezi? Științii s-au aliniat umăr la umăr, lovind pământul umed cu bocancii pentru a-și susține mai bine sulițele lungi Strălucind în reflexele focului cu armura udă de rouă, cavaleria înainta la trap în câmp, desfăcând steaguri care deveniseră grele în timpul nopții

Detașamente de călăreți francezi și englezi au ocupat poziții chiar în spatele trăgătorilor, acoperind spatele și pregătindu-se să-i ajute atunci când formarea husarilor atacatori s-a prăbușit Pregătirile pentru luptă se desfășurau și în tabăra rusă Acolo, principalele speranțe au fost puse pe un terasament joasă făcut în grabă, împânzit cu țăruși, și căruțe împinse împreună, în spatele căruia s-au refugiat săgețile În timp ce armatele se formează pentru luptă, este timp să spunem ce l-a condus pe Zholkiewski la acest câmp de dimineață, lângă satul Klushino Când regele Sigismund i-a oferit bătrânului războinic să conducă o campanie împotriva Moscovei, hatmanul și-a dat seama că monarhul pur și simplu a decis să scape de criticul care îl deranjase Zolkiewski l-a descurajat de la bun început pe Sigismund să asedieze Smolensk, crezând că armata regală va rămâne blocată acolo mult timp Dacă regele chiar are nevoie de război, este mai bine să lovească chiar în inima Rusiei - la Moscova Temerile hatmanului au fost în curând confirmate; Smolensk nu a fost luat de asalt Armata poloneză era strâns blocată sub zidurile unei puternice cetăți rusești, iar voievodul Mihail Shein, care conducea apărarea acesteia, părea că Ô Hɵun țar rusesc desăvârșit Karl Philip confuz cine este atacatorul și cine este apărătorul Apărătorii au făcut ieşiri frecvente din cetate, ceea ce a făcut ca tabăra poloneză să se simtă asediată Cu mult timp în urmă, polonezii au încetat să râdă de obiceiul barbar al rușilor de a-și pedepsi icoanele miraculoase prin spânzurarea sfinților cu capul în jos în cazul unui eșec militar Recent, apărătorii orașului Smolensk au mulțumit cel mai adesea patronilor lor cerești pentru ajutorul lor de succes Mândrul monarh părea să vadă în ochii bătrânului soldat în mod exterior respectuos o veșnică batjocură ascunsă la eșecul aventurii de la Smolensk și, prin urmare, l-a trimis pe Zholkievsky din vedere Bătrânul a sugerat odată să meargă la Moscova - așa că lasă-l să-și rupă gâtul acolo! Referințele hatmanului la vârstă și un picior durer nu au ajutat: în fruntea unei armate neînsemnate de două mii, a fost trimis la răsărit Pe măsură ce se deplasa, i s-au alăturat detașamentele de polonezi și cazaci, atrase de numele glorios al acestui comandant Douăsprezece mii de războinici s-au adunat deja la Țarev Zaimishch sub steagul lui Zholkiewski, dintre care peste cinci mii sunt husari polonezi redutabili Când dezertorii din detașamentul lui Evert Gorn au raportat despre apropierea lui Shuisky și Delagardie pentru a-l salva pe Valuev, subordonații hatmanului au fost cuprinsi de descurajare Potrivit lui Zholkiewski, mulți au spus deschis că hatmanul s-a plictisit de această lume și a decis să se distrugă pe sine și armata lui La consiliul militar întrunit, părerile erau împărțite Unii credeau că este necesar să plece, alții - să se întâlnească cu inamicul într-o tabără fortificată de lângă Țarev Zaimishch, alții - să părăsească Valuev, asediat în închisoare și să atace ei înșiși armata care se apropie Exista un risc în fiecare dintre aceste planuri, deoarece în orice caz trebuia să se confrunte cu două trupe inamice capabile să lovească în același timp Stanislav Zolkiewski a părăsit consiliul fără să se pronunțe în favoarea vreuneia dintre propuneri Spre seară, a luat o decizie: să atace! Cu două ore înainte de apusul soarelui, șase mii și jumătate de călăreți cu două tunuri ușoare au pornit spre Klushino Mai mult de douăzeci de kilometri au trebuit parcurși în timpul nopții Trâmbițe și tobe, de obicei chemând la campanie, de data aceasta tăceau pentru a nu trezi suspiciunile apărătorilor din cetate Ordinele de marș al hatmanului Slavă și rușine lui Delagardie Ô predat colonelilor in scris Armata poloneză a dispărut în tăcere în pădure, lăsând aproximativ cinci mii de soldați,

majoritatea cazaci, în fortificații Stanisław Zolkiewski spera la surpriză, la curajul husarilor săi și la refuzul de a lupta cu mercenarii lui Evert Gorn A contat mai ales pe posibila dezertare a francezilor Încercări de a-i atrage pe frații cu credință de partea lor, polonezii au început să se întoarcă în martie, totuși, după cum relatează Nikolai Marchotsky, un martor al acestor evenimente, la început nu a rezultat nimic La oferta de a-l părăsi pe Vasily Shuisky, francezii au răspuns: "Am primit mesajul tău în care dai exemple de perfidia Moscovei trăită de oamenii tăi Vă rugăm să ne eliberați de astfel de mesaje, căci nu așa se obține faima bună La o întâlnire personală ținută în legătură cu schimbul de prizonieri, Jakob Beringer, reprezentând al miilea detașament al compatrioților săi, a spus: "Suntem oameni care căutăm glorie, iar gloria noastră nu stă de partea moscoviților, un oameni atât de nepoliticoși, să lupți cu poporul tău care nu are egal sub soare Dar dacă te-am cuceri împreună cu acești oameni, ar fi glorie " Cu toate acestea, în scurt timp, lipsa banilor i-a forțat pe francezi să-și reconsidere ideile despre priceperea militară Stanisław Zholkiewski relatează în memoriile sale că grupuri de mercenari care au fugit spre polonezi în ajunul bătăliei decisive l-au asigurat că există o șansă bună să-i cucerească pe toți subordonații lui Evert Gorn Cu unul dintre dezertorii francezi, hatmanul a trimis conaționalilor săi o scrisoare scrisă în limba latină: "Popoarele noastre nu au fost niciodată în dușmănie între ele Regii noștri au fost întotdeauna și sunt acum buni prieteni Din moment ce nu ți-am făcut niciodată rău, este nedrept că acum îi ajuți pe dușmanii noștri ereditari, moscoviții, împotriva noastră În ceea ce ne privește, suntem pregătiți pentru orice rezultat Vrei să ne ai ca dușmani sau ca prieteni? Gandeste-te la asta La revedere" Deși Evert Horn a aflat despre apariția unui fugar în tabăra lui și a ordonat să fie spânzurat, acest masacru, ca și invitația lui Zolkiewski la o alianță, i-a restabilit și mai mult pe mercenari ôô Țarul rus eșuat Karl Philip împotriva feldmareșalului, care a rămas loial moscoviților nerecunoscători Doar trei mii de ruble pentru trei mii de soldați timp de patru luni de campanie: despre ce datorie aliată s-ar putea vorbi în această situație! La ora patru dimineața, exact când începea să răsară, din partea poloneză se auzea sunetul înalt și întins al unui cornet, care a dus departe peste câmpia trezită Acest semnal era însoțit de bătăi surde ale tobei Stendarde de husari s-au aliniat pentru a ataca Se auzi un strigăt de luptă, iar câmpul se cutremură de zgomotul cavalerilor grei, parcă adus aici din trecutul încrustat de ceața deasă a dimineții Polonezii au dat prima lovitură pe flancul stâng, unde stăteau rușii Husarii au mers la atac asupra trăgătorilor, care erau amestecați cu cavaleria Nu existau încă vârfuri formidabile în mâinile lor Parcă s-ar fi hotărât să le dea moscoviților o lecție de arte marțiale, unde împușcarea pricepută era combinată cu posesia exemplară a armelor tăiate Primul rang, apropiindu-se de cincizeci de metri, a trecut la un galop ușor și, sărind aproape aproape de apărătorii gardului de vaci, au tras cu pistoalele Întorcându-se, husarii au galopat în al treilea rând de atacatori, luând sulițe din mâinile scutierilor de acolo În acest moment, al doilea rang a intrat în luptă, descarcând carabine în apărători Și numai după acest preludiu de foc, husarii s-au repezit în atacul lor tradițional, cu sulițele pregătite La început, nu au reușit să facă o gaură în apărarea rusă Ascunzându-se în spatele gardurilor de baraj, arcașii au tras cu pricepere în husari din muschete, iar apoi reytarii au pășit înăuntru Această parte de elită a cavaleriei ruse, înarmată după modelul occidental - călăreții

erau în obuze ușoare și cu două pistoale - folosea principala tehnică de luptă a cavaleriei europene - caracol Când atacul husarilor s-a stins și s-au întors pentru o nouă formație, reytarii au galopat după ei și au tras de la zece metri cu pistoale De îndată ce un rând, după ce a tras înapoi, a trecut de-a lungul flancurilor, un alt val de călăreți gata să tragă s-a rostogolit imediat Această metodă de război a necesitat o coordonare și o sincronizare excelente Reiters ezită să se retragă sub protecția trăgătorilor sau să ia o pauză în împușcături - și husarul de oțel- Gloria și rușinea lui Delagardie Ô Patinoarul, după ce accelerase, i-ar fi zdrobit pe călăreții ruși, care nu puteau decât să contracareze puternicele săbii și lăncile lungi ale polonezilor cu lovituri din mânerele de pistol echipate cu conuri Dar aceste bastoane de două kilograme erau bune numai pentru a bloca soldații de infanterie care fugeau Într-unul dintre contraatacurile rusești, ceasul de răni al karakolului a eșuat - husarii din câmp au reușit să se prăbușească în masa Reiter și, conducând-o în fața lor, au spart în rândurile inamicului Iată cum descrie husarul polonez Samuil Maskevich acest episod al bătăliei: "Văzând că suntem slăbiți, Shuisky a comandat două cornete Reiter (un cornet este un standard, o unitate tactică Reiter, care includea de obicei aproximativ o sută de călăreți - A S) , stând gata, atacă-ne și distruge-ne Dar, prin harul lui Dumnezeu, ei au fost motivul biruinței noastre Pe măsură ce se apropiau, am făcut schimb de salve cu ei Apoi, rândurile noastre din față și ale lor s-au retras pentru a-și reîncărca pistoalele și archebuzele ca de obicei și să facă loc celui de-al doilea rang pentru a trage o salvă Văzând că prima lor linie pleacă pentru a reîncărca armele, nu am așteptat ca a doua linie să se apropie Cu săbiile în mână, am căzut peste ei, neștiind niciodată dacă au timp să reîncarce sau nu, căci s-au întors și nu au oprit galopul până nu au ajuns în rezerva moscovită din fundul taberei Câteva detașamente care stăteau acolo în ordine au căzut în haos și s-au amestecat Moscoviții au alergat o milă întreagă prin harul lui Dumnezeu, în timp ce noi i-am tăiat și i-am apucat pe bogați care au încercat să scape cu obiectele lor de valoare Multe altele Moscoviții au murit în timpul urmăririi de două sau trei mile decât în rândurile care stăteau pe câmpul de luptă Cavaleria nobilă, călcând singură, s-a repezit prin toată tabăra în panică și a dispărut până la sfârșitul bătăliei Pozițiile avansate ale arcașilor au fost zdrobite, mulțimi de mii de războinici au fugit, căutând mântuirea de cealaltă parte a râului sau în pădure Singura insulă de rezistență de pe flancul stâng a fost o fortăreață de lemn construită din căruțe stivuite împreună Acolo s-au refugiat până la cinci mii de ruși, în frunte cu Dmitri Shuisky, care a rămas inactiv până la sfârșitul bătăliei Tarul rus eșuat Karl Philip Conform unui scenariu similar, evenimentele s-au dezvoltat pe flancul drept, unde se afla Jacob Delagardie Primele atacuri ale polonezilor s-au împotmolit Lăncile de husar s-au rupt, s-au blocat în gardurile de vaci și a fost greu să-i puneți pe mușchetari să stea sub protecția gardurilor vii cu săbii și sabii Asemenea unui val oceanic care se rostogolește pe dig, masele solide ale escadrilelor poloneze s-au destrămat când s-au întâlnit cu gardurile de baraj, strecurându-se între ele în pâraie slabe Cavaleria franceză și engleză, comandată personal de Delagardie și Horn, s-a retras sub presiunea atacatorilor în adâncurile lagărului, dar când atacul s-a slăbit, au intrat imediat în ofensivă Fiecare atac i-a forțat pe husari să treacă de două ori prin golurile dintre gardurile de plumb, mai întâi înainte și apoi înapoi, deoarece erau contraatacați de francezi și britanici O astfel de bătălie fără

avantajul clar al nimănui a durat aproximativ patru ore Din nou și din nou, Zholkiewski și-a trimis husarii să atace, dar, deși spațiul dintre gardurile de wattle a fost extins, husarii au făcut-o cu prețul multor vieți și și-au spart aproape toate vârfurile Potrivit lui Samuil Maskevich, "este greu de crezut, dar unele dintre unitățile de cavalerie poloneză au dat opt sau chiar zece lovituri inamicului" Momentul de cotitură a venit atunci când șoimii polonezi și două sute de infanteriști s-au apropiat în cele din urmă din pădure Tunurile au împrăștiat rămășițele gardurilor vii, provocând pierderi grele pușcașilor care se ascundeau în spatele lor Profitând de confuzie, infanteria poloneză a pornit la atac cu arme de corp la corp, care împreună cu cazacii de picior formau șase sute de oameni Muschetarii si stiucarii germani nu au alergat, si-au parasit pozitiile intr-o maniera organizata si s-au retras sub protectia marginii padurii Dar calea către tabăra suedeză era deschisă, iar husarii s-au repezit imediat în gol Bătălia ar fi putut fi salvată dacă Jacob Delagardie și Evert Horn ar fi fost în acel moment Dar au rătăcit în pădure, conduși acolo în timpul unuia dintre contraatacurile suedeze nereușite, care s-a încheiat în zbor Urmariti de husari, Delagardie si Horn s-au repezit la vederea infanteriei care ocupa pozitii prin intreaga tabara, s-au intors spre padure si s-au ascuns acolo mult timp Când comandanții au ieșit de sub acoperirea copacilor, imaginea bătăliei se schimbase deja dramatic O parte dintre ruși s-au închis în tren, restul Slavă și rușine lui Delagardie au fugit Pe câmpul de luptă mai existau detașamente de mercenari, întărind tabăra devastată cu țăruși, dar aceștia nu manifestau nicio dorință de a lupta Era nevoie de o apărare puternică doar în cazul în care polonezii ofereau termeni duri de capitulare Între timp, cei mai lași, fără să aștepte rezultatul negocierilor privind capitularea, care au început să fie conduse de colonelul german Konrad Link, care conducea infanteriei, individual și în grupuri, au început să alerge de partea inamicului Ei au fost încurajați să facă acest lucru de către husari, care, după spusele unuia dintre ei, au urcat cu mașina până la pozițiile inamice și, fără să tragă, au strigat: "Vino aici! Vino aici! Vino aici!" Câteva sute de călăreți, majoritatea din escadrile suedeze și finlandeze, erau gata să continue bătălia, nici britanicii nu intenționau încă să se predea, dar muschetarii germani, îndreptând armele spre Delagardie și Horn, au cerut să nu încurce apele în timpul comerțului se petrecea Hatmanul polonez nu a vrut să încetinească dezintegrarea armatei inamice cu cereri inutil de dure El a promis tuturor dezertorilor că va păstra dreptul de a primi bani de la ruși și de a fi acceptat în serviciul regal Cei care doreau așa se puteau întoarce liber în patria lor Era exact ceea ce era nevoie Colonelul Link le-a poruncit oamenilor săi să-și pună pe umăr muschetele și, desfăcându-și steagurile, companie cu companie, infanteriei s-au îndreptat spre polonezi Căpitanii companiilor de mercenari au strâns mâna comandanților inamicului și au depus jurământul pentru ei și subordonații lor în numele regelui polonez Văzând că armata se prăbușește și că soldații aproape că îl vor lega și îl vor târî la Zholkievsky, Delagardie a preferat să intre în negocieri cu hatmanul polonez Bătrânul războinic a fost generos cu nefericitul suedez, care fusese deja capturat de el o dată Hatmanul a promis că îi va da lui Delagardie și tuturor celor care doreau să rămână cu el trecere liberă cu arme și bunuri personale cu o singură condiție: comandantul trebuie să jure că nu va sluji niciodată lui Vasily Shuisky, nu va lupta împotriva regelui polonez și nu se va întoarce spre Suedia S-a dat o promisiune solemnă, pecetluită cu o

strângere de mână cu hatmanul Se părea că de data aceasta cariera suedeză a lui Delagardie s-a încheiat Împărtășind cu Zholkiewski planurile sale pentru Țarul rus Karl Philip a eșuat viitor, comandantul a anuntat ca intentioneaza sa plece in Olanda Revenind la mercenarii care au rămas de partea suedeză, Delagardie a încercat să finalizeze decent această poveste rușinoasă în cel mai mic grad A anunțat că îi duce pe toți la granița cu Finlanda, dar deocamdată se va ocupa de repartizarea salariilor promisă de mult Dar soldații se puteau lipsi de generozitatea tardivă a învinsului S-au grăbit să jefuiască trezoreria, aproape ucigându-i pe Delagardie și pe Gorn, care au încercat să-i oprească Comandanții bătuți au fost scoși din mâinile unei haite de tâlhari de finlandezi și suedezi, care au rămas fideli jurământului Trebuiau să urmărească cum mii de mercenari, care capturaseră convoiul, compensau greutățile și privarea de serviciu Înfrângerea le-a adus dezertorilor o recompensă mult mai mare decât ar fi putut primi dacă ar fi câștigat În tabăra poloneză de lângă Smolensk, foștii soldați din Delagardie au venit încărcați până sus cu bani, haine și blănuri Aveau atâtea piei de samur cu ei încât, după cum notează jurnalele polonezilor, mercenarii le-au vândut aproape de nimic Majoritatea francezilor au început să slujească în trupele lui Sigismund lângă Smolensk, britanicii au preferat steagul lui Zholkevsky, iar germanii, împovărați de prada convoiului, s-au mutat în patria lor Dintre soldații europeni, pe lângă suedezi și finlandezi, doar aproximativ două sute de oameni au rămas cu Delagardie Cinci ore de luptă i-au condus pe ruși și suedezi la cea mai mare înfrângere a întregului război Armata a șapte mii a polonezilor a învins aproape patruzeci de mii armate a aliaților, pierzând nu mai mult de trei sute de oameni Victimele dintre subordonații lui Shuisky și Delagardie au ajuns, potrivit diverselor surse, de la cinci la zece mii de uciși Stanislav Zholkevsky a primit trofee uriașe "Când ne-am dus la Klushino", a scris el în raportul său către rege, "aveam doar una dintre trăsurile mele și căruțele din cele două tunuri ale noastre; când ne-am întors, aveam mai multe căruțe decât soldați sub arme" Comandantul șef al armatei unite, Dmitri Shuisky, a fugit, pierzându-și calul și bocancii, iar după lungi rătăciri prin păduri și mlaștini, a ieșit la ai lui, stând călare pe o iapă țărănească dusă undeva Cu una dintre înfățișările sale jalnice, fratele regal a anunțat deja o înfrângere completă Căruciorul lui Slavă și rușine lui Delagardie sabia, stindardul și buzduganul comandantului-șef au fost alături de multe alte trofee pentru câștigători Delagardie și Gorn, după ce au recucerit o parte din convoi de la tâlhari, s-au mutat cu cei șase sute de soldați care rămăseseră cu ei la Pogorely, unde erau staționate două detașamente ale cavaleriei franceze a lui Pierre Delaville, care nu au participat la luptă Dar speranțele pentru aceste forțe noi nu s-au împlinit Francezii, aflând de înfrângere, au jefuit convoiul adus la Pogoreloe și au plecat, lăsându-i pe Delagardie, Gorn și Delaville, care s-au trezit a doua zi dimineață în cort, doar cu ceea ce era cu ei Sfâșiați și umiliți, comandanții au condus pumnii de soldați rămași cu ei în direcția graniței cu Suedia, în regiunea Novgorod Jacob Delagardie a găsit puterea de a trimite o scrisoare veselă de pe drum către Vasily Shuisky, explicând înfrângerea de la Klushin prin neplata salariilor El i-a promis țarului că va recruta o nouă armată în Finlanda - dar, deocamdată, să-l transfere pe Kexholm suedezilor și să pregătească bani pentru mercenari Fie ca Marele Duce să nu-și piardă prezența sufletească, "pentru că suveranul, incapabil să reziste timpului eșecului și ale cărui mâini tremură, ținând sceptrul și globul, nu este demn de destinul său" Cu toate

acestea, comandantul, rămas fără armată, a scris această scrisoare doar din simțul datoriei El însuși era departe de a fi sigur că va putea continua să servească coroana suedeză Cu un servitor, a trimis o scrisoare fratelui și surorii sale acasă, în care le-a cerut să aibă grijă ca "cea mai bună proprietate a lui să fie trimisă undeva departe", deoarece toate acestea puteau fi "luate în grabă" după incident Jacob Delagardie a considerat calm că nu se va mai întoarce niciodată în Suedia și călătoria sa în Olanda, despre care a vorbit cu hatmanul polonez, ar putea dura până la sfârșitul vieții Trei coroane pe un cap Delagardie a avut noroc Regele Carol al IX-lea, după ce a aflat despre înfrângerea de la Klushino, a intrat într-o frenezie și, după cum au relatat cu răutate contemporanii polonezi, și-a sfâșiat barba, blestemând cerurile Cu toate acestea, furia lui s-a revărsat asupra mercenarilor care au trecut la inamic Călăul, așa cum se obișnuia să facă în astfel de cazuri, a postat o proclamație într-o închisoare din Stockholm cu liste de dezertori declarați "deshericii și trădători dezonorabili" Monarhii străini au primit scrisori de la Carol al IX-lea cu o cerere de a reține și pedepsi trădătorii care au fugit de pe câmpul de luptă dacă apăreau în posesiunile lor Adevărat, în Suedia se răspândiseră deja zvonuri că adevărata cauză a înfrângerii a fost lăcomia lui Jacob Delagardie și Evert Horn, care au hotărât să deturneze salariul soldatului, dar bârfele malefice și-au făcut loc sus încet încet Abia la începutul lunii noiembrie , pericolul unui proces a devenit atât de real încât Evert Horn și-a sfătuit șeful să meargă la Stockholm pentru a opri intriga începută împotriva amândurora " Avem prieteni care sunt mai periculoși decât lupii și urșii Ei răspândesc zvonuri rele, care sunt crezute de creduli, parcă Trei coroane pe un cap nu am fost reținuți, această nenorocire nu s-ar fi întâmplat niciodată, iar vina cade astfel asupra noastră", a scris feldmareșalul Jacob Delagardie Cine știe, poate tânărul comandant, în fața căruia stătea deja fantoma nemiloasă a secretarului regal Eric Tegel, și-ar fi trimis calul spre Țările de Jos, departe atât de Rusia, cât și de Suedia, dacă nu ar fi fost frică de a fi sărac pentru a treia oară în cariera sa militară de zece ani Voievodul din Noteburg a reținut convoiul lui Menshik Boranov cu prada militară a lui Delagardie trimisă în ajunul bătăliei Klushinsky Printre altele, au existat daruri regale prețioase Potrivit zvonurilor, rușii nu au vrut să lase documentele care se aflau în convoi în Suedia, inclusiv acordul privind transferul Kexholmului ratificat de țarul Vasily Shuisky, iar țarul însuși a dat ordin de a sechestra transportul A fost necesar să-l forțeze pe guvernator să restituie proprietatea, iar acest lucru nu se putea face decât prin forța armelor În timpul campaniei de la Moscova, Delagardie nu s-a grăbit să urmeze recomandările lui Carol al IX-lea, care l-a sfătuit să nu uite de misiunea principală din Rusia - de a aduce fortărețele rusești de graniță sub controlul Suediei Acum, dorința monarhului a coincis cu interesele personale ale comandantului Secretarul regal Peder Nilsson, care a venit la Delagardie, în regiunea Novgorod, a adus o scrisoare plină de grație de la monarh El a sfătuit să nu dispere și și-a exprimat speranța că succesul militar va reveni din nou suedezilor Între timp, a fost necesar să se inspire încredere în Shuisky și armata sa și, odată cu sosirea întăririlor din Finlanda, să înceapă "strângerea" fortărețelor rusești pentru coroană În primul rând, a fost necesar să se realizeze capitularea lui Kexholm, care nu fusese încă predată suedezilor Autoritățile orașului au răspuns că acordul privind transferul cetății a fost încheiat de prințul Mihail Skopin-Shuisky, iar de când acesta a murit, acordul nu mai era valabil

Detașamentele de țărani și cazaci, sprijinite în secret de Novgorod și Kexholm, au declanșat un război de gherilă la granița cu Finlanda, împiedicând apropierea de acolo a unor proaspete detașamente suedeze Despre fosta ospitalitate a autorităților din Novgorod, care în urmă cu un an au salutat solemn armata Delagardie, astăzi nu se pune problema Comandantul spera să-l întoarcă pe Novgo Țarul rus eșuat Karl Philip familia în baza pentru reformarea și odihna trupelor sale, dar aceste vise au trebuit să se despartă La scrisoarea lui Delagardie cu un mesaj despre înfrângerea lui Klushinsky și cu o solicitare de a găzdui și de a menține rămășițele trupelor sale, guvernatorul Novgorod a răspuns cu ostilitate nedisimulata Pentru suedezii din Novgorod nu exista altceva decât "praf de pușcă și plumb", pe care l-ar primi dacă se apropiau de oraș la mai puțin de mile Lui Delagardie i s-a recomandat să treacă prin Tikhvin până la granița cu Finlanda, fără să zăbovească în granițele Novgorodului Dorind să arate că nu glumesc, novgorodienii i-au întemnițat pe slujitorii lui Delagardie, pe care i-a trimis în oraș să cumpere obiectele personale de care avea nevoie pentru a le înlocui pe cele furate de mercenarii rebeli Aliații recenti au înțeles doar limbajul forței - iar comandantul suedez a decis să demonstreze că a fost anulat devreme Așteptând sosirea unor noi detașamente din Finlanda, a început să acumuleze "capital de negociere" pentru eliberarea lui Menshik Boranov și a tovarășilor săi, care lânceau în turnul hoților din Noteburg Delagardie a început să pună mâna pe convoaiele comercianților din Novgorod și să ia ostatici, ridicând rapid moralul armatei sale prin aceste acțiuni Jaful pe drumuri a adus mult mai mult profit decât participarea la bătălii cu polonezii pentru plata regală Presiunea asupra guvernatorului îndrăzneț al Noteburgului Ivan Putyatin și Luka Miloslavsky a fost exercitată și de alți lideri militari suedezi care, la ordinul lui Carol al IX-lea, s-au grăbit în posesiunile Novgorodului La august , suedezii au început să ducă la îndeplinire planul de mult hrănit de rege - asediul lui Ivangorod, care a rămas loial lui Fals Dmitry Ca unul dintre motivele pentru deschiderea ostilităților pe teritoriul Rusiei, guvernatorul Reval Anders Larsson a numit într-o scrisoare către guvernatorii Noteburg arestarea lui Menshik Boranov și capturarea convoiului său "Eu, împreună cu militarii regelui meu nobil, vă voi tăia și vă voi lumina, astfel încât chiar și o persoană mică și timidă să o primească", și-a amenințat Anders Larsson adversarii într-un mesaj scris în rusă Cu toate acestea, exemplul lui Ivangorod a convins autoritățile de la Noteburg că copiii din leagănele lor pot dormi liniștiți Trei coroane pe un cap , , Cetatea Ivangorod, construită pe o stâncă, nu a putut fi capturată cu ajutorul subminării și exploatării miniere, nici speranțele unei conspirații nu s-au materializat Capul streletului Ivangorod capturat, Fyodor Aminov, a asigurat că nu va fi dificil pentru el să convingă elita orașului de partea suedezilor, care au acționat până acum ca aliați ai lui Vasily Shuisky Atât guvernatorii Ivangorod - Hovanski și Kropotkin -, cât și comercianții, au luat în secret partea țarului Vasily și au fost de fapt în postura de ostatici ai mulțimii care l-a sprijinit pe Fals Dmitri Totuși, teama de expunere și execuție i-a împiedicat pe guvernanți să încheie o înțelegere cu asediatorii Încercările de a lua Ivangorod cu forța s-au întâlnit cu un eșec după altul Gurile de tun înroșite, care au început să fie aruncate din trei părți pentru a da foc cetății, din cauza greșelilor trăgarilor, au făcut mai mult rău în tabăra suedeză, ucigând pe mulți dintre ai lor Petarda, adusă sub zid, s-a rupt în două și a explodat înainte de vreme, ucigând minerul Asaltul, în care soldații au intrat

sub acoperirea unei cortine de fum create prin arderea coșurilor de gudron, s-a sufocat din cauza rezistenței acerbe a poporului Ivangorod Apoi suedezii s-au bazat pe foame, știind că proviziile de hrană din cetate erau limitate La sfârșitul lunii august, secretarul regal Peder Nilsson, care a condus asediul, a trimis un mesaj stăpânului său, asigurându-l că victoria este aproape: "În urmă cu trei zile, un țăran cu trei copii a fugit din cetate, spunând că acolo a fost o lipsă gravă de provizii în interior, așa că au fost forțați să mănânce rădăcini de brusture și komli de varză, ies în afara zidurilor în fiecare zi pentru a colecta komli de varză și, de dragul prăzii lor, sunt gata să moară Dar foamea s-a dovedit a fi o fiară sălbatică, nesupusă antrenamentului și i-a atacat brusc pe înșiși suedezi Pe rada de la Narva s-a scufundat o navă cu hrană destinată mercenarilor, iar câteva zile mai târziu s-a întâmplat o nouă nenorocire - Narva a luat foc Orașul suedez, cuprins de panică și foc, s-a dovedit a fi o pradă mai gustoasă decât neospitalierul Ivangorod situat de cealaltă parte a râului Mercenarii, conduși de francezi, s-au grăbit să jefuiască proprietatea supușilor coroanei suedeze Motivul a fost cel mai frecvent - întârzierea banilor β Tarul rus eșuat Karl Philip mulțumire bună "Ieri au provocat o astfel de pagubă pe care inamicul nu le-a făcut în de ani În timp ce stingeam cu toții focul, ei jefuiau și apucau tot ce puteau pune mâna pe mâna", s-a plâns guvernatorul Narva Philip Scheding într-o scrisoare către Peder Nilsson "Pixul nu poate descrie ce au făcut acești străini aici Cu toate acestea, va fi și mai rău dacă ei vor fugi de noi, așa că nici măcar nu îi poți pedepsi " După ce au luat ceea ce focul cruțase în Narva și convinși că coroana le mai datora, francezii - "bastarzi", așa cum le numea guvernatorul Narvei în inimile lor - conduși de comandantul lor Régis de Vernet, au pornit la pescuit liber în vecinătatea cetăţilor arse Adevărat, ca oameni de onoare, ei au trimis anterior un protest scris lui Carol al IX-lea, explicându-și acțiunile prin neplata banilor Irlandezii s-au răzvrătit în continuare, două sute dintre ei au fugit din tabăra suedeză la faimosul tâlhar polonez Lisovsky, care, în fruntea a patru mii de cazaci, supranumit "cei pierduți" pentru curajul lor nestăpânit și nesocotirea față de moarte, a vânat în vecinătatea Ivangorod Restul amenințau că vor urma exemplul irlandezilor dacă nu vor fi plătiți pentru serviciul lor Peder Nilsson a scris că mercenarii "nu sunt subordonați nici colonelilor, nici căpitanilor, trebuie să-i păzim, de parcă ar fi dușmanii noștri" Culmea rebeliunii ridicate de francezi și irlandezi lângă Ivangorod a fost o încercare de a captura fortăreața suedeză Neishloss, situată pe râul Narova la izvorul din Lacul Peipsi Mercenarii urmau să-l scoată la un fel de licitație, vânzându-l celui mai bun ofertant - suedezi, ruși sau polonezi Trupele loiale regelui au zdrobit răscoala, prinzându-i pe Regis de Vernet și pe unii dintre complicii săi De îndată ce rebeliunea de lângă Ivangorod a fost înăbușită, au început revolte în Revel Soldații scoțieni și germani s-au răzvrătit acolo, entuziasmați de o parte a detașamentului Regis de Vernet care plecase la Reval Puțin mai mult, iar Carol al IX-lea s-ar fi așteptat la o catastrofă mult mai gravă decât a lui Klushin - ar putea pierde toată Estland Situația a fost salvată de o navă cu bani care a sosit din Suedia "Câinii războiului" s-au mai liniștit puțin și, mormăind încă de neagra ingratitudine a coroanei suedeze, s-au întors în taberele lor Cu toate acestea, toate acestea Trei coroane pe un cap evenimentele au dezintegrat atât de mult armata, în care, după exemplul străinilor, până și suedezii nativi - călăreți din Vestergotland - au refuzat să se supună, încât a trebuit să se renunțe la continuarea asediului lui

Ivangorod În octombrie, cetatea rusă a încheiat un armistițiu cu suedezii, iar comerțul amiabil de frontieră între Ivangorod și Narva a reluat ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat Afacerea lui Delagardie a avut ceva mai mult succes Colonelul francez Delaville, după ce a aruncat în aer porțile cu o petardă, a capturat pe septembrie cetatea Ladoga, situată la gura Volhovului, la confluența acestui râu cu Lacul Ladoga Vestea cuceririi lui Ladoga a venit când Delagardie s-a apropiat de Kexholm, conducând bărci și arme de asediu de-a lungul lacului Ladoga Această mică fortăreață de piatră, situată pe o insulă în mijlocul râului rapid Vuoksa, s-a dovedit a fi bine pregătită pentru apărare Era înconjurat de țăruși băgați în fundul râului, ceea ce îngreuna asaltul din bărci, iar porțile cetății de stejar erau pline de pământ, ceea ce făcea inutil să folosiți unealta obișnuită pentru un asalt rapid - petarde A început asediul Delagardie a pariat pe foamete și boli, care mai devreme sau mai târziu trebuiau să încalce voința celor asediați Autoritățile din Novgorod, care până de curând disprețuiseră comandantul bătut și pumnii de ragamuffini care au rămas cu el, și-au dat seama că un inamic formidabil adună forțe pe teritoriul lor La sfârșitul lunii august, guvernatorii Odoevski și Dolgoruky au trimis o scrisoare lui Delagardie cu o propunere pentru un acord reciproc avantajos Suedezii eliberează negustorii ruși reținuți în Reval, Vyborg și Ladoga, returnează fortăreața capturată, iar Novgorod se va ocupa de eliberarea lui Menshik Boranov și de transferul convoiului său către suedezi S-a mai relatat că boierii moscoviți l-au ales pe Vladislav, fiul regelui polonez Sigismund, drept Mare Duce al Rusiei Țarul Vasily Shuisky a fost depus și tunsurat un călugăr Zvonurile despre evenimente dramatice de la Moscova, care ajungeau de câteva zile la Jacob Delagardie, au primit confirmare oficială De ce îi era atât de frică lui Carol al IX-lea, trimițând un corp auxiliar pentru a-l ajuta pe Vasil toOO Eșuatul țar rus Karl Philip Shuisky, s-a întâmplat Capitala rusă era în mâinile polonezilor, iar acum Sigismund, folosind resursele celor două state, a putut în sfârșit să-și regleze conturile cu unchiul său, care i-a furat coroana suedeză Cine ar fi crezut că ecoul înfrângerii lui Klushinsky va fi atât de puternic încât îl va mătura pe Marele Duce de pe tron! După ce a învins armata unită ruso-suedeză de lângă Klushino, hatmanul Stanislav Zholkevsky a schimbat armura unui războinic cu o camisolă de diplomat și a început să lupte pentru inimile supușilor lui Vasily Shuisky Primul care a căzut în această bătălie fără sânge a fost voievodul Valuev, care l-a apărat pe Tsarevo Zaimishche Când apărătorii cetății au auzit zgomotul trupelor care se apropiau, au decis că Dmitri Shuisky și Jacob Delagardi vin cu o victorie Din spatele palisadei de lemn au izbucnit focuri de artificii și urale Dar spectacolul care s-a prezentat în ochii celor asediați nu ar fi putut fi imaginat într-un coșmar Guvernatorii ruși capturați au ieșit pe câmp cu capul plecat Polonezii au executat bannerele capturate, inclusiv stindardul personal al lui Dmitri Shuisky, au lansat tunurile rusești capturate și au demonstrat lucrurile fratelui țarului Dovezile înfrângerii incredibile a unei armate uriașe erau evidente Au început negocierile pentru predarea cetății Hetmanul Zolkiewski s-a făcut deoparte, instruindu-le compatrioților săi să negocieze între ei În armata sa se afla un detașament de tuși ruși care făcuseră deja alegerea În februarie , au renunțat la falsul Dmitri și i-au jurat credință lui Vladislav, fiul regelui polonez Acum s-a propus să facă același lucru cu Valuev și cu armata sa de de oameni Înțeleptul hatman nu se grăbea El știa că cele mai semnificative victorii se obțin nu pe câmpul de luptă, ci la masa

negocierilor și nu este nevoie să te grăbești în astfel de chestiuni Nouă zile mai târziu, părțile au fost de acord, iar armata lui Valuev s-a alăturat armatei lui Zholkevsky, care a semnat un acord cu Valuev în numele regelui pentru a-l alege pe Vladislav ca rege La baza a fost un acord încheiat de ambasada boierilor Tushino cu Sigismund în tabăra lui de lângă Smolensk Regele a garantat păstrarea Ortodoxiei în Rusia, această condiție principală și unică care a unit toți patrioții ruși A mai promis că prin forță Trei coroane pe un cap O Polonezii nu vor conduce pe nimeni într-o credință străină și pentru ei înșiși vor construi o singură biserică la Moscova Regele a ținut cont și de plângerile ambasadei împotriva polonezilor, care nu au pus obiceiuri ortodoxe în nimic În scrisoarea sa, el a scris literal următoarele: "Și care oameni de credință romană vor să vină la biserica de credință greacă, fie ați venit cu frică, de parcă ar fi creștini adevărați, și nu cu mândrie și nu cu pălării , iar câinii nu s-ar duce cu ei la biserică, iar când nu este nevoie nu stăteau în biserică Nici problema religiei principelui nu a devenit un obstacol Zelosul Sigismund catolic a reacționat neașteptat de ușor la posibilitatea ca fiul său să se îndepărteze de Biserica Romană, asigurându-și promisiunea de a nu împiedica convertirea sa la Ortodoxie cu un sigiliu personal Printre adepții ruși ai alegerii prințului polonez, a devenit mai puternică convingerea că un adolescent de cincisprezece ani poate fi ușor transformat într-un rus adevărat Potrivit cronicarului, după ce a preluat tronul lui Rurik, "va renaște la o viață nouă, ca un orb care și-a văzut vederea", și va încerca să-i alunge pe toți străinii din statul moscovit, "ca niște lupi feroce, " și "trimite-i în țara lor blestemata, la credința lor blestemata" Petiționarii habar n-aveau că Sigismund, aflat sub influența puternică a iezuiților, putea să promită orice reprezentanților credințelor "eretice", dacă cazul o impunea Mărturisitorii regelui l-au eliberat pur și simplu de jurămintele care erau împotriva convingerilor sale În , Sigismund și-a înșelat supușii suedezi într-un mod similar, jurând în timpul jurământului regal "în credința creștină, onoarea regală și adevărul" să nu numească catolici în funcții publice în Suedia Totuși, ulterior s-a știut că cu o zi înainte de depunerea jurământului, la sfatul iezuiților, Sigismund a scris un "protest secret", în care spunea că a fost obligat să depună jurământul, dar de fapt se va strădui să promoveze religia catolică din Suedia Regele Gustavus Adolphus, cunoscut pentru judecățile sale bine îndreptate, va vorbi mai târziu despre influența trimisului papal Malaspina, care l-a însoțit pe Sigismund în timpul ultimei sale vizite în Suedia, asupra concepțiilor morale Țarul rus eșuat Karl Philip dy al monarhului: "Adevărul regal șchiopăta, pentru că Malaspina, acel ghimpe malign, i s-a înfipt în picior" Contemporanii au apreciat claritatea remarcii bazate pe un joc de cuvinte În latină, Mala spina înseamnă "ghimpe rău", unul dintre cei care se aflau în coroana de spini a lui Hristos După ce i-a înșelat pe luterani în numele celui mai înalt scop - răspândirea catolicismului în lume, Sigismund cu aceeași ușurință a mers să îndeplinească dorințele unei alte ramuri a "ereticilor" - ortodocșii Desigur, Vladislav va renunța la credința catolică în numele coroanei de la Moscova! De fapt, regele era departe de a fi sigur nici măcar că își va lăsa fiul să plece în Rusia Sigismund intenționa să conducă el însuși în această țară care se prăbușește, numele lui Vladislav nu avea decât să-i deschidă porțile Kremlinului și inimile rușilor Hetmanul Zholkiewski nu a ghicit la început că monarhul juca un joc dublu Comandantul polonez a mers la Moscova, intenționând ferm să-l pună pe tron pe Vladislav De data aceasta, spre deosebire de Klushin,

unde era important să acţionăm rapid şi hotărât, încetineala a fost cheia victoriei În fața armatei poloneze, au zburat apeluri către capitala Rusiei, cerând înlăturarea țarului Vasily Shuisky și alegerea lui Vladislav în locul său Cercetașii au răspândit textul acordului încheiat de Zholkiewski cu guvernatorii cetății Țarevo Zaimishche, pentru alegerea prințului polonez Hatmanul nu știa cum va reacționa regele la cererea ca fiul său să se convertească la Ortodoxie și, prin urmare, a omis această clauză în textul acordului, explicând că problema religiei fiului regelui va fi decisă ulterior de patriarh și clerul Cu toate acestea, majoritatea boierilor moscoviți și-au făcut deja alegerea în favoarea lui Vladislav, fără să-i pese prea mult de detaliile acordului Nu au vrut să-și ridice din nou egalul, așa cum sa întâmplat când Vasily Shuisky a fost ales țar, dar le era și mai frică de "iobagul" aflat la putere - fie că era al doilea fals Dmitri sau vreun alt pretendent care ar putea fi purtat în orice moment sus de un val de anarhie Capitala era pregătită pentru o schimbare de putere: povestea unui miracol petrecut în Catedrala Arhanghel de la Kremlin a fost transmisă din gură în gură Potrivit cronicarului, "la miezul nopții de joi până vineri s-au auzit voci deplorabile și zgomot Trei coroane pe un cap , mare, ca un fel de conversații de confruntare și apoi cuvintele sacre ale psalmului, vocea celor care cântă psalmul al -lea și cu aleluia Și apoi vocea a încetat să plângă Paznicii catedralei au auzit asta și au spus oamenilor Mulți dintre oameni au spus atunci că regatul lui Shuisky se va termina cu lacrimi La urma urmei, marii prinți și regi au fost îngropați în el plângând și făcând zgomot în catedrală, văzând ruina definitivă a statului La începutul lui iulie , un grup de oameni întreprinzători a decis că a sosit timpul ca profeția să se adeverească Au fost îndemnați la acțiune de către liderii armatei hoților care s-au apropiat de Moscova Atamanii lui Fals Dmitri le-au sugerat moscoviților în cadrul unuia dintre congresele din teren: "Veți părăsi țarul vostru Vasily, și noi îl vom părăsi pe ai noștri la fel și împreună îl vom alege pe țarul cu tot pământul și vom deveni comună Lituaniei" Perspectiva sfârșitului războiului civil a răsărit, răsturnând capetele celor mai înflăcărați dintre supușii lui Shuisky Pe iulie, conspiratorii conduși de nobilii Ryazan, frații Lyapunov, au izbucnit în camerele Marelui Duce "Cât timp va fi vărsat sânge creștin din cauza ta? Țara este devastată Nu s-a făcut nimic bun în împărăția sub conducerea ta Aveți milă de noi în situația noastră, puneți toiagul", a început Zakhar Lyapunov să-i reproșeze țarului După cum scrie hatmanul Zholkevsky în memoriile sale, Vasily Shuisky l-a atacat pe liderul conspiratorilor cu un limbaj obscen, apoi a scos un cuțit lung, intenționând să lovească un nobil care a îndrăznit să se adreseze țarului atât de lipsit de respect Atunci uriașul Zakhar Lyapunov a urlit: "Nu mă atinge, sau te fac bucăți cu propriile mele mâini" După ce l-au informat pe țar despre depoziție, conspiratorii s-au dus la Execution Ground, o mică piață lângă zidul Kremlinului, înconjurată de frumoase depozite construite sub Boris Godunov Piața nu a găzduit toți privitorii, apoi conducătorii conspiratorilor au condus mulțimea într-un câmp din afara orașului Acolo au anunțat depunerea lui Shuisky Țarul și cei doi frați ai săi, Ivan și Dmitri, au fost luați în custodie și duși în feudul lor Palatul Kremlinului și trezoreria au fost sigilate Era vorba despre o lovitură de represalii în tabăra celui de-al doilea Fals Dmitri Din păcate, guvernanții hoților i-au condus pe frații Lyapa Eșuatul țar rus Karl Philip noi ca nişte copii proşti A doua zi, strânși pe un câmp cu moscoviții, apropiații lui Fals Dmitry i-au ridiculizat deschis pe conspiratori, declarând: "Ți-ai dat deoparte

țarul, uitând de sărutul crucii, și suntem gata să murim pentru ai noștri" Dar conspiratorii nu mai puteau opri calea aleasă: Rusia a fost uitată, au trebuit să-și salveze propriile vieți Pe iulie, s-a știut că Shuisky, prin oamenii săi loiali, urma să mituiască un detașament de arcași a opt miile, care îi puteau întoarce cu ușurință puterea Vestea i-a forțat pe dușmanii Marelui Duce să joace un al doilea act de dramă, neplanificat Zakhar Lyapunov a apărut în camerele lui Shuisky cu un călugăr de la Mănăstirea Chudov din apropiere De dragul formei, se întrebă slujitorul lui Dumnezeu, este adevărat că Marele Duce vrea să-și tundă părul și să se retragă din lume? Shuisky a refuzat Dar acest mic obstacol a fost depășit rapid Câțiva conspiratori l-au apucat de mâini pe Marele Duce, iar călugărul, murmurând rugăciuni, a început să-i tunda părul lui Shuisky În procesul săvârșirii ritului renunțării regelui la viața pământească, a apărut o altă problemă: încăpățânatul Vasily Shuisky a repetat doar că gluga nu era bătută la cap cu cuie și a refuzat să pronunțe jurămintele monahale cerute de protocol Unul dintre conspiratori, prințul Tyufyakin, a trebuit să preia această lucrare După ce a aflat despre tonsura forțată a țarului Vasile, bătrânul Patriarh Hermogene a fost furios Acest fost cazac, care a făcut o carieră spirituală strălucitoare, era cunoscut ca o persoană simplă și simplă la minte Sincer, nu-i plăcea țarul intrigant și, prin urmare, dușmanii lui Shuisky au contat pe sprijinul lui Dar în chestiuni de credință, patriarhul s-a dovedit a fi inflexibil El a anulat tonsura lui Shuisky și l-a declarat călugăr pe prințul Tyufyakin, care a îndrăznit să încalce grav sacramentul inițierii Cu toate acestea, nimeni nu a ascultat de părerea păstorului spiritual în căldura loviturii de stat Conspiratorii l-au dus pe călugărul pe care l-au dorit, Vasily Shuisky, la Mănăstirea Chudov, permițându-i lui Tyufyakin să-și continue viața lumească Temându-se că vor încerca să-l respingă pe rege pe drum, acesta a fost încărcat într-un vagon acoperit cu derapaje În astfel de căruțe, chiar și vara, femeile nobile se mișcau în jurul Moscovei, nedorind să se scuture pe drumurile denivelate ale orașului în trăsuri cu roți Trei coroane pe un cap Nimeni nu s-a gândit să caute un bărbat într-un cărucior de femei Calea către tronul Rusiei era deschisă prințului polonez În tabăra de lângă Moscova Zholkevsky, care aștepta cu răbdare rezultatul evenimentelor, era o deputație de cinci mii de boieri, stolnici și copii boieri Au cerut rege pe Vladislav Țarul destituit, care aștepta decizia soartei sale în Mănăstirea Miracolului, probabil și-a amintit și a blestemat ziua în care el însuși a venit cu o intriga cu prințul polonez În , primul fals Dmitri, care a domnit la Moscova, l-a trimis pe ambasadorul Bezobrazov la Sigismund, care avea o misiune secretă de la Shuisky și alți boieri eminenți Ambasadorul a trebuit să-i ceară regelui să le dea fiul său ca suveran, întrucât ei nu mai pot tolera tirania și desfrânarea actualului suveran de origine ticăloasă Vasily Shuisky a intenționat, cu ajutorul lui Vladislav, să-l îndepărteze pe Fals Dmitry și să-și elibereze drumul către tron - iar acum, cinci ani mai târziu, jocul pe care l-a început l-a ruinat În timp ce locul regal era gol, așa-numiții șapte boieri au preluat puterea în țară: un guvern provizoriu al celor mai nobili șapte boieri, conduși de prințul Fedor Mstislavsky Au intrat în negocieri cu Zholkevski, care s-a apropiat de Moscova, cu privire la alegerea lui Vladislav la tron "Este mai bine să-l slujești pe Suveran (Vladislav) decât să fii bătut de lacheii tăi și să suferi în munca lor veșnică", - așa mărturisește jurnalul polonez, au explicat boierii alegerea lor "Între prinți nu există nimeni care să spună că este mai nobil decât alții prin naștere și rang

În consecință, dacă alegem vreun prinț ca țar, boierii îl vor invidia și sediții: nimănui nu-i place să se încline în fața unui egal Așadar, să luăm un străin care ar fi el însuși o familie regală și nu ar avea propriul soi în Rusia ", i-a convins pe boieri unul dintre susținătorii pretendentului polonez Entuziasmul boieresc pentru fiul lui Sigismund a fost alimentat de falsul Dmitri, ale cărui steaguri coborâte, după înfrângerea trupelor țariste de lângă Klushin, au fost din nou pline de vânt Cei dintre ruși care nu au vrut să se apropie de polonezi și au devenit dezamăgiți de Vasily Shuisky s-au repezit în armata "hoțului" Fantoma a ieșit din Kaluga, unde Țarul rus Karl Philip eșuat s-a ascuns după ce a fugit de Tushin și a început din nou să amenințe Moscova A fost imposibil să amâni înscăunarea prințului polonez Boierii moscoviți au fost de acord să accepte ca bază acordul încheiat în apropiere de Smolensk cu ambasada Tushino cu Sigismund, cerând, spre surprinderea polonezilor, excluderea mai multor puncte care păreau să le fie benefice Sigismund intenționa să ofere noilor supuși ai fiului său libertăți nemaivăzute până acum în Moscovia, de exemplu, pentru a permite călătoriile gratuite în străinătate pentru studii și comerț și, de asemenea, să limiteze puterea regală, dar darul a fost respins Boierii și ierarhii bisericești erau convinși că călătoria în străinătate și studiile la universitățile europene vor duce la stânjenirea minții compatrioților, periculoase pentru stat și ortodoxie, care era plină de noi tulburări "Libertatea ta îți este dragă, iar sclavia noastră ne este dragă", i-au explicat rușii polonezului Samuil Maskevich conservatorismul lor, ciudat la prima vedere "Avem temeiuri pentru asta: ai un magnat care poate jigni pe un țăran și o nobilă fără drepturi; victimele nu au altă mântuire decât un proces care poate dura zeci de ani; judecătorul nostru este un țar, pentru care toți inculpații sunt egali, iar judecata lui se dovedește a fi mai rapidă Diplomat subtil și bărbat fermecător, Stanislav Zolkiewski a reușit să-l cucerească chiar și pe Patriarhul Hermogene de partea sa După mai multe vizite de curtoazie la bătrânul înțepător, acesta a fost de acord cu candidatura prințului polonez El a pus doar condiția ca Vladislav să accepte Ortodoxia, iar cei dintre ruși care "doresc cu nebunia" să accepte "credința papei" vor fi executați Hatmanul era mândru că a reușit să facă imposibilul, deschizând calea cooperării între doi inamici istorici - Commonwealth și Rusia, dar apoi Sigismund și-a deschis în sfârșit cărțile, amestecând tot jocul Acordul era deja gata și semnat când doi trimiși regali au sosit la Moscova unul după altul din apropierea Smolensk cu instrucțiuni clare Rușii urmau să depună jurământ în fața regelui și a fiului său, iar angajamentul luat de Zholkiewski în numele regelui era de a retrage trupele poloneze din toate cele capturate Trei coroane pe un cap Teritoriile rusești - Sigismund a refuzat să se conformeze Nu pentru aceasta, a primit de la Papă o sabie sfințită de el - răspunsul Romei la o cerere de binecuvântare a campaniei împotriva Smolenskului - și cu banii săi, încălcând voința Senatului, a echipat o armată pentru ca după o asediu nereușit, cu dezonoare, întoarceți-vă înapoi în Polonia! În ceea ce privește tronul Rusiei, Sigismund însuși avea păreri despre acesta Chiar și-a mărit colecția de coroane inutile comandând de la bijutierii din Varșovia, pe lângă coroana suedeză pe care o avea deja, încă una - rusă Pentru tânărul Vladislav, în opinia unui tată grijuliu, toți erau prea mari După ce s-a consultat cu cercul său interior, Zholkiewski a decis să ascundă noile instrucțiuni de viitorii supuși ai lui Vladislav, astfel încât marea afacere să nu se prăbușească din vanitatea regală și pofta de putere miop Hatmanul spera mai târziu să-l

convingă pe Sigismund de eroarea aspirațiilor sale Doar Vladislav a avut șanse în Rusia, conform convingerii profunde a lui Zholkievsky Pe august, locuitorii Moscovei au ieșit pe un câmp situat la jumătatea distanței dintre capitală și tabăra poloneză, unde a avut loc ceremonia de sărutare a crucii noului monarh În numele regelui polonez, hatmanul Stanislav Zolkiewski și treizeci și cinci dintre colonolii săi au sărutat crucea Apoi aceeași procedură s-a repetat în Catedrala Adormirea Maicii Domnului de la Kremlin în prezența patriarhului Din nou, peste câțiva ani, Rusia a primit un nou țar, ales doar de o parte a societății Boierii Moscovei nu au trimis după reprezentanți ai altor orașe rusești, temându-se pe bună dreptate că atunci prințul polonez nu va fi rege Boierii au motivat înțelept că cel pe care l-a ales Moscova va fi acceptat de restul Rusiei Reprezentanții numiți de cei șapte boieri au galopat în toate părțile țării pentru a-i jura orașele rusești lui Vladislav, iar grefierii Ordinului Ambasadorial s-au așezat pentru a întocmi un important document politic care trebuia să contribuie la sosirea rapidă a prințului la Moscova Multe pagini descriau bogăția vistieriei Moscovei, care va merge către noul conducător al Rusiei, și bucuriile vânătorii regale Doar canisele care îngrijeau câinii au dobândit în toate colțurile íOβ Țarul rus eșuat Karl Philip apoi lumea, erau trei sute de suflete! Polonezii s-au plâns de grosolănia și monotonia mâncărurilor rusești și, bineînțeles, reușiseră deja să-l sperie pe tandru tanar cu încercările gastronomice care îi veneau la Moscova Cu toate acestea, chiar și o simplă enumerare a delicateselor Kremlinului a respins aceste calomnii răutăcioase și ar fi trebuit să-l oblige pe Vladislav Jigimontovich să se grăbească la masa de la Moscova Prințului i s-a cerut să pregătească stomacul pentru următoarele produse și mâncăruri ale bucătăriei regale: plăcinte cu zahăr, cu mei și ulm, cu miel, pește, ouă și brânză, rațe filate, iepure în napi, lebede prăjite, pui în tăiței și organe de gâscă, porc murat sub usturoi, burtă cu ceapă, morle, ciorbă de caras, "iar caras este viu în ea", ciorbă de pește cancer Toate acestea trebuiau spălate zilnic cu jeleu alb, o oală cu lapte fiert și o găleată cu miere opărită, servite împreună cu o jumătate de găleată de castraveți Stanislav Zholkevsky a rămas la Moscova doar până în toamnă, încercând să facă totul pentru ca noii supuși ai lui Vladislav să-și schimbe ideea despre polonezii care s-au răsculat în capitala Rusiei în timpul domniei primului fals Dmitri Hatmanul i-a dat afară pe bolnavi și schilodiți la casele lor, a trimis cea mai necontrolată parte a armatei sale în toate cele patru părți - două mii și jumătate de mercenari germani, englezi și francezi care veniseră la el din Delagardie în timpul bătăliei de la Klushino - plecând doar opt sute dintre cei mai buni soldați din serviciu Numărul total al armatei sale după toate tăierile a fost de aproximativ șapte mii de oameni Soldații au fost puși în indemnizație pe cheltuiala vistieriei ruse, vistieriile Kremlinului din Moscova au fost deschise înaintea lor Hetmanul Zolkiewski, după ce a inspectat bolțile Kremlinului, a fost oarecum dezamăgit: zvonurile atribuiau bogății nespuse țarilor moscoviți Ochii i s-au deschis spre un munte de vase de argint și aur cu un finisaj destul de dur, folosite la sărbătorile regale și constituind partea leului de comori Cu toate acestea, numeroase semne ale puterii regale - de la tronuri și coroane la sceptre și haine luxoase, cu bijuterii - au impresionat chiar și un cunoscător atât de rafinat precum polonezul Trei coroane pe un cap - hatman Regaliile regale au fost ordonate să nu fie atinse, ele erau destinate lui Vladislav Mercenarii au luat drept garanție doar câteva coroane și sceptre până când le-a fost plătit

întregul salariu Cu toate acestea, guvernul boier a fost nevoit să vândă articole mai puțin valoroase din stocurile Kremlinului și o parte din decorațiunile bisericii ca plată pentru serviciile noilor săi aliați De asemenea, li s-au dat bani primiți din vânzarea obiectelor de valoare ale demisului Vasily Shuisky - blănuri, haine, pietre prețioase Guvernul boieresc a împărțit comori cu formularea standard: "După țarul suveran și marele duce Vladislav Jigimontovich, al întregii Rusii, prin decret și prin verdictul boieresc" Inventarele întocmite de funcționari dau o idee despre ploaia de aur care a căzut asupra polonezilor și foștilor mercenari ai lui Delagardi, care au mers la Zholkievsky pentru a servi: și piatră și butoni, boluri și o lingură de aur, pânză, samur nasturi rupti care sunt rupti din rochii, cruci si rame, si inele, si boabe de perle pe spate si pe fire, si pietre si perle care sunt rupte din rochii, si kamok, si catifea si panza La Curtea Banilor au fost turnate vase prețioase și bijuterii din curele regale în monede de aur și argint, pietre prețioase scoase de pe copertele suveraneților ruși decedați din Catedrala Arhanghelului și s-au folosit un ham de cai luxos destinat călătoriilor regale, argintul Sigiliul lui Vasily Shuisky a fost topit și transformat în monede deasupra capului, ornamente de argint și aur ale tronului său Primele săptămâni ale șederii polonezilor la Moscova au devenit o sărbătoare pentru negustorii moscovi: aceștia cumpărau pentru aproape nimic obiecte de valoare bisericești scoase la licitație "Și cruci și butoni, și inele, și rame, și perle, și rochii, și catifea, și damascurile, șireturile, erau apreciate de oaspeți la un preț mai ieftin", mărturisește sec pictura Vânzarea trezoreriei Kremlinului a fost justificată de necesitatea statului, dar în același timp a avut loc un jaf obișnuit, iar aristocrații ruși în această privință nu erau cu nimic inferiori nou-veniților Poli într-unul din DAR Țarul rus eșuat Karl Philip documentele diplomatice, care descriu soarta bolților regale, afirmau că "de îndată ce l-au lăsat pe boier, acesta și-a umplut buzunarele și a fugit" Hetmanul Zholkiewski a reușit să-i convingă pe moscoviți că armata sa regulată nu a fost turba care a venit în Rusia cu primul fals Dmitry și s-a distins prin revoltă și nesocotire față de obiceiurile locale Armata regală a fost supusă unor articole stricte adoptate de Sejm în și care cereau soldaților să se supună comandanților și să respecte populația civilă Abaterea de la normele disciplinare era pedepsită cu moartea Zholkevsky l-a alungat pe Fals Dmitri din zidurile capitalei, a aranjat aprovizionarea trupelor sale, a stabilit relații de prietenie cu boierii și patriarhul Toate lucrurile mari au fost făcute - nu a rămas decât să aștepte sosirea lui Vladislav la Moscova pentru a pune capitala rusă la picioarele tânărului prinț Mare a fost surpriza boierilor când hatmanul a anunțat că se duce la sediul regelui pentru a-l convinge, fără întârziere, să semneze tratatul, iar în locul lui l-a părăsit pe Alexandru Gonsevski Buzunarul lui Jholkevski a fost ars de două instrucțiuni de la Sigismund, care au distrus toate acordurile de la Moscova A fost necesar să le salveze nu numai onoarea, ci și viețile soldaților încuiați într-un oraș imens Nu a fost nevoie de multă imaginație ca să-ți imaginezi pe cine s-ar aprinde furia rușilor dacă ar afla de înșelăciunea regală! În alaiul hatmanului, detronul Vasily Shuisky și doi dintre frații săi au părăsit Rusia Zholkiewski a ordonat să îi înapoieze haina regală lui Shuisky, astfel încât călugărul captiv să nu transforme triumful într-o parodie La început, frații Shuisky au fost ținuți într-o tabără de lângă Smolensk, amânându-și plecarea în Polonia până când orașul a fost luat Intrarea solemnă a hatmanului în Varșovia a avut loc abia la octombrie În

spatele trăsurii hatmanului, s-a rostogolit o trăsură regală trasă de unelte, în care se aflau Vasily Shuisky și frații săi Nobilul captiv era îmbrăcat într-un caftan alb brodat cu aur și o pălărie înaltă Potrivit martorilor oculari, Shuisky s-a comportat calm și demn la o recepție din palatul regal După încheierea discursului de bun venit al lui Zholkiewski, în care a cerut milă pentru Shuisky, Trei coroane pe un cap subliniind că i-a adus regelui "nu ca prizonieri, ci ca un exemplu viu al vicisitudinilor destinului omenesc", țarul depus a pășit înainte și s-a închinat în fața regelui, atingând pământul cu mâna, după obiceiul rus Fraților li s-a permis să sărute mâna lui Sigismund, dar apoi s-au auzit exclamații de protest ale senatorilor care cer răzbunare pentru masacrul polonezilor de la Moscova din mai Această indignare a afectat soarta captivilor Sigismund a ordonat ca Vasily Shuisky și frații săi să fie trimiși la Castelul Gostynin, situat la două sute de kilometri de Varșovia Acestea urmau să fie păstrate anonim și în celule separate Pentru doi dintre prizonierii de rang înalt, detenția a durat puțin sub un an În viață, ei încă reprezentau o amenințare pentru planurile dinastice ale regelui polonez Prin urmare, înainte de începerea campaniei lui Sigismund împotriva Moscovei în septembrie , Vasily și Dmitri Shuisky au fost uciși în celulele lor, prezentând cazul ca pe o moarte naturală În actul morții fostului conducător al Moscovei, oficialul a scris: "Decedatul, după cum se spune, a fost marele Țar al Moscovei" Regele polonez l-a cruțat doar pe cel mai tânăr dintre frații Shuisky, Ivan, căruia i s-a ordonat să uite de numele și originea lui, numindu-l Ivan Levin "În loc de moarte, cel mai clar rege mi-a dat viață", le-a spus Ivan Shuisky, recunoscător pentru milă, cunoscuților săi când, după mulți ani de închisoare, s-a întors la Moscova Cenușa lui Vasily Shuisky a fost transportată în patria lor și reîngropată în Catedrala Arhanghelului abia în , după încheierea păcii între Rusia și Polonia Întoarcerea rămășițelor regale, îngropate de-a lungul drumului dintre Torun și Varșovia, a devenit posibilă după un lung efort diplomatic al Moscovei "Ne-am făcut glorie veche de secole prin faptul că țarul moscovit și fratele său zac cu noi în Polonia și sunt îngropați cinstit și peste ei se construiește o capelă de piatră", au răspuns polonezii la toate cererile Rusiei Cu toate acestea, să revenim la evenimentele din Rusia după depunerea lui Vasily Shuisky În septembrie , Moscova a escortat în tabăra regelui de lângă Smolensk un imens, mai mult de o mie Țarul rus Karl Philip eșuat chu man, ambasada Sarcina lui era să-l convingă pe Sigismund să confirme toți termenii acordului privind alegerea lui Vladislav, încheiat în numele regelui de Stanislav Zolkiewski Hatmanul s-a asigurat ca ambasada să fie condusă de doi oameni care erau periculoși să plece la Moscova - inteligentul și ambițiosul mitropolit al Rostovului Filaret Romanov, care a intrigat împotriva lui Vladislav, și boierul principe Vasily Golițin, care el însuși nu era împotrivit să ia locul depusului Vasily Shuisky La octombrie , reprezentanții ruși au ajuns lângă Smolensk, neștiind încă că fiecare dintre ei va trebui să facă o alegere: fie să încalce jurământul dat moscoviților, fie să devină prizonieri polonezi Regele cu două fețe a vorbit direct de data aceasta Nu s-a vorbit despre ridicarea asediului Smolenskului, iar ambasadorii și alaiul lor au fost nevoiți să depună jurământ la doi domnitori: Sigismund și fiul său A început un proces de mai multe zile de încălcare a voinței ambasadei Pe cei care au acceptat să-l recunoască pe Sigismund drept monarh, el i-a dăruit cu moșii și funcții, i-a ținut pe încăpățânați de la mână la gură, mutându-i din casele lor în corturi reci suflate de vânturile din octombrie Ambasada

a fost divizată Mulți, inclusiv Filaret Romanov și Vasily Golitsyn, au rămas credincioși jurământului dat la Moscova în Catedrala Adormirea Maicii Domnului "de a muri, de a nu ceda" - regele, uitând de statutul inviolabil al ambasadorilor, i-a declarat prizonieri pe acești încăpățânați în aprilie și le-a trimis în Polonia Sigismund i-a trimis la Moscova pe boierii care i-au jurat credință pentru a face propagandă în favoarea lui în capitala Rusiei Ambasadori de rang inferior au mers cu ei, refuzând să schimbe jurământul dat lui Vladislav Sigismund, neconsiderându-i ostatici valoroși, i-a eliberat din toate cele patru părți La Moscova s-au repezit și sute de proprietari de pământ amărâți din Smolensk, de la care regele le-a luat moșiile pentru că au refuzat să jure credință lui Sigismund Acești bărbați cu arme, fără nimic mai mult de pierdut, erau gata să se răzbune Inamicul era hotărât: garnizoana poloneză de la Moscova și guvernul boieresc, care, după apelul la apărătorii Smolenskului să predea cetatea lui Sigismund, au primit stigmatizarea trădătorilor Regele nu știa încă că mișcarea greșită pe care a făcut-o a dus la pierderea întregului joc de șah, care părea aproape Trei coroane pe un cap castigat La Varșovia, semnele comemorative înfățișând un bărbat cu mustață și barbă de aproximativ treizeci de ani, Vladislav, au fost bătute cu putere: după ce l-au îmbătrânit în mod deliberat pe prințul de cincisprezece ani, polonezii au intenționat să risipească îndoielile noilor săi supuși că ei erau forțați să intre în regele unui pui cu gura galbenă Inscripția de pe medalie în latină scria "VEL SIC ENITAR" (astfel mă voi uni) Între timp, la Moscova a început o confruntare monetară Polonezii au început să scoată copeici de aur și argint ale țarului Vladislav Zhigimontovich, cu un conținut de greutate mai mic față de cel precedent, acoperind această înșelătorie într-un mod foarte ciudat Au emis primele loturi de monede ușoare cu numele Vasily Shuisky, astfel încât să fie cineva de vină pentru începutul deprecierii banilor ruși Guvernul boieresc, nedorind să participe la grandioasa înșelătorie financiară începută de noii săi aliați, a răspuns prin baterea propriilor monede, ceea ce a readus națiunea într-o perioadă de stabilitate Au fost împodobiți cu numele ultimului țar Fiodor Ivanovici înainte de Necazuri "Războiul banilor" amenința să devină o ciocnire fizică Atitudinea binevoitoare a moscoviților față de polonezi, realizată cu atâta greu de Stanislav Zolkiewski, părea să se fi evaporat Mercenarii lui Delagardie, care dezertase la Zholkevsky lângă Klushino, precum și aventurierii detașamentelor poloneze care trecuseră în serviciul regal și vânau în Rusia de câțiva ani, nu au putut să-și înfrâneze mult timp instinctele de prădător A șase mii garnizoană poloneză ieșea treptat de sub puterea comandanților Soldații au început să se comporte la Moscova ca într-o cetate luată cu luptă, asuprind și bătând pe orășeni, jefuindu-le casele și insultând sentimentele religioase ale rușilor La ianuarie , o mare mulțime s-a adunat în capitală, exprimându-și pretențiile guvernatorului regal Alexandru Gonsevsky Rușii au cerut ca Gonsevski să-l facă pe țarul ales să sosească curând, altfel să-i lase pe polonezi să iasă din Moscova "Pentru o mireasă atât de de invidiat, vom găsi în curând un alt mire!" - Nemulțumiți s-au inflamat reciproc Gonsevsky a încercat să-i liniștească pe moscoviți, promițând că îi va scrie regelui despre trimiterea Țarul rus Karl Philip eșuat ke tânăr suveran, și toate plângerile cu privire la atrocitățile polonezilor vor fi luate în considerare de instanță Valurile de ură pentru polonezi care s-au răspândit în toată Moscova nu au putut fi potolite decât prin sângele sacrificial Curând s-a prezentat o astfel de oportunitate Oamenii s-au

plâns de un tânăr nobil polonez care, în stare de ebrietate, s-a distrat să tragă la imaginea Sfintei Maria, care împodobește Poarta Sretensky Gonsevski a ordonat execuția hulitorului Execuția a fost atât de groaznică încât a afectat chiar imaginația crudă a soldaților și a plebeilor Nefericitul a fost adus la Poarta Sretensky, mâinile i-au fost tăiate pe bloc și bătute în cuie pe perete sub icoana dezonorata Apoi criminalul fără brațe, sângerând până la moarte, a fost condus prin poartă și ars de viu pe rug Teribilele represalii a calmat pasiunile pentru o vreme, dar Gonsevski a văzut că aceasta era doar o pauză temporară El încercase deja unde ar fi mai convenabil să plaseze tunuri pe zidurile cetății pentru a lupta împotriva unui posibil atac al supușilor insidioși ai lui Vladislav Jigimontovich La toate porțile cetății s-au ridicat gărzi non-stop în armură completă, rușilor li s-a interzis să poarte arme Cei de locuitori ai giganticului oraș au devenit și mai amărâți de aceste precauții "Voi toți împreună sunteți doar o gustare pentru noi, nu avem nimic de luat nici arme, nici bâte, vă vom arunca imediat cu cape în moarte", - așa spune căpitanul mercenar francez Jacques Margeret, care a servit cu polonezii, a răspuns la chemarea lui Gonsevski la prudență pe cineva din negru Moscoviții râdeau în fața polonezilor, bătăușindu-i cu vorbe jignitoare: "Hei, zbucilor, nu va mai dura, toți câinii vă vor târî în curând părul și capetele de vițel, nu va fi altfel dacă nu ne curățați orașul cu bunătate " Polonezii erau numiți "capete de vițel" în Moscovia din cauza coafurilor lor neobișnuit de lungi pentru rușii cu păr chel și a dragostei lor pentru carne de vițel, care atunci era interzisă în Rusia din motive religioase Polonezilor li s-a refuzat să vândă mărfuri în piețe, iar dacă erau vândute, erau bătuți la prețuri exorbitante "Moskal, de ce te lupți cu noi? Nu suntem noi oameni ai aceluiași suveran?" - cumpărătorul polonez a fost indignat Trei coroane pe un cap "Nici un polonez nu va primi nimic de la mine, du-te dracului!" negustorul răspunse cu ură Moscoviții îl numeau deschis pe prințul Vladislav "cățeluș", iar tatăl său, regele Sigismund, "câine bătrân" care ar fi bine să nu apară în Rusia O furtună venea Situația din periferia de nord-vest a Rusiei devenea din ce în ce mai dramatică, acolo unde lupta dintre Jacob Delagardie și Novgorod se apropia inevitabil În septembrie , cei șapte boieri l-au trimis pe prințul Ivan Saltykov de la Moscova la Novgorod pentru a-l jura pe Vladislav capitala nordului Rusiei Pe drumurile care duceau la Novgorod, Saltykov a înființat avanposturi pentru a izola orașul de "germani", așa cum se numeau de obicei detașamentele lui Delagardie și de "oamenii hoților" care au acționat în numele lui Fals Dmitri și i-au îndemnat pe novgorodieni să treacă peste de partea lui Tabără la șapte mile de Novgorod, Saltykov a intrat în tratative cu voievodul Odoevski și cu mitropolitul Isidor Boierii și elita bisericească erau gata să sărute imediat crucea lui Vladislav, temându-se că altfel nu vor fi copleșiți de un val de anarhie, așa cum s-a întâmplat cu aristocrația din Pskovul vecin Cu toate acestea, comercianții și orășenii obișnuiți au refuzat să-i creadă cuvântul trimisului de la Moscova Nu l-au lăsat pe Saltykov să intre în oraș până când delegația din Novgorod s-a întors de la Moscova cu liste aprobate de sărutare pe cruce a prințului polonez În cele din urmă, ambasada a apărut cu dovezile necesare, iar Novgorod i-a jurat credință lui Vladislav Ivan Saltykov s-a angajat în numele său "lituanianul (cum erau adesea numiți toți supușii regelui polonez - A S) să nu lase niciun popor să intre în oraș și să protejeze locurile Novgorod și Novgorod de germani și de oamenii hoților" Așa cum a explicat Saltykov în scrisoarea sa către Sigismund și fiul său, unele

orașe din ținuturile Novgorodului, cărora le-a trimis scrisori prin care i-a cerut să sărute crucea lui Vladislav, au refuzat să facă acest lucru, deoarece polonezii s-au comportat în orașele cărora le-au jurat deja credință prinţul polonez ca pe pământurile ocupate Saltykov i-a cerut lui Sigismund să emită un decret pentru ca supușii săi "să nu se lupte cu acele orașe și districte, iar țăranii și tot felul de oameni nu au reparat nicio ofensă și violență, și nu au condus furajele, iar țăranii să nu fie bătuți si torturat Eșuatul țar rus Karl Philip nu au torturat și de aceea poporul suveranului tău nu ar fi crud, pentru ca alte orașe care, în confuzia hoților, nu s-au ținut împotriva voastră mari suverani, să-l audă Armata adunată în grabă de guvernul de la Moscova, trimisă să elibereze Ladoga, a fugit "din sărăcie", dar în octombrie Novgorod a echipat un nou mare detașament cu tunuri, care a asediat Delaville în Ladoga Boierul întreprinzător pregătea noi forțe împotriva suedezilor, intenționând să-i alunge din Ladoga și din tabăra de lângă Korela de îndată ce drumul de iarnă se ridica Între timp, autoritățile din Novgorod l-au bombardat pe Delagardie cu scrisori în care îl acuzau pe comandant că a încălcat jurământul dat lui Zholkevsky și că ia înșelător pe nobili și negustori din Novgorod ca ostatici Reproșurile pentru fapte nedemne de o persoană nobilă, în cele din urmă, l-au înfuriat atât de mult pe Delagardie încât, la noiembrie , a cerut guvernatorilor din Novgorod Odoevski și Dolgoruki "să termine cu scrieri ignobile și rușinoase, dacă nu vrei ca mesagerul cu o altă scrisoare să leagăn pe spânzurătoare" Probabil, în toamna anului , Delagardie a decis pentru el însuși că virtuțile unui bun comandant includ capacitatea de a uita nu numai înfrângeri, ci și promisiuni forțate făcute în momentele dificile ale vieții În caz contrar, este dificil să-i explic răspunsul lui Zholkevsky, care și-a acuzat adversarul lui Klushinsky că a încălcat promisiunea pe care a făcut-o după înfrângere de a nu se amesteca în treburile Moscovei, ceea ce i-a discreditat numele de cavaler cinstit Delagardie i-a scris politicos hatmanului că nu este legat de niciun jurământ, altfel lăsați-i să i se arate dosarul Ne putem imagina zâmbetul trist al eroului polonez, care a trăit după legile cavalerismului medieval, când un tânăr rival i-a dat o lecție obiect de abordare formală a înțelegerilor dintre oameni de onoare! Delagardie a trimis răspunsul său hatmanului lui Carol al IX-lea, însoțit de un mesaj de la Zolkiewski, pentru ca la Stockholm să nu creadă că pe câmpul de luptă de lângă Klushin, Delagardie se târguise pentru libertatea sa în schimbul trădării monarhului suedez Cu toate acestea, numai succesele militare i-au putut întări poziția zguduită la curte Dar nu erau suficiente trupe pentru asta Comandantul suedez, îl așteaptă de la Trei coroane pe un cap , În Finlanda și Livonia aveau să apară forțe suficiente pentru operațiuni active; de la sfârșitul lui august , a condus o ofensivă de propagandă Poate că rușii vor să-l vadă pe Vladislav drept țarul lor din cauza provincialismului lor profund? Nu știu ei ce fac agenții insidioși ai Papei în alte țări? Probabil, aceste gânduri i-au mișcat mâna lui Jacob Delagardie atunci când i-a luminat pe moscoviți despre ultimele evenimente europene Papiștii l-au ucis pe regele Franței în propria lui trăsură! Au încercat să arunce în aer regele Angliei împreună cu întregul consiliu! Dacă rușii își doresc cu adevărat un suveran străin, să-și aleagă ca țar unul dintre fiii regelui suedez Exprimând această propunere într-o scrisoare către moșiile Moscovei, din august , Delagardie încă habar nu avea ce a început cea mai incitantă intriga din viața sa Între timp, era ocupat cu sarcini mai urgente și mai banale În primul rând, a fost necesar să se ia vechea datorie de la ruși - cetatea Kexholm Asediul,

care a început în septembrie, nu a avut prea mult succes Delagardie nu avea artilerie, apărătorii cetății au respins primul atac fulgerător cu petarde și și-au demonstrat hotărârea fermă de a rezista până la victorie Zidurile care se ridică din toate părțile dezvoltă treptat în cei asediați un sentiment de singurătate și un sentiment de abandon Delagardie a încercat să joace acest lucru, contribuind la răspândirea zvonurilor în oraș că Moscova a fost cufundată în haos după lovitura de stat și că prințul moștenitor suedez Gustav Adolf era pe cale să aterizeze la Abo cu o armată mare și artilerie de fortăreață pentru a-i pedepsi pe ruși în Kexholm Dar apoi un trimis al lui Ivan Saltykov din Novgorod a sosit la cetate, trimis să-l aducă pe Kexholm la jurământ în numele lui Vladislav Toată propaganda suedeză construită cu grijă s-a prăbușit într-o singură zi Cei asediați, aflând că au fost amintiți, s-au însuflețit Ei l-au informat pe Delagardie că îl recunosc pe Vladislav ca rege, vechile înțelegeri dintre Shuisky și suedezi și-au pierdut forța și o mare armată se mișca să-i ajute Deși suedezii au plecat llô Țarul rus eșuat Karl Philip Fie că detașamentele din Novgorod, grăbindu-se cu bărci și bărci de-a lungul Ladoga pentru a-i ajuta pe cei asediați, ei înșiși nu au reușit să transforme această mare de apă dulce într-o rută de aprovizionare pentru trupele lor de asediu Rușii au capturat bărcile de aprovizionare suedeze care se făceau drum de-a lungul coastei, iar cazacii și arcașii trimiși de la Novgorod au interceptat detașamentele de aprovizionare suedeze care străbăteau satele din jur în căutarea hranei Unii au fost uciși, alții au fost duși la Novgorod și acolo biciuiți fără milă cu vergele în piață, ridicând moralul locuitorilor cu ajutorul unor astfel de execuții publice Toamna s-a încheiat în ciocniri locale Vânturile pătrunzătoare ale lunii noiembrie, care suflau din furtunul Ladoga, vorbeau despre iminentul debut al unei ierni lungi și flămânde Cetatea de piatră, înconjurată de bastioane puternice și situată în mijlocul unei Korela largi și furtunoase - actuala Vuoksa - părea inexpugnabilă Râul nu a înghețat nici iarna, așa că nu mai era nicio speranță de a se apropia de cetate pe gheață într-o lună sau două Korela era renumită în toată Rusia ca cel mai bun loc pentru prinderea somonului, de aici peștele nobil era livrat în mod tradițional la masa regală Acum artelii pescarilor țariști trăgeau plase pentru apărătorii din Kexholm, fără a lăsa nicio șansă de a lua orașul prin foame Pe acest fond, poziția asediatorilor arăta mult mai proastă Corturile și colibele, în care se înghesuiau o mie două sute de soldați suedezi, au fost inundate de ploaie înghețată Bani, ca întotdeauna, reținuți Mercenarii priveau cu dor spre cer, cenușii ca propria lor viață, văzând cu ochii ultimele școli de gâște zburând spre pământuri calde A început fenomenul obișnuit al acestei perioade a anului - dezertarea în masă Trage? Atârna? Dar cine? Delagardie s-a plâns că nu poate face nimic: dacă se folosește represiunea, atunci toată lumea ar trebui executată Anul s-a încheiat fără realizări militare majore: doar Ladoga a rămas în mâinile suedezilor O nouă campanie de acaparare a cetăților din nord-vestul Rusiei a trebuit să fie amânată până la începutul anului viitor ianuarie Jacob Delagardie a pornit în a doua sa campanie în Rusia de la Vyborg, de unde a petrecut aproape doi ani Trei coroane pe un cap înapoi a venit în ajutorul lui Novgorod și Moscova De data aceasta, ambele capitale rusești - nordice și centrale - au fost dușmanii lui Cu toate acestea, comandantul, care știa din experiența ultimei campanii ruse cât de ușor se transformau inamicii în aliați, iar prietenii deveneau dușmani jurați, nu s-a grăbit cu o declarație oficială de război A vehiculat o scrisoare în Novgorod, în care spunea că avea de

gând doar să afle intențiile rușilor În plus, mesajul conținea un set de acuzații deja cunoscute de anul trecut: rușii nu și-au îndeplinit obligațiile față de Suedia (nu au transferat Kexholm), unele dintre moșii l-au ales pe Vladislav drept rege, iar Menșik Boranov a fost reținut la Noteburg cu bunuri si documente Cu bani - acest sânge de război - suedezii, ca întotdeauna, erau strânși Delagardie și guvernatorul Vyborg Arvid Tennesson au recrutat soldați cu fonduri proprii și împrumutate O parte din bani a fost strâns printre locuitorii din Vyborg Campania a trebuit să înceapă de la zero, pierzând singurul trofeu de anul trecut - Ladoga Pe februarie, după ce a stat în asediu timp de șase luni, Pierre Delaville și-a retras reiters din cetate, fiind de acord cu capitularea onorifică propusă de novgorodieni Cetatea a fost predată împreună cu artileria în schimbul unei singure persoane Era fratele lui Delaville, capturat de ruși în timpul unei misiuni de recunoaștere Viteosul francez a refuzat oferta de a trece de partea inamicului, dar relațiile sale de prietenie cu Delagardie, care trecuse testul dezastrului Klushinsky, au fost distruse pentru totdeauna Delaville a părăsit serviciul suedez și s-a întors în patria sa, dând vina pe seama regelui și a lui Delagardie, care a părăsit garnizoana cetății fără ajutor Prima bătălie - și eșec Se părea că zeul războiului după Klushin s-a întors pentru totdeauna de la Delagardie În noaptea de spre februarie, mercenarii au traversat Neva cu bărci spre insula Orekhovy, unde se afla cetatea Noteburg În zori a început atacul Petardele și berbecii au reușit să spargă două porți, dar apărătorii cetății au închis golul cu un grătar de fier, pe care petardele nu l-au luat - străpungerea a eșuat Suedezii, lăsând două duzini de morți pe insulă, Țarul rus Karl Philip eșuat s-a retras Clopotnițele a două biserici cetate, de lemn și de piatră, ca doi uriași care își păzesc posesiunile, priveau cu aroganță la mercenarii lui Delagardie care îi întorceau înapoi Păreau să le reamintească suedezilor că și-au asumat o sarcină imposibilă, încercând să spargă această Nucă tare În spatele carapacei sale se afla un miez aproape la fel de dur ca obuzul: era una dintre puținele fortărețe rusești fără civili, locuită doar de arcași și cazaci ai garnizoanei Suferința femeilor și a copiilor nu a putut rupe voința apărătorilor, iar natura însăși s-a ocupat să-i salveze de multe încercări Râul a furnizat hrană, iar miezurile artileriei de asediu, chiar dacă au reușit să tragă tunurile de-a lungul malurilor mlăștinoase ale Nevei, nu au putut pătrunde în bastioanele pline cu pământ, nisip și lut: trăgând de la mare distanță prin spațiul apei a slăbit forța de impact a nucleelor A trebuit să mă limitez la răzbunarea celor slabi - să ard fortificațiile din lemn de dinainte de cetate Dar dușmanului nu i se putea lăsa să simtă neputința suedezilor și, prin urmare, Delagardie a tras o salvă în gol către Novgorod: a trimis o scrisoare autorităților orașului, din conținutul căreia era clar că suedezii nu intenționau decât să-i sperie pe apărătorii ca răspuns la atacurile lor anterioare: "Pentru răul pe care mi l-au provocat pe Noteburgeri, i-am scos din somn dulce acum câteva zile, forțându-i să mai vadă un vis A doua bătălie - și un nou eșec În urma lui Noteburg, nu a fost posibil să-l obținem pe Ladoga Colonelul scoțian Cobron, trimis de Delagardie să asalteze cetatea cu o mie de soldați, a reușit să arunce în aer poarta exterioară cu o petardă pe martie, dar nu a mers mai departe Apărătorii au respins cu curaj atacurile și, în curând, uriașul lac marin le-a venit în ajutor A izbucnit o furtună aprigă, dărâmând scările de asalt rezemate de pereți și aruncând pe temerarii care se cățăraseră pe ele, pe pietre Vremea rea a transformat muschetele în bețe inutile de fier: soldații în

vântul de gheață pătrunzător nu și-au putut încărca armele cu degetele răsucite de frig Delagardie a găsit în Vyborg haine de blană și cizme de pâslă pentru doar o sută de mercenari, restul în zdrențe de vară visat Trei coroane pe un cap doar ca să ajungă cât mai repede la coliba țărănească încălzită, lăcomia lor nu s-a trezit nici din perspectiva de a intra în posesia vistieriei care se afla în cetate Mulți dintre cei care au participat la atacul fără succes și-au înghețat membrele și și-au luat rămas bun de la cariera militară pentru totdeauna Frizerii din tabără s-au ocupat de munca sângeroasă de a amputa brațe și picioare Concomitent cu vestea eșecului operațiunii Ladoga, vești bune au venit în tabăra Delagardie, pe care atât el, cât și regele o așteptau de aproape doi ani Kexholm a devenit în sfârșit suedez Cetatea nu s-a predat sub asaltul soldaților, ci a căzut sub loviturile unui inamic invizibil: în februarie, aici a izbucnit o epidemie de scorbut Când apărătorii orașului, pe februarie, s-au îndreptat în mod neașteptat către asediatori cu o cerere de a numi termenii unei capitulări onorabile, Delagardie habar nu avea ce se întâmplă în spatele zidurilor cetății rusești După ce i-a cerut guvernatorului de la Vyborg, Arvid Tennisson, care a condus asediul cetății, să atingă condiții dure de capitulare și să le permită locuitorilor să ia cu ei doar "haine de purtare și zei (icoane) de lemn", el a urmat pur și simplu tactica tradițională de negociere , ceea ce a făcut posibil să se facă treptat concesii Cu toate acestea, episcopul Sylvester, principalul creier din spatele apărării lui Kexholm, a răspuns că în acest caz orașul va rezista până la moarte În cetate este suficientă hrană, sunt doar o mie de butoaie de grâu, dar dacă suedezii reușesc chiar să ia cu asalt Kexholm, locuitorii sunt gata să-l arunce în aer cu ei Șaisprezece ofițeri care comandau detașamentele suedeze de lângă Kexholm s-au adunat pentru o întâlnire Delagardie și regele erau departe, iar bastioanele cetății rusești, mârâind cu plumb, erau la o sută de metri Desigur, tentația de a jefui orașul a fost mare după atâtea lucrări de asediu, dar dacă moscoviții fanatici se aruncă cu adevărat în aer, împreună cu toate bunurile lor și prizonierii nobili suedezi închiși în pivnițe? S-a decis să accepte propunerea apărătorilor cetății Li s-a permis să scoată obiecte de valoare, lăsând învingătorilor doar proprietatea morților și artileriei Când acordul de capitulare a fost semnat pe martie, suedezii s-au trezit luptând împotriva unui număr de umbre Un ochi a ieșit de la porțile cetății deschise Țarul rus eșuat Karl Philip sute de apărători clătinându-se de slăbiciune Trei mii de ruși - practic toată populația din Kexholm - au murit de scorbut Trupurile lor au fost aruncate în grămezi pe căruțe și scoase din oraș pentru înmormântare Când suedezii au intrat în oraș, și-au dat seama că rușii nu cacealmau: noii proprietari ai cetății au găsit butoaie de praf de pușcă pregătite pentru o explozie sub turnuri Era corect să ne rugăm pentru epidemia care se abătuse pe ruși Stocurile de pâine din oraș ar putea fi suficiente pentru o apărare lungă Kexholm a căzut, dar Novgorod a rămas ținta principală a tuturor operațiunilor din nord-vestul Rusiei Armata lui Delagardie, formată din , se apropia încet de oraș, strângând o strângere uriașă în jurul lui Mici detașamente au fost trimise în toate direcțiile, blocând rutele comerciale din Novgorod, suedezii au capturat căruțele și au capturat negustorii din Novgorod Până la sfârșitul lunii martie, Delagardie își așezase tabăra la Soltsakh, la cincizeci de kilometri de Novgorod, în amonte de Volhov: calea navigabilă din interiorul Rusiei până la oraș era blocată Autoritățile îngrijorate din Novgorod au făcut un pas cu pas înapoi de la cererile lor inițiale către fostul aliat Ambasadorii lor chiar au

promis că-l eliberează pe Menshik Boranov cu tot bagajul, dacă Delagardie ar părăsi Rusia Comandantul a răspuns că nu va pleca până când întreaga țară va fi eliberată de polonezi, iar rușii și-au ales un Mare Duce, care să îndeplinească termenii acordului cu suedezii și să-i recompenseze pe Delagardi și soldații săi pentru serviciul lor Acestea au fost doar răspunsuri tactice! La sfârșitul lunii martie, Delagardie a primit instrucțiuni de la rege, pregătite pe decembrie anul trecut Carol al IX-lea a cerut să captureze Novgorod ca gaj și să-l păstreze până când rușii vor îndeplini toate cerințele suedeze pentru ei A fost necesar să luăm orașul imediat, iarna, în timp ce râurile și mlaștinile au rămas înghețate, iar tronul regal de la Moscova era gol Delagardie a dezvăluit mesajul regelui la trosnitul gheții care se sparge pe Volhov Primăvara anului a fost timpurie și furtunoasă A trebuit să răspund că a trebuit să așteptăm până vara cu Novgorod, acum toate drumurile sunt sub apă, sunt prea mulți soldați în oraș și toată regiunea s-a răzvrătit împotriva câmpului Trei coroane pe un cap kov - nu era în interesul suedez să se amestece cu rușii în această chestiune Carol al IX-lea, insistând asupra achizițiilor militare în Rusia, căuta în același timp un aliat în lupta împotriva polonezilor Viziunea sa practică s-a stabilit pe cel de-al doilea Fals Dmitri - singurul lider rus în jurul căruia, după capturarea lui Vasily Shuisky și alegerea lui Vladislav ca rege, forțele antipolone s-au unit Pentru ajutorul suedezilor împotriva polonezilor, Fals Dmitry a trebuit să-i dea lui Carol al IX-lea Kola, Kexholm, Ladoga, Koporye, Yama, Ivangorod și Gdov - adică întregul lanț de fortărețe rusești de la granița cu Suedia Prin Delagardie, regele ia trimis lui False Dmitry o propunere de alianță În același timp, el a cerut să afle mai multe despre personalitatea și originea sa: o alianță cu un vagabond aruncă o umbră asupra regelui, dar cine știe, ce dacă impostorul are o biografie mai demnă decât cea pe care o relatează odată Vasily Shuisky la Stockholm? Poate că aceasta este chiar aceeași persoană care a fost numită primul fals Dmitry din Moscovia? Timpul paradoxal, plin de impostori, a făcut din fiecare precedent un conducător mai legitim al Rusiei decât cel care l-a înlocuit! Cronica rusă a descris cu acuratețe acest fenomen, numind pe unul din lanțul "hoților", Petrushka, "o minciună falsă o minciună" De îndată ce s-au conturat contururile unei noi alianțe politice și militare cu Rusia, la Stockholm au venit o veste uimitoare: impostorul, a cărui capitală temporară era considerată Kaluga lângă Moscova, pe martie a apărut brusc la Ivangorod, lângă granița cu Suedia însăși El a fost primul care a intrat în negocieri cu guvernatorul Narvei, Philip Scheding, cerând ajutor împotriva polonezilor În cele din urmă, suedezii au ocazia să se asigure că aceasta este persoana pentru care pretinde că este Carol al IX-lea l-a trimis pe Peter Petrey, care îl văzuse de mai multe ori pe primul fals Dmitry în Polonia și Moscova, la Ivangorod pentru a verifica identitatea impostorului Ivangorod Dacă Petrrey l-a recunoscut, ar fi trebuit să se ajungă la un acord cu el privind trimiterea unei ambasade la Stockholm pentru a încheia un acord de asistență Cu toate acestea, False Dmitry, după ce a aflat despre apariția în fortăreață a unui diplomat care l-a văzut personal în urmă cu câțiva ani, Țarul rus eșuat Karl Philip nu și-a exprimat dorința de a se întâlni cu o veche cunoștință A refuzat să-l accepte pe Petreus, pledând că nu se simte bine sau că nu are îmbrăcăminte demnă de monarh A trebuit să închei un acord neobligatoriu cu consilierii acestei persoane Curând, suedezii au aflat că au de-a face cu un slujitor al bisericii fugar Matvey din Moscova La un moment dat, el a fost un cerșetor și a încercat să vândă cuțite în Novgorod, apoi a dispărut și

a reapărut pe piața orașului într-o nouă formă - țarul Dmitri El a fost identificat, ridiculizat și alungat din Novgorod, dar Matvey nu a disperat: au existat cel puțin un ban într-o duzină de orașe care sufereau de anarhie în Rusia, iar bara pentru cerințele pentru un candidat la titlul regal în anii Timpul Necazurilor scăzuse atât de mult, încât orice vagabond obscen ar putea sări cu ușurință peste el Împreună cu o mână de locuitori din Novgorod care și-au văzut șansa de a se alătura succesiunii noului rege, Matvey a apărut în Ivangorod Această fortăreață de graniță era gata să recunoască pe oricine, dacă nu doar un protejat polonez sau suedez Fostul vânzător de cuțite a fost proclamat rege la martie , iar acest eveniment a fost sărbătorit cu un foc de tun de trei zile și sunet de clopoțel Delagardie i-a explicat regelui cariera impetuoasă a acestui escroc: " Când a descoperit că oamenii sunt complet confuzi, a hotărât, la instigarea diavolului, să părăsească Moscova și să meargă la Ivangorod, unde și-a numit țarevici Dmitri " În momentul în care bărbatul care s-a declarat Dmitri a apărut în Ivangorod, al doilea Fals Dmitry, "hoțul Tushinsky", era deja mort de patru luni - la decembrie , în timpul unei plimbări în vecinătatea orașului Kaluga, a fost spart la moarte de către un bodyguard tătar Succesele militare modeste ale suedezilor din nord-vestul Rusiei la începutul anului au fost pe deplin compensate de un succes politic neașteptat Moscovia nu s-a transformat într-un stat polonez vasal și, în același timp, într-o trambulină pentru un atac asupra Suediei, care părea să fi devenit un fapt împlinit după ce Vladislav a fost proclamat rege La martie , la Moscova a izbucnit o răscoală împotriva polonezilor Arestarea ambasadei Rusiei de lângă Smolensk, asediul în curs al acestei cetăți și nevoința clară a polonezilor Trei coroane pe un cap Decizia regelui de a-i da fiului său coroana rusă, pe care Sigismund o încercase deja pentru el însuși, a dus la un izbucnire de indignare, al cărui ecou a măturat multe orașe rusești Frații Lyapunov din Ryazan, remarcați prin energie incredibilă, ambiție și patriotism înfocat, uneori în fața argumentelor rațiunii, au reușit, datorită îmbinării acestor calități, să se ridice de mai multe ori pe creasta unui val revoluționar Au luptat de partea lui Bolotnikov, care a acționat în numele primului fals Dmitri, împotriva țarului Vasily Shuisky, apoi au devenit aliați ai săi, dar au intrigat în favoarea transferului tronului lui Mihail Skopin-Shuisky După moartea nefericită a nepotului țarului, Lyapunov-ii l-au acuzat pe Vasily Shuisky de crimă și s-au dus din nou în tabăra dușmanilor săi deschisi Cu toate acestea, chiar și realizarea unui vis vechi - îndepărtarea hainei de blană de pe tron - după cum sa dovedit, nu a adus pace în Rusia Prin urmare, polonezii și aliații lor - boierii din Moscova - au devenit din nou dușmanii lui Lyapunov Au zburat scrisori de la Riazan către Yaroslavl și Vladimir, Suzdal și Kostroma, Tula și Kaluga, precum și alte zeci de orașe rusești care ceru unitate pentru a-i expulza pe polonezi din capitală Patriarhul Germogen, pe care Zholkiewski a reușit să-l farmece în timpul șederii sale la Moscova, a devenit din nou un adversar implacabil al polonezilor Convins că regele Sigismund nu se grăbea să-și lase fiul să plece în Rusia și că nu era sincer cu privire la convertirea promisă la ortodoxie, bătrânul a început să trimită apeluri în toată Rusia pentru a apăra pentru credința ortodoxă Miliția Zemstvo a primit sprijinul moral al păstorului spiritual al tuturor rușilor Detașamentele de miliție au început să se înghesuie sub zidurile Moscovei Era o armată pestriță care a unit temporar inamicii recenti Fosta aristocrație Tushino, condusă de prințul Dmitri Trubetskoy, coafa de cazac al atamanului Ivan Zarutsky, care, după moartea "hoțului", l-a

pus pe tânărul fiu al Marinei Mnishek și pe cel de-al doilea Fals Dmitry, nobilimea rusă provincială, care i-a urât pe amândoi și l-a recunoscut pe guvernatorul Ryazan ca lider, s-a ridicat împotriva polonezilor Procopius Lyapunov Zvonurile că "întregul pământ" se ridicase pentru a-i expulza pe polonezi au entuziasmat Moscova, inspirând curaj în obiceiurile capitalei Țarul rus Karl Philip eșuat vatels S-a hotărât să se aplice o dublă lovitură simultană ocupanților: moscoviții vor ridica o răscoală atunci când unitățile de miliție vor merge la asalt Armele ascunse în cărucioare cu mărfuri au fost aduse la Moscova, milițieni îmbrăcați în haine de oraș s-au infiltrat în capitală Polonezii, prin spionii lor și aliații ruși, erau bine conștienți de furtuna iminentă Alexander Gonsevsky a luat măsuri de precauție fără precedent, încercând să-și protejeze garnizoana de un atac neașteptat Patrulele i-au oprit pe locuitori și i-au forțat să se dezbrace, verificând dacă le vor cădea cuțite sau pistoale de sub cămăși Negustorilor li s-a interzis să vândă cuțite, topoare și alte produse din fier care puteau fi folosite ca arme, iar în curând a apărut o interdicție complet fără precedent - a comerțului cu lemne de foc Comandamentul polonez a considerat că buștenii în mâinile unei mulțimi furioase se pot transforma în arme criminale eficiente Străzile Moscovei, care erau încuiate noaptea cu gratii de lemn pentru a le proteja de tâlhari și de alți hoți, erau acum deschise: gratiile erau sparte pentru ca moscoviții să nu le folosească ca acoperire în timpul luptelor de stradă Toate aceste precauții, în special interzicerea vânzării lemnului de foc - și asta la începutul lunii martie, când iarna abia începea să-și lase strânsoarea - au încins doar pasiunile în capitală Sobele neîncălzite i-au forțat până și pe cei mai indiferenți locuitori să simtă furie față de polonezi și să caute oportunități de a se răzbuna "Noi am stat de pază zi și noapte", a scris căpitanul polonez Samuil Maskevich, "și am examinat toate căruțele de la porțile orașului, dacă erau arme în ele: s-a dat ordin în capitală ca niciunul dintre locuitori , sub amenințarea pedepsei cu moartea, nu s-a ascuns în casa armelor sale și că toată lumea le-a dat vistieriei regale În felul acesta s-a întâmplat să găsească căruțe întregi cu pistoale lungi, acoperite cu niște gunoaie deasupra; toate acestea i-au fost prezentate lui Gonsevsky împreună cu șoferii de taxi, pe care a ordonat să-i pună imediat sub gheață "Am fost atenți; au avut cercetași peste tot Cercetașii ne-au informat că numeroși Trei coroane pe un cap trupe în capitală Era în Postul Mare, în chiar dezghețul, - spune același autor despre zilele premergătoare ciocnirii, - nu avem paznicii, ci toată armata, nu descăucând caii, zi sau noapte Mulți ne-au sfătuit, neașteptând inamicul la Moscova, atacă-l înainte de a avea timp să se unească și zdrobește-l bucată cu bucată Sfatul a fost acceptat și deja am decis să mergem la câteva mile de capitală pentru a preveni planurile inamicului Cu toate acestea, Alexander Gonsevsky a respins acest plan în ultimul moment - avea prea puține forțe pentru a lupta în câmp deschis și, în același timp, să dețină capitala Boierii, care își legaseră deja soarta nu atât de tânărul principe Vladislav, în a cărui sosire aveau puțină încredere în Rusia, cât de tatăl său, regele Sigismund, care împărțea cu generozitate moșii și alte favoruri aliaților săi ruși, au insistat să lansând o lovitură preventivă împotriva conspiratorilor Pe martie, în Duminica Floriilor, patriarhul a săvârșit tradiționala procesiune pe măgar, care de obicei atragea o masă de oameni Mihail Saltykov, care și-a făcut un dușman personal în patriarh și chiar l-a amenințat cu un cuțit pentru că a refuzat să semneze proclamația boierească de supunere față de Sigismund, i-a

sfătuit pe polonezi să-l omoare pe bătrânul încăpățânat și să aranjeze o bătaie a mulțimii neînarmate adunate pentru vacanța Când Gonsevski a respins această propunere, Saltykov ar fi exclamat: "Acum a existat un caz și nu ai învins Moscova, ei bine, te vor bate marți" Prognoza acestui boier s-a adeverit într-o zi, deși răscoala a început spontan și a izbucnit înainte de termen Alexandru Gonsevski, temându-se că inamicii vor învinge artileria de la puținii paznici polonezi, a ordonat să scoată tunurile de pe zidurile orașelor Albe și din Lemn - liniile defensive exterioare ale capitalei - și să le transporte la locația polonezilor garnizoană pe zidurile Kitai-Gorod și Kremlinul, care constituiau linia defensivă interioară a Moscovei Taximetriștii mobilizați pentru această lucrare au început o ceartă cu polonezii, soldații, aduși la epuizare nervoasă de dese - de patru sau cinci ori pe zi - alarme, Ô Hө împlinitul țar rus Karl Philip și-au apucat armele, mulțimea s-a repezit în ajutorul taximetriștilor, iar răscoala, parcă s-ar fi pregătit să lanseze o navă uriașă, sub chila căreia au fost străpunși accidental saci de nisip, s-a rostogolit necontrolat la vale, luând viteză Detașamentele germane și poloneze au galopat în ajutorul camarazilor lor, izbindu-se de o mulțime de locuitori într-o formație trasă de cai, cu săbiile dezgolite Aproximativ de moscoviți au murit în doborâre și fugă, iar oamenii s-au revărsat în panică din Kitai-Gorod în Orașul Alb Cavaleria nu a trecut în această parte a capitalei Tocsinul a sunat peste Moscova, cerând o luptă care fusese mult așteptată Rebelii au contracarat pregătirea militară a mercenarilor lui Gonsevsky cu numărul lor și tacticile de luptă cu ajutorul baricadelor mobile "Rușii", a scris Samuil Maskevich, "au adus arme de câmp din turnuri și, așezându-le de-a lungul străzilor, ne-au stins cu foc Ne vom repezi asupra lor cu sulițe, iar ei vor bloca imediat strada cu mese, bănci, lemne de foc; ne retragem pentru a-i atrage afară din spatele gardului - ei ne urmăresc, purtând în mâini mese și bănci și, de îndată ce observă că intenționăm să ne întoarcem la luptă, umplu imediat strada și, sub protecția lor garduri, trage în noi cu pistoale, iar alții, fiind gata, de pe acoperișuri și garduri, de la ferestre, ne-au lovit cu pistoale autopropulsate, aruncă cu pietre, drecols " Un moment de cotitură în bătălie a fost adus de trei companii de mușchetari, în total de oameni, trimise de la Kremlin să ajute călăreții polonezi Rebelii, căzuți sub o grămadă de gloanțe, potrivit comandantului mușchetarilor Jacques Margeret, "mulți oameni deodată, ca vrăbiile care sunt împușcate", au început să se retragă Iată cum descrie acest episod al luptei: "Timp de o oră bună s-a auzit un bubuit înspăimântător din strigătul de război moscovit, din zumzetul sutelor de clopote, precum și din bubuitul și trosnetul muschetelor, din zgomotul și urletul unei furtuni fără precedent, așa că a fost cu adevărat să o auzi și să o vezi foarte înfricoșătoare și înfricoșătoare Soldații au atacat însă atât de repede de-a lungul întregii străzi, încât moscoviții nu mai aveau chef să țipe, iar ei, ca iepurii de câmp, s-au repezit în toate direcțiile Soldații i-au înjunghiat cu rapi ca niște câini și, din moment ce împușcături de muschete nu se mai auzeau, alți germani și polonezi de la Kremlin au crezut că aceste trei companii au fost complet distruse și o frică puternică Trei coroane pe un cap i-a atacat Dar s-au întors arătând ca niște măcelari: spadele, mâinile, hainele erau pline de sânge, iar întreaga lor înfățișare era minunată Au dat jos mulți moscoviți și doar opt dintre ai lor au fost pierduți De la exterminarea completă a rebelilor, oboseala mușchetarilor germani, care au fost nevoiți să tragă semnalul de alarmă de mai multe ori și să facă marșuri lungi pe jos - în armură și cu

tunuri grele - în diferite părți ale Moscovei, i-a salvat pentru a sprijini unitățile de cavalerie ale polonezilor Călăreții nu se puteau întoarce pe străzile înghesuite și săpate din Moscova, pierderile în rândul husarilor creșteau, mușchetarii pur și simplu nu țineau pasul peste tot Gonsevski a avut prea puțini oameni pentru a reține mulțimile uriașe de rebeli pentru o lungă perioadă de timp Timpul a lucrat pentru moscoviți Se părea că predicția vreunui iobag care i-a promis lui Gonsevski că va arunca cu pălării în poporul său până la moarte era pe cale să se adeverească Dar aici bătălia a luat o nouă întorsătură neașteptată "Ne-au lovit brutal cu tunuri din toate părțile", și-a amintit Maskevich - După străzile înghesuite, eram împărțiți în patru-șase detașamente; fiecare dintre noi era fierbinte; nu am putut și nu am știut să ne gândim cum să ne ajutăm în asemenea necazuri, când deodată cineva a strigat: "Fac, foc, arde casele!" "Văzând că rezultatul bătăliei este îndoielnic", i-a raportat Gonsevski regelui, "am ordonat ca Zamoskvorechye și Orașul Alb să fie incendiate în mai multe locuri" Trupele de făclii au dat foc caselor, iar vântul a purtat focul în direcția rebelilor În urma barajului de foc, care a acoperit instantaneu spații gigantice, soldații lui Gonsevsky s-au deplasat, punând capăt orășenilor care nu au avut timp să scape "A fost o crimă grozavă; plânsul și plânsul femeilor și copiilor reprezentau ceva asemănător cu ziua Judecății de Apoi; mulți cu soțiile și copiii lor s-au aruncat în foc și mulți au fost uciși și arși", a descris hatmanul Zolkiewski, conform martorilor oculari, catastrofa care a izbucnit Pe unele străzi, cadavrele erau atât de dens împachetate încât soldații mergeau de-a lungul lor fără să calce pământul În zilele de și martie, arderea orașului a continuat Acest lucru a fost făcut de aproximativ trei mii de soldați special numiți de Gonsevsky Vânt favorabil și piatră - Tarul rus eșuat Karl Philip zidurile Kremlinului i-au protejat pe polonezi să nu devină ei înșiși victime ale incendiului Întinsă pe zeci de kilometri, capitelul de lemn a ars ca un foc uriaș fără precedent, transformând ziua în noapte cu fumul acoperind cerul și luminând cerul nopții, astfel încât să fie ușor de citit la lumina focului "În acest caz, am acționat la sfatul boierilor care ne-au fost prietenoși, care au recunoscut că este necesar să ardă Moscova până la pământ pentru a priva inamicul de mijloacele de a se întări Pot spune cu siguranță că la Moscova nu a mai rămas nici o miză sau o curte", a amintit unul dintre polonezi, care au participat la masacrul, care a rămas în istorie drept "ruina Moscovei" "Capitala Moscovei a ars cu mare vărsare de sânge și cu o pierdere care nu poate fi estimată Abundent și bogat era acest oraș, care ocupa o suprafață vastă; cei care au fost pe ţări străine spun că nici Roma, nici Paris, nici Lisabona, în circumferinţa lor, nu pot fi egale cu acest oraş Kremlinul a rămas complet intact", a scris hatmanul Zolkiewski în memoriile sale despre rezultatele revoltei de la Moscova A început exodul de la Moscova a sute de mii de rezidenți metropolitani, care și-au pierdut casele și proprietățile "În acea zi, gerul a fost grozav, nu mergeau în linie dreaptă, dar în așa fel încât de la Moscova la Yauza să nu mai zăpadă, toți oamenii mergeau", relatează Cronicarul Novy O mână de moscoviți care au decis să rămână în oraș au trimis o deputație lui Alexandru Gonsevski cu o cerere de a opri bătaia Pentru aceasta, orășenii au promis că îi vor jura din nou credință lui Vladislav Propunerea a fost acceptată, iar cei care și-au exprimat supunerea față de prințul polonez au fost obligați să poarte o centură specială de pânză pentru a nu fi confundați cu rebelii Dar curând "centurile de pânză" s-au amestecat cu purtătorii de bandaje neintenționate în ultima

explozie a rebeliunii Polonezii au tratat cu cruzime rușii insidioși Moscova este depopulată Doar în camerele de piatră ale Kremlinului se desfășura viața - acolo erau găzduiți garnizoana poloneză și boierii cu familiile lor, a căror loialitate față de Sigismund a fost testată de această dată prin foc Trei coroane pe un cap "Întrucât timp de paisprezece zile nu a fost vizibil că moscoviții s-au întors, militarii nu au făcut altceva decât să caute prada", a scris Jacques Margeret - Haine, lenjerie, tablă, alamă, cupru, ustensile care erau săpate din beciuri și gropi și se puteau vinde cu mulți bani, nu prețuiau nimic Au lăsat asta și au luat doar catifea, mătase, brocart, aur, argint, pietre prețioase și perle În biserici au îndepărtat de la sfinți veșmintele de argint aurit, colierele și porțile împodobite cu generozitate cu pietre prețioase și perle Mulți soldați polonezi au primit , , de lire de argint rupte de la idoli, iar cei care au plecat într-o rochie însângerată și murdară s-au întors la Kremlin în haine scumpe; de data aceasta nici măcar nu s-au uitat la bere și hidromel, ci au preferat vinul, din care era inexprimabil de mult în beciurile moscovite - franceze, maghiare și malvasia Cine a vrut să ia - a luat De aici a început o desfătare atât de monstruoasă, desfrânare și o viață atât de nelegiuită, încât nici o spânzurătoare nu i-a putut opri, și abia atunci Lyapunov a pus capăt acestui lucru cu ajutorul cazacilor săi Când forțele principale ale miliției s-au apropiat de capitală, o priveliște teribilă s-a deschis în ochii războinicilor: pe locul capitalei se afla o cenușă uriașă, de unde, ca niște cioturi de pădure arsă, ieșeau mii de coșuri În spatele centurii pădurii de piatră se ridicau pereți negri de funingine - era zidul de piatră al Orașului Alb, acoperit cândva cu var În această "cetate neagră" garnizoana poloneză s-a închis, într-o stupoare beată, sărbătorind succesul lor nemaiauzit Învingătorii, îmbătați de înfrângerea rebelilor, i-au batjocorit de pe ziduri și, lăudându-se cu posesiunea a nenumărate bogății ale Kremlinului, au tras perle mari din muschete Cu toate acestea, oroarea situației în care s-au aflat a ajuns curând la polonezi Stocurile de alimente disponibile la Moscova au ars, în Kremlin erau doar comori din care terciul nu putea fi gătit, iar o sută de mii de miliții Zemstvo au blocat toate rutele de aprovizionare cu alimente Garnizoana lui Alexandru Gonsevski era în blocada În două luni, prețul alimentelor a crescut de aproape treizeci de ori, dar era din ce în ce mai greu să le cumperi cu bani mari Țarul rus Karl Philip eșuat În mai, asediații l-au informat pe Sigismund că ar putea rezista timp de cel mult trei luni dacă nu sunt asistați imediat cu trupe și alimente În același timp, Gonsevsky a redus garnizoana la trei mii de oameni - ia trimis pe restul în căutarea hranei, în timp ce era încă posibil să iasă din Moscova Nici cu toți ostașii săi nu a putut alunga numeroasele miliții de pe zidurile capitalei, iar pentru a sta în asediu, numărul mâncătorilor să fie redus cât mai mult Polonezii s-au descurajat și nu au mai tras cu pietre prețioase din pereți (cine știe, poate li se putea aduce chiar și o crustă de pâine), iar rândul de a se distra și de a face exerciții de spirit a trecut armatei care i-a acoperit "Regele vă va trimite întăriri și provizii: cinci sute de oameni și un intestin! - strigă curajoșii cazaci sărind până la zidurile Orașului Alb, voit fierbinți pe caii lor bine hrăniți "Bucură-te, vine Koniecpolsky!" Așa că asediatorii au jucat pe zvonuri despre apropierea detașamentelor trimise de Sigismund la Moscova conduse de Kishka (kiszka - cârnați în poloneză) și Konetspolsky (koniec Polski - înseamnă "sfârșitul Poloniei"), Cu fiecare nouă zi de asediu, aceste jocuri de cuvinte au căpătat o semnificație din ce în ce mai sinistră

pentru garnizoana poloneză stabilită la Moscova Tovarășii (gentry polonezi) primeau de zloți pe lună, cazacii și paholiki (scuverii) - câte zloți fiecare Dar deja până la jumătatea lunii decembrie era atât de puțină mâncare încât prețul a fost stabilit chiar și pentru păsările din oraș, care au fost neglijate în condiții normale Un cavaler polonez putea cumpăra de vrăbii sau de bucăți de păsări mai mari - corbi sau magpie - pentru de zloți Această mâncare neapetisantă trebuia spălată cu apă obișnuită: un litru de votcă, "oricine, atâta timp cât mirosea a vodcă", cum scria unul dintre asediați, costa o lună de salariu Cei care nu aveau bani au mâncat carouri Se apropia foametea Căderea lui Novgorod Valurile evenimentelor de la Moscova, împrăștiate de-a lungul periferiei Rusiei, au ridicat multe orașe împotriva polonezilor și a aliaților lor ruși Steaua lui Dmitry a început să scadă, indiferent care dintre impostori a acționat sub masca lui Acest nume în sine, din cauza suferinței și haosului asociat cu acesta, își pierdea popularitatea în inimile ruse Țara aștepta schimbări, iar miliția zemstvo care s-a apropiat de zidurile capitalei a inspirat speranțe vagi pentru apariția unui nou guvern care să calmeze și să împace Rusia Nord-vestul nu a făcut excepție Orașele și cetățile locale, recunoscându-i anterior pe Vladislav, Shuisky sau Falsul Dmitri drept țar, și-au anunțat tranziția sub auspiciile guvernului Întregul Pământ, creat de miliție în mai Doar Pskov, Ivangorod, Yam și Koporye au rămas credincioși iluzoriului Dmitri, dar și acolo au existat șovăieli, gata să se dezvolte într-o revoltă în orice zi Novgorod, care până de curând a trimis trupe să jure în numele lui Vladislav cetățile din jur, a devenit centrul unei revolte antipolone Mulțimea orașului a organizat linșarea lui Ivan Saltykov, care în ochii lor personifica tipul de boier-trădător care s-a vândut polonezilor Voe- Eșuatul țar rus Karl Philip apa a fost torturată cu brutalitate și apoi trasă în țeapă Prima persoană nouă în capitala de nord a Rusiei a fost Vasily Buturlin, un bun cunoscut cu Delagardi din vremea Moscovei, trimis aici de miliție pentru a lupta împotriva polonezilor Buturlin a luptat la Klushin umăr la umăr cu Delagardie, a fost rănit de un glonț în întregime, a fost capturat, unde a fost torturat și umilit și - eliberat după jurământul făcut de Moscova prințului polonez Vladislav - a devenit un dușman jurat al polonezilor Novgorod l-a întâlnit pe Buturlin cu o anarhie rampantă, care cu greu putea fi înfrânată prin concesii și promisiuni Mulțimea, după ce a vărsat sângele lui Ivan Saltykov, a cerut noi victime Era pe cale să se întâmple o revoltă, din moment ce era o mulțime de material combustibil: populația a douăzeci și miea a orașului a crescut de cinci ori din cauza refugiaților din cetățile și satele din jur Pe piața unde a atârnat cândva clopotul veche - simbol al independenței Novgorodului, luat de țarul Ivan cel Groaznic după ruina din Novgorod amenajată de acesta - s-au adunat mulțimi de ragamuffini furioși, care nu aveau nimic de făcut și nimic de pierdut Cercetașii din vecinul Pskov, unde Streltsy au stabilit domnia terorii, i-au îndemnat pe novgorodieni să le urmeze exemplul, să-i bată pe boieri și pe negustorii de pungi de bani Cine mai avea chiar și un ban pentru suflet - l-a dus la o crâșmă Novgorod a trăit într-o stupoare beată, de la ultimul cerșetor la cei mai buni oameni Vechiul proprietar al orașului, guvernatorul Ivan Odoevski i-a cedat puterea lui Vasily Buturlin, dar nu a putut să se împace cu asta Nu a existat o unitate între alți reprezentanți ai elitei urbane Unii au rămas adepți secreti ai lui Vladislav, alții au visat la întoarcerea lui Vasily Shuisky pe tron, alții și-au întors ochii spre Suedia, sperând să obțină un rege din această țară Acesta din urmă era și Vasily Buturlin, convins că

invitația la tronul rusesc a unuia dintre fiii regelui Carol al IX-lea - Gustav Adolf sau fratele său mai mic, prințul Karl Philip - va salva țara de pericolul catolic și va opri lupta dintre boieri pt putere Liderii miliției au împărtășit aceste puncte de vedere, sperând că forțele din Novgorod, unindu-se cu Delagardie, vor putea ajuta la eliberarea Moscovei de sub polonezi Căderea Novgorodului Armata a patru mii a comandantului suedez, îndreptându-se încet spre Novgorod, s-ar putea dovedi a fi atât un inamic, cât și un aliat La începutul lunii iunie, când suedezii și-au așezat tabăra la douăzeci de kilometri de oraș, Buturlin a primit noi instrucțiuni de la miliție: suedezii ar trebui să fie convinși să ajute împotriva polonezilor și pentru aceasta, până când serviciul va fi plătit, se putea promite să se angajeze una din cetăţile de graniţă Buturlin, într-o conversație privată, i-a spus confidențial lui Delagardie că atât Novgorod, cât și Moscova doreau ca unul dintre fiii regali să fie rege, dacă li s-ar fi promis că vor păstra Ortodoxia Cu marii lor duci, după cum cred rușii, nu au noroc Această propunere a deschis perspective politice tentante, dar piatra de poticnire au fost instrucțiunile lui Carol al IX-lea Regele, care se distinge prin caracterul practic îngust, a vrut doar să-și mărească pământurile și să îndepărteze Rusia de Marea Baltică În acest caz, Suedia s-ar putea îmbogăți prin medierea comerțului rusesc cu Europa Delagardie a transmis cereri regale lui Buturlin: Suedia a vrut să primească pentru ajutorul său nu doar cetățile care acopereau abordările spre Marea Baltică - Ladoga, Noteburg, Yam, Koporye, Gdov și Ivangorod - ci și Colahus din Peninsula Kola, care a tăiat Rusia din comerțul maritim cu Anglia în nord "Dă jumătate din pământ! Rușii preferă să moară!" exclamă Buturlin, citind lista revendicărilor teritoriale suedeze Delagardie însuși credea că poftele excesive ale regelui ar putea îngropa o chestiune importantă Pe propriul risc, el a promis că îl va convinge pe Carol al IX-lea să reducă cererile Deocamdată, este posibil să ne limităm la angajarea ca plată a asistenței militare către Ladoga și Noteburg Regele, după cum a asigurat comandantul, ar reacționa favorabil la cererile Rusiei, afland că moscoviții vor să-l vadă pe unul dintre fiii săi ca rege Negocierile s-au încheiat cu sărutarea crucii pentru un armistițiu de paisprezece zile Rușii s-au angajat să vândă provizii suedezilor la prețuri rezonabile și să nu-i atace Un mesager a mers în galop spre tabăra de miliție de lângă Moscova pentru noi instrucțiuni Țarul rus Karl Philip eșuat Jan Sapieha, înaintând spre Moscova, pentru a ajuta garnizoana poloneză ascunsă în spatele zidurilor Orașului Alb, i-a făcut pe conducătorii miliției - Trubetskoy, Zarutsky și Lyapunov - din ce în ce mai îngăduitori Sapega, care a făcut o carieră în Rusia ca unul dintre comandanții "hoțului Tushino", după moartea sa alături de câteva mii de aventurieri, printre care se aflau atât nobili polonezi, cât și cazaci ruși, a fost angajat în jafuri, alegând cine i-ar fi mai scump vinde sabia lui La început, el și-a păstrat neutralitatea în lupta miliției cu polonezii și doar promisiunea regelui Sigismund de a-l plăti din comorile Moscovei pentru sprijinirea garnizoanei Gonsevsky l-a forțat să vină în ajutorul compatrioților săi blocați la Kremlin La iunie , la câteva zile după ce Sapieha și-a înființat tabăra lângă Moscova, miliția a trimis o scrisoare către Novgorod prin care a fost de acord să transfere Ladoga și Noteburg ca angajament către suedezi, în schimbul unui ajutor urgent Liderii miliției vor discuta despre posibilitatea de a invita un prinț suedez pe tronul Rusiei cu Delagardie atunci când acesta va ajunge sub zidurile Moscovei Dar deja pe iunie, după primele lupte cu Sapieha, liderii miliției au trimis un

alt document, complet neașteptat, la Novgorod, sigilat cu sigiliul oficial al guvernului Zemsky Mesajul liderilor miliției, Dmitri Trubetskoy, Ivan Zarutskoy și Prokopiy Lyapunov, a afirmat următoarele: "Totul scris de șannist și guvernator Vasily Buturlin, precum și scrisorile Prea Seninătului Rege și Iacob Pont, traduse în limba noastră limbaj, am ordonat să citim public și public; apoi, cântărind toate împrejurările, nu în grabă și nici cumva, ci cu grijă, cu o discuție de câteva zile, au hotărât aceasta: prin permisiunea Atotputernicului, s-a întâmplat ca toate moșiile statului moscovit să-l recunoască pe fiul cel mare al Regele Carol al IX-lea, un tânăr cu afecțiune, prudență și autoritate excepționale, demn de a fi ales Mare Duce și Suveran al poporului moscovit Această hotărâre unanimă a noastră, noi, nobilii cetățeni ai principatului local, am aprobat-o, indicându-ne numele " Componența Consiliului întregului pământ a cuprins, după cum spune unul din documentele vremii," statul moscovit de diferite ţinuturi, prinţi şi boieri Căderea Novgorodului și okolniki, și paharnici și ispravnici, și nobili și avocați, și arendași și funcționari, și prinți și murzas, și nobili din cetăți și copii boieri din toate orașele și atamani și cazaci Deși nu existau boieri nobili în acest parlament ciudat - fie au stat cu polonezii în asediul Kremlinului, fie au fost capturați de Sigismund lângă Smolensk, mergând acolo ca parte a unei ambasade - pentru prima dată după moartea lui Boris Godunov, decizia de a alege rege a fost luată de o astfel de adunare reprezentativă Miliția, după cum se spune în scrisoare, a numit cu această ocazie o ambasadă în Suedia, care era deja în drum spre Novgorod Regele suedez, împreună cu fiul său cel mare, după negocieri, ar fi trebuit să ajungă la Vyborg pentru a fi mai aproape de Rusia Ambasada a fost însărcinată să încheie un acord cu Delagardie pe un angajament, dar liderii miliției l-au îndemnat pe comandant să-l convingă pe rege să renunțe la revendicările teritoriale - acest lucru ar putea provoca indignarea mulțimii și ar putea împiedica prințul să urce pe tron Delagardie, primind acest mesaj, a făcut mari concesii El a fost de acord să se mute la Moscova, dacă novgorodienii ar preda mai întâi Noteburgul ca gaj Cu toate acestea, după cum sa dovedit, decizia miliției nu a fost un decret pentru novgorodieni Într-o țară care se prăbușește fără o autoritate centrală, fostele principate specifice și-au amintit din nou de fosta lor independență, iar statul Novgorod nu a făcut excepție în acest sens Noteburg îi era subordonat, iar locuitorii din Novgorod, în principal gloata, nu aveau de gând să-și cedeze teritoriul suedezilor din ordinul unei puteri ciudate care se numea guvernul Zemstvo Noi delegații au mers în tabăra lui Delagardie din Novgorod, dotate cu un singur scop: să-i convingă pe suedezi să plece la Moscova, fără să le dea nimic în schimb Delagardie a cerut să plătească armata, reducându-și cererile la suma ridicolă de de ruble, dar nici orașul nu a dat acești bani Fermentatorii din Novgorod, care roiau în tabăra de mercenari, au aflat despre puterea armatei suedeze și i-au convins pe soldați să plece la Novgorod, unde serviciul lor ar fi mult mai bine apreciat Suedezii, în ciuda faptului că erau îmbrăcați, au început să moară de foame, din moment ce întreg districtul era distrus, mulți pacienți s-au acumulat în convoi β Țarul rus eșuat Karl Philip dizenterie, din care au murit deja zeci de soldați Banii pentru plata mercenarilor, ca întotdeauna, au fost amânați În aceste condiții, discursurile seducătoare ale kvassnikilor s-au dovedit a fi deosebit de convingătoare: soldații au început să alerge spre novgorodieni Furătorii, care făceau raiduri lungi prin sate în căutarea hranei, din ce în ce mai des nu se întorceau în tabără Unii

au fost mai târziu găsiți uciși, alții, după cum au relatat binevoitorii, au fost aduși la Novgorod, unde au fost biciuiți cu vergele pentru distracție de mulțime, umiliți în toate felurile posibile și apoi aruncați în închisoare Delagardie și ofițerii săi au hotărât că sunt înșelați: novgorodienii au vrut să întindă armata, rezistând până în toamnă, când frigul și boala aveau să-i învingă pe suedezi fără să tragă niciun foc La consiliul militar, au decis să ia Novgorod cu asalt Soldații lui Delagardie au trebuit să depășească două rânduri de fortificații exterioare, așa-numitele orașe Okolny și de pământ, dar Kremlinul de piatră din centrul orașului, care era o fortăreață în interiorul unei cetăți, a fost cel mai greu de spart Zidul exterior de lemn din Novgorod a fost înconjurat de un șanț mlaștinos și metereze de pământ, iar Kremlinul a fost, de asemenea, protejat de bastioane Aceste ultime realizări în arta fortificațiilor au complicat foarte mult utilizarea artileriei de asediu Cu toate acestea, suedezii nu aveau tunuri, trebuiau să se bazeze pe petarde, ceea ce însemna că asaltul trebuia precedat de atacuri false atent planificate în diferite zone, astfel încât apărătorii orașului să nu ghicească unde să se aștepte să fie porțile aruncat în aer Experiența campaniei de anul trecut i-a făcut pe suedezi să fie sceptici cu privire la capacitatea rușilor de a lupta în câmp deschis, dar au păstrat excelent asediul în fortificații: chiar și cetăți foarte mici au stat până la urmă Kexholm, care a căzut în martie , a fost ajutat de o epidemie de scorbut, care a distrus aproape întreaga populație a orașului Dar pe ce se putea conta vara, când Novgorod era plin de provizii proaspete, iar Delagradi nu avea timp pentru un asediu îndelungat? A rămas să ne bazăm pe aroganța novgorodienilor, cărora nu le venea să creadă că o muscă ar îndrăzni să atace un elefant La urma urmei, de câte ori sunt, amintindu-și de fostul Novgorod Căderea Novgorodului glorie, lăudăros repetat la congrese un proverb cunoscut în tot nordul european; "Și cine poate rezista împotriva lui Dumnezeu și lui Veliky Novgorod!" Suedezii, însă, știau că aceasta era o bravada goală: dezertorii și prizonierii au raportat că spiritul apărătorilor a fost slăbit de certurile interne Cea de-a treia cronică din Novgorod povestește despre atmosfera care domnea în oraș: "Nu era bucurie în guvernanți și nu existau sfaturi pentru militari cu orășeni, în timp ce alți guvernatori beau neîncetat, iar guvernatorul Vasily Buturlin s-a referit la german oamenii și negustorii le aduceau tot felul de mărfuri" Până la începutul lunii iunie , conflictul dintre partidele din Novgorod care erau în război între ele a atins atât de atrăgător încât voievodul Vasily Buturlin a intrat în negocieri secrete cu Jacob Delagardie, oferindu-i un plan de capturare a orașului Suedezii, potrivit lui Buturlin, ar fi trebuit să pretindă că pleacă spre Koporye, novgorodienii, hotărând că pericolul a trecut, vor trimite o armată să ajute miliția de lângă Moscova, apoi ar fi trebuit să se întoarcă și să lovească orașul Delagardie a respins acest plan ca fiind prea riscant, dar, de fapt, era suspicios față de jocul început de vechea lui cunoștință din Moscova, neștiind unde era adevăratul Buturlin - când l-a mustrat patriotic pe Delagardie că a invadat pământul Novgorod sau când a oferit o cooperare secretă Era o diplomație bizantină sofisticată, în care lui Delagardie îi era frică să se încurce "Buturlin mă tot înșală, mă trimite cu amenințări, vrea să mă vadă departe de Novgorod, așa că spune-i că voi fi cu el la Novgorod pentru astfel de discursuri !" - deci, după spusele unui contemporan, exclamă Delagardi, enervat de intriga întunecată Buturlin Negocierile aflate în desfășurare între Delagardie și novgorodieni nu

semănau nici pe departe cu o întâlnire a posibililor aliați Unul dintre ultimele congrese înainte de deschiderea ostilităților s-a transformat într-o bătălie oficială Șeful delegației din Novgorod, grefierul Afinogen Golenishchev, după ce a epuizat rapid rezerva de reținere diplomatică, a intrat într-o încăierare aprigă cu Jacob Delagardie, iar escortele celor doi oameni de stat, inspirați de exemplul stăpânilor lor, au luptat corp la corp După încă câteva Nerealizat Țarul rus Karl Philip minute mai târziu, au început împușcăturile Ambasadele s-au despărțit, luând zeci de cei uciși de ambele părți Suedezii și rușii au început să ardă satele și mănăstirile din jur, încercând să priveze inamicul de locuințe și hrană Armata lui Delagardie a traversat Volhovul și a stat în vederea orașului Novgorodienii nu trebuiau să se îndoiască de evoluția ulterioară a evenimentelor Cu câteva zile mai devreme, Delagardie a trimis o scrisoare către Novgorod, adresată locuitorilor săi El a raportat că de acum înainte le va provoca tot felul de rău prin tâlhărie, foc și sabie, tratându-i ca pe niște barbari trădători și înșelători și îi va ataca Cu toate acestea, priveliștea foarte maiestuoasă a capitalei din nordul Rusiei a testat puterea hotărârii comandantului Înainte ca suedezii să deschidă un oraș imens, întins pe o câmpie largă împădurită Ivan cel Groaznic, într-o scrisoare adresată regelui suedez Johan al III-lea în , în care cerând ca obiceiul de lungă durată al relațiilor diplomatice ale Suediei nu direct cu Moscova, ci prin Novgorod, a subliniat în batjocură că monarhul din micuța Stockholm nu ar trebui să fie jignit de Medierea Novgorod: "Dacă regele însuși nu știe, atunci lăsați-l să-și întrebe negustorii: suburbiile Novgorodului - Pskov, Ustyug - ceai, ei știu cât de mult este fiecare dintre ei mai mult decât Stekolna Volkhov a împărțit Novgorodul în două părți sau părți - Comerțul, unde locuiau comercianții și se aflau magazinele lor, și Sofia, numită astfel datorită templului principal al orașului, Biserica Sf Sofia, situată în Kremlin, reședința voievodul Ivan Odoevski și conducătorul spiritual al mitropolitului rus de Nord Isidor Rămășițele mănăstirilor distruse și ale altor clădiri din piatră într-o zonă mare din afara zidului exterior al orașului mărturiseau că odată Novgorod era și mai mare, dar nu și-a putut recupera după pogromul organizat de Ivan cel Groaznic în Regele, care bănuia orașul de trădare, a ars doar peste de mănăstiri Apărătorii orașului au adăugat răni noi vechilor răni, tăind grădini vaste care împiedicau tragerea din ziduri Coșurile negre și funingine ale Posadului arse de novgorodieni dădeau abordărilor spre oraș un aspect sumbru de cimitir Mert Căderea Novgorodului mai departe de oraș, pământul ondulat acoperit de frasin s-a transformat în dungi chiar negru-verzui: acestea erau păduri întinse Napii rezistenți la îngheț i-au salvat pe orășeni în vremuri dificile, când frigul a ucis secara și grâul În după-amiaza zilei de opt iulie, suedezii au trecut la atac Atacul a eșuat Petarda a fost ucisă înainte de a-și putea aduce proiectilul la poartă, iar novgorodienii, încurajați de acest succes, au părăsit orașul pentru un măcel pe câmp deschis S-au tras tunuri asupra atacatorilor din pereți, împiedicându-i pe suedezi să-și folosească arma principală - capacitatea de a lupta în rânduri Succesul i-a convins în cele din urmă pe apărătorii orașului de invincibilitatea lor La Novgorod fredonau festiv clopotele, în sunetul cărora o procesiune de orășeni și călugări, în frunte cu Mitropolitul Isidor, ținând icoana Semnului Preasfintei Maicii Domnului, s-a plimbat în jurul zidurilor orașului cu o procesiune a crucii Rugăciunile au continuat în biserici toată ziua până noaptea târziu În toate zilele următoare, bețivii s-au cățărat pe pereți și au strigat batjocoritor la

suedezi, invitându-i să viziteze, la feluri de mâncare de plumb și praf de pușcă În tabăra suedeză, între timp, pregătirile pentru o nouă bătălie erau în curs În josul râului Volhov, unde râul Gzenya se scurgea în el, alimentând șanțul din fața Orașului Rotund din partea Sofia, suedezii au adunat o flotilă de bărci, arătând că lovitura va fi dată pe apă, cu acces la Comerț Latură Pe Volhov, la sursa sa din oraș, novgorodienii au construit un turn plutitor, iar trupele au fost atrase în partea de coastă a părților Sofia și a Comerțului, pregătindu-se să respingă un atac în acest loc vulnerabil Partea comercială, întinsă pe malul estic al Volhovului, putea fi luată cu mai puțin sânge decât partea Sofia, cu bisericile sale de piatră și Kremlinul și, în același timp, să obțină o pradă bogată depozitată în aproape două mii de magazine și hambare paradisul acestui negustor Asta a fost ceea ce soldații lui Delagardie au gândit până la sfârșit: în efortul de a păstra problema secretă, ofițerii le-au anunțat planul de luptă abia până la miezul nopții de iulie, când companiile se aliniaseră deja pentru a ataca orașul Mercenarii au aflat că flotila ambarcațiunii era destinată doar unui atac de diversiune Delagardie a vrut să dea lovitura principală de pe coasta de vest Țarul rus eșuat Karl Philip Volkhov, de-a lungul părții mijlocii, bine fortificate, a părții Sofia, unde nimeni nu se aștepta la un atac "Dumnezeu îl va pedepsi pe Veliky Novgorod pentru trădare și în curând nu va fi nimic grozav în ea! Necesitatea împinge la asalt, în fața ochilor - pradă, glorie și moarte Prada se duce la viteji, moartea îl depășește pe laș", le-a spus Delagardi comandanților de regiment și de companie care se adunaseră în cortul său în ajunul bătăliei Ofițerii, zgârnind din săbii, au ieșit din cort în amurgul unei nopți calde de vară, către companiile lor, care așteptau semnalul de marș Novgorod a dormit cu somnul beat al învingătorilor Mișcarea din lagărul suedez a forțat doar detașamentele adunate de ambele părți ale Volhovului în zona turnului plutitor, de unde se așteptau la atacuri, să urce pe metereze și ziduri Pe toți ceilalți pereți de mulți kilometri, doar câțiva paznici dădeau din cap, tresăriți de somn: nu era nevoie să chemați întăriri "Sfânta Sofia ne va apăra cu mâna ei de fier de germani", s-au asigurat între ei novgorodienii Soldații din bărci, desemnați pentru un atac mincinos pe partea Comerțului, stropeau zgomotos vâslele și strigau, întărind încrederea locuitorilor orașului că inamicii se mutaseră pentru a jefui depozitele negustorilor de dincolo de râu Cu toate acestea, coloanele suedezilor, aliniate pentru asalt, nu au mers să ajute flotila bărcii, ci - umărul stâng înainte - au început să avanseze spre dreapta, spre poziții în partea de vest a Novgorodului, concentrându-se lângă Chudintsevsky și porți prusace Strălucind cu arama armelor lor teribile, un detașament de petarde stătea în fața porții Unii dintre ei vor ajunge la poartă sub o grămadă de gloanțe și ghiule - și vor avea timp să atașeze și să dea foc petardei lor A fost rulat un berbec de lemn, ale cărui lovituri trebuiau să completeze distrugerea cauzată de încărcarea cu pulbere S-a auzit un vuiet, cerul nopții s-a luminat cu o strălucire: petarda a explodat cu o forță atât de neașteptată încât a spulberat nu numai Poarta Prusiei, ci și o parte din zidul adiacent acesteia Porțile Chudintsev nu trebuiau dărâmate S-au deschis singuri Înainte de zori, cu puțin timp înainte de atac, sub aripile inferioare ale Porții Chudintsevsky, un locuitor din Novgorod, un om din curte al nobilului Luto- Căderea Novgorodului Khina Ivan Shval și le-a deschis Capturat de suedezi și prezentat lui Jacob Delagardie, Shval și-a oferit ajutorul: îi va lăsa să intre în oraș deschizând porțile, iar pentru aceasta îi vor da libertate Serviciul trădător nu a fost uitat:

la un an de la ocuparea Novgorodului, suedezii i-au dat o rație de pâine - o mare valoare în acei ani de foamete - și l-au numit să supravegheze recolta din satele din jur Ivan Shval a devenit unul dintre cei mai activi reprezentanți ai "Partidului Suedez" din oraș, îndemnând populația să treacă la cetățenia suedeză Cu toate acestea, să revenim la asaltul, care a început cu atâta succes datorită capturarii a două porți deodată Apărătorii orașului au fost luați prin surprindere, neputând organiza o apărare serioasă Ici și colo, rezistența focală a izbucnit printre grupuri mici de cazaci și arcași, dar acești temerari nu au putut împiedica tot mai multe companii suedeze să intre în Novgorod Ofițerii lui De la Gardie nu s-au încurcat în împletirea străzilor orașului, conducându-și detașamentele în direcția celei de-a doua linii de apărare - Orașul de Pământ și Kremlinul falnic în spatele lui În ajunul asaltului, complicii ruși i-au dat lui Delagardie un desen al orașului, realizat în , cel mai detaliat dintre cele care existau la acea vreme Germanul Matvey Shaum, care a fost preot în armata Delagardie, povestește următoarele despre evoluția evenimentelor după intrarea detașamentelor de avans de mercenari în Novgorod: unul dintre cazaci sau Streltsy nu s-a putut arăta Între timp, germanii îi dărâmau pe ruși de pe metereze și dintr-un colț în altul, dintr-un loc în altul, chiar și până în pătratul alb de lângă apă, unde, în primul rând, nu era zgomot și rezistență puternică, pentru că aici comandantul- șeful rușilor, Buturlin, pe o piață spațioasă și-a întins cortul și s-a așezat sub cerul liber, ca pe un câmp, iar acum, după cum cred ei, el însuși a fugit în piața menționată mai sus, de unde rușii , fiind forțați să iasă cu forța, s-au repezit în apă, unii cu bărci, alții fără bărci, și s-au înecat unul pe altul împreună cu bărci Podul care duce peste râu în alt oraș a fost imediat ocupat de al nostru, ca să nu-l poată trece nimeni Țarul rus Karl Philip eșuat Era încă posibil să se salveze situația dacă guvernatorul Buturlin cu cazacii și arcașii săi, aduși în ajutor Novgorod, decideau să continue bătălia Dar dușmanii săi personali erau polonezii, nu suedezii Nu avea de gând să verseze sânge pentru novgorodieni, care, cu intransigența lor, au rupt negocierile cu Delagardie, lăsând miliția de lângă Moscova fără ajutorul suedez! Buturlin, mârâind la scârțâitorii de plumb de la suedezii care înaintau, a reușit să-și transfere armata peste pod, necapturată încă de inamic, pe cealaltă parte a Volhovului Acolo, pe partea de comerț, armata rusă a început o luptă mult mai plăcută - cu încuietori și șuruburi de pubele de negustor, încărcându-se cu mărfurile depozitate acolo "Luați-o, băieți, totul este al vostru! Nu lăsa această pradă pe seama inamicului! tâlharii s-au încurajat reciproc "Nu erau germani în Țara Comerțului, dar militarii ruși au spart și au jefuit magazine", relatează sec cronica despre "isprava" trupelor trimise de miliția pentru a apăra Novgorod După ce a jefuit partea Comerțului, Buturlin și-a condus armata la Iaroslavl, lăsând Novgorod-ul în sarcina sa Cronicile din Novgorod ne-au adus numele unor eroi individuali care au preferat moartea în loc de captivitate Unul dintre ei a fost protopopul de la Hagia Sofia Ammos Cu o zi înainte, s-a certat pe neînțelegerile religioase cu mitropolitul Isidor și a fost pedepsit de acesta Dar în plină luptă, ambii preoți s-au împăcat, Isidor, care a stat pe zidul orașului și a cântat rugăciuni, a reușit să-și binecuvânteze proaspatul dușman pentru o ispravă Ammos, refuzând ofertele de a se preda, a luptat în curtea lui până la capăt, alături de servitori și tovarăși Atacatorii au incendiat în cele din urmă fortăreața preotului încăpățânat, Ammos și micuța sa armată au pierit în incendiu Cu toate

acestea, zeci de eroi s-au dovedit a fi doar jetoane într-o mare de panică, incapabili să schimbe cursul bătăliei Înnebuniți de groază, orășenii, abandonați de armată, au devenit pradă ușoară pentru mercenarii brutalizați Partea Sofia, timp de câteva ore, s-a transformat într-o curte gigantică, cuprinsă de flăcările caselor incendiate Căderea Novgorodului Sute de oameni au murit în biserici, unde au căutat mântuirea prin rugăciuni înaintea icoanelor dătătoare de viață În speranța unui profit, soldații au izbucnit și au pavat drumuri sângeroase cu săbii până la altare cu aur și argint al bisericii Mulțimea multilingvă adunată sub steagul lui Delagardie și-a dat seama rapid cum să profite de pe urma dependenței ruse de "zeii lor de lemn" - așa cum erau numite cu dispreț icoanele în rapoartele suedeze Soldații nu au pierdut timpul căutând bunurile ascunse de orășeni Deasupra porților fiecărei case erau atașate icoane, turnate sau pictate, cu imagini ale sfinților care patronau familia Mercenarii au smuls icoanele și au cerut o răscumpărare pentru ele: "idolatrii" au avut imediat banii Guvernatorul Novgorodului Ivan Odoevski și mitropolitul Isidor, care se ascunseseră în Kremlin, în seara zilei de iulie au trimis un armistițiu cu o propunere de armistițiu Ei au raportat că sunt gata să se predea suedezilor, să recunoască patronajul regelui Carol al IX-lea și să ceară regele unuia dintre fiii săi ales - Gustav Adolf sau fratele său mai mic Charles Philip A doua zi, acordul a fost încheiat și Jacob Delagardie, după ce a jurat pe Evanghelie că nu va ruina orașele, a intrat la Kremlin în fruntea regimentului de Gardieni de viață Redactarea tratatului detaliat a durat încă o săptămână, iar la iulie acest document voluminos, format din treisprezece articole, a fost în sfârșit gata Principalele puncte ale acordului au fost promisiunea solemnă de a continua războiul cu polonezii și respingerea patronajului regelui polonez și al moștenitorilor săi bărbați, precum și decizia de a alege pe regele suedez Carol al IX-lea patronul statului Moscova și unul dintre fiii săi - regele Moscovei, despre care în viitorul apropiat ambasada va merge în Suedia Elaboratorii tratatului au înțeles că nu pot cere un prinț suedez pe tronul Rusiei în numele întregii țări și, prin urmare, au notat că Principatul Novgorod va căuta un acord cu statul Moscova în această problemă Momentul dificil al divizării țării și situația dificilă în care s-a găsit Novgorod după ea Nerealizat țarul rus Karl Philip toamna, forțat să formuleze tratatul în așa fel încât Novgorod părea a fi practic un stat independent, așa cum era acum mai bine de două sute de ani Acest decalaj involuntar în timp a fost subliniat de o clauză din tratat în care Novgorod se angaja să jure credință fiului Majestății Sale Regale orașele și județele care aparțineau principatului Novgorod Novgorod, în plus, și-a anunțat disponibilitatea de a sprijini armata suedeză și de a raporta deschis veniturile Delagardie, la rândul său, a promis că orașele care au acceptat să ceară fiului regelui suedez la tronul Rusiei nu vor fi anexate Regatului Suediei, "excluzând Kexholm cu comitatul și granițele sale, precum și faptul că poporul Moscovei , de drept, datorez Regelui meu suveran pentru cheltuielile folosite de Majestatea Sa pentru trimiterea în Rusia, în timpul vieții Marelui Duce Vasily Shuisky, a trupelor auxiliare și pentru salariul acestora pentru continuarea serviciului acolo, despre care Majestatea Sa Regală, la eliberare al fiului său către Rusia și la eliberarea lui din revolte, va aduce boierilor și poporului rus un decret detaliat și drept Delagardie s-a angajat, de asemenea, să nu asuprească credința greacă, să nu exporte în Suedia tunuri, clopote, praf de pușcă, plumb și alte mărfuri fără acordul

rușilor și să nu aducă locuitorii în Suedia Un număr egal de ruși și suedezi ar fi trebuit să stea la tribunale, "dacă se întâmplă ca unul dintre suedezi să jignească un rus și să-i facă rău, atunci suedezii nu ar trebui să apere persoana vinovată, ci să-l pedepsească până la limita crimei " O altă clauză a acordului a deschis oportunități largi de carieră în statul rus pentru Delagardie și ofițerii săi: "Războinici suedezi, naturali sau străini, care s-au marcat cu succes și curaj în Rusia, cu acordul guvernatorului și al altor nobili ruși , vor primi recompense demne pentru meritele lor: moșii , salariu mare, moșii Suedezilor li s-au oferit locuri de cazare pe partea Sofia Puternicii comercianți novgorodieni au negociat, ca una dintre condițiile predării, interzicerea soldaților străini să viziteze partea comercială, temându-se de jafurile și de furiile mercenarilor care interferau cu comerțul Căderea lui Novgorod În ansamblu, tratatul corespundea mai degrabă intereselor lui Novgorod, care a primit protecția armatei suedeze din partea polonezilor și a numeroșilor falși Dmitri, și însuși Delagardie, care a văzut perspective grandioase pentru el în noua turnură a fluxului rapid al rusului evenimente (este clar că va deveni persoana principală în Rusia sub tânărul prinț suedez, urcat pe tron într-o țară străină barbară!) decât planurile regelui Carol al IX-lea, care a căutat doar să-și extindă posesiunile în est Delagardie știa foarte bine că textul acestui acord viclean, trimis la Stockholm, putea otrăvi bucuria lui Carol al IX-lea pentru capturarea Novgorodului și, prin urmare, s-a grăbit să se justifice într-o scrisoare către monarhul său din august , că era extrem de riscant să încerce să ia Kremlinul din Novgorod cu forța armelor: "Din moment ce porțile erau pline de pământ și pietriș, iar podurile erau ridicate, nu se putea apropia de porți decât cu pierderi grele Prin urmare, m-am hotărât să-i invit să se predea pe o coardă și, astfel, să evit distrugerea ulterioară și vărsarea de sânge Ruinele caselor arse și bisericilor încă fumegau, mirosul dulce de carne arsă încă mai atârna în aer, iar stoluri negre de corbi pluteau peste cupolele aurii, se înghesuiau să se ospăteze cu cadavre necurățate, iar dușmanii recenti frățeau deja însoțitori de sunete solemne de clopot Delagardie, colonalii și căpitanii săi stăteau la mese lungi în conacele guvernatorului din Novgorod Ivan Odoevski, împreună cu boierii din Novgorod și cei mai bogați negustori, ridicând pahare în cinstea bătăliei, care s-a încheiat cu atâta succes pentru ambele părți Dar soldații din Delagardie nu împărtășeau bucuria ofițerilor S-au simțit înșelați, au fost nevoiți din nou să ducă castane de pe foc pentru alții Deși imensul oraș a fost luat cu puțină vărsare de sânge - mai puțin de două sute de mercenari au căzut în timpul asaltului - recompensa a fost mult mai mică decât era promisă Cea mai plăcută ocupație din război - jaful unui inamic învins - a trebuit să fie întreruptă, fără să înceapă măcar să dezmeticeze depozitele locuitorilor din Novgorod: șefii au încheiat un armistițiu pentru a încheia un tratat de pace Ofițerii au promis că Novgorod va compensa în mod voluntar Ô Țarul rus eșuat Karl Philip bani, bunuri și produse, toate eforturile lor sângeroase, dar aceste cuvinte s-au adeverit doar parțial Zvonurile despre bogățiile nespuse ale Novgorodului nu au fost confirmate când suedezii au ajuns la vistieria orașului Cuferele au fost scoase până jos, în boltă s-au găsit doar cinci sute de ruble Bunuri care puteau fi transformate în bani au fost luate cu ei, fugind la Yaroslavl, de către războinicii întreprinzători din Buturlin Orașul le putea oferi câștigătorilor doar un arsenal mare de tunuri și muschete, dar chiar și această pradă a fost de puțin folos, deoarece în

Novgorod aproape nu mai era praf de pușcă și plumb Armata a început să facă zgomot, cerându-i lui Delagardie să dea socoteală Aici ar putea izbucni o rebeliune Novgorodienii strângeau bani de acasă, dar erau suficienți doar pentru a plăti un salariu lunar armatei Repartizarea vistieriei slabe între regimente și companii a provocat noi tulburări Regimentul de cavalerie Vestergetland , recrutat din suedezi naturali, s-a răzvrătit, descoperind brusc că au fost înșelați la încheierea contractelor "Ne-am luptat și ne-am vărsat sânge la egalitate cu germanii și francezii, așa că de ce sunt plătiți mai mult!" - au strigat instigatorii, îndemnându-i pe compatrioți să părăsească Rusia neospitalieră, unde nu există decât moarte și boală, și nu se simte miros de bogăție De acasă au venit vești despre atrocitățile Fogds, colectori de taxe care jefuiesc familiile războinicilor din urmă, în timp ce susținătorii își dau viața pentru rege în țări îndepărtate Apelurile agitatorilor au căzut pe teren pregătit Cu aceeași hotărâre cu care au atacat Novgorod în urmă cu câteva zile, Westergetlanderii s-au deplasat în sens invers, zdrobindu-i pe căpitanii care încercau să oprească zborul cu caii lor Când o parte a regimentului intrase deja pe teren, la porțile orașului a avut loc o încăierare între unul dintre rebeli și purtător de stindard, care încerca să învingă stindardul unui fost tovarăș Ofițerii au profitat de cârlig pentru a închide poarta Au fost chemate întăriri dintre mercenarii rămași loiali lui Delagardie Cea mai mare parte a coloanei de Westergetlanders cu bannere desfăcute a mers spre vest, în Finlanda, iar "coada", ciupită de porțile închise, era de așteptat să fie reprimată brutal Instigatorii revoltelor au fost condamnati la moarte Căderea Novgorodului Novgorodienii, atrași de tobele în piața principală a orașului, priveau cu veselie ascunsă cum recenti învingători erau agățați unul câte unul pe spânzurătoare de către propriii lor camarazi Cadavrele celor executați s-au dovedit a fi un argument bun pentru restul nemulțumiților: rebeliunea a fost stinsă În urma soldaților plecați din Novgorod, scrisorile lui Delagardie către comandanții cetăților de graniță au zburat cu instrucțiuni de reținere a fugarilor Nienschanz i-a lăsat însă pe Westergetlanders să treacă fără luptă: aproape că nu era nicio garnizoană acolo Doar comandantul Vyborg Joachim Berendt a reușit să facă față rebelilor Nu voiau să părăsească drumul bun care duce la Tavastia, dar pentru aceasta trebuiau să treacă prin Vyborg Știe cetatea despre ce s-a întâmplat în Novgorod? Doi au fost trimiși pentru recunoaștere Comandantul a dat un răspuns liniștitor: dacă Delagardie i-a eliberat pe Westergetlanders, iar aceștia, trecând prin ținuturile suedeze, nu s-au pătat cu jafuri, calea prin Vyborg le era deschisă Această știre a liniștit suspiciunile celorlalți După ce s-au aliniat, așa cum se cuvine unei armate disciplinate, cu steaguri desfășurate, dezertorii s-au apropiat de porțile larg deschise ospitalier ale orașului Totuși, ceva i-a alertat în continuare: coloana a stat câteva ore în fața podului cetății coborât, fără a îndrăzni să intre înăuntru Numai ultimatumul comandantului - de a intra în oraș sau de a căuta o altă cale spre Finlanda - i-a obligat pe fugari să-și trimită caii la poartă Cei din Westergetland au fost atrași în curtea castelului, iar porțile s-au închis trântit A fost o capcană Boturi de tunuri îi priveau din toate părțile, curtea era izolată de trupe Dezertorii au fost dezarmați, comandanții lor au fost executați, iar restul au fost trimiși la muncă forțată pentru a repara meterezele "Bani! Dispoziţie! Reaprovizionare!" - s-a rugat regele, stând în Kremlinul din Novgorod, Delagardie El a înțeles că nu va fi posibil să țină mulțimea adunată sub stindardul lui în ascultare fără ajutorul de la Stockholm Novgorod,

în spatele zidurilor sale impresionante, s-a dovedit a fi gol, ca o nucă cu miezul putred, și întreaga țară pentru sute de kilograme Țarul rus Karl Philip eșuat metri în jur era epuizată de rechizițiile nesfârșite ale trupelor și bandelor de tâlhari Până acum, noi cuceriri în est s-au transformat în pierderi continue pentru coroana suedeză Novgorod și alte câteva fortărețe din nord-vestul Rusiei se aflau în mâinile suedezilor, dar fără reluarea relațiilor de prietenie cu miliția care asedia Moscova, șansele de a-i păstra pe cei capturați, precum și ridicarea prințului suedez la tronul Moscovei, au fost mult reduse Yoran Brunno, trimis de Delagardie cu un mesaj despre capturarea Novgorodului și cu o listă din tratatul încheiat de suedezi cu novgorodienii, a mers în lagărele miliției Acest acord ar putea deveni un model pentru toate orașele și țările rusești, dacă ar dori să-și unească eforturile cu suedezii pentru a-i expulza pe polonezi din Moscovia Cu toate acestea, mesagerul a sosit prea târziu A fost o scindare în miliție Armata pestriță, adunată sub zidurile Moscovei, era gata să se lupte una cu cealaltă Cazacii, uniți în jurul lui Ataman Ivan Zarutsky, erau suspicioși față de aliații lor temporari - nobilii, al căror conducător era guvernatorul Ryazan Prokopiy Lyapunov Toți erau numiți cazaci - de la iobagi fugiți care jefuiau de-a lungul drumurilor din Rusia Centrală până la locuitorii eliberați din stepele sudice ale Donului care au venit la Moscova în căutarea faimei și a banilor Scrisorile de miliție, trimise cu mesageri în toată țara, erau pline de promisiuni generoase Toată lumea, indiferent de trecut, avea garantată iertarea crimelor anterioare, voință, bani și mâncare Mii de vagabonzi, care nu aveau nimic de pierdut, s-au înghesuit de pretutindeni la Moscova, dar realitatea s-a dovedit a nu fi la fel de atractivă precum textele seducătoare ale scrisorilor Nu avea ce să plătească voluntarii, mâncarea era puțină, iar nobilii își batjocoreau în mod deschis visele foștilor iobagi de o viață liberă Toți acești noi "cazaci" se vor ridica din nou la plug de îndată ce polonezii vor fi expulzați de la Kremlin! Golytba, dezamăgiți de așteptările lor, au adunat bande de - de oameni și au plecat din tabere, plecând la pescuitul liber Bande de tâlhari au ucis și au jefuit populația, au atacat convoaiele de comercianți care se îndreptau spre Moscova Prokopy Lyapunov cu măsuri dure Căderea Novgorodului , a încercat să stabilească disciplina prin distribuirea unei scrisori către orașe prin care cazacii prinși la tâlhărie să fie sechestrați și executați Unul dintre guvernatori, Matvey Pleshcheev, a prins de astfel de hoți și i-a "plantat" în râu, adică i-a înecat Cadavrele celor executați au fost aduse în apropierea Moscovei, punându-le expuse publicului Situația a escaladat Cazacii au fiert, amenințându-l cu moartea pe Lyapunov Văzând că nu este posibil să se obțină ascultare, Lyapunov a anunțat că își renunță la puteri și pleacă spre casa lui din Ryazan Cu toate acestea, nobilii l-au convins să rămână, convingându-l că altfel marea lucrare începută se va prăbuși Polonezii, asediați la Kremlin, prin cercetașii lor, erau bine conștienți de starea de spirit care domnea în lagărul rusesc și au decis să-i împingă pe nemulțumiți la revoltă Rivalul lui Lyapunov în lupta pentru putere, Ataman Ivan Zarutsky, căuta doar o scuză pentru a scăpa de liderul nobil El a conspirat în secret cu hatmanul Gonsevsky, care conducea garnizoana poloneză din Moscova, oferindu-i un plan care să-l scoată pe Lyapunov din joc Din ordinul lui Gonsevsky, grefierii moscoviți au întocmit o scrisoare în numele lui Lyapunov, în care el cerea autorităților ruse să "bat și să înece" toți cazacii Documentul a fost decorat cu o semnătură falsificată cu pricepere a guvernatorului Ryazan Apoi chestiunea a fost aranjată în așa fel încât scrisoarea a

căzut în mâinile cazacilor Pe iulie, Lyapunov a fost chemat în cercul cazacului, presupus în legătură cu un caz zemstvo Știind cum îl urau cazacii, Lyapunov a ezitat, temându-se de o capcană, dar atamanii i-au jurat că nu-i vor face nimic rău Lyapunov s-a dus la întâlnire și s-a trezit curând în centrul unei mări furioase de oameni, din care insulte și blesteme zburau asupra lui "Răspunde-mi, diploma ta?" - Cazacii înfuriați s-au apropiat de nobilul conducător, arătând un fals polonez "Semnătura pare să fie a mea, dar nu eu am scris această scrisoare", a spus Lyapunov, menținându-și prezența sufletească Aceste cuvinte au fost privite ca o recunoaștere parțială a "călăului cazac" Atamanul Serghei Karamyshev a sărit în cerc și a început să-l biciuie pe Lyapunov cu o sabie În mulțime era un om cinstit, Ivan Rjevski Deși era un dușman al lui Lyapunov, Țarul rus eșuat Karl Philip dar a încercat să oprească masacrul, strigând că distrug o persoană nevinovată L-au ucis și cazacii După moartea conducătorului, nobilii au fost derutați și speriați Erau mult mai puțini decât cazacii, care s-au dovedit a fi dușmani nu mai puțin îngrozitori decât polonezii Puterea în miliție a fost preluată de Ivan Zarutsky, care i-a încurajat pe cazaci să atace nobilii Du-te să ataci Kremlinul, astfel încât lacheii împrăștiați să lovească în spate? Nobilii au început să părăsească tabăra, împrăștiindu-se în moșiile lor Sub steagul lui Zarutsky, au rămas în principal căutători sinceri de profit, care considerau ca afacerea lor principală să nu lupte cu polonezii, ci să jefuiască de-a lungul drumurilor și să colecteze venituri din regiunile subordonate miliției Ostilitățile active au încetat Zarutsky a preferat să stea pur și simplu lângă Moscova, angajându-se în bătălii cu polonezii numai în cazul atacurilor directe asupra taberelor sale Odată cu moartea lui Lyapunov și plecarea nobilimii de serviciu din lagăr, a fost îngropată și ideea populară din acest cerc de a invita un prinț suedez pe tronul Rusiei Cazacii l-au aruncat pe Yoran Brunno în închisoare, unde a petrecut aproximativ un an și jumătate Delagardie nu a primit niciodată un răspuns la apelul său Ivan Zarutsky, un vechi iubitor de Marina - văduva a doi falși Dmitri - și, potrivit zvonurilor, adevăratul tată al tânărului ei fiu Ivan, născut conform versiunii oficiale din cel de-al doilea Fals Dmitri, a visat să-l proclame rege pe Ivan și să fie regent lui Marina și fiul ei așteptau un deznodământ în Kolomna din apropiere, sperând că valul mării furtunoase a vieții rusești o va ridica din nou în culmea puterii Cazacii, singura forță militară reală care s-a opus polonezilor, o considerau în continuare regina și au promis că vor primi tronul Rusiei pentru fiul ei Zemstvo, înăbușit de atrocitățile cazacilor și de uciderea lui Prokopy Lyapunov, și-a pierdut speranța de a salva țara Dispoziția decadentă în rândul nobilimii de serviciu și al comercianților s-a întărit doar atunci când s-a răspândit în toată țara despre două înfrângeri grele la periferia Rusiei În iunie, după un lung asediu, regele polonez a luat Smolensk, iar o lună mai târziu suedezii au capturat Novgorod Se părea că întregul stat rus, sunând cu mândrie Căderea Novgorodului ea însăși ca a treia romă, va suferi în curând soarta celei de-a doua Rome, Bizanțul, supunându-se pentru totdeauna invadatorilor Patriarhul Hermogene, care a fost reținut la Kremlin pentru că a refuzat să-l recunoască pe Vladislav ca țar înainte de convertirea sa la ortodoxie, a încercat să insufle curaj turmei asuprite Bătrânul, în scrisorile trimise din închisoare, le-a instruit pe compatrioții săi că procesele nu s-au încheiat încă, așa cum speranța de renaștere nu se secase Hermogenes a trimis una dintre așa-zisele scrisori ale profesorului lui Nijni Novgorod cu un chemare de a se ridica împotriva planurilor de a înscăuna fiul Marinei Mnishek:

regimente la boieri și atamanie, ceea ce nu este deloc necesar pentru Marinkin în regat: blestemat de la Sfânta Catedrală şi de la noi Armata lui Ivan Zarutsky a fost izolată, în toată Rusia, sub influența mesajelor patriarhului și a poveștilor nobililor care au fugit din miliție, s-a maturizat convingerea că cazacii adunați lângă Moscova luptau pentru interese străine de Zemstvo Ajutorul cazacilor nu era de așteptat nicăieri Armata demoralizată, slăbită, obișnuită să jefuiască mai mult decât să lupte, a început să cedeze inițiativa polonezilor La mijlocul lunii august, Jan Sapieha a plecat spre Moscova cu un convoi de cereale, iar două luni mai târziu, după ce Polonia a semnat un armistițiu cu Suedia, celebrul războinic, învingătorul suedezilor de lângă Kirkholm, hatmanul Jan Karl Chodkiewicz s-a apropiat de Moscova A adus cu el doar două mii de oameni din Livonia, dar chiar și această mică armată, slăbită de o campanie lungă și de foamete, l-a făcut pe Ivan Zarutsky să intre în panică Sub dictarea lui (căpetenia însuși era analfabet), funcționarii au început să mâzgălească cereri de ajutor Zarutsky a cerut întăriri, praf de pușcă și haine de blană, asigurând că suferă lângă Moscova pentru o cauză comună Dar apelurile din tabăra de bandiți din majoritatea orașelor rusești au fost primite cu răceală Nobilii, negustorii și oamenii obișnuiți nu aveau de gând să-și înșele caii sau să-și scoată ultimele rezerve pentru a-l salva pe Zarutsky de polonezi Khodkevici a reușit să conducă un mare convoi de alimente către cei asediați de la Kremlin, dar nu a avut puterea să Țarul rus Karl Philip eșuat semănă detașamentele de cazaci care asediau capitala S-a retras și a tăbărât într-o mănăstire de lângă Rogaciov, în regiunea Rzhev În ciuda anumitor succese militare recente, atât garnizoana poloneză de la Moscova, cât și guvernul boieresc rus, care miza pe prințul Vladislav, au fost descurajați Ambasadele la Regele Sigismund s-au întors fără nimic Regele polonez, care și-a cheltuit ultimii bani pentru asediul Smolenskului, în loc de banii promisi la o rată sporită, așa-zișii "bani de zid" plătiți pentru că a stat în asediu, a permis doar garnizoanei Moscovei să ia drept un gaj, împotriva plăților viitoare, câteva regalii regale din depozitele Kremlinului Din reședința sa din Kremlinul din Novgorod, Delagardi a încercat să urmărească ceea ce se întâmpla în jurul său Au venit multe informații, dar evenimentele s-au schimbat atât de repede încât a fost dificil să planifici ceva în avans Alianțe s-au format și s-au destrămat, orașele și regiunile au jurat credință unuia sau altuia conducător trecător, din interogatoriile prizonierilor, rapoartele cercetașilor, poveștile negustorilor care alunecau cu convoaiele pe drumurile periculoase ale țării sfâșiate de război, o imaginea haosului năvăli în afara zidurilor Novgorodului Doar în imediata vecinătate a Novgorodului erau patru forțe în dezacord între ele Undeva în apropiere, gentry Lisovsky, alungat din Polonia pentru diverse crime, rătăcea împreună cu cazacii săi, numiți "vulpi" Acțiunile conducătorului acestei armate ecvestre partizane, capabilă să parcurgă sute de kilometri pe zi, corespundeau pe deplin imaginii de pe blazonul familiei sale, unde se etala un arici înțesat cu ace: Lisovsky era gata să înjunghie pe oricine îl atingea Părți din trupele lui Hetman Khodkevich au rămas în regiunea Pechory, care a plecat cu forțele principale la Moscova, iar guvernatorul rus Grigori Volușev a acționat lângă Velikie Luki, care, până la prăbușirea miliției, a urmat instrucțiunile conducătorilor săi Și totuși, principala amenințare la adresa intereselor suedeze din Novgorod a fost reprezentată de cel de-al treilea Fals Dmitri, a cărui capitală temporară a fost Ivangorod Puterea lui a fost recunoscută de Koporye, Yam și Gdov - graniță Căderea Novgorodului cetăţile revendicate de

regele suedez, Pskov, principalul premiu din nord-vest după Novgorod, era pe cale să cadă în mâinile lui În timp ce acest puternic oraș-cetate, cu o populație de cincisprezece mii și tradiții de autoguvernare încă neuitate, și-a ținut porțile închise pentru toți cei care visau să-și impună puterea asupra sa, totuși, Pskov s-a putut închina în fața chemărilor lui Fals Dmitri de a predați-vă "adevăratului suveran", căruia îi pasă de mântuirea Ortodoxiei La începutul lunii iulie, a încercat deja să captureze Pskov, apropiindu-se de el cu o armată și artilerie de de oameni și îndemnând orășenii să i se supună de bunăvoie, altfel ar exista suedezi care insultă sanctuarele ortodoxe Impostorul și-a întărit argumentele cu miezuri de foc, cu care a aruncat orașul Cu toate acestea, False Dmitry nu a trebuit să stea mult timp lângă Pskov Aflând de apropierea detașamentelor suedeze conduse de Evert Gorn, acesta și-a abandonat tunurile și s-a retras în grabă la Gdov Cu fostul sacristan, fie Matvey, fie Sidorka, care s-a angajat într-o aventură de amploare, suedezii au încercat la început să negocieze, dar nu a ieșit nimic Degeaba, în numele regelui, i-au promis pământuri și onoare în Suedia sau poziția guvernatorului Pskov dacă accepta să transfere cetățile rusești care i-au jurat credință, în zadar i-au amintit că e mai bine să fie mulțumit cu mic, dar adevărat, decât să se străduiască pentru măreția iluzorie și să-și încheie viața pe picior Escrocul, care până de curând era cerșetor în Novgorod, pare să creadă cu sinceritate în posibilitatea de a deveni țar rus! Decizând să nu piardă timp și energie cu distrugerea lui Lisovsky și Volushev, care erau ocupați să se lupte și să jefuiască, Delagardie a intrat într-o luptă cu False Dmitry Practic, era de natură propagandistică: ambii oponenți au trimis detașamente ale susținătorilor lor în diferite părți ale principatului Novgorod, oferindu-se să jure credință lui Dmitri sau prințului suedez Avantajul în această competiție a fost de partea lui Delagardie Îndelungata tradiție de supunere față de Novgorod, întărită de amenințarea unui asalt suedez, i-a forțat pe Ladoga, Tikhvin, Staraya Russa, Porkhov și Torzhok să-și deschidă porțile Principatul Iaroslavl și orașele Seva Țarul rus Karl Philip eșuat ra - Kargopol, Belozersk, Vologda și Kholmogory - au anunțat că se vor alătura tratatului de îndată ce prințul suedez a intrat în Moscovia și înainte de aceasta li s-a cerut să mențină relații de prietenie cu ei Negustorii bogați din nordul Rusiei, neatinsi de război, și-au anunțat gata să strângă banii necesari prințului suedez pentru a angaja trupe și a curăța Moscova de polonezi Comunitatea de negustori era plină de entuziasm cu privire la perspectiva unei uniuni dinastice între Rusia și Suedia Într-adevăr, în acest caz, Marea Baltică, aflată sub control suedez, a fost deschisă pentru comerț! Pskov și Noteburg au raportat că se vor supune prințului suedez, dar numai după sosirea acestuia în Rusia Cu toate acestea, aceste orașe erau prea importante pentru Suedia pentru ca Delagardie să-și supună predarea unor condiții politice în schimbare S-a decis să forțeze Pskov și Noteburg să se supună prin forța armelor La sfârșitul lunii august, o armată unită ruso-suedeză sub comanda feldmareșalului Evert Gorn a plecat din Novgorod spre Pskov Principala forță de lovitură a fost reprezentată de două regimente - cavalerie finlandeză Hans Boye și infanterie Scot Kobron, compusă din mercenari englezi și scoțieni - în total aproximativ două mii de oameni "În oraș și în afara orașului, multe mănăstiri și biserici frumoase au fost construite din cărămidă, cu clopotnițe înalte și spitz: sunt tapițate cu tablă de cupru, frumos aurite, placate cu argint, iar la soare oferă o priveliște atât de magnifică orașul cu strălucirea lor, de parcă aurul

și argintul strălucesc", așa că Peter Petrey, care a văzut Pskov în perioada descrisă, a descris apariția acestei cele mai puternice cetăți din nord-vestul Rusiei Orașul era situat la confluența a două râuri - Mare și Pskov - reprezentând o structură inginerească puternică Era unul dintre cele trei orașe rusești, precum Moscova și Smolensk, înconjurat de un zid de piatră cu turnuri Nici măcar capturarea liniei exterioare de fortificații nu a însemnat capturarea orașului În interior, Pskov era împărțit de ziduri în trei părți autonome, iar în centru se afla Kremlinul, care era o fortăreață aproape inexpugnabilă Odată cu apariția artileriei puternice la sfârșitul secolului al XVI-lea, Pskov Căderea Novgorodului fortificațiile Skye au fost modernizate Zidul exterior a fost armat în unele zone cu terasamente de pământ sigure în cofraje groase de bușteni Turnurilor din piatră au fost adăugate turnuri din bușteni groși, care s-ar putea prăbuși dacă s-ar fi tras din ele cu arme grele Acolo a fost instalată artileria de cetate Suedezii care s-au apropiat de oraș au descoperit urme de distrugere severă, dar nu au fost asociați cu bătălii În , din cauza neglijenței oamenilor care fierbeau jeleu în cuve mari, a izbucnit un incendiu groaznic Întregul oraș din mijloc și Kremlinul au ars, iar explozia depozitului de praf de pușcă a răsturnat ambii pereți exteriori de-a lungul râurilor Velikaya și Pskov Bretele au fost umplute cu zidărie proaspătă Cum să luăm cu forțe mici o fortăreață care a stat în urmă cu treizeci de ani împotriva armatei o sută de mii a regelui polonez Stefan Batory? Suedezii nu aveau artilerie, nu aveau suficient plumb și praf de pușcă Mercenarii au refuzat să sape în pământ pentru a săpa mine: pământul era pietros, greu de cules și de lopat, soldații, ca de obicei, s-au plâns de întârzierea salariilor și s-au adunat Gorn a încercat să-i conducă pe țăranii de la Porhov la lucrări de terasament, dar aceștia au fugit de-a lungul drumului Cu toate acestea, Evert Gorn se aștepta ca sufletele locuitorilor din Pskov să fie mai slabe decât fortificațiile De câțiva ani încoace, la Pskov, ca și în multe alte orașe rusești, există o luptă între elita urbană - boieri și negustorii înstăriți - cu așa-zișii "oameni mai mici", săracii, care erau sprijiniți de garnizoana streltsy În , sub presiunea mulțimii, Pskov a jurat credință celui de-al doilea Fals Dmitry, iar când trupele lui Vasily Shuisky doi ani mai târziu au încercat fără succes să ia Pskov cu asalt, oameni eminenți au fost acuzați că au de-a face cu inamicul Caii de război au fost luați de la nobili și copii boieri și predați arcașilor pentru ieșiri, au fost descrise moșii celor care au fugit la Novgorod, temându-se de masacrul mulțimii, iar soțiile lor au fost aruncate în închisoare În vara anului , evenimentele de la Pskov au căpătat un caracter și mai radical Gardienii au observat un preot și un diacon care încercau să treacă peste zid și să fugă la Novgorod Diaconul a reușit să scape, dar preotul a fost prins Sub tortură, i-a calomniat pe mulți β Hѳun țar rusesc desăvârșit Karl Philip oameni eminenti, iar din acel moment a început o adevărată bacanală a violenței Căutarea a fost preluată de arcașul Kudekusha Trepets, care înaintase la liderii mulțimii orașului La cea mai mică suspiciune, în efortul de a se desprinde de impostor, oameni eminenti au fost sechestrați și, după chinuri teribile, târâți la executare La sfârșitul lunii august, până și susținătorii săi s-au săturat de atrocitățile acestui lider al mulțimii Mulțimea l-a condus pe Kudekusha Treptsa și pe arcași la așezarea lor, situată de cealaltă parte a râului Velikaya Cu toate acestea, pacea nu a fost stabilită Elita urbană ura și se temea de mulțime: pentru ei, armata suedeză care se apropia de Pskov părea o salvare de teroarea viitoare Dar calculul

lui Evert Gorn pe "coloana a cincea" nu s-a materializat Cei mai buni oameni au fost prea intimidați pentru a îndrăzni să acționeze Parlamentarul, care ia oferit lui Pskov să se predea și să se alăture tratatului de la Novgorod, a fost bătut și împins pe teren Raful se pregătea să lupte Mareșalul suedez a decis să asalteze În timp ce așteptau sosirea unei petarde franceze din Novgorod, au efectuat o recunoaștere a fortificațiilor S-a dovedit că toate porțile erau blocate din interior, cu excepția uneia folosită de locuitori pentru a ieși din oraș Gorn a țintit un atac asupra lor în noaptea de septembrie Explozia a două petarde a doborât poarta, trei companii din regimentul Cobron s-au repezit în breșă Atacul a fost o surpriză completă pentru apărătorii orașului: atacatorii nu au întâmpinat nici cea mai mică rezistență Dar asaltul a eșuat în cel mai rușinos mod Compania din față s-a întors brusc și i-a târât pe restul cu ea Nu se știe dacă soldatul a fost cuprins de o panică inexplicabilă sau dacă Evert Horn a avut dreptate, care a considerat vinovatul lașului Harry Elfingtum, care a condus ofensiva, sau poate că motivul eșecului a fost că soldații, așa cum Istoricul suedez Wiedekind explică, a interpretat greșit strigătul de avertizare al petardei "Retirez vous!" (Retragere!) înainte de explozia celei de-a doua mine Oricum ar fi, Pskov a rezistat de data aceasta A doua zi, soldații din Cobron, rușinați de rușinea nopții, au cerut ei înșiși o repetare a atacului Au atacat cu scări de asalt, dar au fost doborâți de pe ziduri și s-au retras proteja Căderea Novgorodului ki Pskov a reușit să se pregătească pentru apărare și nu avea de gând să-și dea orașul suedezilor fără luptă, așa cum aproape sa întâmplat cu o zi înainte Evert Horn a rămas blocat lângă Pskov o lună întreagă, iar pe octombrie a fost nevoit să ridice asediul Cu o zi înainte, în oraș a avut loc o altă lovitură de stat: gloata, cu sprijinul a de cazaci veniți de la Izborsk, a luat puterea, a aruncat în închisoare oamenii înclinați să negocieze cu suedezii și l-a proclamat pe Dmitri țar I s-a trimis o delegație cu o cerere de a veni la Pskov Speranța că "Partidul Suedez" va predomina în oraș a dispărut complet Gorn, în drum spre Novgorod, a încercat să captureze Gdov, dar nici aici nu a putut face nimic fără artilerie Iarna se apropia într-un tărâm flămând și devastat de război O parte din trupele finlandeze a trebuit să fie desființată până la primăvară la casele lor, restul s-a întors la Novgorod Pskov a rezistat, iar perspectivele de a captura o altă fortăreață importantă, Noteburg, erau, de asemenea, îndepărtate Suedezii nu au putut decât să-și stabilească blocada, sperând să-i rupă pe apărători cu epuizare și persuasiune Dar rușii nu și-au înmuiat decât puțin condițiile de dinainte Dacă la început au promis că vor transfera cetatea doar din mână în mână noului sosit prinț suedez, ales pe tronul Rusiei, acum au fost de acord să deschidă porțile la intrarea lui în graniță Cu toate acestea, amândoi au târât mai departe În august, înainte de plecarea unei mari ambasade, un mesager Ivan Yakushkin a fost trimis în Suedia de la Novgorod cu o declarație a evenimentelor care au avut loc la Novgorod, un mesaj despre alegerea unuia dintre fiii lui Carol al IX-lea ca rege și o cerere de eliberare a viitorului rege în Rusia Delagardie, la rândul său, i-a cerut regelui să susțină tratatul și să trimită urgent pe unul dintre prinți la graniță În mai multe mesaje lungi, el a subliniat beneficiile incalculabile pentru ambele țări pe care le-ar primi dacă Gustavus Adolphus sau Charles Philippe ar ajunge pe tronul Rusiei Ce valoare avea posibilitatea comerțului maritim cu Anglia și alte țări europene din nordul Rusiei! În cele din urmă, Suedia nu va trebui să plătească taxe către danezi pentru trecerea navelor prin Sound în Marea Baltică

Țarul rus Karl Philip eșuat Dar regele în vârstă de de ani nu a avut timp să se familiarizeze cu proiectul dinastic al lui Delagardie În octombrie, Carol al IX-lea a avut un accident vascular cerebral, iar el, pe jumătate paralizat, fără cuvinte, zăcea aproape de moarte în Castelul Nyköping La octombrie, regele a murit, iar Suedia a rămas fără șef de stat timp de două luni Văduva sa, Regina Christina și Ducele Johan de Esztergotland erau ocupați cu cele mai urgente probleme, dar nu aveau timp pentru evenimentele din est Sarcina vitală pentru țară a fost alegerea urgentă a unui nou monarh Următorul rege, conform legii, a devenit fiul cel mare al lui Carol al IX-lea, dar numai la maturitatea, adică de ani Gustav Adolf trebuia să împlinească ani în decembrie În ajunul Crăciunului, la Riksdag convocat la Nyköping, Gustavus Adolf, din cauza unor împrejurări extraordinare, a fost decis să fie recunoscut ca matur și proclamat rege Cu toate acestea, chiar și acum afacerile din Moscovia păreau prea îndepărtate și nu necesitau o soluție urgentă Danezii erau pe cale să invadeze Suedia în regiunea Kalmar, la graniță ambele părți se pregăteau febril de lupte A fost necesar să se stingă focul în vest înainte de a se ocupa de est Discuția despre viitorul război cu Danemarca a fost implicată în principal de moșiile adunate la Riksdag Când guvernul provizoriu a informat deputații despre evenimentele din Moscovia pe baza rapoartelor lui Delagardie, a fost însărcinat să acționeze numai la propria discreție Discuția despre afacerile din est a fost redusă în acest moment Suedia încă deplângea moartea vechiului monarh, noul rege depuse deja jurământul și doar supușii ruși ai țarului încă necunoscut - Gustavus Adolphus sau Karl Philipp - erau în deplină ignoranță Delagardie a ordonat ca mesajul morții lui Carol al IX-lea, pe care l-a primit la noiembrie , să fie păstrat secret Se temea că grandioasa întreprindere dinastică, care aduce împreună doi rivali primordiali, s-ar putea prăbuși Între timp, cu încetineala și minuțiozitatea rusă, novgorodienii pregăteau o mare ambasadă de o sută de oameni în Suedia, care a pornit în călătoria sa spre Vyborg abia la sfârșitul lunii ianuarie Delegația a fost condusă de arhimandritul Nikanor de la Mănăstirea Iurievski guvernatorul Odoev- Căderea Novgorodului Skysky, prima persoană din Novgorod, a încercat să meargă personal la Stockholm, dar Delagardie nu a îndrăznit să se despartă de el, temându-se să se încurce în complexa administrație a orașului În sentința moșiilor din Novgorod, predată ambasadei pentru a fi transmisă regelui Suediei, invitația unuia dintre prinți la tronul Rusiei a fost susținută de decizia miliției din iunie și a fost explicată prin istoric tradiție: " Și foștii noștri suverani, și rădăcina lor regală din propria lor domnie varangiană, din Rurik După ce a trecut granița și tot drumul prin Finlanda, ambasada a fost ferită de vestea neplăcută că regele a murit cu trei luni în urmă Rușilor nu li s-a permis să părăsească spațiile alocate pentru ei în parcări, iar cercul de comunicare al interpreților lor se limita doar la persoane special instruite Important era ca nimeni de la ambasadă să nu audă sunetul clopotului de doliu în biserici Sarcina a fost finalizată Pe parcursul întregii călătorii prin Finlanda, ambasada nu a aflat despre tragicul eveniment și nu s-a întors la Novgorod pentru a primi instrucțiuni noi Depășind un tren cu sanie cu trimiși ruși care se mișcau încet prin pădurile finlandeze acoperite de zăpadă, curierii lui Delagardie s-au grăbit în Suedia cu scrisori pe care le-a scris în ultimele zile ale lunii decembrie către Gustavus Adolf, regina Cristina, cancelarul Axel Oxenstierna, membru al consiliului regal Henrik Horn și doi oficiali influenți ai Cancelariei regale - Nils Chesnekoperus și Erik Elfsson

Delagardie și-a îndemnat destinatarii să-l trimită imediat pe prințul Carl Philip la Vyborg, pentru ca prin apropierea sa de graniță să inspire rușilor credință în bunele intenții ale Suediei În ultimă instanță, comisarii ar fi trebuit să fie trimiși la Novgorod, autorizați să confirme acordul privind alegerea prințului suedez ca rege Rușii nu ar fi trebuit să creadă că suedezii, ca și polonezii, îi vor înșela în promisiunile lor Dar câte lucruri mari s-au prăbușit din cauza unor mici neînțelegeri! Ambasadorii negri din Novgorod, cu manierele lor aspre, vor face cu siguranță o impresie nefavorabilă la curte, iar reginei Christina s-ar putea să se teamă Țarul rus Karl Philip eșuat lasă fiul meu să meargă să conducă pe acești barbari Din păcate, Delagardie nu a avut de ales decât să pregătească Stockholmul din timp pentru grosolănia rușilor și să se bazeze pe îngăduința destinatarilor săi Într-un mesaj către Chesnekoperus și Elfs-fiul, el cere să-i onoreze pe toți membrii ambasadei, inclusiv doi oaspeți incluși în ea (negustori bogați cărora li sa permis să desfășoare comerț exterior) și să-i ierte pe ruși pentru comportamentul lor neobișnuit pentru Europenii, deoarece sunt "oameni prost maniere și nefamiliarizați cu tradițiile și obiceiurile țărilor străine, precum și cu procedura de desfășurare a negocierilor diplomatice" Latto Jaakko - Lazy Yaakko - așa cum Delagardie a fost poreclit de soldații finlandezi pentru înclinația sa pentru sibaritism, a arătat în ajunul trimiterii ambasadei o capacitate de muncă fără precedent, bombardând Suedia cu scrisori Ne putem imagina cât de entuziasmat a fost fondatorul noii dinastii regale când a mers la o ispravă administrativă fără precedent, scriind șase scrisori într-o săptămână! Cincisprezece ani mai târziu, deținând deja prestigioasa funcție de guvernator general al Livoniei, Delagardie putea să tacă câteva luni, provocând în mod repetat critici din partea regelui "Contele Jakob este oarecum lent în documentele și corespondența lui", i-a scris Gustav Adolf iritat cancelarului Axel Oxenstierna, prieten și patron al Delagardie Cu toate acestea, a fost posibil să se înțeleagă oficialul neglijent: în Rusia a făcut istorie, iar în Livonia a fost doar o carieră Carl Philip vs Mihail Romanov Ar fi o mare exagerare să spunem că planurile dinastice pe care Delagardie le-a șlefuit în îndepărtatul Novgorod au fost întâmpinate cu entuziasm la Stockholm Atât membrii Consiliului de Stat, cât și Gustav Adolf însuși aveau multe îndoieli cu privire la perspectiva urcării lui Carl Philip pe tronul Rusiei Ambasadorii din Novgorod îl chemaseră deja pe prințul de unsprezece ani în manieră rusă Karl Philip Karlovich și și-au exprimat încrederea că se va converti la "adevărata credință greacă" Cu toate acestea, acest lucru era complet exclus pentru Suedia, unde Ortodoxia era considerată o religie falsă și clasa pastorală spera să aducă într-o zi oaia pierdută - păgânii ruși - în țarcul lor Această credință a fost larg răspândită și în rândul liderilor militari suedezi care erau implicați în afacerile rusești la datorie Unul dintre ei, comandantul din Kexholm, Tonne Göransson, a raportat cu o franchețe soldată în într-una dintre scrisorile sale că era sarcina lui să-i învețe pe păgâni loialitatea față de stăpânii suedezi Țarul rus eșuat Karl Philip Intoleranța religioasă suedeză nu era mai mică decât cea moscovită Cu puțin timp înainte de evenimentele descrise, la Riksdag din din Nyköping, moșiile au hotărât că nu poate exista loc în regat pentru nicio altă credință decât cea luterană, iar oricine se va îndepărta de ea va fi pedepsit cu privarea de moșii și exil, "încât el nu a avut ocazia să-și reverse otrava Este clar că convertirea lui Karl Philip la Ortodoxie ar putea provoca tulburări interne în Suedia cu consecințe imprevizibile Dar chiar dacă ar fi fost posibil să profităm

de situația dificilă a Moscoviei și să obținem păstrarea religiei luterane de către Karl Philip, riscul întreprinderii, în ochii lui Gustavus Adolphus și a consilierilor săi, nu a dispărut din aceasta Fratele mai mic al lui Gustav Adolf pe tronul Rusiei ar putea deveni în cele din urmă al doilea Sigismund, contestându-și drepturile, dacă nu la coroana suedeză, atunci la o parte a teritoriului țării Ducele Karl Philip deținea Södermanland, Närke și Värmland și suprafețe mari din Västergötland, care erau, de fapt, un stat în cadrul unui stat Ducele a condus tribunalul acolo, a încasat și taxe pe care coroana nu le putea folosi Deveniți Karl Philip țarul rus, iar în inima Suediei vor exista capete de pod periculoase ale Moscoviei, cu ajutorul cărora puteți obține cucerirea întregii țări Planurile dinastice ale lui Delagardie au dat o nouă viață zvonurilor care aproape că l-au ucis la procesul său din Apoi, puternicul secretar regal Eric Tegel l-a acuzat pe Delagardie că a încercat să aranjeze o căsătorie între eroul militar al Olandei Moritz de Orange și ruda sa îndepărtată Prințesa Anna, fiica lui Johan al treilea, pentru a-l pune pe Moritz pe tronul Suediei Dacă Tegel ar fi avut dreptate în aprecierea personalității lui Delagardie și acest aventurier, îmbătat de puterea care i-a fost dată, vorbește despre Rusia, dar visează la Suedia? Prin urmare, în opinia oamenilor de stat care au discutat propunerile lui Delagardie la Stockholm, era mult mai promițătoare și mai sigură continuarea politicii mondene a lui Carol al IX-lea, care se străduia pentru achiziții teritoriale în Rusia În primul său răspuns către novgorodieni, datat Carl Philip vs Mihail Romanov La ianuarie , Gustav Adolf a spus clar că intenționează să gestioneze oportunitățile care se deschideau în Rusia Monarhul în vârstă de ani a anunțat cu bunăvoință că este gata să accepte coroana rusă dacă principatele Moscovei și Vladimir vor să se unească cu Novgorod și să-l recunoască drept țar și mare duce În viitorul apropiat, urma să viziteze personal Novgorod La Stockholm, ei au dezvoltat chiar și o formă de jurământ pentru viitorii supuși ruși și o procedură pentru sărutarea crucii în numele lui Gustavus Adolphus Cunoscând hotărârea și întreprinderea acestui monarh remarcabil, nu poate fi exclus faptul că apelurile lui Delagardie de a-l trimite urgent pe Charles Philip la Vyborg "de-a lungul drumului de iarnă" ar putea avea consecințe neașteptate - sosirea regelui suedez la Novgorod Dar la începutul anului , danezii au invadat Suedia, iar Gustav Adolf, în fruntea unei armate de trei mii de oameni adunate în grabă, a pornit într-o campanie punitivă spre sud, spre Skåne Puțin mai târziu, o altă armată suedeză a invadat provincia daneză Halland, comandantului acesteia i s-a ordonat "să jefuiască, să ardă și să omoare oriunde este posibil" Bătăliile și raiduri devastatoare ale adversarilor unii împotriva altora au durat un an întreg, iar în tot acest timp regele a trebuit să se repezi prin țară în fruntea armatei, respingând atacurile danezilor și atacând el însuși pământurile lor Nu avea niciun rost să mă gândesc să părăsesc Suedia în această perioadă dificilă și să merg măcar la granița cu Finlanda pentru a-i împinge pe ruși să depună un jurământ pe numele lor Trimiterea de trupe, bani și provizii de hrană de către Delagardie a trebuit, de asemenea, să fie amânată pe termen nelimitat Însuși Suedia era epuizată și săracă, iar încercări și mai grave urmau Când s-a încheiat pacea cu danezii în ianuarie , Elvsborg, singura cetate suedeză de pe coasta de vest, era în mâinile inamicului Pentru a redeschide posibilitatea comerțului maritim direct cu britanicii și olandezii, Suedia s-a angajat să plătească o răscumpărare uriașă pentru întoarcerea lui Elvsborg - un milion de riksdalers în argint Această sumă corespundea costului întregii recolte a țării timp

de patru ani Cancelarul Axel Oxenstierna i-a scris reginei văduve descriind situația din țară: "Livonia (Estland) este devastată, Finlanda este sângerată și în Țarul rus Karl Philip eșuat depopulate în multe locuri, Småland, Öland și Västergötland sunt parțial arse de inamic, parțial sunt în mâinile lui Alte zone care au fost cruțate de război se așteaptă la atac în fiecare zi " Gustav Adolf nu a putut merge spre est în locul fratelui său, dar rușii nu au vrut să-l vadă "Suntem foarte conștienți de cât de mari au fost grijile care au căzut asupra Majestății Voastre împreună cu Coroana Suediei Sunt atât de multe, încât nu este posibil ca o singură persoană să gestioneze două stări și, mai presus de toate, să potolească numeroasele necazuri care încă zguduie Moscova Amploarea posesiunilor impune în ambele cazuri suveranul său să stabilească ordinea", se relata scrisoarea voievodului Odoevski și a mitropolitului Isidor, trimisă în aprilie lui Gustav Adolf Răspunsurile evazive de la Stockholm au răcit entuziasmul lui Delagardie Creșterea recentă s-a transformat într-o depresie Într-o țară devastată, nu existau oportunități de îmbogățire personală, iar planurile pentru înscăunarea lui Carol Filip amenințau să se prăbușească din cauza rezistenței evidente a lui Gustavus Adolphus Mercenarii au amenințat cu revolta, iar turba din Novgorod era pe cale să se ridice, murmurând în piețe că "cei mai buni oameni", împreună cu Delagardie, i-au înșelat pe ortodocși: regele suedez însuși a vrut să stea pe tronul Rusiei, urmând calea vicleană a rudei sale poloneze Sigismund "Doamne să ne dea să ieșim de aici cu cinste și să ne salvăm pielea", s-a plâns Delagardie în aprilie prietenului său din copilărie Axel Oxenstierne - "frate", în timp ce i s-a adresat în corespondență - cerându-i să facă o petiție pentru retragerea sa din Rusia Cu toate acestea, lucrurile se mai pot schimba în bine, iar Stockholm va fi nevoit să țină seama de argumentele în favoarea instaurării unei stăpâniri suedeze prietenoase în Moscovia sub sceptrul lui Karl Philip Soarta ulterioară a proiectului dinastic al lui Delagardie a fost decisă de această dată în adâncurile Rusiei, la Nijni Novgorod - al doilea centru comercial al țării după Moscova, situat pe Volga, pe drumul din Persia către Europa În octombrie , oamenii s-au adunat în coliba de comandă din Nijni Novgorod: au discutat despre mesajul Patriarhului Hermogene din Karl Philip vs Mihail Romanov Întemnițare poloneză la Moscova, care a cerut cazacilor să nu li se permită să-i troneze pe "Vorenka" - fiul Marinei și al doilea fals Dmitry Până de curând, în sufletele lui Nijni Novgorod domnea deznădejdea; Miliția zemstvo s-a dezintegrat din cauza terorii tâlharilor cazaci, Smolensk a fost în mâinile polonezilor, Novgorod a fost în mâinile suedezilor, guvernul șapte boieri de la Moscova a dansat pe tonul polonez, îndemnându-i să se supună regelui Sigismund în scrisorile lor Țesătura statalității ruse s-a degradat, prăbușindu-se la cea mai mică atingere Nu numai guvernul boieresc de la Moscova, ci și guvernatorii orașelor de provincie, și ierarhii bisericești și locuitorii obișnuiți au "furat", așa cum spuneau atunci, uitând - unii în căutarea profitului, alții din frica pentru viață - de demnitate și onora Astăzi au sărutat crucea credinței unui singur conducător al Rusiei, iar mâine l-au trădat de dragul unui rival la fel de nesigur "A jura credință unui țăran de acolo este ca și cum ai înghiți o boabă", a scris cu uimire unul dintre nobilii polonezi, care a observat viața rusească în timpul Necazurilor Dar era mult mai groaznic că oamenii au lăsat fiarei să se trezească în ei Țăranii și iobagii de ieri, diaconii și artizanii, îmbătați de permisivitate și de miros de sânge, căzuți în deznădejde din cauza necazurilor care le căzuseră, au devenit ucigași și

violatori, încălcând de multe ori pe zi poruncile creștine care le-au fost insuflate ei din copilarie din biserica ambii Și totuși, chiar și când comiteau cele mai groaznice crime, oamenii de atunci își măsurau viața cu Raiul, așteptând pedeapsa lui binemeritată Prin urmare, când dezastrele care s-au abătut asupra Rusiei au trezit în cele din urmă într-o națiune care ajunsese la marginea prăpastiei un sentiment de autoconservare, a fost realizat într-un mod uimitor Nu se știe unde și când, dar deodată s-a născut în popor o idee de a se curăța de păcate, din care au izvorât toate nenorocirile În toamna anului , în scrisorile prin care orașele comunicau între ele despre evenimentele petrecute în apropierea Moscovei, au apărut deodată chemări pentru a se uni în pocăință și a-și impune de bunăvoie un post sever S-a hotărât pentru trei zile - luni, marți și miercuri - să nu mănânce și să nu bei nimic, iar joi și vineri să mănânci "uscat" Impulsul religios care i-a cuprins pe toată lumea a fost atât de mare, β Nɵun țar rusesc desăvârșit Karl Philip că, după cum spune cronica, la sfârşitul postului, "au murit alţii, nu numai prunci, ci şi bătrâni, şi fiare" La urma urmei, fiecare "ființă vie" a fost forțată să postească, inclusiv cei care nu puteau lua o decizie independentă, de la vaci într-un hambar până la sugari în leagăn Oamenii din Nijni Novgorod, curățiți de post și meritând simpatia lui Dumnezeu, erau hotărâți să-și continue isprava spirituală, dar nu știau ce să facă Cuvântul a luat cuvântul negustorul de carne Kuzma Minin, recent ales șef zemstvo Această postare a vorbit despre încrederea mare a comercianților în el, deoarece șeful zemstvo a rezolvat toate disputele, inclusiv cele financiare, care au apărut în acest mediu Minin a anunțat că Sfântul Serghie i s-a arătat de trei ori noaptea, arătându-i calea de a sluji patria-mamă Sfântul, care s-a remarcat în bătălia de la Kulikovo împotriva tătarilor, prin gura șefului zemstvo, a raportat că locuitorii din Nijni Novgorod ar trebui să echipeze o nouă miliție pentru o campanie împotriva Moscovei și să nu-și cruțe economiile pentru aceasta Minin a dat un exemplu de sacrificiu de sine donând o parte din banii săi, setările prețioase de pictograme și bijuteriile soției sale către vistieria generală Hotărârea ședinței a fost confirmată de verdictul miliției, care spunea următoarele: "Să susțină adevărul fără schimbare față de toți, să fii ascultător și supus șefilor în toate și să nu li se opune în nimic; să dea bani pentru salariile militarilor, dar nu vor fi suficienți bani - să luați nu numai proprietăți, ci și curți, și soții și copii pentru a amaneta, a vinde și a da militarilor pentru ca să nu existe sărăcie pentru militari Totuși, să nu ne gândim că impulsul spiritual al miliției a dus la aceleași drame ca și postul recent, de care au suferit în primul rând vaci și prunci nevinovați Soțiile și copiii, după cum mărturisesc studiile istoricilor, de această dată au fost cruțați de Nijni Novgorod, cuvintele puternice ale propoziției au purtat în principal o încărcătură artistică, chemând oamenii să-și exercite toată puterea În practică, aproximativ o treime din venitul fiecăruia era dus la trezorerie Minin avea de ruble - a dat bani și obiecte de valoare pentru o sută de ruble Cu toate acestea, negustorii și orășenii au reușit în curând să adune un uriaș Carl Philip vs Mihail Romanov capitală, care a făcut posibilă până la sfârșitul primăverii anului echiparea și înarmarea unei armate de zece mii Voluntarii, care au aflat despre ploaia de aur care s-a revărsat asupra războinicilor din Nijni Novgorod, s-au adunat din toată țara Războinicii au fost împărțiți în patru categorii, în funcție de pregătirea și experiența lor de luptă, oferind fiecăruia un salariu și hrană Echipamentul bun al miliției a devenit ulterior unul dintre motivele indignării cazacilor

care stăteau lângă Moscova, care au spus, potrivit cronicarului: "Sunt îmbrăcați, încălțați și hrăniți, iar noi suntem goi și desculți și rece " Nijni Novgorod l-a numit pe Kuzma Minin "Omul ales al întregului pământ", desemnându-l să fie responsabil de trezoreria miliției Așadar, în Rusia, pentru prima dată, a fost introdusă o funcție care corespundea comisarilor militari ai monarhilor europeni Anterior, banii erau în mâinile guvernanților, contribuind la corupție și uneori conducând la înfrângeri militare care aveau motive financiare Nu orice lider militar a putut rezista tentației de a trimite o armată la moarte sigură pentru a-și însuși salariile morților după bătălie Prințului Dmitri Pojarski i s-a oferit să conducă miliția Acest guvernator în vârstă de de ani a fost tratat în moșia sa din Suzdal pentru răni de sabie primite în luptele pentru Moscova, ca parte a miliției Lyapunov Nu s-a remarcat prin talente militare remarcabile, dar era cunoscut ca un om cinstit care a rămas fidel ultimului Mare Duce Shuisky în cele mai dramatice momente ale scurtei sale domnii Până în primăvara anului , miliția Nijni Novgorod era gata să se deplaseze pe Moscova, dar aceste planuri au trebuit să fie amânate Zarutsky și Trubetskoy, care au condus lagărele cazaci de lângă Moscova, au văzut adunarea forțelor la Nijni Novgorod ca o amenințare la adresa puterii lor Era necesar să se consolideze armata cazaci puțin condusă și, dacă se poate, să cucerească orașele rusești care s-au înclinat spre Consiliul întregului pământ - guvernul instituit de miliția lui Minin și Pojarski Ieșirea era evidentă și tradițională: era necesar să se găsească un nou rege Părerile căpeteniilor cazaci s-au îndreptat către Pskov, care l-a invitat pe Sidorka, al treilea Fals Dmitri, să domnească Fiecare nou Dmitry Țarul rus Karl Philip eșuat a fost mai rău decât precedentul, dar chiar și un personaj atât de parodic precum un fost negustor mărunt de cuțite, bătut și expulzat odată din Novgorod, ar putea fi util în lupta pentru mințile și sufletele compatrioților O delegație de cazaci de trei sute de oameni a sosit din apropierea Moscovei în Pskov pentru a se asigura că Dmitri a fost din nou înviat Însoțitorii "hoțului Tushino", care făceau parte din ambasadă, au văzut un străin în "Țarul Pskov", dar era chiar atât de important! Lagărele de lângă Moscova a fost trimisă o scrisoare prin care se confirmă adevărul lui Dmitri, iar la martie , cercul cazaci l-a proclamat rege Cu un atu puternic în mâini - Dimitri înviat - Zarutsky ar putea juca mai departe împotriva liderilor miliției Nijni Novgorod În primul rând, a fost necesar să se retragă Pozharsky din orașele din nordul Pomeraniei neatinse de conflictele civile, de unde miliția a fost completată cu bani, îmbrăcăminte și arme Cel care deținea Yaroslavl controla comunicarea Rusiei Centrale cu Nordul Zarutsky a trimis un detașament pentru a captura acest oraș Cazacii nu au reușit să ia Iaroslavl dintr-un raid, iar la aprilie, realizând importanța sa strategică, Pojarski și-a condus armata acolo Iaroslavl a devenit capitala rusă temporară timp de patru luni, acolo au funcționat comenzi, propria sa monedă a fost bătută cu numele ultimului țar al dinastiei Rurik - Fiodor Ioannovici, care a "reînviat", astfel, la paisprezece ani după moartea sa, de acolo scrisori ai Sfatului întregului pământ au fost trimiși în toată țara Guvernul a stabilit chiar și o nouă emblemă de stat, care înfățișa un leu, abandonând vechiul simbolism, pătat de impostori, vulturul cu două capete Istoricii ruși explică lunga "ședință de la Iaroslavl" în principal prin nevoia de a întări trupele înainte de lupta cu polonezii care s-au stabilit la Moscova și cetățenii din "Sidorka" care stăteau la zidurile capitalei Cu toate acestea, motivul principal, așa cum o demonstrează documentele miliției, a fost dorința generală de a merge

la Moscova cu regele lor Consiliul Întregului Pământ, întrunit la Iaroslavl, a vrut să se opună noului protejat cazac al Marelui său Duce, ales prin voința reprezentanților tuturor orașelor rusești Conducătorii celei de-a doua miliții erau lideri politici Carl Philip vs Mihail Romanov Í moștenitori ai predecesorilor lor din miliția Lyapunov În urmă cu un an, la Iaroslavl, unul dintre prinții suedezi a fost ales pe tronul Rusiei, Pojarski și anturajul său au decis să finalizeze munca pe care o începuseră Consiliul întregului pământ a vrut să vadă fie Gustavus Adolphus, fie Karl Philipp în fruntea Rusiei La o săptămână după intrarea în Iaroslavl, miliția a început să trimită scrisori către orașe cu o invitație de a trimite doi sau trei reprezentanți pentru a-l alege pe suveran Guvernul rus provizoriu Pozharsky a raportat, ale cărui nume au fost imediat excluse de pe lista candidaților: "Și noi suntem tot felul de oameni din Nijni Novgorod, ne-am stabilit pe asta, și la Moscova, la boieri și la tot pământul , au scris că Marinka și fiul ei și acel hoț care stă lângă Pskov, nu vrem statul moscovit până la moartea noastră ca suveran, la fel ca regele lituanian Nu a existat un răspuns rapid la apelurile din Iaroslavl - multe orașe așteptau desfășurarea evenimentelor, iar în iunie , guvernul provizoriu a trecut de la persuasiune la amenințări: nu-i vei părăsi fiul și nu te vei uni cu noi și cu toți pământul, și nu veți învăța pe Suveran să aleagă cu noi cu un consiliu comun pentru Statul Moscova, iar noi, domnilor, cu lacrimi din suflet vom crește cu voi, prin sfatul mondial cu pomeranii și cu ponizovii și cu Pentru orașe din afara Moscovei, alegeți Suveranul, pe care ni-l va da Dumnezeu Iar "Dumnezeu", în opinia liderilor miliției, își propusese deja candidatura, care rămânea doar să se țină la consiliul electoral Miliția zemstvo a vrut să cunoască "cu adevărat, conform articolelor" conținutul tratatului lui Delagardie cu novgorodienii, iar pentru aceasta l-au trimis pe reprezentantul lor Tatishchev la Novgorod în luna mai, care a stat acolo timp de o săptămână și s-a întors cu impresii favorabile ale suedezilor El a spus că "în Veliky Novgorod, credința creștină nu este rău din partea poporului german și nu există nicio ruină pentru țăranii ortodocși, dar ei încă trăiesc fără nicio mâhnire" La sfârșitul lunii iunie, ambasada Novgorod a sosit la Iaroslavl, prezentând Consiliului întregului pământ o listă din tratatul dintre Novgorod și Delagardie Țarul rus Karl Philip eșuat Negocierile solemne au început cu participarea delegaților din multe orașe rusești, care au urmat procedura obișnuită pentru întâlnirile cu reprezentanții puterilor străine Dmitri Pojarski, răspunzând la salutul ambasadorilor "statului Novgorod", nu a putut să suporte și, abătându-se de la protocol, a rostit cu amărăciune: "Sub foștii mari suverani, ambasadori și trimiși au venit din alte state, iar acum sunteți ambasadori din Veliky Novgorod" Novgorodienii au încercat să prezinte chestiunea în cea mai favorabilă lumină pentru ei, astfel încât, după cum spuneau ei, rușii să fie "una cu poporul german împreună" Potrivit acestora, Gustav Adolf și Regina Mamă au convenit să-l lase pe Charles Filip să plece în Rusia în viitorul apropiat și nu există nicio îndoială că se va converti la ortodoxie Pojarski i-a scris lui Novgorod: "Acum, din toate orașele cu trimișii tăi, erau mulți oameni de toate gradele și s-a auzit acel cuvânt din scrisoarea ta că prințul Carlo Philip Karlovich va fi acum în Veliky Novgorod, pe drumul de vară în curând " Scrisorile pe care Consiliul întregului pământ le-a trimis orașelor sunt impregnate de încredere într-un final rapid și fericit al problemei "Karl Philip va fi în Novgorod pentru stat în curând și este dat întregii voințe a statului Novgorod și dorește să fie botezat în

credința noastră creștină ortodoxă a legii grecești", i-a scris Pozharsky lui Putivl în ajunul sosirea ambasadei din Novgorod și, vrând să întărească încrederea destinatarilor săi, a adăugat: Despre aceasta vă scriem după legământul nostru creștin nu în mod fals, după scrisoarea lor Ulterior, prin eforturile multor istorici ruși, prințul Dmitri Pojarski a fost făcut un erou național convenabil, care nu avea idee să plaseze un prinț străin pe tron Multe documente din perioada miliției Iaroslavl nu s-au încadrat în imaginea acestui om, modelat după modelul finit propus de istoriografia oficială Și aceste mărturii au fost pur și simplu "uitate" Cu toate acestea, patrioții sunt diferiți La Iaroslavl, oamenii s-au adunat în jurul lui Dmitri Pojarski, convinși că numai un prinț suedez pe tronul Moscovei ar putea salva statul rus de la ruină și de la conflictele civile Carl Philip vs Mihail Romanov Planurile miliției includ încheierea unui acord cu ambasada din Novgorod privind aderarea "pământului" la acordul dintre Delagardie și Novgorod Apoi, la Sinodul din ultimele zile ale lunii iunie, s-a putut proclama pe Karl Philip suveranul tuturor Rusiei Dar discursul trimișilor din Novgorod a făcut guvernul provizoriu să fie precaut și, poate, să regrete mesajele lor prematur optimiste către orașe "Regele și-a binecuvântat fiul, Prințul Karl Philip, pe statul Novgorod Carlus, și a fost complet eliberat de mama și fratele său, aflati acum pe drum, și l-au așteptat cu nerăbdare pe Suveranul său, acest guvernator al lui Petrov în zilele lui Ivan, sau să se încheie cu Zilele lui Petrov și în Alegerea ambalării Dacă nu învață, va merge la Nougorod și va fi ceai în curând ", au spus mesagerii A trecut aproape un an de la ocuparea Novgorodului de către suedezi și de la invitația prințului în regatul rus, iar Karl Philip, se pare, nu numai că nu a ajuns în Rusia, dar nici nu se știe dacă a venit la Vyborg! Povestea cu invitația la tronul de la Moscova a prințului polonez Vladislav nu s-ar mai repeta! Dacă înșiși novgorodienii au fost înșelați, atunci ce i-a făcut să inspire speranțe nejustificate în liderii miliției? Dmitri Pojarski și-a exprimat aceste temeri în răspunsul său adresat ambasadorilor din Novgorod: "Am fost deja tentați: nu s-ar fi întâmplat acum, ca regii polonez și lituanian Regele polonez Jigimont a vrut să-l dea pe fiul principelui său statului rus, dar prin sărutul hatmanului de cruce al Poloniei Stanislav Zhelkov-skago și prin cearșaful lui, cu mâna și pecetea, a făcut semn de un an și nu a dat; și ce au făcut poporul polonez și lituanian asupra statului moscovit, știi tu însuți Și regele Sveei, Carlus, a vrut să-și lase fiul să plece în curând în statul Novgorod, dar pentru acest loc, de aproape un an, prințul nu mai fusese în Novgorod Novgorodienii s-au simțit răniți și, dorind să se justifice, au început să mintă și să se ferească Karl Philip de fusese deja eliberat din Suedia "după un acord cu oamenii din Novgorod în curând" și era pe drum, dar apoi a venit vestea morții tatălui său, "și pentru aceasta s-a întors de la drum și, potrivit credința lui a zăbovit pentru înmormântare" Carl tocmai a terminat Țarul rus eșuat Karl Philip Filip Karlovich cu o înmormântare și fratele său Gustav Adolf au intrat în presto, când a început războiul cu danezii: "Prințul Carlo Philip a ezitat apoi, împreună cu fratele său și cu regele Gustav vânat, s-au dus împotriva armatei daneze" Acum toate obstacolele au fost înlăturate, mama și fratele lui Karl Philip au fost eliberați și "este adevărat că a venit la Vyborg în Ziua Verii sau se va încheia în Ziua lui Petru" Ne putem imagina cum delegații din Novgorod transpirau în timpul acestui interogatoriu în caftanele lor de brocart și hainele de blană, venind cu scuze stângace! Ambasadorii au fost cu atât mai stânjeniți cu cât timp de multe luni ei înșiși l-au întrebat pe

Delagardie de ce nu vine viitorul țar rus și au ascultat cu îndoială versiunea lui despre campania împotriva danezilor a războinicului de unsprezece ani Comandantul suedez s-a plâns pe bună dreptate la Stockholm că îi era din ce în ce mai greu să găsească scuze pentru întârzierea prințului în conversațiile cu moscoviți nerăbdători și suspicioși Deși discursul haotic al trimișilor din Novgorod i-a dezamăgit pe liderii miliției, nu i-a forțat să abandoneze ideea de a-l invita pe Carol Filip pe tronul Rusiei S-a decis doar să se insiste asupra adoptării Ortodoxiei de către prinț, deoarece nu exista nicio clauză privind religia sa în acordul dintre Novgorod și Delagardie și să se abțină de la a trimite o delegație numeroasă în Suedia Se temeau că cei trimiși vor suferi soarta boierului Golițin și a camarazilor săi, pe care regele Sigismund, disprețuind statutul lor diplomatic, i-a reținut în poziția sa de prizonieri "Și de îndată ce prințul va veni la Novgorod și va fi în credința noastră țărănească ortodoxă a legii grecești, și imediat, din tot statul rus, vom alege cu bucurie oameni cinstiți care vor fi apți pentru acea cauză mare și vom dați-le o ordine completă despre stat și zemstvo despre faptele bune vorbesc și devin, așa cum statele (adică Novgorod și Moscova - A S) sunt în conjuncție ", a spus Pozharsky De mai multe ori în timpul discursului său, liderul miliției a revenit la problema religiei viitorului monarh rus, forțând trimișii din Novgorod să se încremenească sub privirea partenerilor lor de negocieri Cu cuvinte foc Carl Philip vs Mihail Romanov Un reproș ascuns adresat compatrioților săi, care și-au ales un suveran, fără să aibă grijă de credința lui, s-a arătat Delagardie i-a scris regelui că, deși unii dintre ruși au cerut botezul lui Carol Filip în propria lor credință, reprezentanții elitei ruse l-au asigurat în conversații private că sunt de acord cu orice religie a suveranului, atâta timp cât el nu se atinge propria lor credință Este foarte posibil ca conversațiile pe această temă să fi fost într-adevăr purtate, iar unii dintre boieri, care au reușit să se apropie de polonezi în timpul Necazurilor, să nu excludă transformarea Rusiei într-un fel de Commonwealth, cu mari drepturile aristocrației și cu coexistența pașnică a trei religii - catolică, luterană și ortodoxă, - ceartă mortală între ele în afara granițelor poloneze În Iaroslavl, discuția despre religia lui Carol Filip nu a avut nicio dezvoltare La ce folosea spargerea sulițelor în zadar dacă pretendentul la tron nu venise încă la graniță? Fără Karl Philip, guvernul provizoriu a ales să nu ia în considerare alți candidați Aproape două mii de delegați din diferite orașe ale Rusiei, care s-au adunat până la sfârșitul lunii iunie la Iaroslavl pentru Catedrală, au început să se întoarcă acasă cu sentimente uluite Totul nu s-a derulat din nou așa cum promiseseră liderii miliției în scrisorile lor Se vede că poporul rus a acumulat atâtea păcate, încât Dumnezeu nu era gata să aibă milă de poporul ales Ambasada din Novgorod a plecat și ea acasă, asigurând guvernul provizoriu că va căuta sosirea lui Karl Philip pe ruta de vară Nu mai avea rost să amânăm la Iaroslavl În august, miliția a mărșăluit spre Moscova, făcând o oprire la Mănăstirea Treime-Serghie pentru o slujbă solemnă la mormântul Sfântului Serghie Era important ca armata să obțină sprijinul lui Dumnezeu și, prin urmare, - încălcând toate teoriile occidentale despre regulile de construire a unei armate în timpul campaniei - nu gărzile militare au mers înainte, ci călugării cu stindarde și imnuri bisericești Scoaterea polonezilor experimentați din Kremlin a fost o afacere lungă și imprevizibilă, iar regele Gustavus Adolphus și consilierii săi au mai avut încă câteva luni să se gândească oricum Delagardie a trimis-o pe a lui Țarul rus Karl Philip

eșuat i-a adresat monarhului un raport detaliat despre negocierile care au loc la Iaroslavl, cerând ca Karl Philip să vină la graniță înainte de începerea iernii și asigurând rușii de dorința invariabilă a rușilor de a-l vedea ca rege: "Și prinț Dmitri Pojarski, precum și alți boieri nobili, mi-au scris în mod special și confidențial că cei mai nobili boieri, care sunt acum în toată țara, toți s-au unit între ei și au fost de acord că nu vor dori niciun alt suveran " Un războinic obișnuit cu bătălii deschise, Delagardie știa că pierde într-o bătălie clericală tăcută desfășurată la Stockholm și urmând reguli pe care nu le cunoștea Chiar nu înțelege Suedia perspectivele enorme care se deschid în cazul unei uniri dinastice cu Rusia? Dacă oamenii de stat au argumente care să explice întârzierea lui Karl Philip, atunci de ce să nu le explice? La Delagardie ajunseseră zvonuri că dușmanii săi din Suedia îi spuneau regelui că el a forțat Consiliul Toate Țărilor din Prima Miliție să-l aleagă pe Carol Filip ca Mare Duce, dar rușii au luat decizia complet voluntar! Poate că regina-mamă pur și simplu îi este frică să-și lase fiul mic să plece în Rusia, dar deocamdată, Karl Philip trebuie doar să ajungă la Vyborg, nu va trebui să părăsească regatul! Poate că comandantul și-a adus aminte la vârsta ducelui și iritația i-a crescut involuntar în suflet: el, orfan, a fost aruncat de rudele lui ca o minge între Stockholm, Abo și Revel, iar Karl Philip a fost protejat chiar și de un mic seif aventură Disperarea lui Delagardie izbucnește într-o scrisoare către Axel Oxenstierna, scrisă concomitent cu un mesaj către Gustavus Adolf: "Alteța Sa Regală ar trebui să sosească în Finlanda în toamnă, această călătorie ușoară o poate face EKV fără niciun pericol pentru viață, acceptând și câștigând o vastă ţară pe care alţi conducători nu au putut-o lua cu mare forţă militară O astfel de oportunitate nu se prezintă întotdeauna ASR ar trebui să ajungă în Finlanda în toamnă, sau măcar să mă informeze din timp despre motivele întârzierii, ca să fiu pregătit și să nu fi luat prin surprindere de acest popor instabil Carl Philip vs Mihail Romanov Într-adevăr, din punct de vedere statal, nu a existat niciun risc în plecarea lui Karl Philip la Vyborg Chiar dacă negocierile au eșuat, însuși faptul sosirii ducelui la graniță a dat o lovitură regelui polonez Sigismund și susținătorilor săi din Rusia Dar "nu" al Reginei Christina a fost irezistibil Era îngrozită de perspectiva de a-și trimite fiul pe o navă în Finlanda și chiar și în timpul furtunilor cumplite de toamnă În , întreaga familie a Ducelui Charles, inclusiv Charles Philip, în vârstă de șase luni, aproape că a murit într-o mare furtunoasă O familie înaltă pe douăsprezece nave a plecat de la Revel peste Golful Finlandei către Finlanda, dar distanța de câteva sute de kilometri s-a transformat în iad Potrivit unui contemporan, "când au intrat în skerries finlandeze, navele erau acoperite de gheață, ceea ce nu le permitea să se deplaseze pe coastă Prințul cu patru corăbii s-a transformat în mare Alte opt nave au lipsit cu oameni și tot ce era pe ele Cele două bărci s-au întors trei zile mai târziu cu doar jumătate din oameni pe ele Unde s-au dus restul, nimeni nu știa Nava cu pânze cu familia ducelui a scăpat de moarte Pe noiembrie, în întuneric deplin, nava, spărgând gheața, s-a apropiat de uscat Cu toate acestea, amintirile acestei călătorii groaznice au forțat-o pe regina să respingă orice discuție despre călătoria fiului ei la Vyborg Era încă prea mic pentru astfel de teste! Între timp, evenimentele din Rusia s-au dezvoltat după propriul scenariu, în care nu au reușit să-l includă pe Carl Philip ca personaj activ Miliția Nijni Novgorod nu a reușit să meargă în campanie cu țarul ales, dar armata cazaci a lui Zarutsky și Trubetskoy și-a pierdut și liderul oficial Pentru mai puțin de trei

luni, fantoma lui Dmitri a domnit în lagărele cazaci de lângă Moscova La sfârșitul lunii mai, locuitorii din Pskov, mânați la extrem de excesele lui Sidorka, care și-a compensat eșecurile militare cronice prin isprăvi în pat cu soțiile și fiicele supușilor săi, au decis o lovitură de stat Fostul diacon a aflat despre amenințare în ultimul moment și, după cum spune cronica, a fugit din Pskov pe un cal gol, uitându-și până și pălăria S-a trimis o goană după el, regele, rănit de o săgeată, a fost prins și, legat de șa cu lanțuri de fier, Ô Țarul rus eșuat Karl Philip trimis sub escortă în taberele de lângă Moscova "Țarul Pskov" nu a ajuns la Moscova, a fost sugrumat de cazacii escortei, aruncând o frânghie în spatele lui La scurt timp după îndepărtarea lui Sidorka de pe scena politică, mesagerii lui Zarutsky și Trubetskoy au venit la Iaroslavl cu o propunere de a se uni cu miliția Nijni Novgorod în lupta împotriva polonezilor Cazacii au raportat că nu mai doreau ca Marina și fiul ei să domnească și s-au pocăit de alegerea recentă a lui Dmitri, recunoscând cu o simplitate naivă că este un "hoț direct", nu cel care stătea în Tushino și Kaluga: " Suntem cam pe care l-au găsit pe hoțul și l-au lăsat în urmă, și cu un sărut al crucii s-au întărit între ei ca să nu-l slujim pe acel hoț și să nu începem niciun alt hoț, ci să alegem Suveranul pentru Statul Moscova, unind întreaga Moscova Stat Guvernul provizoriu a fost de acord să accepte ajutorul cazacilor, dar nobilimea provincială, care forma coloana vertebrală a forțelor lui Pojarski, încă nu avea încredere în ei Detașamentele de avans ale miliției, care au venit la Moscova în primele zile ale lunii august, au primit ordin să construiască închisori separat de lagărele cazaci și să se teamă de cazaci și de polonezi Zarutsky a înțeles că norii se adunau peste el La sfârșitul lunii iunie, doi cazaci au fost prinși în Iaroslavl, care au atentat fără succes la viața lui Pozharsky În timpul interogatoriului, ei au mărturisit că au fost trimiși de Zarutsky Când principalele forțe ale miliției s-au apropiat de Moscova, Zarutsky a putut fi amintit atât de organizarea acestei tentative de asasinat, cât și de moartea lui Prokopy Lyapunov Speranțele pentru întronarea fiului Marinei Mniszek s-au topit - majoritatea atamanilor cazaci au început să se încline spre ideea că această carte a fost câștigată înapoi și ar trebui căutat un alt candidat Era necesar să o luăm de la capăt Și Zarutsky, cu două mii de susținători, a părăsit tabăra, plecând la Kolomna, unde amanta sa Marina Mniszek aștepta deznodământul cu o "pâlnie" Apoi, Astrahanii l-au trimis după fiul reginei, iar Zarutsky și-a condus mica sa armată spre sud, spre Astrakhan, sperând să se ridice în curând din nou în următorul val de Necazuri Dar steaua lui era în scădere Zarutsky a fost predat trupelor țariste de către colegii săi cazaci, iar Marina Mnishek a devenit din nou văduvă Soțul ei necăsătorit Carl Philip vs Mihail Romanov în august l-au tras în ţeapă la Moscova Și mai inuman l-a tratat pe fiul ei de patru ani, care a fost numit "Ivashka-Vorenok" în capitală În octombrie același an, copilul a fost înșelat de Marina, care stătea în turnul Kremlinului din Kolomna, și adus la Moscova Era frig, copilul îngheța într-o cămașă, care era pe el în timpul închisorii într-o pungă de piatră Călăul a înfășurat "pâlnia" tremurătoare într-o haină de blană și a purtat-o în brațe la Terenul de Execuție - locul tradițional al execuțiilor publice, unde a fost spânzurat În curând, Marina a mers și ea într-o altă lume - fie a fost otrăvită, fie s-a sinucis rupându-și capul de plăcile de fier ale celulei Potrivit versiunii oficiale, "Marinka la Moscova a murit de boală și de dor să dispară" Contemporanii considerau o astfel de cruzime destul de justificată - mii de oameni fuseseră deja uciși în

numele Marina și "Vorenok" și, prin urmare, era necesar să se scape de riscul reluării războiului civil cu orice preț Odată cu fuga lui Zarutsky din lagărele de lângă Moscova, a doua miliție a scăpat de amenințarea unei confruntări armate cu cazacii Boierul Dmitri Trubetskoy, care conducea oficial detașamentele cazaci, era pregătit pentru o alianță, nu avea propriile planuri politice, ci îi păsa doar de respectul pentru "onoare" Acum a fost posibil să luăm Moscova Foametea era o armă obișnuită pentru cucerirea de fortărețe, iar miliția s-a asigurat doar că fantoma lui se poate materializa într-un gigant care distruge totul În primele zile ale lunii septembrie, hatmanul Marelui Ducat al Lituaniei, Karl Khodkevich, a venit din nou în ajutorul celor asediați cu patru sute de vagoane de mâncare, dar a două mii de armate a sa a rămas blocată în șanțurile și gropile săpate de Rușii care au înconjurat Kitay-gorod Au fost bătălii de câteva zile Polonezii au desfăcut caii din căruțe, care nu puteau trece prin dărâmăturile aranjate în jurul zidurilor Kitai-gorodului și au început să împingă ei înșiși căruțele, apropiindu-se de cetate dintr-o parte sau alta, dar de fiecare dată au fost nevoiți să retragere Cei asediați au încercat să susțină unul dintre atacurile armatei lui Hodkevich cu ieşirea lor, dar până în septembrie nu mai reprezentau un pericol pentru Pojarski "Rușii, după ce mâncaseră pâine, erau mai puternici decât ai noștri, care se clătinau IβO Nɵun țar rusesc desăvârșit Karl Philip dintr-o suflare de vânt Numai nobilimea nobilă i-a putut determina să decidă această ieșire pentru a arăta conducătorului lor, hatmanul, și suveranului lor, regele, că sunt gata să moară pentru binele patriei În acel moment, nefericiții asediați au suferit o astfel de pierdere ca niciodată Când mâncau pâine, rușii nu fuseseră niciodată atât de groaznici și puternici pentru ei; i-au lovit mereu pe ruși la ieșiri, i-au alungat în lagăre și, punând ambuscade, i-au prins pe ruși din lagăre ca pe ciuperci; dar când nu era pâine și foamea s-a întețit, în acel moment nu numai picioarele, ci și mâinile refuzau să servească; apoi le-a fost ușor rușilor să-l bată pe polonez, care era complet epuizat, incapabil să meargă, neputincios chiar să plece ", a scris în jurnal colonelul Osip Budilo, care stătea cu regimentul sub asediu Hodkevici, însângerat de atacuri fără rezultat, a anunțat pe cei asediați că va părăsi Moscova timp de trei săptămâni pentru a se întoarce cu noi forțe de la Smolensk Dar aceste promisiuni nu erau destinate să se împlinească Turcii au invadat Polonia, regele Sigismund nu a fost la înălțimea garnizoanei asediate la Moscova La sfârșitul lunii septembrie, prințul Pozharsky a trimis o ofertă scrisă de a se preda polonezilor, spunând că ajutorul nu va veni: "Regele trebuie să se gândească acum la sine, se va bucura dacă va fi eliberat de turci capete și viața vă vor fi salvate Voi lua asta pe suflet și voi cere tuturor militarilor să fie de acord cu asta Cine dintre voi dori să se întoarcă pe pământul vostru, aceia vor fi lăsați să intre fără nicio idee, iar cei care vor să-l slujească pe Suveranul Moscovei, îi vom onora pe cei conform demnității lor Dacă unii dintre voi nu pot merge din cauza foametei și nu au cu ce să călărească, atunci când veți părăsi cetatea, vom trimite căruțe Speranțele polonezilor pentru o ciocnire între miliție și cazacii lui Trubetskoi erau neîntemeiate: "Chiar dacă am avut o ceartă cu cazacii, atunci avem forțe împotriva lor și sunt suficiente pentru ca noi să le stăm împotriva lor" Răspunsul celor asediați a fost plin de aroganță și insulte Polonezii i-au numit pe Pojarski și soldații săi rebeli, care au uitat că i-au sărutat crucea țarului Vladislav, acuzații de situație tristă Carl Philip vs Mihail Romanov Statul polonez a fost considerat o minciună și

ridiculizat de incapacitatea milițiilor - oameni cu profesii pașnice - de a lupta în luptă deschisă "Curajul tău este ca un măgar sau un bobak, care, neavând protecție, este forțat să stea într-o groapă", a scris asediatul - Curajul tău, după cum bine știm și vedem, se reflectă în tine doar în râpe și în pădure; la urma urmei, am văzut clar cu ochii noștri cât de groaznic era pentru tine hatmanul Marelui Ducat al Lituaniei cu o mână mică de oameni Nu vom muri de foame, aşteptând sosirea fericită a suveranului nostru - regele cu fiul său, cel mai senin Vladislav, dar aşteptându-l cu bucurie, cu supuşii săi credincioşi, care l-au păstrat sincer credincios, aprobati prin jurământ, noi va pune o coroană pe capul țarului Vladislav Nu ești nimic, nu iei și nu ademeni Nu închidem ziduri de tine; ia-le dacă ai nevoie de ele, dar degeaba nu irosești pământul regal cu ace și clătite; mai bine tu, Pozharsky, lasă-ți oamenii să meargă la pluguri Lăsați bumbacul să cultive în continuare pământul, lăsați preotul să cunoască biserica, lăsați-i pe Kuzma să-și facă comerțul - atunci va fi mai bine pentru regat decât sub conducerea dvs , pe care o direcționați către ultima distrugere a regatului Cu toate acestea, deja la o lună de la acest răspuns obscur, asediații au trimis doi ambasadori la hatmanul Lituaniei cu o cerere de a veni imediat, în decurs de o săptămână, în ajutor, altfel Moscova ar cădea Mândrii cavaleri polonezi, care se lăudau în fața rușilor cu noblețea și fidelitatea lor față de datorie, au jurat că sunt gata să moară pentru rege, în lupta pentru viață transformată în fiare O foamete cumplită a venit mână în mână cu gerul și zăpada, sub care a dispărut iarba ofilit, pe care oamenii o mâncau În încăperile neîncălzite și întunecate ale Kremlinului, pline cu comori neprețuite, scheletele rătăceau cu dinți de scorbut cădeau, acoperiți cu zdrențuri de haine ușoare, cu picioarele învelite în cârpe de pânză care înlocuiau pantofii de piele mâncați Ochii lor ardeau de nebunie, iar mâinile ofilite apucau o sabie la fiecare foșnet: în orice nișă întunecată, aceeași fantomă putea să pândească, vânând o persoană Un turn teribil de tortură cu bănci înguste de-a lungul zidurilor a fost de mult gol Ô Țarul rus eșuat Karl Philip iar cârligele, împletiturile și știucile înfipte în podea Prizonierul adormit, întorcându-se stângaci pe patul său, a căzut la podea și a fost străpuns de acest fier teribil Dar nefericiții au fost scăpați de chinurile lungi, care au mâncat deja în primele zile ale foametei Iată cum povestește jurnalul colonelului Budila despre lumea interlopă, care părea că s-a ridicat la Kremlin pentru a-i pedepsi pe polonezi, care și-au lăudat virtuțile în fața rușilor "de jos": au îndurat o asemenea foamete, încât a existat o asemenea foamete oriunde, pentru că când a venit această foamete și când nu era iarbă, rădăcini, șoareci, câini, pisici, au căzut, atunci cei asediați au mâncat robii, au mâncat cadavrele, smulgându-le din pământ; infanteriei s-au mâncat pe sine și au mâncat pe alții, prinzând oameni Locotenentul de infanterie Truskovsky și-a mâncat cei doi fii; un haiduk și-a mâncat și fiul, altul și-a mâncat mama; un tovarăș și-a mâncat servitorul; într-un cuvânt, tatăl fiului, fiul tatălui nu a cruțat; stăpânul nu era sigur de slujitor, slujitorul stăpânului; cine a putut, care era mai sănătos decât celălalt, a mâncat-o O rudă sau tovarăș decedat, dacă altcineva mânca unul, era judecat ca moștenire și s-a dovedit că ar fi trebuit să fie mâncat de ruda cea mai apropiată, și nu de altcineva Un astfel de proces judiciar s-a întâmplat în plutonul orașului Lenitsky, în care haiduk-ii au mâncat haiduk-ul mort al plutonului lor O rudă a defunctului, un haiduk din altă duzină, s-a plâns căpitanului de acest lucru și a susținut că are mai mult dreptul să-l mănânce ca rudă; și au

obiectat că au dreptul cel mai aproape de asta, pentru că el era cu ei în același rând, rând și zece Căpitanul nu știa ce sentință să pronunțe și temându-se că partea nemulțumită nu-l va mânca pe judecător însuși, a fugit de la scaunul judecătorului În timpul acestei îngrozitoare foamete, au apărut diverse boli și cazuri atât de teribile de moarte, încât era imposibil să privești un muribund fără plâns și groază Am văzut multe din astea Altul a devorat pământul de sub el, i-a roade brațele, picioarele, trupul și, cel mai rău, a vrut să moară cât mai repede și nu a putut, a roade o piatră sau o cărămidă, rugându-l pe Dumnezeu să o transforme în pâine, dar nu putea să muște Suspine: a, a - s-au auzit în toată cetatea, iar în afara cetăţii - robie şi moarte Era greu Carl Philip vs Mihail Romanov Ô Da, mare răbdare! Mulți s-au dus de bună voie la moarte și au fost dăruiți vrăjmașului: fericirea, dacă cineva este prins de un dușman bun, l-a ținut în viață; dar au fost mai mulți nenorociți care au căzut peste asemenea chinuitori, încât înainte ca cel ce s-a predat să coboare de pe zid, a fost tăiat în bucăți La noiembrie , foametea a deschis porțile cetății Pe jumătate morți de epuizare, polonezii, alungați din Kitay-gorod cu patru zile mai devreme, au fost de acord să se predea Ei și-au spus o singură condiție - păstrarea vieților Cei care au fost luați de miliția lui Pojarski au supraviețuit, dar aproape toți captivii aflați în mâinile cazacilor așteptau moartea În lagărele lui Trubetskoy, domneau morala tâlharului și ce însemnau jurămintele pentru a salva viețile dușmanilor predați înainte de a avea ocazia de a-i răzbuna pentru moartea camarazilor lor! Boierii, care au stat cu polonii asediați și au rămas loiali regelui Sigismund și fiului său până la urmă, au scăpat de spaimă Cazacii au cerut să omoare boierii pentru trădare și să le împartă proprietatea într-o armată, dar nobilii din miliția zemstvo au venit în apărarea lor Evlavia lor pentru rangul boieresc era prea mare pentru a ridica mâna împotriva reprezentanților vechilor familii domnești, chiar dacă au colaborat cu inamicul Cu toate acestea, membrii guvernului semiboier au prezentat cazul în așa fel încât s-au aflat la Kremlin în postura de captivi și, prin urmare, merită recunoștință pentru suferința pe care au îndurat-o De dragul calmării țării, liderii miliției zemstvo au preferat să creadă în această versiune Kremlinul, care a supraviețuit unui an și jumătate de asediu, a fost devastat și profanat Milițiile au fost surprinse de spectacolul cuve cu carne sărată care stăteau în pivnițe Era un om - rămășițele rudelor și prietenilor tulburaților cavaleri polonezi care au devenit canibali Bisericile au fost profanate, umplute de murdărie, icoanele au fost desfigurate În palatele Kremlinului au rămas doar ziduri de piatră - fugind de frig, asediații au ars nu numai acoperișul incintei, ci și ușile, ramele ferestrelor și băncile O colecție prețioasă de manuscrise antice bizantine a dispărut: polonezii au încercat să-și potolească foamea fierbind pergament și extragând din acesta lipici vegetal ÍÔ Țarul rus eșuat Karl Philip Clopotele Catedralei Adormirea Maicii Domnului din Kremlin și ale altor biserici din Moscova care au supraviețuit incendiului din au răsunat cu ocazia eliberării capitalei, când a venit vestea despre apropierea regelui Sigismund și a fiului său Regele a reușit să adune doar două mii de soldați - Polonia a fost distrusă, mercenarii au refuzat să lupte la datorie - dar spera ca prin apariția sa în vecinătatea Moscovei să dea curaj "partidului polonez" din Rusia și supușilor volubili al țarului Vladislav și-ar pleca din nou capetele în fața lui După ce a încercat fără succes să cuprindă Volokolamsk, regele s-a retras din zidurile sale și a decis că fortărețele rusești își vor deschide singure porțile, nu trebuia decât

să se înțeleagă cu liderii miliției de la Moscova Doi parlamentari ruși au fost trimiși la prinții Trubețkoi și Pojarski, însoțiți de un puternic detașament Dar speranțele lui Sigismund că îl așteptau în capitală nu s-au concretizat Ambasadorii au fost bătuți și alungați, deși au adus o veste mângâietoare că susținătorii lui Vladislav au rămas încă în capitală, în ciuda plecării multor boieri la moșiile lor, intimidați de gloate: "La Moscova, boierii care v-au slujit, marii domnitori , și Există o dorință pentru cei mai buni oameni pentru a cere domnia ta, marele domnitor, prințul Vladislav Jigimontovich Totuși, totul este condus de cazaci, care "fac ce vor" De ceva vreme, regele a stat în nehotărâre lângă Volokolamsk, cântărind șansele sale de a cuceri Moscova: ambasadorii au raportat că miliția s-a împrăștiat, abia două mii de nobili și aproximativ patru mii de cazaci au rămas în capitală, restul s-au împrăștiat în toate direcțiile Nobilii s-au dus la moșiile lor, iar detașamentele de cazaci - să caute pradă în regiunile mai puțin devastate ale țării Fragmentele de miliție care au rămas la Moscova nu reprezentau un pericol militar grav, și totuși regele s-a întors Era speriat de perspectiva de a ierna în adâncurile unei țări străine, flămânde, cu o armată nesigură care se plângea de salariu slab Campania pentru coroana rusă a trebuit să fie amânată până la vremuri mai bune Pericolul polonez a dispărut, iar învingătorii au început să se pregătească activ pentru alegerea unui țar Deja în primele zile ale lunii noiembrie, au fost trimise somații în orașele și regiunile Rusiei cu un apel de trimis la Moscova până pe decembrie Carl Philip vs Mihail Romanov Ô zece "cei mai buni, sensibili și stabili" oameni din fiecare oraș, astfel încât să "vorbească despre treburile statului (tm) " Cu toate acestea, primii delegați au apărut la Moscova abia în ianuarie , când a fost confirmată vestea întoarcerii lui Sigismund în Polonia Treptat, numărul alegătorilor, reprezentanți ai tuturor claselor - de la orășeni la cler - a ajuns la jumătate de mie, s-au adunat din cincizeci de orașe rusești care au răspuns invitației de a participa la alegerile regale La Moscova, ei așteptau haosul luptei politice, cu amenințări, mită și fraudă Au fost mulți candidați la tronul Rusiei, iar deputații au fost sfâșiați de susținătorii diferitelor partide Dar în scurt timp s-au cristalizat două forțe principale, luptând pentru mințile și sufletele alegătorilor Primul a fost reprezentat de cazaci și clerul inferior apropiat acestora ca origine socială și vederi, în mare parte călugări Ei au respins candidații străini la tron, îndemnându-i să aleagă "Marinka și fiul său" sau pe Mihail Romanov, în vârstă de ani, fiul mitropolitului Philaret Romanov Cu ei, cazacii, dintre care majoritatea au luptat cândva de partea "hoțului Tushino", aveau un trecut comun - ei sperau să obțină beneficii practice din acesta: să primească un salariu pentru serviciul lor și posibilitatea de a continua să jefuiască sub privirea condescendentă a suveranului "din propria lor" Filaret Romanov, pe lângă faptul că a acționat ca patriarh în lagărul Tushino, a atras patrioți cu suferința sa în captivitatea poloneză, unde a ajuns, plecând la regele Sigismund ca parte a unei ambasade Ei și-au amintit că însuși boierul Romanov ar putea deveni odată rege, spun ei, acest lucru a fost declarat în testamentul ultimului dintre Rurikovici - Fiodor Ioannovici, dar trădătorul Boris Godunov a interceptat personalul regal de la el și a forțat un rival periculos și soția sa să accepte monahismul, să-i îndepărteze definitiv din viața seculară Cazacii, mult mai numeroși decât nobilimea provincială care a rămas la Moscova după dizolvarea miliției Zemstvo, au încercat să-și ia calea terorizând adversarii Dar prințul Dmitri Pojarski nu avea de gând să

cedeze presiunii celor zgomotoși și rapid să reia gol Ô Hө împlinitul țar rus Karl Philip ar La Moscova eliberată, el a continuat constant linia politică aleasă la Yaroslavl, căutând aderarea prințului suedez Carl Philip Mai îngrozitoare decât violența cazacilor a fost întârzierea sosirii protejatului miliției zemstvo la granița cu Rusia În noiembrie , Delagardie l-a trimis pe nobilul Bogdan Dubrovsky la Moscova de la Novgorod, care i-a asigurat pe liderii miliției de apariția iminentă a prințului la Vyborg și, la rândul său, a fost convins de imuabilitatea opiniilor Consiliului întregului pământ pe viitorul tronului Moscovei Prințul Dmitri Pojarski a spus că deja se discută despre componența ambasadei, care ar trebui să se întâlnească cu viitorul Mare Duce la graniță pentru a-l însoți la Moscova În cele din urmă, gheața s-a spart la Stockholm În decembrie, Delagardie a primit vestea mult așteptată de la regele Gustavus Adolf că prințul, însoțit de comisari autorizați să încheie un acord cu rușii, va ajunge la Vyborg înainte de sfârșitul lunii februarie Adevărat, regele nu a renunțat la pretențiile sale asupra fortărețelor de graniță rusă, dar aceste rânduri ale scrisorii sale, capabile să frustreze cazul, nu au devenit cunoscute liderilor miliției zemstvo O copie a mesajului regal, cu care un alt mesager a mers la Moscova din Novgorod, conținea doar vești bune despre sosirea iminentă a prințului Delagardie, la sfatul autorităților din Novgorod, a ordonat ca paragrafele din traducere care mărturiseau apetitul nemoderat al coroanei suedeze să fie șterse din traducere Odată cu sosirea mesagerului Novgorod la Moscova, pozițiile partidului nobil, condus de Dmitri Pojarski, s-au întărit și mai mult Liderul miliției a reușit să-l cucerească de partea sa pe liderul cazacului boier Dmitri Trubetskoy, care a refuzat să susțină candidatura lui Mihail Romanov Era imposibil să uităm de autoritatea tradițională în rândul oamenilor reprezentanților familiilor nobiliare boierești Deși mulți boieri s-au pătat de cooperarea cu polonezii, farmecul numelor lor de înalt profil a fost mult mai puternic decât indignarea față de acțiunile lor Și Dmitri Pojarski a ordonat să-i cheme pe "trădătorii" care s-au refugiat în moșii la Moscova, promițându-le protecție împotriva arbitrarului cazacului "Partidul Polonez", realizând că prințul Władysław Carl Philip vs Mihail Romanov Ô alegerile nu vor trece, s-au alăturat rândurilor "suedezilor": Karl Philip era încă mai bun decât candidatul intern, a cărui victorie ar putea însemna continuarea anarhiei și a rivalității pentru putere a diferitelor clanuri Cazacii, văzând întărirea adversarilor, au încercat să oblige Consiliul electoral să răspundă la întrebarea fundamentală: să aleagă un țar dintre ruși sau dintre străini? Miza era că prințul Vladislav, care era nepopular la acea vreme, l-ar trage cu el, ca o greutate, pe Carl Philip, încă nejucat, până jos Dar susținătorii lui Mihail Romanov au pierdut Dmitri Pojarski a rostit un discurs persuasiv, amintindu-le alegătorilor de necazurile pe care le-ar presupune alegerea unui țar dintre "ai lor" Experiența recentă a arătat că, cu compatrioții pe tron, țara rusă a experimentat multe necazuri și doar un prinț suedez ar putea salva țara de anarhie și a uni poporul în fața amenințării unei noi invazii poloneze Dacă vor alege un țar dintre rușii nativi, nu numai Polonia, ci și Suedia vor deveni un dușman În plus, Novgorod ocupat de suedezi cu teritoriile înconjurătoare va fi pierdut iremediabil La februarie , alegătorii care s-au întrunit în Marele Palat al Kremlinului au votat în favoarea unui prinț străin, adică Carol Filip Încoronarea lui era programată pentru sfârșitul lunii Această decizie fundamentală, luată de eroul național Dmitri Pojarski, a devenit unul dintre cele mai mari mistere ale istoriografiei ruse

timp de aproape patru secole Profesioniștii, care la început au executat ordinul casei conducătoare a Romanovilor, iar apoi au urmat tradiția, au ieșit dintr-o situație incomodă cu o simplitate excepțională Pentru decizia Consiliului, a fost adoptată o rezoluție neaprobată a "partidului cazac", care scria: "și regii lituanieni și sviysk și copiii lor, pentru multele lor minciuni și nicio altă țară de oameni din statul Moscova, nu fac nu jefuiesc și nu-i doresc pe Marinka și pe fiul ei " Pe măsură ce zilele treceau, Pojarski și susținătorii săi așteptau cu speranță vești de la Novgorod despre sosirea lui Karl Philip la Vyborg Între timp, situația din capitală se încingea Cazacii au încercat cu toată puterea să distrugă cursul formal al procedurii electorale Văzând că pierd, s-au oferit să renunțe lôô Tarul rus eșuat Karl Philip mult pentru ca Dumnezeu să indice care dintre candidații la tron să conducă în Rus', iar când această idee a fost respinsă, au început să pregătească o lovitură de stat Mulțimi de ragamuffins înarmați, conduși de preoți isteric, s-au adunat în curțile lui Pojarski și Trubetskoy, care trecuseră în stare de asediu Mulțimea a țipat că l-au dorit doar pe Mihail Romanov, care să-i răsplătească pentru greutățile și suferința lor în timpul eliberării Moscovei de sub polonezi Regele suedez îi înșală pe ruși, așa cum a făcut deja Sigismund, vrea să dobândească Rusia pentru el! Alegătorii înspăimântați au început să se clatine Toată lumea și-a amintit masacrul cazacilor cu liderul primei miliții Zemstvo, Prokopy Lyapunov Viața este mai prețioasă decât o dispută fundamentală despre cine va fi cel mai bun țar pentru Rusia În plus, argumentele conducătorilor cazaci au început să acționeze Prințul nu s-a dus și - cine știe - poate că regele suedez Gustav Adolf nici nu se gândește să-și lase fratele să plece în regat, ci încearcă doar să-și extragă propriile beneficii din această poveste Pozharsky a încercat să joace timp, spunând că Mihail Romanov era prea tânăr, nu ar trebui să stea pe tron într-un moment atât de dificil Partidul cazac a luat această nouă tactică ca pe un semn de slăbiciune și nu a făcut decât să intensifice presiunea Printre boieri, care au urmărit îndeaproape echilibrul de putere de la Moscova, au apărut și susținători ai lui Mihail Romanov În cele din urmă, tinerețea și slăbiciunea monarhului pot fi și ele utile - mai multă putere va reveni dumei boierești Fyodor Sheremetyev, explicând motivul sprijinului său activ față de acest candidat, i-a scris boierului Vasily Golitsyn, care se afla în captivitatea poloneză: "Vom alege pe Misha Romanov, este tânăr și încă imatur în minte și vom fi familiarizați cu el " Pasiunile au atins apogeul atunci când alegătorii s-au întâlnit pentru o altă ședință la februarie Cazacii înfuriați au izbucnit în palat, strigând că nimeni nu va pleca de aici până nu va fi ales Mihail Romanov În istoriografia rusă, care de secole a sculptat o schiță acceptabilă a evenimentelor din resturi, nu se spune nimic despre această lovitură parlamentară uniformă Se menționează doar întâmplător că drepturile lui Mihail Romanov la tron sunt populare Carl Philip vs Mihail Romanov i-a explicat Catedralei un anume "glorios Don ataman" Cu toate acestea, pentru contemporani, circumstanțele aderării fondatorului dinastiei Romanov nu au fost un secret În Suedia și Polonia, chiar și la ani de la aceste evenimente, Mihail Romanov a fost numit cu dispreț "Țarul cazac" Nu știm ce s-a întâmplat în acea zi cu Dmitri Pojarski și susținătorii săi, poate pur și simplu nu li sa permis să participe la ședința Consiliului O scrisoare trimisă în grabă orașelor pe februarie vorbește despre alegerea în unanimitate a lui Mihail Romanov la tron Consiliul i-a respins pe prinții polonezi și suedezi, deoarece tatăl primei Rusii a ruinat și i-a asuprit pe

ortodocși, iar regele suedez a pus mâna pe Novgorod prin înșelăciune Printre semnatarii acestui document, nu există numele liderilor miliției zemstvo Pozharsky și Trubetskoy, precum și numele celui mai nobil dintre boieri, care a condus guvernul semiboier, prințul Mstislavsky Lovitura cazacului a fost un succes, acum a rămas să-l convingă pe tânărul timid și bolnăvicios să accepte sceptrul din mâinile tâlharilor, care ridicaseră deja la putere o serie de impostori în ultimii ani Nimeni nu știa exact unde se află Mihail Romanov și mama lui, călugărița Martha, care au părăsit Moscova furtunoasă și înfometată imediat după eliberarea capitalei de sub polonezi S-a format o delegație - nu este greu de ghicit că nu i-a inclus pe Dmitri Pojarski, Kuzma Minin sau Dmitri Trubetskoy, care se aflau în arest la domiciliu - care a primit instrucțiuni "să-l caute pe țar" A fost găsit pe martie în Mănăstirea Ipatiev de lângă Kostroma Ceremonia solemnă de invitare a lui Mihail în regat a avut loc a doua zi Ambasada, luând în sprijin clerul Kostroma, a mers la mănăstire cu icoane și bannere Călugărița Martha și fiul ei au fost invitați să meargă la biserica catedrală, unde ambasadorii și-au anunțat scopul vizitei: statul moscovit îi cere lui Mihai să accepte sceptrul, iar mama lui să-și binecuvânteze fiul pentru regat Această veste nu a stârnit bucurie în rândul reclușilor mănăstirii Marta le-a răspuns ambasadorilor: "Fiul meu nu este încă în ani perfecți și, în plus, oamenii din statul moscovit s-au epuizat - și-au dat sufletele celor dintâi Țarul rus Karl Philip eșuat suveranii Moscovei și nu i-au servit direct După ce a enumerat toți țarii distruși de la Moscova - de la fiul ucis al lui Boris Godunov până la Vasily Shuisky, care a fost tuns călugăr și trimis în Polonia, - Marta a concluzionat: suverani?" De asemenea, era îngrijorată de ruina statului, din cauza căreia țarul nu și-a putut îndeplini îndatoririle - să plătească trupele și oficialitățile - și de soarta mitropolitului Filaret, aflat în captivitate în Polonia, pe care polonezii l-au putut ucide din răzbunare după ce fiul său a fost ales pe tron În plus, fără binecuvântarea tatălui său, nu era nimic de gândit că Michael accepta personalul regal Trebuie spus că Filaret, din captivitate, a întreținut corespondență cu familia și prietenii și, știind de planurile de înscăunare a fiului său, nu a încurajat în niciun fel aceste proiecte Se deosebea favorabil de cealaltă nobilime rusă - excepțional de inertă după standardele europene - prin interesul său pentru știință, modă și limbi străine, era o persoană cu voință puternică, puternică și ambițioasă Fiul fragil și îngust la minte, care nu a primit nici măcar o educație minimă în anii de răsturnări care au lovit Rusia, cu greu a putut face față țarii în creștere și să țină sceptrul regal în mâini Odată, tatăl lui Mihail însuși a visat la o coroană regală La mijlocul secolului al XIX-lea, în depozitele muzeului din Kolomna a fost găsit un portret al lui Filaret în veșminte patriarhale - opera unui artist din secolul al XVIII-lea Pe pânză a apărut o coroană, legată în mod clar de o altă lucrare Stratul superior de vopsea a fost îndepărtat, iar sub portretul preotului se afla o imagine a aceleiași persoane, dar cu un sceptru în mâini și cu violet pe umeri Inscripția de pe această pânză mai veche scria: "Fyodor, țarul întregii Rusii" După jurămintele monahale forțate, tatăl lui Mihail și-a închis posibilitățile unei cariere laice, dar, în același timp, nu și-a transferat visele neîmplinite fiului său În scrisorile din captivitate către Moscova, el s-a oferit să aleagă unul dintre boieri ca rege, limitându-i drepturile Filaret era în mod clar impregnat de farmecul constituției poloneze, care interzicea regilor să ia decizii importante - de la declararea războiului Carl Philip vs Mihail Romanov

înainte de modificările legilor - fără acordul Sejm-ului Și totuși, soarta a hotărât că vor preda coroana fiului lui Filaret, care era mai puțin decât mulți potrivit în calitățile sale pentru a scoate Rusia din criză Un băiat timid de șaptesprezece ani, cu o față slabă de voință, stând nesigur pe picioarele lui bolnave, își privea mama cu speranță și teamă, așteptând decizia ei I-au întins un toiag - l-a împins cu groază, de parcă ar fi fost un șarpe care ar putea înțepa Trimișii au jurat că Mihail nu va repeta soarta predecesorilor săi pe tron, că tot poporul rus s-a unit în dorința lor de a-l alege rege, iar refuzul va duce la dispariția statului moscovit și la moartea credinței ortodoxe: " Dumnezeu vă va cere pentru sufletele creștinilor ortodocși, suveranul Mihail Fedorovici, și asupra voastră, marea bătrână, călugărul Marfa Ivanovna!" De fapt, tradiția rusă cerea ca poporul să-l roage pe viitorul țar să accepte regatul, dar acesta a refuzat Astfel de spectacole cu un final prestabilit s-au jucat timp de câteva zile și, cu cât fierbeau mai multe pasiuni, cu atât era mai onorabil pentru ambele părți Dar în acest caz, judecând după mărturiile fragmentare ale contemporanilor, rezistența lui Mihail și a mamei sale a fost sinceră Patru țari răsturnați de pe tron în ultimii zece ani - Fiodor Godunov, doi falși Dmitri și Vasily Shuisky - dintre care trei au fost uciși, iar al patrulea a lânceit în captivitate, ar putea face să gândească chiar și un om ambițios matur, ca să nu mai vorbim de un tânăr liniștit om Și totuși misiunea ambasadorilor a fost un succes Persuasiunea a atins-o pe Marta și ea a binecuvântat-o pe Mihai pentru împărăție Un tânăr a acceptat un toiag din cornul fiarei magice Unicorn, salvat de soldații polonezi din Kremlin Nu departe, la doar trei sute de kilometri, drumul lui Mihail Romanov de la Kostroma la Moscova a durat două luni Regele și alaiul lui călăreau cu opriri lungi, iar pământul pe drumul lui părea ca o rană continuă, de-a lungul căreia rătăcitori infirmi și arși rătăceau oriunde le priveau ochii Apropiindu-se de trenul regal, ei au povestit despre atrocitățile bandelor de cazaci, care torturau și ucideau oameni, le ardeau casele pentru a scoate bani și bunuri de la populație Cronicile spun că Michael a fost atât de uimit de Í Nөun țar rusesc desăvârșit Karl Philip el cu o poză pe care voia să se întoarcă, întorcându-se către ambasadori cu un reproș: se presupune că l-au înșelat, asigurând că statul s-a liniștit Călătoria lungă a fost legată nu numai de ezitarea spirituală a lui Mihai, pe care a trebuit să o depășească prin rugăciuni îndelungate în locuri sfinte, și de potopul de primăvară, care a îngreunat călătoria, ci și de nevoia de a intra într-o înțelegere cu adversarii rege Aristocrația tribală și liderii miliției zemstvo, deși forțați să cedeze cazacilor, erau totuși oponenți formidabili cărora ar trebui să li se ofere garanții pentru siguranța lor personală și să fie atrași de partea lor Potrivit mai multor rapoarte, în martie și aprilie, părțile au convenit asupra condițiilor restrictive ale stăpânirii țariste, care au fost pregătite în prealabil pentru prinții străini în cazul în care unul dintre ei ar fi fost ales pe tronul Moscovei - polonezul Vladislav sau Suedezul Karl Philip În final, a fost întocmită o scrisoare electorală, conform căreia Mihail - pentru prima dată în istoria Rusiei - s-a angajat să nu schimbe legile fără acordul Consiliului sau al dumei boierești și, de asemenea, a promis să declare război și să facă pace cu aprobarea lor Aceasta a fost forma de guvernământ adoptată în acel moment în Polonia și Suedia Doar mențiuni surde despre un astfel de acord au supraviețuit până în vremea noastră, ale cărui urme au fost distruse cu grijă câțiva ani mai târziu, când puterea țaristă a fost suficient de întărită și Mihail Romanov, sprijinit de tatăl său

energic, care s-a întors din captivitatea poloneză, s-a considerat el însuși liber de obligaţiile pe care le luase cândva Guvernul zemstvo al prinților Trubetskoy și Pozharsky, după ce a suferit o înfrângere în promovarea candidatului lor la tron, a părăsit scena istorică, cedând drepturile nou-asamblate dumei boierești de la Moscova, unde a excelat Fyodor Mstislavsky Grefierul Zemsky Sobor, trimițând încă o scrisoare țarului, prin inerție a dedus: " Noi, holoșii voștri, Dmitri Trubețkoi și Dmitri Pojarski", dar, amintindu-și că vremurile s-au schimbat, a tăiat aceste nume și le-a înlocuit cu "Fyodor Mstislavsky de la tovarăși" Eroarea simbolică a supraviețuit secolelor pentru a o da posterității Carl Philip vs Mihail Romanov o idee despre haosul perioadei de tranziție din martie-aprilie Cortegiul lui Mihail a ajuns la Moscova pe mai, iar pe iulie a fost căsătorit solemn cu regatul Până atunci, adversarii săi s-au împăcat în cele din urmă cu înfrângerea și i-au cerut cu umilință regelui milă, permițându-le să apară în fața ochilor lui Cu toate acestea, eforturile încăpățânate ale prințului Pozharsky de a înscăuna prințul suedez nu au fost iertate și uitate Mihail Romanov i-a acordat eliberatorului Moscovei un titlu de boier, dar aceasta a fost cea mai mică recunoaștere posibilă a meritelor sale Premiile cu terenuri și poziții au căzut ca o corn de abundență asupra oamenilor mult mai puțin demni, în timp ce Pozharsky a fost ocolit Întocmitorii manifestului electoral din mai nu s-au putut nega plăcerea de a apăsa pe nasul "partidului suedez", menționând printre motivele alegerii lui Mihai dorința regelui Carol al IX-lea, care odată a cerut rușilor să nu invite un străin ca rege, dar să opteze pentru un compatriot Domnia lui Mihai a început modest Avea tron, sceptru și veșminte pentru ieșiri solemne, dar îi lipseau hainele de zi cu zi În anii războiului civil, sute de haine magnifice care erau depozitate în depozitele Kremlinului au dispărut Tânărul de șaptesprezece ani, care s-a așezat într-un mic turn dărăpănat, a fost dat să încerce lucrurile boierului Bogdan Belsky, care a fost executat în Stocul de haine al acestei fashioniste a supraviețuit în mod miraculos în Moscova devastată, iar mama întreprinzătoare a țarului a înființat un atelier de cusut în camerele ei, urmărind îndeaproape fetele care umpleau garderoba țarului Unii au smuls nasturi bogați din ținutele lui Belsky și i-au transformat în caftane regale, alții au ajustat cămășile frumoase ale executatului pentru a se potrivi cu silueta zveltă a noului domnitor al Rusiei Cel puțin într-un fel, fiul a trebuit să semene cu un tată dandy care iubea și știa să se îmbrace A fost odată ca niciodată la Moscova chiar și despre fashioniste: "El este cu siguranță Fedor Nikitich!" Nasturii au zburat cu un bubuitură din vechile caftane din brocart - de acum încolo, Rusia trebuia să fie egală cu Mihail Romanov Târziere cu prețul regatului totuși imposibilul s-a întâmplat La iulie , după nunta solemnă a lui Mihail Romanov cu regatul de la Moscova, prințul Carl Philip a ajuns la Vyborg Toată iarna și primăvara regina văduvă ȘI a rezistat convingerii curtenilor, cărora li s-a alăturat în cele din urmă regele Gustavus Adolf, care a convins-o de necesitatea statului a călătoriei fratelui său mai mic spre est O iarnă neobișnuit de blândă, care a făcut ca drumul terestre din Suedia până în Finlanda din jurul Golfului Botnia să fie impracticabil și traseul maritim prin furtuna și fără gheață Marea Aland extrem de periculoasă, a ajutat-o pe mama să-și țină fiul lângă ea timp de șase luni, dar odată cu debutul verii, ea nu avea argumente serioase împotriva acestei călătorii "Prințul are nevoie de timp pentru a obține o educație demnă de viitoarele sale înalte îndatoriri!" - regina încă încerca să oprească ofensiva comună a apropiaților săi, dar

ea însăși a înțeles că acest argument părea extrem de neconvingător în ochii adversarilor ei Poți învăța cât vrei Târzie la prețul regatului th, dar moscoviții, obosiți de promisiunile suedeze goale, puteau în orice moment să ajungă la o înțelegere cu Polonia În cele din urmă, regina a cedat, punând singura condiție: Karl Philip ar ajunge doar la Vyborg "și în niciun caz mai departe" Continuarea călătoriei la Novgorod și, eventual, mai departe la Moscova ar putea avea loc numai după încheierea unui acord privind alegerea lui Carol Filip cu reprezentanții tuturor regiunilor Rusiei și nu numai a statului Novgorod, care era sub suedeza Control În acest caz, prințul a trebuit să intre în Rusia cu o armată de opt mii și să fie înconjurat constant de două mii de bodyguarzi Prințul era însoțit de o escadrilă impresionantă de cinci corăbii cu suită și paznici: cel puțin băiatul a fost într-o relativă siguranță în timpul acestei prime mari aventuri din viața lui Cu toate acestea, temerile mamei aproape s-au adeverit Călătoria prințului de la Stockholm la Vyborg a durat douăzeci și două de zile și aproape s-a transformat într-o tragedie Nu departe de strâmtoarea Furusund din nordul Stockholmului, nava lui Karl Philip, care naviga cu un vânt puternic de coadă, a intrat într-un banc de nisip Din fericire, carena a rezistat loviturii, iar barca cu pânze a fost trasă în adâncuri Dar până atunci vântul se schimbase, iar escadrila a trebuit să ancora în așteptarea vremii favorabile În cele din urmă, Baltica a fost traversată, dar la sfârșitul călătoriei, noi dificultăți așteptau: două nave de escortă aveau un pescaj profund și multă vreme nu au putut intra pe țeavă îngustă și întortocheată care ducea în skerries finlandeze spre est, la Vyborg Când turnul principal al Castelului Vyborg s-a ridicat din spatele insulelor împădurite, ca un dig, pe bolovanii cenușii ai căror valuri de hoarde inamice care se rostogoleau dinspre est s-au rupt de secole, tânărul prinț nu și-a putut reține entuziasmul: de acum pe ea era la fel de departe de Stockholm ca de capitala Rusiei Vestea că un Mare Duce, un anume Mihail Romanov, fusese deja ales la Moscova, a ajuns la Stockholm deja după plecarea lui Karl Philip, dar chiar și atunci întreprinderea Țarul rus Karl Philip eșuat nu părea fără speranță Delagardie i-a scris regelui că Mihail a fost ales de cazaci împotriva voinței boierilor și a comandanților lor Dmitri Trubetskoy și Dmitri Pojarski, care au fost asediați în casele lor și forțați să accepte candidatura lui Romanov Poziția țarului nu era puternică, întrucât cei mai buni oameni și boieri erau împotriva acestei alegeri și încă îl așteptau pe Carol Filip, sperând să găsească în el mântuirea de la polonezi Nici chiar Mihai însuși nu vrea să fie rege, pentru că atât el, cât și toate rudele lui înțeleg pericolul pe care îl aduce acest lucru Lasă-l pe prinț să meargă imediat la Vyborg și "deschide punga în timp ce porcul încă stă acolo" - ceea ce în limbajul modern înseamnă "forjează fierul când este fierbinte" "Moscoviții, la știrea sosirii lui Charles Philip la Vyborg, se vor târa umilit în fața lui", a argumentat Delagardie cu încredere în sine în iulie Reprezentanții lui Novgorod nu au participat la Consiliul electoral de la Moscova, iar locuitorii săi încă se considerau subiecți ai lui "Karlus Philip Karlusovich" Novgorod a sărbătorit sosirea prințului la graniță cu saluturi de tun, un sunet de trei zile și o slujbă de mulțumire în Catedrala Sf Sofia Zvonurile despre o altă lovitură de stat cazac care l-a ridicat pe Mihail Romanov în vârf au ajuns la locuitorii din Novgorod, dar în anii Epocii Necazurilor, ce s-a întâmplat în jur, ce fel de povești au fost spuse de oameni care au reușit să depășească drumurile pline de tâlhari dintre orase! În Novgorod, ei știau cu siguranță doar de decizia

guvernului Zemstvo de a alege un prinț suedez la tron de îndată ce acesta a ajuns în Rusia Ultima dată prinții Dmitri Pojarski și Dmitri Trubetskoy au confirmat acest lucru în scrisoarea lor trimisă la Novgorod în noiembrie Mitropolitul Isidor și voievodul Odoevski au decis să acționeze în conformitate cu acordul anterior cu liderii miliției și, prin urmare, au echipat în grabă o ambasadă la Moscova condusă de arhimandritul Dionisy, care a pornit în august Chiar și mai devreme, de îndată ce s-a aflat despre sosirea lui Karl Philip la Vyborg, novgorodienii l-au trimis la Moscova pe boierul Yakov Boborykin cu acest mesaj Întârzierea cu prețul împărăției Elita din Novgorod a fost sinceră în dorința lor de a vedea un prinț suedez pe tronul Rusiei Doi ani de ocupație suedeză nu i-au dezamăgit pe orășeni în încheierea unui acord cu Delagardie, care a îndeplinit cu onestitate termenii acordului Biserica Ortodoxă nu a fost hărțuită și chiar a reușit să construiască mai multe biserici noi și o mănăstire - un fenomen fără precedent pentru o țară cuprinsă de război civil - cei mai buni oameni au primit pământ nou în numele lui Carol Filip, mercenarii străini au fost ținuți în frâu Suedezii au păstrat, de asemenea, autoguvernarea orașului de bază, care se baza pe bătrânii în cinci colțuri, care erau aleși în fiecare an de către orășeni Bătrânii s-au întâlnit în coliba Zemskaya, au numit funcționari la diferite servicii ale orașului - de la mori și băi la distilerii și închisori - și le-au monitorizat munca Oficialitatea a devenit principalul pilon al administrației suedeze din Novgorod Această pătură a crescut foarte mult în anii de ocupație, funcționarii și funcționarii au primit moșii, iobagi și statut nobiliar în locul salariilor bănești anterioare Fostul "Ivans" și "Peters", ale căror patronimice au fost scrise anterior cu un final simplu "fiu", de exemplu, fiul lui Ivan Samsonov, ar putea de acum înainte să folosească finalul onorific "vich", ca principalul lor binefăcător - "marele boier Iakov Puntusovici Delagardi", așa cum a numit un comandant suedez la Novgorod Totuși, novgorodienii au fost atrași de suedezi nu atât de demnitatea administrației lor, cât de muschetele care i-au protejat de ororile grăbirii cazaci Nenumărate detașamente de cazaci au cutreierat ținuturile statului Novgorod, în special cazacii, oficial în slujba regelui polonez Acest "popor militar cavaleresc de naționalitate poloneză", așa cum se numeau cu mândrie cazacii, s-a remarcat în raidurile lor prin cruzimi atât de inimaginabile, încât aventurile mercenarilor suedezi recrutați în toată Europa s-au stins în fața lor "Colonelii" cazaci, care conduceau armate de bandiți de o mie și două mii de oameni, se întreceau între ei în ingeniozitatea sofisticată cu care își torturau victimele Cazaci, să Ô Hө împlinitul țar rus Karl Philip măsură, s-au distrat în felul următor: au turnat praf de pușcă în gura și urechile fraților lor ruși cu credință și i-au dat foc Amenințarea abstractă a suedezilor de a inculca luteranismul a dispărut pe fundalul unor asemenea atrocități ale colegilor credincioși Apogeul invaziei Zaporizhzhya din nord-vestul Rusiei a venit în , dar, treptat, suedezii au reușit să forțeze cele mai mari detașamente de "l'shars" forecked dintr-o parte semnificativă a statului Novgorod Operațiunile militare suedeze din Rusia după capturarea Novgorodului au fost conduse de feldmareșalul Evert Horn, în timp ce Jacob Delagardie, împreună cu guvernatorul Ivan Odoevski, era angajat în rutina administrativă Petiții, petiționari, rezoluții Toate deciziile au fost sigilate cu semnăturile și sigiliile a două persoane - Delagardie și Odoevski Așa-numita arhivă a ocupației Novgorod, dusă la Stockholm după întoarcerea lui Novgorod în Rusia în într-un cufăr tapițat cu catifea roșie, conține peste de mii de pagini de documente care oferă o idee despre

viața acestui oraș sub suedezii Trei taverne din oraș lucrau zi și noapte, băi publice au fost deschise, vama era în funcțiune, verificând mărfurile englezești și olandeze care veneau prin Arhangelsk Chiar și în acești ani grei, femeile la modă care au comandat țesături din Europa de Vest și de Est, piepteni de fildeș, oglinzi, săpun "nuc" și ace "spaniole" din străinătate nu au fost transferate la Novgorod, iar soții lor nu și-au putut refuza plăcerea de a cumpăra noi cărți de joc și șah Acestea din urmă, conform observațiilor străinilor care au vizitat Moscovia, erau un divertisment preferat pentru ruși Cu ce cazuri nu au avut de-a face Delagardie și Odoevski! Iată un anume Fiodor care se plânge de un șantajist care l-a sedus în copilărie și acum stoarce bani pentru că nu i-a dezvăluit tatălui său acest secret intim Makar-ko Gavrilov îl roagă să plătească pentru fabricarea a de mușchi pentru muschete, altfel va muri de foame Topitorul de la monetărie cere să pedepsească trei soldați suedezi care l-au ajutat pe preot să-l bată în timpul unei transpirații într-o tavernă Târzie la prețul împărăției scoops Bătrânul moșier sărac nu a putut părăsi Novgorod pentru moșia sa din Pskov din cauza noilor granițe dintre orașe și cere ca o rublă să fie tonsurată ca călugăr și îngropată Dintre petiții, care alcătuiesc o parte semnificativă a documentelor "Arhivei Novgorod", majoritatea vizează așa-numita "trădare" Suedezii au interzis populației să părăsească teritoriul ocupat fără permisiunea specială, temându-se că acest lucru ar duce la o scădere a colectării impozitelor Responsabilitatea reciprocă a devenit unul dintre instrumentele de menținere a nobililor în granițele Novgorodului: moșierii au fost nevoiți să-și dea unul altuia așa-numitele "înregistrări încredințate", garantând cu proprietatea și libertatea lor că astfel de persoană nu va părăsi Granița cu Novgorod, dar, trăind în limitele indicate lui, "în lume nu vor vorbi discursuri vagi la nimeni" Pentru neîndeplinirea acestor promisiuni, "locotenenții" au fost pedepsiți: "și asupra noastră, locotenenților, amenda Prea Senin și Înalt Născut Prinț Suveran și Mare Duce Karlus Filip Karlusovici, iar capetele locotenenților noștri sunt în capul lor" Noua lege a dezvăluit cele mai întunecate părți ale sufletelor umane Au început denunțurile Unii au făcut "semnal" autorităților de teamă, temându-se că vor trebui să-și plătească "evidențele încredințate", alții - din ostilitate personală, iar alții - dorind să obțină proprietatea fugarului Fiul s-a întors pe tată, sora pe frate Iată exemple tipice de denunțuri pe care Delagardie și Odoevski au trebuit să le rezolve în Prințul Semyon Afanasyevich Meshchersky "a informat" autoritățile din Novgorod despre vărul său Bogdan, care s-a repezit în timpul Necazurilor, ca mii de colegii săi de trib, între diverși conducători ai Rusiei: "Și fiul, suverani, prințul Kudeyarov, prințul Bogdan, a fost în trădare cu un hoț în Pskov, ne-a părăsit din Oreshok, s-a schimbat și a sărutat crucea pe Ivangorod la hoț și înainte, domnilor, că prințul Bogdan s-a schimbat, a alungat de la Moscova la hoțul în tabars și de la hoț a condus a plecat la rege în Lituania, și din Lituania la Moscova, iar acum, domnilor, că prințul Bogdan a venit de la Pskov la voi, marii boieri din Novgo Țarul rus Karl Philip eșuat gen" Fratele funcționarului Philip Artsybashev, care plecase la Pskov, a dat dovadă de vigilență, visând să obțină moșia tatălui lor Matvey Artsybashev: "Fiul său Filip a slujit din moșia lui Mat-feev, iar fiul său Filip a furat, a plecat la Pskov , și prin urmare, în calitate de Shol al Majestății Regale, guvernatorul militar Ivern Gorn Karlusovici cu militari, și pe care fiul lui Matei Filip l-a furat, Ivern Gorn Karlusovici nu l-a lăsat să stea în curte și a rostit cuvinte

nepotrivite Analiza petițiilor de dimineața până la prânz a trecut la sunetele măsurate ale loviturilor batogurilor și la strigătele sfâșietoare care veneau din curtea cetății Nedealerii, desemnați timp de șapte zile pentru a executa ordinele instanței, au lucrat pentru a stoarce datorii de la neplătitori Unii au fost aduși din închisoare dimineața la coliba judecătorului, alții, mai bogați - care puteau să-și asigure singuri cauțiune - au venit singuri de acasă Această tortură a fost numită pravozh și în fiecare zi, debitorul a fost bătut timp de o oră pe gambele picioarelor Bărbatul nu a mai suportat Cei care erau supuși chinului erau luați de la locul pedepsei pe căruțe, ei înșiși nu puteau merge În vremuri trecute, după ce a dat mită unui non-comerciant, era posibil să se pună plăci subțiri de fier în cizme pentru a alina suferința, dar în anii săraci tulburi, majoritatea datornicilor nu aveau bani, nu numai pentru mită, ci chiar și pentru cizme pentru a ascunde în ele protecția de fier Unii oameni săraci au fost torturați pe dreapta timp de un an și, nefiind achitați cuvenitul, au fost vânduți ca sclavi ei înșiși sau copiii lor În fiecare lună, din ce în ce mai mulți oameni au fost puși la dreapta: Novgorod a devenit sărac, iar taxele pentru întreținerea armatei suedeze au crescut "Și i-a chinuit tiranic pe locuitorii din Novgorod fără milă, căutând diverse chinuri pentru ei, i-a bătut pe cei slabi și bătrâni în piețele din dreapta, scoțându-i în căruțe și le-a poruncit pe picioare până la sânge , și așa mai departe", Cronica din Novgorod îl acuză pe Delagardie de tortură, întocmit la scurt timp după ridicarea ocupației suedeze Dar, de fapt, rușii erau angajați în extorcare de taxe, Delagardie a stabilit doar suma rechizițiilor Elita din Novgorod a făcut tot posibilul pentru a justifica o astfel de încredere: alterează Întârziere la prețul împărăției jaful neîngrădit, incendierea și crima, la care mercenarii puteau apela în orice moment, ar putea deveni native Era mai bine să nu-ți asume riscuri și să strângi pe ultimul din oameni Singura opțiune rămasă contribuabililor disperați a fost fuga Scăpând de ei înșiși, acești oameni își puneau de obicei în pericol rudele și camarazii Printre documentele "Arhivei Novgorod" din Stockholm există înregistrări ale unei căutări de fugari Iată, de exemplu, povestea lui Par-feniy Narbekov, care a evadat din Novgorod în Din ordinul lui Delagardie și al lui Odoevski, grefierul, împreună cu trei bătrâni în cinci colțuri, au lansat o percheziție Cei patru au venit la casa mamei lui Narbekov, Nastasya, și ea a povestit cum a fost Narbekov a plecat singur, lăsându-și cei doi copii mici, Grigori și Stepan, să se descurce singuri Copiii au venit la Novgorod la mătușa lor, unde anchetatorii i-au reținut Se poate doar ghici despre soarta lor ulterioară Cel mai probabil, Grigory și Stepan au fost dați cuiva ca sclavi pentru cinci ruble pe an - prețul obișnuit pentru un băiat la acea vreme Administrația suedeză a încasat taxe în copeici făcute la Novgorod cu numele ultimului țar Vasily Shuisky Banii au fost ușurați - din cele trei sute de foste copeici, suedezii au bătut trei sute șaizeci "Corupția" monedei a fost realizată în numele unui înalt obiectiv de stat - finanțarea captării nord-vestului Rusiei Regele Gustav Adolf, informând-o pe Delagardie în octombrie despre viitoarea sosire a lui Charles Philip la Vyborg, a cerut ca Suedia "să crească cu teritorii și cetăți care ar trebui să-i revină ca recompensă pentru cheltuielile mari și a demonstrat bunăvoință" De atunci, tunurile cetății Vyborg au salutat de multe ori victoriile suedeze din est Evert Horn, care era direct responsabil de operațiunile militare din Rusia, a jurat una după alta cetăți rusești în numele lui Charles Philip, profitând de armistițiul încheiat cu hatmanul Khodkevich Regele

Sigismund a fost nevoit să uite temporar de interesele sale în est: la începutul anului , pe Țarul rus Karl Philip eșuat Commonwealth-ul polono-lituanian din Rusia a fost măturat de un val de dezertori polonezi, furioși de neîndeplinirea promisiunilor financiare ale regelui față de ei În Rusia sărăcită, nu era nimic de luat, iar soldații rebeli au început să jefuiască posesiunile regale În aprilie , Noteburg s-a predat când scorbutul a tăiat aproape toți apărătorii cetății Diplomatul suedez și cunoscător al Rusiei, Peter Petrey, care vorbea de fapt extrem de disprețuitor despre ruși, nu și-a putut înfrâna admirația pentru apărătorii de la Noteburg, dedicându-le următoarele rânduri: sulițe și topoare Dacă este deja necesar să intrați în posesia acestei cetăți, atunci acest lucru se poate face doar prin foame, sau cu ajutorul bolii, atunci când oameni curajoși și neînfricați apără această cetate, și nu femeile timide și lași Când suedezii au asediat Noteburg, la început erau de moscoviți în el: în fiecare zi făceau ieșiri și luptau cu suedezii în galere și bărci; când drumurile și pasajele au fost obstrucționate și luate, iar râurile au fost ocupate de armată, încât a fost imposibil pentru asediați să părăsească poarta, toți s-au îmbolnăvit în cetate, au murit de durere și de foame și nu mai mult decât de oameni au rămas în viață, de la care ar fi trebuit să cedeze și să predea cetatea feldmareșalului Ebert Horn din Kancas Ecoul acestei tragedii a fost o credință care a existat printre suedezii care au ocupat cetatea la mijlocul secolului al XV-lea Fluturii Mayfly, care apar vara din larve și trăiesc doar o zi, au fost numiți "suflete rusești" în aceste părți În iunie , după un scurt asediu, alte două fortărețe rusești, Koporye și Yama, au capitulat în fața celei de-a trei mii armate a lui Evert Gorn, iar Gdov a căzut luna următoare Cu toate acestea, Pskov a rezistat din nou, refuzând să se predea în condițiile onorabile oferite de Evert Horn Asediul a fost lent, mercenarii străini și-au abandonat pozițiile în detașamente întregi și au plecat în Finlanda, nemulțumiți de întârzierea de jumătate de an a salariilor, iar la începutul lunii august a izbucnit o epidemie severă a unei boli misterioase în lagărul suedez, pe care Evert a izbucnit Corn numit "febră mare Târzie la prețul împărăției cu sudoare " Porțile orașului nu au cedat petarderii: au fost luate cu fier, iar din spate au fost pline de pământ Probabil că au existat slăbiciuni în apărarea Pskovului, iar unele dintre porțile folosite de orășeni pentru ieșiri nu erau întărite atât de atent, dar mareșalul a ratat singura ocazie care i-a fost oferită de soartă Un Pskovit bolnav a fost capturat de suedez, care, sub tortură, putea spune despre o poartă neprotejată, dar a dat impresia unei persoane bolnave de moarte și i s-a permis să moară fără chin suplimentar Și a doua zi, muribundul a fugit Secretele porților Pskov nu au fost dezvăluite feldmareșalului în anul următor, , când a decis să afle despre ele folosind viclenia militară În timpul negocierilor cu guvernatorul rus Osip Kokorev, generalul a început o "dispută" în prezența sa cu colonelul suedez Robert Muur, discutând despre construcția și protecția porților orașului Întâlnirea, conform tradiției de atunci, a fost probabil însoțită de libații copioase, care pot fi singura explicație rezonabilă pentru tactica folosită Dar calculul insidios că Kokorev încălzit s-ar grăbi să-și corecteze interlocutorii, care nu aveau idee despre trăsăturile artei fortificațiilor rusești, nu s-a materializat Pskov nu a fost luat nici în , nici în Eșecul de la Pskov a fost într-o oarecare măsură compensat de capturarea cetății la fel de puternice Ivangorod, care a capitulat la decembrie Evert Gorn a început asediul lui Ivangorod în august, întrerupând treptat liniile de aprovizionare

rusești Pentru aceasta au fost construite trei tranșee în apropierea orașului, iar detașamentele de cavalerie patrulau spațiul dintre ele Blocada a devenit din ce în ce mai densă, în curând orășenii au fost tăiați de râu, din care prindeau pește A început foamea, locuitorii au fugit din oraș în mulțime Dar detașamentele suedeze au stat în calea nefericiților, alungând pe fugari înapoi Trebuiau, după cuvintele lui Evert Gorn, să "ajute pe ceilalți să mănânce" provizii de mâncare Cu toate acestea, Ivangorod nu s-a gândit să renunțe Pe octombrie, o priveliște neașteptată a apărut în ochii suedezilor Apărătorii Eșuatul țar rus Karl Philip Ivangorod a făcut o ieșire, abia și-au mișcat picioarele și țineau cu greu săbiile și muschetele în mâini "Bărbați și femei, toți cei care au putut, s-au târât afară", a spus Evert Horn, uluit de curajul poporului Ivangorod Atacul a fost respins, rușii au fost din nou împinși în cetate Erau prea slăbiți pentru a lupta în mod egal în câmp deschis Atacatorii erau "umflați ca trunchiuri uriașe de copaci", cu semne clare de "boală Noteburg", adică scorbut, a precizat feldmareșalul Evert Gorn a decis că rușii vor rezista maxim încă o lună Dar orașul a stat mult mai mult Apărarea lui Ivangorod a făcut o mare impresie asupra liderilor militari suedezi Guvernatorul Narvei, Philipp Scheiding, i-a scris cancelarului Axel Oxenstierna pe decembrie , admirându-i pe apărătorii cetății rusești, care "s-au purtat curajos până la urmă, în invidia oricărui popor, suferind foarte mult de lipsă și de foame" Evert Horn, raportând lui Delagardie despre finalizarea cu succes a blocadei de la Ivangorod, a recomandat trecerea de la violență la persuasiune, căutând subordonarea rușilor coroanei suedeze: "Deși am reușit să-i scoatem din cauza unei foamete groaznice, m-am gândit că că, din moment ce nu putem prelua această țară o forță militară mare, să-i cuceriți cu fapte bune și cu o atitudine bună Trebuie să le arătăm moscoviților că nu căutăm să le distrugem țara, ci doar unificarea ei" Până la sfârșitul anului , un teritoriu imens din nord-vestul Rusiei a fost "unit" Majoritatea orașelor și cetăților - unele voluntar, altele cu forța - au aderat la tratatul dintre Novgorod și Delagardie, depunând un jurământ în numele lui Charles Philip A existat un singur centru de rezistență - Pskov Dar la mijlocul anului , două cetăți deja capturate, Tikhvin și Gdov, au ieșit de sub stăpânirea suedeză, dând un exemplu de neascultare față de alte orașe Impulsul răscoalei a fost apariția din mai , în limitele Novgorodului, șase mii de soldați ruși, majoritatea cazaci, trimiși de guvernul lui Mihail Romanov pentru a-i expulza pe suedezi In istorie Întârziere la prețul împărăției Lovitura de stat de la Tihvin și apărarea ulterioară a cetății de către suedezi au amestecat curajul și trădarea, misticismul religios și desfătarea năprasnică, caracteristică întregii perioade a Necazurilor rusești Tikhvin la începutul secolului al XVII-lea era format din două mănăstiri fortificate, masculine și feminine, separate de un râu, și o așezare situată pe partea mănăstirii masculine Orașul era înconjurat de un șanț de șanț și de un meterez de pământ cu un zid de lemn Structurile defensive ale lui Tikhvin au permis garnizoanei suedeze de o sută douăzeci de soldați să se simtă în siguranță și să nu se teamă de raidurile bandelor de cazaci care târau în district Dar inamicul a lovit din interior! La sfârșitul lunii mai, locuitorii din Tikhvin, care și-au jurat credință prințului Charles Philip, s-au revoltat Unii dintre soldați au fost uciși la posturile lor, restul s-au predat Curând, în fortăreață au intrat întăririle promise - patru sute de cazaci - despre care orășenii au convenit în prealabil cu guvernatorii țariști Ultimul centru de rezistență - casa guvernatorului Tihvin Ivan Lakumbov, unde slujbașul lui Delagardi s-a închis cu mai mulți suedezi

și s-a încăpățânat să respingă atacurile - a căzut după bombardamentele de la tunuri și scârțâituri (tunuri grele de cetate) Guvernatorul și soția sa au încercat să scape, aruncându-se pe fereastra camerei pe acoperișul grajdului, dar acolo au fost sechestrați și închiși Peste cetate a fost arborat un steag, gros cusut din bucăți de in nevopsit: o cruce roșie pe un câmp alb Banne similare, deși mult mai elegante, se aflau în mâinile invincibililor husari polonezi, așa că de ce să nu încerci să ingrați Raiul cu ajutorul unui astfel de truc? Oamenii au început să se pregătească pentru asediu, adâncind șanțuri și făcând taras - cuști de lemn în care se turna pământ Detașamentele suedeze, situate lângă Tikhvin, au încercat să ia cetatea în mișcare, dar după mai multe atacuri nereușite s-au retras Planul moscoviților era clar pentru Delagardie: ei doreau să taie linia principală de alimentare a Novgorodului, care mergea de la Ladoga de-a lungul râului Volhov Guvernatorul suedez a trimis lui Tikhvin toate forțele pe care le avea la dispoziție, libere de serviciul de garnizoană în cetăți Al lor Țarul rus Karl Philip eșuat nu erau destui mercenari și trebuiau angajați o mie și jumătate de cazaci din Zaporojie, colonelul Sidor, care slujise anterior cu hatmanul Khodkevich Forțele totale ale suedezilor se ridicau la trei mii și jumătate de oameni Totuși, ce fel de războinici erau - zdrențuiți, pe jumătate înfometați, amărâți de o altă întârziere a indemnizației bănești! Ei puteau ridica o revoltă și să treacă de partea inamicului în orice moment Cea mai mare îndoială a fost provocată de o mie de soldați din regimentul olandezului Johan Monikhofen, care tocmai sosise din Finlanda Acești bătăuși, recrutați din bârlogurile Europei, nu au avut încă timp să devină celebri în luptele cu inamicul, dar au reușit să îngrozească populația orașelor suedeze cu bătăile lor de beție și raidurile de prădători asupra caselor orășenilor La Nyköping l-au ucis pe burgmaster și mai mulți slujitori ai ducelui Johan, iar la Stockholm sfidătorul s-a purtat în prezența regelui însuși Ar fi trebuit să fie spânzurați, dar nu erau suficiente trupe: regimentul lui Monikhofen a fost trimis în grabă în Rusia Colonelii Robert Muur și Daniel Hepburn, care au condus asediul, au decis să asalteze Dintre forțele pe care le-au desfășurat lângă mănăstirea femeilor, mai multe detașamente au fost plasate împotriva mănăstirii bărbaților, de cealaltă parte a râului Tikhvin Asediul a mers după toate regulile artei militare Bateriile de artilerie erau acoperite cu coșuri de răchită de pământ, soldații luau topoare și lopeți Unii duceau pasaje către ziduri pentru așezarea minelor, alții au început să facă turnuri de lemn puse pe roți - tururi care puteau fi mutate până la ziduri pentru un asalt Mai târziu, întorcându-se acasă, veteranii le-au descris colorat compatrioților lor uriașele "turuse pe roți" care au luat parte la lupte Aceste obuze păreau atât de neplauzibile în ochii civililor, încât expresia corespunzătoare a intrat chiar și în limba rusă ca sinonim pentru minciuni nerușinate În fiecare zi, ambele părți ale orașului erau trase cu ghiulețe înroșite în speranța de a porni un mare incendiu acolo Pe august, după o puternică pregătire de artilerie, suedezii au luat cu asalt mănăstirea Var a turnat de pe pereți asupra atacatorilor, Târzie la prețul regatului ochii orbitori, cuvele cu fecale răsturnate, buștenii și pietrele zburau Dar mănăstirea nu a rezistat Un anume Gavrilka Smolyanin a trecut de partea suedezilor în mijlocul bătăliei cu oamenii săi, restul apărătorilor mănăstirii au fost cuprinsi de panică, oamenii au fugit în câmp, devenind pradă ușoară pentru inamic Forțele principale ale asediaților - de cazaci - au fost tăiate, doar câteva zeci reușind să evadeze pe malul celălalt al râului, sub protecția

zidurilor mănăstirii Dar panica s-a extins la acest ultim bastion al apărării Unii dintre cazaci au început să-și înșeacă caii pentru a părăsi cetatea, dar alții le-au stat în cale, tăind șeile cu săbiile și jefuindu-și tovarășii dinainte Cerceta aproape s-a transformat într-o bătălie sângeroasă, dar guvernanții au reușit să împace părțile și să inspire curaj lașilor Apărătorii au jurat să stea până la capăt, iar mesagerii au fost trimiși la trupele regale, cerând ajutor La sfârșitul lunii august s-au apropiat aproximativ o mie și jumătate de cazaci, care au început să construiască o închisoare - o fortăreață de țăruși înfipți în pământ - nu departe de Tihvin Dar fortificația nu a fost niciodată finalizată Datorită unui alt dezertor din partea rusă, Fedka Pereslavets, comandamentul suedez a aflat în timp util despre acest detașament auxiliar și a dat o lovitură neașteptată închisorii Apărătorii lui au fugit Tikhvin a rămas singur Încercând să sugrume orașul, mercenarii au recurs chiar și la o metodă atât de laborioasă și în același timp ingenioasă precum construirea unui meterez de pământ, pe care l-au rostogolit treptat până la ziduri, așa-numita "sapa liniștită" Lupta a continuat la mai multe niveluri de mare altitudine - inclusiv subteran Minerii suedezi au condus tuneluri spre ziduri, iar apărătorii cetății au săpat drifturi verticale - zvonuri, în care "ascultătorii" cu tamburine coborau să privească, intensificând orice foșnet subteran După ce au stabilit în ce direcție se mișcă tunelul, tihvinienii au condus un șanț în direcția acestuia, întărindu-l cu țăruși înfipți în pământ În această direcție, inamicul nu se mai putea apropia de zid Puterile cerului au jucat un rol important în bătăliile din acea vreme și nu era deloc imposibil să se facă fără ele atunci când se apăra Oβ Țarul rus eșuat Karl Philip Tikhvin, cu cele două mănăstiri ale sale și un număr mare de călugări care se aflau în rândurile apărătorilor Din când în când, în jurul zidurilor se organizau procesiuni religioase cu icoane făcătoare de minuni, se făceau rugăciuni, preoții susțineau spiritul ortodocșilor, vorbind despre minuni care ajutau să scape de invadatori Dumnezeu și-a arătat puterea, de exemplu, în mănăstirea Sf Mina de lângă Novgorod Suedezii s-au dus acolo călare și au rămas imediat orbi Îngroziți, ticăloșii au fugit din sfânta mănăstire, iar cei care au rămas afară nu au îndrăznit să intre înăuntru În Tikhvin, Domnul a refuzat până acum să mijlocească pentru ortodocși, dar o explicație pentru o asemenea rușine a lui Dumnezeu a fost găsită curând O femeie simplă pe nume Iuliana i-au apărut deodată doi soli cerești - Maica Domnului cu Sfântul Nicolae - care au cerut ca biserica mănăstirii să fie curățată "de multe rătăciri și urâciuni", după cum spune cronica din Novgorod Întregul teritoriu al mănăstirii, inclusiv pridvorul bisericii, s-a transformat în timpul apărării lui Tikhvin într-un loc al păcatului păcătos În jur, pentru a completa imaginea decăderii și a decăderii, se întindeau munți de bălegar și alte ape uzate, apropiindu-se de biserică însăși Guvernatorii care au condus apărarea au ascultat profeția Julianei și au acceptat cuvintele ei ca pe un ghid de acțiune Orașul a ieșit să curețe grajdurile Augean Lenececele și curvele au fost alungate din mănăstire și tot spațiul murdar a fost curățat Din acel moment, norocul militar a fost de partea asediaților Curând, cazacii colonelului Sidor s-au certat cu alți mercenari suedezi și au stat într-o tabără separată Și la jumătatea lunii septembrie, apărătorii cetății, cu o ieșire neașteptată de succes, au spart în cele din urmă moralul ragamuffins din Monikhofen, care era deja scăzut din cauza apariției vremii reci și a întârzierii plății pentru eforturile lor sângeroase de soldați au fost uciși, iar restul s-au răzvrătit și au părăsit zidurile lui

Tikhvin, în speranța că vor găsi îmbrăcăminte și mâncare în satele din jur În continuare, a trebuit să fie eliberați cazacii din Sidor, care nu aveau ce plăti Asediul a eșuat, iar Delagardie a retras rămășițele armatei demoralizate la Novgorod, în cartierele de iarnă Explicarea eșecului asediului lui Tikhvin în scrisori Târzie la prețul regatului Cancelarul Oxenstierna, s-a plâns de sărăcirea regiunii Novgorod, unde era imposibil să se obțină mâncare sau haine pentru soldații complet dezbrăcați și desculți Dacă nu s-ar trimite provizii din Suedia, mercenarii străini ar mușca puțin, a avertizat Delagardie În octombrie i-a scris cancelarului: "Otașii trebuie să li se asigure cumva bani și îmbrăcăminte Altfel, mi-e teamă că rușii, după vechiul lor obicei, se vor agita iarna, iar noi nu le vom putea răspunde Soldații sunt dezbrăcați și dezbrăcați și, prin urmare, trebuie ținuți în casele lor și în băi Majoritatea mercenarilor, în special din regimentul Monikhofen - au reușit să adune până la șapte sute de oameni - au fost atât de tăiați încât rușinea a fost vizibilă asupra lor Dacă soldații nu sunt îmbrăcați, nu pot fi folosiți nicăieri Pe lângă Tihvin și Pskov, suedezii au trebuit să se împace cu existența unui alt centru de rezistență în spatele lor - Gdov, care a trecut rușilor la începutul lunii iunie O raiune bruscă a unui detașament de cazaci din Pskov și descompunerea garnizoanei Gdov de trei sute de finlandezi și jämtlanderi, care au fugit din cetate la primele împușcături ale inamicului, i-au hotărât soarta O încercare de a întoarce Gdov în august a eșuat din cauza vanității și prostiei unei rude a regelui suedez, ducele de Saxonia Julius Henry Acest tânăr de de ani, după ce a recrutat un detașament de trei sute de călăreți în Germania, a intrat în serviciul coroanei suedeze Era sărac, visa bogăția și gloria marelui comandant O origine înaltă, în opinia sa, a înlocuit complet lipsa de experiență militară Nu voia să se supună lui Delagardie sau să asculte de sfaturile ofițerilor cu experiență Drumul spre triumful unui mercenar nobil urma să înceapă sub zidurile lui Gdov Ducele a primit mai multe detașamente de infanterie și cavalerie, precum și cinci tunuri Pe august, armata, abia peste o mie de oameni, a început să asedieze cetatea Nu erau suficiente forțe pentru a încercui complet Gdov și a-l înfometare, așa că căutătorul de lauri ai lui Alexandru cel Mare a decis să spargă rezistența rușilor cu o lovitură concentrată Vizavi de locul presupusului asalt s-a amenajat un șanț, în care era staționat cu artilerie regimentul Scoțianului Cobron Cavaleria se ridică Nerealizat Țarul rus Karl Philip rem departe Succesul părea să fie aproape După bombardamente intense, o porțiune a zidului cetății lungă de aproape de metri s-a prăbușit, dar ducele a ezitat să atace, dând timp apărătorilor Gdovului să-și regrupeze forțele Între timp, din Pskov au sosit întăriri de șase sute de oameni, lovind tranșeul din spate În același timp, rușii au făcut o ieșire din cetate Julius Heinrich nu s-a ocupat de construcția de fortificații din partea Pskovului, iar acum mercenarii scoțieni și englezi din Cobron trebuiau să plătească pentru asta Incapabili să reziste atacului din două părți, au fugit, pierzând două sute de oameni uciși Toată artileria era în mâinile rușilor Cavaleria a stat atât de departe încât nu a avut timp să intervină în luptă Ducele de Saxonia a fugit din zidurile lui Gdov cu aceeași hotărâre cu care înaintase la victorie cu câteva zile înainte Părăsind câmpurile de luptă pentru o vreme, ne vom întoarce la Vyborg, unde tânărul Carl Philip așteaptă din iulie decizia soartei sale Artificiile de întâmpinare și balurile festive s-au stins - zilele plictisitoare de așteptare s-au prelungit Prințul s-a săturat de moarte să facă plimbări nesfârșite de-a lungul zidului de piatră al fortăreței

și să asculte asigurările monotone ale sunetului său că ambasada din toată Rusia era pe cale să sosească Se pare că comisarii care l-au însoțit nu au crezut ei înșiși într-un deznodământ favorabil al cazului La august , din partea principelui, a fost trimisă la Novgorod o depeșă în limba rusă, pătrunsă de iritare și suspiciune: Suveran frate, pentru întreg statul rus, am făcut bine, constatăm contrar tuturor aspirațiilor noastre, că nici ai tăi, nici a întregului stat rus, ambasadorii din fața noastră la Vyborg, nimeni nu a fost să ne întâlnească și să ne accepte ca suveran al lor, țarul și marele duce și Majestatea Regală a fratelui nostru nobil, nobilul rege Gustav Adolf Karlusovici Ambasada din Novgorod, condusă de arhimandritul Cyprian, rectorul Mănăstirii Mântuitorului Khutyn, a sosit Întârziere cu prețul împărăției la Vyborg la numai șapte săptămâni după sosirea lui Karl Philip Ambasadorii și-au explicat întârzierea printr-un naufragiu, din cauza căruia călătoria a durat aproape o lună Pe august, la Castelul Vyborg, ducele a dat prima audiență ambasadei Salutări de tun tunat, o sală de primire modestă, pentru a-i impresiona pe rușii lacomi de lux, suedezii au încercat să decoreze cu maxima splendoare disponibilă în aceste meleaguri sărăcite de ani de război Podeaua era acoperită cu pânză englezească, tronul ducelui sub un baldachin de aur era acoperit cu brocart, în stânga tronului au pus o bancă lungă pentru comisari, acoperită cu catifea roșie Karl Philip i-a luat locul pe tron, comisarii - pe bancă, în dreapta tronului au aliniat alaiele - secretarul ducelui, grefierii și junkerii de cameră, precum și comisarul regal senior Henryk Horn În fața ochilor strălucitori ai suveranului suedez, două ambasade din Novgorod au apărut deodată - prima, adusă de la Stockholm la Vyborg, iar cea nouă, tocmai sosită din Novgorod Rușii, urmându-l pe arhimandritul Ciprian, au ajuns la rândul lor la mijlocul sălii și s-au închinat adânc în fața tânărului care stătea pe tron și a urmașii acestuia Apoi același salut a fost repetat direct la tron, după care ambasadorii au stat în locurile alocate lor Discuțiile au fost deschise cu un discurs în limba germană a lui Henrik Horn După primele fraze generale despre dorința regelui suedez de a-i ajuta pe ruși în depășirea necazurilor, comisarul i-a atacat pe novgorodieni, reproșându-le ambasadorilor "încălcarea jurământului, trădarea și căderea" compatrioților lor De ce nu au ajuns la Vyborg reprezentanții principatelor Moscova și Vladimir? Cum îndrăznesc rușii să se răzvrătească și să pună mâna pe Tihvin și Gdov prin trădare? Nu se poate avea încredere în ei - astăzi își jură credință, iar mâine înjunghie un cuțit în spate! Așa că a sosit Karl Philip, rușii înșiși l-au cerut să fie rege și ce ar trebui făcut acum dacă doar novgorodienii îl întâlnesc pe duce? Ciprian, după ce a ascultat această tiradă impetuoasă cu un aer resemnat, a răspuns cu reținere și demnitate Novgorod nu și-a schimbat jurământul, iar ambasada a sosit pentru a confirma recunoașterea ducelui de către Marele Duce și pentru a-l invita să urmeze Țarul rus Karl Philip eșuat mergi la Novgorod Adevărat, nu există încă un răspuns de la Moscova la solicitările lui Novgorod de a trimite o ambasadă, dar aceasta nu este o problemă În Novgorod, cu câteva secole înainte de cucerirea de către Moscova, a existat un Mare Duce din Suedia pe nume Rurik, iar novgorodienii cred că sunt încă suficient de puternici pentru a avea propriul lor Mare Duce Această întorsătură a evenimentelor cu siguranță nu le-a convenut comisarilor Instrucțiunile regale vorbeau doar despre alegerea lui Carol Filip ca suveran al întregii Rusii Dacă o astfel de oportunitate a dispărut, era necesar să se caute aderarea ținuturilor Novgorod la coroana suedeză și ar trebui purtate negocieri de pace ulterioare cu

țarul rus ales la Moscova Iar Henrik Gorn a respins propunerea lui Cyprian, declarând că Karl Philip nu se va clinti până când Novgorod i se alătură alte regiuni rusești în dorința lor de a avea un duce drept conducător Încercările ambasadorilor de a-i convinge pe suedezi că nu va fi așa, de îndată ce prințul a apărut în Novgorod, nu au dus la nimic Cu toate acestea, reprezentanții Novgorodului înșiși nu sperau într-un miracol Moscova a tăcut, ambasada Novgorod a fost oprită la Torzhok și ținută încuiată și nu se știe dacă boierii moscoviți au discutat despre mesajul, remarcabil prin elocvența sa, în care erau următoarele pasaje: Trimiteți ambasadorii voștri în regat cu plin putere și cu o ordine deplină imediat, astfel încât aici, la Vyborg a Majestății Regale cu ambasadori plenipotențiari, un acord puternic asupra tuturor, pentru a îndeplini lucrarea bună începută, pentru a finaliza și întări Iar el, Suveran, dăruit de Dumnezeu, Suveranul nostru ales, Prea Senin și Înalt Născut Rege și Mare Duce Karlus Filip Karlusovici, s-a născut dintr-o korne atât de evlavioasă din părinți nobili și în frica de Dumnezeu s-a întors, și în asemenea tinerețe la toată curaj și smerenie învățată, el este și Suveran și prin naștere este milostiv și smerit, iar în tinerețe de la Dumnezeu a fost dăruit cu o minte mare Novgorodienii și comisarii suedezi nu au căzut de acord cu nimic, iar finala audienței s-a transformat într-o uniformă Târzie la prețul împărăției scandal Regele, care ținea ostatică prima deputație din Novgorod trimisă în Suedia în , a ascultat cererile lui Delagardie de a lăsa trimișii să plece acasă pentru a calma Novgorod Comandantul a raportat la Stockholm că îi era din ce în ce mai greu să-i liniștească pe bălăceii care pretindeau că suedezii nu sunt mai buni decât polonezii, care i-au capturat cu trădătoare pe ambasadorii ruși lângă Smolensk Da, și printre reprezentanții Novgorod înșiși, cu fiecare nouă lună de întârziere, iritația și suspiciunea creșteau Le-a fost dor de familiile lor, au băut și, după cum au relatat spionii, i-au marcat pe suedezi în conversațiile dintre ei Puțin mai mult, iar acești oameni, care s-au bucurat de o mare influență în Novgorod, ar putea deveni dușmani completi ai coroanei suedeze Favoarea regală, așa cum fusese decisă dinainte, a fost anunțată de comisari la o audiență la Vyborg: acest act uman trebuia să topească gheața în viitoarele negocieri privind alegerea lui Carol Filip ca țar rus Înainte de a pleca în patria lor, prima delegație din Novgorod a fost oferită doar pentru a-și confirma loialitatea față de Karl Philip printr-un sărut al crucii Și apoi s-a întâmplat neașteptat Starile secrete ale ambasadelor au devenit clare Negustorul Igolkin, unul dintre acei ambasadori ruși negri pe care Delagardie le-a cerut oficialilor regali să-i trateze cu răbdare și îngăduință, s-a înstrăinat Negustorul s-a indignat deodată și a strigat: intenționează oare suedezii să subjugă Novgorod coroanei lor? Dar rușii sunt la fel de dispuși să se predea Suediei pe cât sunt să se supună Poloniei! Acest lucru nu se va întâmpla niciodată atâta timp cât cel puțin un copil este în viață în Veliky Novgorod! Scena urâtă s-a jucat în fața ochilor fratelui regelui, pe care rușii l-au invitat în regat A fost afectată și onoarea monarhului suedez Această insultă nemaiauzită nu putea fi spălată decât cu sângele infractorului și cu pedeapsa crudă a întregii ambasade Dar comisarii au fost nevoiți să înghită resentimente de dragul politicii mari La urma urmei, negocierile abia au început! Ale lor l-au calmat cumva pe negustorul furios, găsind o explicație potrivită pentru comportamentul său lipsit de respect: "A vărsat aceste cuvinte într-o afacere beată și fără gânduri" Comisarii le-au permis rușilor să cerșească mai ușor Țarul rus Karl Philip eșuat pentru el și Igolkin, iar la septembrie prima

ambasadă din Novgorod a părăsit Vyborg Incidentul cu comerciantul beat a fost cu atât mai neplăcut pentru suedezi cu cât Igolkin a prevăzut intenția lui Gustavus Adolf de a anexa Novgorod cu posesiunile sale istorice la coroana suedeză, așa cum se spune în așa-numita instrucțiune principală emisă comisarilor din Stockholm Trimișii lui Gustav Adolf au fost instruiți să lucreze pentru anexarea ținuturilor Novgorod și Pskov la coroana suedeză, dacă numai delegații din aceste orașe ar ajunge la negocierile de la Vyborg Ar fi trebuit respinsă cererea de a-l alege pe Carol Filip drept Mare Duce al unei părți din ținuturile rusești, iar în schimb, trimișilor din Novgorod și Pskov ar fi trebuit să li se ofere aderarea voluntară la coroana suedeză, cu păstrarea tuturor obiceiurilor, religiei rusești și legi - așa cum Lituania a fost cândva unită cu Polonia Dacă novgorodienii și pskovenii nu doreau să devină supuși suedezi, ar fi trebuit să plătească o indemnizație în valoare de zece barili de aur și, de asemenea, să cedeze Suediei inelul de fortăreață interior din jurul Golfului Finlandei, inclusiv Ivangorod, Yam , Koporye, Noteburg și Kexholm, iar cea exterioară cu Gdov, Ladoga și Tikhvin În plus, regele a cerut pământ și fortărețe pe coasta Oceanului Arctic, cu care Suedia a câștigat controlul asupra comerțului maritim al Rusiei cu Anglia A-i forța pe ruși să îndeplinească aceste cerințe însemna capturarea celui mai mare număr posibil de fortărețe din nord-vestul Rusiei Din Novgorod, toți rușii au trebuit să fie expulzați înainte de încheierea păcii și, de asemenea, să încerce să ia Pskov Dacă la Vyborg sosesc delegați din toată Rusia, regele a permis cu bunăvoință ca fratele său să fie ales țar rus, dar pretențiile sale teritoriale și financiare față de Rusia nu s-au schimbat din acest fapt În cele din urmă, era așa-numita instrucție auxiliară, care prevedea negocieri directe cu Moscova, care alesese deja un alt Mare Duce Practicul Gustav Adolf nu avea de gând să conteste tronul Moscovei de dragul de a-și înălța propriul frate Suedia avea nevoie doar de teritoriu și bani regele predpi Târzie la prețul regatului le-a ordonat comisarilor să caute teritoriile și cetățile deja numite care despărțeau Rusia de mare atât în vest, cât și în nord Mândrul Delagardie nu ar fi trebuit să știe despre existența unei instrucțiuni suplimentare, deoarece ar fi putut crede că regele și-a îngropat planurile dinastice dinainte Între timp, Moscova nu a trimis o ambasadă, iar reprezentanții din Novgorod nu aveau altă autoritate decât să confirme invitația anterioară către Karl Philip de a deveni Marele Duce al lor Sărbătorile s-au succedat, s-au făcut toasturi, s-au ținut discursuri magnifice, suedezi și ruși au făcut schimb de daruri Astfel, de exemplu, șefului delegației din Novgorod, arhimandritul Ciprian, i s-a prezentat traducerea în limba rusă a Evangheliei lui Luther, pe care a acceptat-o cu o neașteptate bunăvoință în rândul ierarhilor ortodocși A fost prima carte în limba rusă publicată în Suedia Dar despre singura chestiune care i-a interesat pe comisarii suedezi în circumstanțe - despre aderarea lui Novgorod la coroana suedeză - comisarii le era frică să vorbească direct, amintindu-și trucul ostil al negustorului Igolkin Trebuie să fi fost mulți ca el Presiunea din Vyborg s-ar fi putut termina cu o revoltă a mafiei la Novgorod În timpul celei de-a treia audiențe a ambasadorilor cu Karl Philip din septembrie, Henryk Horn a încercat să afle dacă Novgorod era gata să rupă de Moscova sau dacă rușii nici măcar nu s-au gândit la o astfel de posibilitate Conversația a început ca de obicei Ambasadorii s-au rugat în lacrimi lui Charles Filip să vină la Novgorod, care a fost dat prințului de Dumnezeu ca moștenire În cazuri extreme, lăsați-l măcar să treacă granița, oprindu-se la

Ivangorod Henryk Horn i-a întrebat apoi direct pe novgorodieni dacă l-ar putea apăra pe Karl Philip dacă statele moscovite și Vladimir nu îl recunosc și ar trebui să ducă război atât cu ei, cât și cu Polonia Ambasadorii au răspuns că fără ajutorul regelui suedez, în acest caz ar muri Cornul bine citit a tras firul conversației mai departe, întorcându-se spre istoria antică Fokianul atenian, aflat într-o situație similară, le-a spus concetățenilor săi că, pentru a lupta cu Alexandru cel Mare, trebuie să fie mai puternici decât el sau să se predea sub patronajul și mai mult Tarul rus Carl Philip suveran puternic Novgorodienii au părăsit subiectul alunecos al "patronajului" doar repetând cererea lor anterioară pentru vizita ducelui în orașul lor Subterfugiul rus în mod pozitiv ar putea aduce pe oricine! Henryk Horn, lăsându-i pe cei din vechime în pace, a luat taurul de coarne, declarând că a-i apărea acum ducelui la Novgorod ar însemna să mergi direct la măcel Sunt ambasadorii gata să garanteze că, de îndată ce ducele va ajunge în orașul lor, toți rușii vor trece de partea lui? Ambasadorii au recunoscut cu regret că nu pot promite un rezultat atât de fericit Nu mai era nimic de spus Publicul s-a terminat De acum încolo, comisarii au târât comedia negocierilor doar pentru spectacol, dorind să cumpere timpul necesar pentru sosirea unor forțe noi în regiunile ocupate ale Rusiei Regele i-a instruit iritat pe reprezentanții săi din Vyborg: "De îndată ce trupele vor fi adunate în număr suficient în această țară, nu vom mai permite rușilor să ne conducă de nas, așa cum am făcut înainte Vom pune întrebarea direct: ne oferă dușmănie sau prietenie? La sfârșitul lunii septembrie, chiar și Delagardie a înțeles imposibilitatea de a-l ridica pe tronul Rusiei pe Carol Filip Comisarii au decis să-i dezvăluie existența unei instrucțiuni regale suplimentare care ordona negocieri directe de pace cu noul Mare Duce al Moscovei "Drumurile periculoase", din cauza cărora comandantul nu fusese transportat anterior cu un document delicat, au devenit dintr-o dată destul de practicabile pentru mesagerul care a pornit de la Vyborg la Novgorod Comisarii i-au spus lui Delagardie într-o scrisoare de intenție că sunt înclinați să încheie pacea cu Mihail Romanov, "aceasta este mai mult în interesul regatului decât încercările zadarnice de a realiza ceva mai mult, ceea ce este peste puterea noastră de a realiza" Delagardie a fost nevoit să renunțe la visul său de a apropia Suedia și Rusia, cu ajutorul lui Carl Philip Chiar și în rândul nobilimii din Novgorod, care căutase recent mântuirea din mulțime în alianță cu suedezii, acum se auzeau din ce în ce mai multe voci despre întoarcerea sub aripa Moscovei, unde apăruse în sfârșit țarul Boierii, pe care suedezii i-au ținut cu ei ca pe un fel de rezervă de aur, au folosit orice ocazie pentru a se ascunde de Novgorod Oh Iubire Târzie la prețul împărăției și nu era nevoie să vorbească cu Karl Philip al mulțimii, împins la extrem de rechizițiile suedeze, s-au vorbit doar despre mântuitorul Mihail Romanov, care avea să vină în curând să-i alunge pe "germani" din Sfânta Rusă Comisarii aveau dreptate: trebuia să se aibă grijă să păstreze ceea ce fusese deja cucerit, uitând de tronul Moscovei De asemenea, spectacolul de la Vyborg nu ar putea continua la infinit fără riscul de a se dezvolta într-o farsă în care lui Carl Philip i s-a atribuit rolul principal comic La ianuarie , tânărul duce a dat o audiență de rămas bun trimișilor din Novgorod El a anunțat că renunță la drepturile sale față de Rusia în general și Novgorod în special, transferându-le fratelui său, regele suedez "Trădătorii" lui Karl Philip au fost așteptați de pedeapsa lui Gustavus Adolf, dar cei care vor să se unească cu Suedia pot conta pe ajutorul lui împotriva moscoviților Negocierile vor fi

continuate de Henryk Gorn la Novgorod După ce recepția s-a încheiat, ducele și-a tratat supușii eșuați cu vin Pe ianuarie, prințul și alaiul lui au pornit într-o călătorie lungă spre casă la Nyköping Un șir de sănii și vagoane au străbătut toată Finlanda în jurul Golfului Botniei prin zăpadă Trimișii din Novgorod au fost reținuți în Vyborg ca ostatici, au fost eliberați la Novgorod abia în august La martie , Charles Philip l-a întâlnit pe Gustavus Adolphus în centrul Suediei Fratele mai mic se întorcea din Finlanda fără nimic, cel mare se îndrepta acolo pentru a tăia personal nodul relațiilor suedeo-ruse Toată lumea s-a opus acestei călătorii - Regina Mamă, Cancelarul și Consiliul de Stat - temându-se că tânărul monarh temperamental a fost mânat pe drum de pasiunea pentru aventurile militare Dar Gustav Adolf a declarat la Riksdag de Anul Nou din din Örebro că se gândea doar la pace Dacă "a vrut să-și potolească setea de război", a avut multe ocazii să o facă mai devreme Când a vrut, tânărul a știut să fie persuasiv: moșiile și-au dat acordul pentru o călătorie periculoasă Dar a fi aproape de război și a nu lua parte la luptă nu era în natura regelui suedez Vorbea despre pace, dar în același timp știa cu fermitate că drumul cel mai scurt spre ea era războiul Întâlnirea fraților Ô Țarul rus eșuat Karl Philip era simbolic Suedia a renunțat la ramura de măslin, bazându-se de acum înainte în politica sa rusească în principal pe sabie Deși Karl Philip nu a devenit niciodată țarul rus, Rusia nu l-a lăsat în pace nici după moartea sa Ducele a murit în în timpul unei epidemii într-un lagăr militar suedez de lângă Riga La înmormântarea de câteva luni mai târziu, ținută la o biserică din Strangnas, pastorul Lars Olofsson Vallius a ținut un discurs important Probabil, dorind să-l consoleze pe domnitorul eșuat al Moscoviei pentru ultima oară, el a ținut o predică despre fărădelege și ordinea barbară care domnește în Rusia "Ar trebui să ne amintim cât de groaznice sunt lucrurile în Rusia De îndată ce conducătorii ruși doresc proprietatea cuiva, această persoană este aruncată în închisoare pentru calomnie, bătută acolo și torturată până când acceptă să se despartă de bunăvoie de averea sa și să-și cumpere propria viață cu asta ", a tunat vocea denunțătorului rus sub arcadele bisericii mores Sufletul lui Charles Philip trebuie să fi ascultat cu drag aceste cuvinte ale unui predicator grijuliu Rusia este separată de Marea Baltică De îndată ce sărbătorile cu ocazia încoronării lui Mihail s-au stins la Moscova, iar boierii și-au șters mâinile pe prețioase fețe de masă de catifea, pătate cu grăsime de coréce fraged din Lacul Pleshcheyevo de lângă Pereslavl - a fost servit la încheierea sărbătoare în onoarea recunoașterii loialității veche de secole a lui Pereslavl față de Moscova, când ordinul ambasadorului a început să adune prima ambasadă străină după Timpul Necazurilor la împăratul roman Matei Din aceasta, după cum considera Moscova, egală ca demnitate cu țarul rus, Moscova urma să înceapă restabilirea legăturilor cu Europa întreruptă de Epoca Necazurilor Trimișii lui Mihai urmau să obțină recunoașterea de către Cezarul Roman ca singurul conducător legitim al Rusiei și să caute medierea în stabilirea păcii cu Polonia și Suedia Grefierii au numărat mănunchiuri de sable siberieni a câte patruzeci de piei fiecare - pentru mită pentru nobilii și oficialii imperiali - iar nobilul Stepan Mihailovici Ushakov și funcționarul Semii Zaborovski numit la ambasadă au luat haine oficiale scumpe sub evidență - din rochii cu dantelă și bonete de catifea împânzit cu pietre prețioase Țarul rus Karl Philip eșuat nymi la curele brodate cu argint și aur, în care trebuiau să-l reprezinte pe țarul Mihail Fedorovich la curtea țarului Tot ceea ce lipsea din cauza sărăciei din Posolsky Prikaz, până la inele și coliere

scumpe, Ușakov și Zaborovski strângeau, ca de obicei, de la prieteni și cunoscuți: străinii ar fi trebuit să vadă că statul moscovit era din nou bogat și slujitorii țarului nu aveau nevoie orice Cu toate acestea, grefierii au înțeles că de data aceasta nu va fi posibil să arunce praf în ochii Europei - darurile făcute împăratului s-au dovedit a fi modeste, spre deosebire de vremuri trecute, au fost chiar nevoiți să scrie o explicație: polonezii din Kremlinul a jefuit toate comorile, așa că Cezarul să nu creadă că Marele Duce l-a hotărât să umilească cu astfel de ofrande jalnice Ambasadorii au fost instruiți să meargă fără întârziere la Vologda și de acolo la Arhangelsk, pentru a naviga pe una dintre navele comerciale la Lubeck în iunie, iar apoi să ajungă pe uscat în posesiunile țarului - să-l caute pe împărat, unde el ar fi Instrucțiunile detaliate au conturat întreaga istorie a Epocii Necazurilor într-o interpretare favorabilă țarului Mihai S-a mai spus despre "neadevărurile" regilor polonez și suedez, Sigismund și Carol al IX-lea, ai căror fii ar fi fost aleși unul după altul pe tronul Moscovei Potrivit raportului, poporul Moscovei l-a respins pe prințul polonez Vladislav din cauza înșelăciunii lui Sigismund, care a capturat Smolensk, a capturat ambasada rusă trimisă lui și a refuzat să-și boteze fiul în credința greacă, așa cum i-a promis Vinovați au fost și suedezii în fața rușilor Țarul Vasily Shuisky a plătit integral pentru asistența militară, dar suedezii și-au trădat aliații cu trădare în timpul bătăliei de la Klushino, iar apoi Jacob Delagardie "a luat" Novgorod cu un sărut al crucii Cu toate acestea, împăratul german nu ar trebui să acorde importanță acestui succes militar Țarul a trimis o armată la Novgorod, care i-a învins pe suedezi "Astăzi, cu ceai, oamenii Svei din Novgorod și din suburbii au fugit din poporul țarului", ar fi trebuit să spună ambasadorii În Germania, au auzit că miliția a ales un prinț suedez pe tronul Rusiei la Yaroslavl A fost trimis la curtea împăratului din Praga de la Yaroslavl în iunie Rusia este separată de Marea Baltică traducător Yeremey Yeremeev Vesterman, El a purtat o scrisoare a prințului Pozharsky cu o cerere de asistență financiară și un apel pentru a-l liniști pe regele polonez Sigismund Scrisoarea spunea că nu există încă un suveran în Rus', această problemă va fi rezolvată după instaurarea păcii, însă mesagerul pe cont propriu a spus că miliţia din Iaroslavl s-a stabilit deja pe candidatura prinţului suedez Ushakov și Zaborovsky au fost instruiți să nege pur și simplu acest fapt, fără a încerca, ca în cazul lui Vladislav, să scape cu un adevăr pe jumătate: "Și dacă duma țarului învață să vorbească: traducătorul Eremei Eremeev, care a fost trimis din Iaroslavl, le-a spus că statul Moscova a fost luat de boieri și guvernatori și tot felul de oameni împotriva statului Moscova al regelui Sveisky Karl Philip, și mitropolitului Novgorod Isidor și boierului și voievodului prinț Ivan Odoevski, și scriind și sărutând crucea cu Yakov întărită care îl duc pe fiul lui Karl Philip, Carl Philip, în statul Karlus din Moscova, și spun lui Stepan și funcționarului Semy: "că traducătorul Yeremey a vorbit fără să știe, sau a început în zadar; suntem cu adevărat conștienți de acest lucru: nu era în gândurile noastre că a fost convertirea fiului lui Karlov, am văzut că a fost mult rău de la Prințul Polsky, despre care noi toți cei din statul rusesc am avut sfaturi puternice și afirmare și sărutat crucea între noi pe faptul că din niciun Stat, nimeni din Statele Ruse a fiului vreunui Suveran, credința Greciei în Stat nu poate fi jefuită; și ce fel de înregistrări a ordonat Iakov Puntusov mitropolitului și prințului Ivan Odoevski să scrie și să-și pună mâinile în captivitate, puternic sub sabie, nu știm " La întrebările despre vârsta monarhului

de ani, Ushakov și Zaborovsky au trebuit să răspundă că acesta avea optsprezece ani, deoarece înscăunarea unui minor ar putea ridica îndoieli în Europa, iar Mihai ar fi trebuit să fie caracterizat de un gata făcut formulă care fusese suferită în camerele ordinului Ambasador, fără să se complacă în improvizație: "Dumnezeu a împodobit-o pe Majestatea Sa Regală cu demnitate, și imagine și curaj, și rațiune și fericire, și este milostiv și bine intenționat cu toți oamenii Și care era în statul rus Eșuatul țar rus Karl Philip darul Suveranului înaintea lui, confuzie și discordie și întristare printre oameni, au uitat că în bucurie, dacă nimic nu s-ar fi întâmplat Ambasada a petrecut un an întreg în străinătate, a primit o primire la Linz de la împăratul roman, s-a întors în Olanda, a recrutat cu succes farmaciști, medici și argintari pentru Rusia la Hamburg și Lübeck: Ușakov și Zaborovski s-au întors la Moscova la sfârșitul lui august cu un sentiment de realizare în așteptarea unei recompense regale Și apoi a izbucnit furtuna Comisia boierească condusă de Fiodor Mstislavski, studiind răspunsurile conducătorilor străini aduse de ambasadori, a constatat că scopul principal al ambasadei nu fusese atins: împăratul roman nu l-a recunoscut pe Mihail Fedorovich! Dacă statele olandeze au predat Moscovei o scrisoare, care indica titlul complet al regelui și numele acestuia, atunci documentul înmânat ambasadorilor din Linz nu a atins rangul înalt al scrisorii, trecând prin categoria inferioară a "răspunsului" " Mai mult decât atât, numele lui Mihail Fedorovich nu era acolo - doar țarul și Marele Duce abstract erau enumerați peste tot Împăratul Matei s-a hotărât clar să joace pe siguranța, fără să știe pe cine recunosc rușii ca fiind țarul lor: Mihail, Vladislav, Karl Philip sau alt Dmitri! Poate că Stepan și Semyy, care nu cunoșteau limbi străine, pur și simplu nu au înțeles ce scriau în germană iscusiții apropiați ai împăratului Matei? Translatorul Timofei Fanebich s-a prezentat în fața formidabililor anchetatori, care au raportat că imediat după primirea la Cezar, a tradus răspunsul ambasadorilor, dar aceștia nu s-au obosit să trimită înapoi mesajul jignitor, așa cum ar fi trebuit să facă, riscându-și chiar și propriile vieți Ambasadorii lași s-au referit la lipsă de experiență: plecaseră pentru prima dată în străinătate și nu cunoșteau diferențele subtile dintre o scrisoare și un răspuns Numele lui Mihail Fedorovich nu a fost numit, dar ei au crezut că așa ar trebui să fie în Europa: la urma urmei, germanii înșiși și-au numit împăratul pur și simplu "Majestatea Sa", atât în comunicare orală, cât și în scris Boierii erau încă gata să se condescende față de neplăcenia lui Stepan în probleme de diplomație, dar grefierul Semyy a slujit multă vreme în ordinul ambasadorului și a fost obligat să ia în fața țarului Rusia este separată de Marea Baltică onora! Întrebarea despre cursul primirii la împărat a arătat că ambasadorii au reușit să renunțe și acolo la onoarea suveranului lor Se pare că împăratul Matei nu s-a ridicat niciodată, așa cum au făcut-o predecesorii săi, la menționarea numelui țarului rus, ci s-a ridicat puțin pe scaun și și-a scos pălăria, ceea ce a fost o insultă nemaiauzită Ambasadorii au fost obligați să protesteze imediat, și să nu suporte asemenea batjocuri! Semyy și Stepan au răspuns pocăiți că sunt vinovați, vrednici de moarte, dar "au făcut-o prin simplitate, și nu prin trădare și nu prin intenție" Cu toate acestea, acuzațiile de trădare nu au fost încă respinse Ambasadorii vinovați au fost predați executorilor judecătorești, pântecele lor - adică proprietatea lor - au fost sigilate, iar grefierul duma, cu experiență în chestiuni de anchetă, Pyotr Tretyakov, a fost instruit să obțină în mod privat de la Timokha - traducătorul în detaliu: cum ambasadorii s-au comportat în

străinătate, fie că locuiau separat, fie că se întâlneau ziua sau oaspeții noaptea pentru negocieri secrete, cum își onorau suveranul la sărbători și dacă poporul Stepanov s-a luptat cu nemții și dacă au luptat sau au luptat cu sabiile , apoi din cauza ce și cum s-a terminat, ce daruri le-a prezentat Cezarul ambasadorilor la despărțire și au ascuns ei ce sunt? Timotei înspăimântat a răspuns ca un duh Stepan și Semyy nu au renunțat la onoarea regală, au băut mereu pentru sănătatea lui și au ținut mereu împreună, invitându-l pe Cezarul său, Timotei, când vorbeau cu mesagerii Adevărat, ambasada a făcut tam-tam peste hotare în ceea ce privește viața de zi cu zi, a recunoscut Timokha Anterior, nu l-au întrebat despre asta, a tăcut, dar acum va spune Vom transmite aventurile ambasadorilor într-o prezentare colorată a protocolului anchetei, păstrând stilul de atunci: "Și lupta dintre poporul lui Stepanov și poporul țarului a fost inițiată pentru aceasta (s-a făcut înainte de vacanța lor, cum să fie ei cu țarul, pentru o zi): o fată trecea pe lângă curtea lui Stepanov, slujind casa nobilului de la o văduvă , iar acea văduvă se vorbea pentru locotenentul țarului; iar oamenii aceia lui Stepanov, după ce au lăsat curtea în spatele porţii, au apucat-o pe fata văduvei şi au aruncat-o jos; și văzându-i pe locotenenți, slujitorul care o însoțea, i-a dat imediat un mesaj locotenentului, iar locotenentul, alergând, a luat fata și atunci a început o certare între ei; iar locotenentul Stepanov a bătut plat doi oameni Țarul rus Karl Philip eșuat și i-a rănit ușor; iar locotenentul a venit la Stepan să se plângă de oamenii lui, iar Stepan a trimis la vecini să-l bată cu fruntea pe locotenent, Timotei Și Cezar a știut de acea luptă în același timp și Cezar a poruncit imediat să o caute; iar locotenentul, auzind de anchetă, s-a îngropat și au spus că nu este acolo, dispărut; iar Cezarul a poruncit ca oamenii acelor lui Stepanov sa fie tratati de medicul sau; iar Stepan l-a trimis pe Timofey la mareșal să-și mutileze poporul cu o frunte și ca să-i dea pentru oameni mutilarea lui din burțile locotenentului, iar lui Stepan i s-a refuzat acest lucru și i-au spus că el este dispărut, dispărut și serviciul său nedorit a fost sigilat, iar pentru asta i s-a refuzat mutilarea, de ce oamenii lui ies noaptea din curte si fac tam-tam cu localnicii? Da, Stepanov, omul din curtea unde stătea, a vrut să o dezonoreze pe soția portarului; iar portarul, auzind, l-a urmărit cu un protazan și a vrut să-l taie Iar Stepan, știind furtul poporului său, nu i-a oprit de la asta Da, oamenii lui Stepanov, după ce au băut și stăteau noaptea multă vreme, au aprins patul din conace, și dacă numai paznicii ar auzi în curând, și asta ar aprinde un foc Și le-a spus poporului lui Timotei Stepan despre furtul lor și el însuși i-a liniștit, ca ei, fiind într-o țară străină, să nu facă o asemenea necinste Iar oamenii lui Stepanov l-au bătut pe Timotei, dar Stepan nu l-a căutat Da, fiind în orașul unde Cezar, și conducând pe drum, Stepan și Semoy au băut și s-au certat între ei și nu în același timp, dar despre ce s-au certat, el nu știe Da, cum s-au întors, de la Cezar de Brandenburg, Kuhfistul în orașul Berlin, și pe pământ au jucat cărți între ei, iar Stepanov a venit la masa colegului de beție al bucătarului și i-a învățat să întoarcă cărțile, iar nobilul ia trimis pe Timotei despre acel om să vorbească cu ignoranța ca să-l alunge; el, Timotei, văzând ce a devenit nobilul acela, apoi de mare supărare, puștiul acela, a împins de la masă; iar puștiul a vrut să se lupte cu el, iar Timothy l-a lovit ușor cu un copac; iar Stepan dei-l, Timotei, negăsindu-l, l-a bătut în obraji până a sângerat pentru micuțul lui, Semem știe de asta Da, la Amborhu (Hamburg - A S) au fost ca oaspete Stepan și Sema la voievodul Aglinsky la Kurmister, iar fata acelui voievod s-a dus la alte conace,

iar Stepanov, un om, beat beat, a dezonorat-o pe fiica voievodului, iar pt acea Rusia este separată de Marea Baltică au vrut să taie cu frânghii și din asta nu a izbucnit o mică ceartă Da, în țara Agli (o eroare în text - ambasadorii erau în Olanda, la Haga - A S) Stepan și Semoy stăteau la trezorier, care plătește militarii din vistierie pentru serviciu, iar apoi Stepanov, cel pusti, beat beat, dezonorat, s-a strans cu mainile la fata vistierului, si el Timofey a luat in seama uni-mati din aia, iar Stepan nu l-a cautat despre asta si nu a fixat sfatul Da, și în multe locuri Stepan și Semoy s-au ospătat, au băut și au rostit multe cuvinte simple, care în ținuturile locale nu ar fi demne de numele suveranului Da, a spus traducătorul Timothy Fanemin: a spus, în prezența lui, Timotei, Stepan și Semy, Carlo Țesarev, care primește ambasadori, și a venit la ei la Stepan și Semyy, că salariul țarului i s-a făcut lui Stepan un lanț cu parohul țarului (parsuna, adica portret de imparat - A S), preot cu pietre si margaritare, iar pentru Sem un lant cu preot si aur; și le-a dat lanțuri fără preot Și el de Timothy l-a întrebat pe executorul judecătoresc al nobilului țarului lor Yakub: înainte de asta au auzit că salariul țarului din lanțurile lui Stepan și Semy se făceau cu parohi, dar li s-au dat fără paroh? Și executorul judecătoresc de Yakub i-a spus lui Timotei: cum au adus lanțuri la Cezar pentru a arăta ce să le dea, iar Cezar de Parsons a poruncit să fie luati: "L-am auzit pe de Yaz despre ei că sunt oameni simpli, neînvățați, nu nu faci nimic bun, în afară de prostie; înainte de aceasta, niciunul dintre ambasadorii și trimișii veniți de la Suveranii Moscovei nu a făcut-o atât de neatrăgător și nu este potrivit să-mi dau preoții unor astfel de câini leneși " Stepan și Semyy au încercat să infirme ceea ce a spus interpretul, spunând că el însuși a băut fără să se trezească în Europa, dar nu au reușit să recâștige încrederea anchetatorilor Mita a fost adăugată pe lista crimelor ambasadorilor: aceștia, de bunăvoie, pentru a primi cadouri de la negustori, au venit în Olanda, vizitându-l pe prințul Moritz de Orange și acceptând cadouri de la acesta către rege A fost o dezonoare: la urma urmei, regele nu i-a transmis nimic prințului Ambasadorii nu aveau dreptul să ia o scrisoare de la consiliul orașului Hamburg, deoarece acest oraș făcea în mod oficial parte din posesiunea regelui danez Motivul activității neautorizate a ambasadei a fost tot același: Stepan și Semy au ales rute pe parcurs Țarul rus Karl Philip eșuat procesiuni și parteneri de negociere, pe baza propriilor interese egoiste În cele din urmă, ancheta a fost finalizată, iar înalta comisie, după ce s-a conferit, și-a dat verdictul, ordonând ambasadorilor să arunce porturile Pentru știință, le- au turnat gene și tije, după care le-au eliberat în pace Treaba s-ar fi putut termina și mai rău - cu trunchierea capetelor, dar nu erau destui oameni cunoscători în Moscovia devastată și, prin urmare, anchetatorii i-au cruțat pe petreci și pe bețivi Trebuie remarcat că aventurile lui Stepan și Semogo au forțat Ordinul Ambasadorului să analizeze mai atent prietenia pernicioasă a angajaților lor cu șarpele verde și, deja în , ambasadorii ruși trimiși în Suedia pentru a încheia un acord privind dezertorii au primit urmând o ordine remarcabilă: ferm, astfel încât să stea la masă cu decor și cu prudență, și să nu se îmbată și să nu rostească cuvinte rele între ei; dar oamenii mijlocii și micii și bețivii să nu fie luati cu ei, ca să nu fie revoltă din beția lor, ci porunciți-le să stea în altă odaie pentru aceeași, armonios, iar bătăușii și bețivii la reginei curte cu ei nu au " Glume despre "exploatările" ambasadei ruse din s-au plimbat îndelung prin capitalele europene, formând o atitudine disprețuitoare față de "țarul cazac" și

anturajul său La Stockholm, se credea că conducătorul, nerecunoscut în Europa, înconjurat de diplomați fără valoare și generali inepți, ar fi trebuit să intre în negocieri directe cu coroana suedeză Cu toate acestea, rușii s-au comportat ca și cum ar fi puternici și ar putea încă să-și dicteze voința vecinilor Regele Gustavus Adolphus i-a scris supărat Consiliului de Stat în iulie : "Indiferent ce facem noi, rușii devin din ce în ce mai aroganți și încăpățânați" Moscoviții, așa cum credea regele, nu doreau să asculte propuneri rezonabile din cauza defectelor lor înnăscute Se știe că această națiune se distingea prin "firea rea și aroganța grosolană", ceea ce îngreuna comunicarea civilizată chiar și cu cei mai buni reprezentanți ai săi Suedia avea nevoie disperată de pace în est pentru a sta împotriva polonezilor și danezilor, care în orice moment Rusia este separată de Marea Baltică ar putea reafirma pretențiile lor la Stockholm cu salve de tun În ianuarie , a fost încheiat un armistițiu de doi ani cu Polonia, iar acest răgaz temporar a trebuit să fie folosit pentru a se împăca cu Moscovia Locuitorii Suediei, și mai ales Finlanda, au suferit de pe urma exceselor trupelor mercenare staționate acolo și cu greu puteau suporta povara cheltuielilor militare Subiecții lui Gustavus Adolf nu înțelegeau de ce Suedia avea nevoie de pământuri rusești, devastate de frământări și locuite de un popor ostil "Fortărețele din est, capturate de suedezi, sunt necesare pentru securitatea țării", au explicat cu răbdare membrii consiliului regal maselor întunecate Ei "oferă rușilor posibilitatea de a ataca Finlanda, așa că este mai bine pentru noi să întâlnim inamicul pe propriul său pământ decât să-l lăsăm să intre peste noi" Manifestele regale care explicau politica estică, citite enoriașilor de mii de pastori din toate bisericile din Suedia și Finlanda, au calmat nemulțumirea pentru o vreme, dar un nou val de indignare ar putea apărea oricând Aveam nevoie de o pace rapidă și profitabilă! Totuși, regele nu putea fi primul care extinde o ramură de măslin la Moscova fără a risca ca aceasta să fie percepută ca o slăbiciune în Suedia Totul ar fi trebuit aranjat ca o inițiativă Novgorod, care ar fi susținută cu condescendență de Gustavus Adolf, monarhul iubitor de Hristos și generos Primele încercări de a testa disponibilitatea inamicului pentru pace au fost făcute la începutul anului , la cel mai de jos nivel, astfel încât în caz de eșec să se poată coborî doar cu o ridicare năucită din umeri din cauza tam-tamului inutil al unora oameni mici Ivan Filatov, fiul lui Zheleznikov, a fost trimis de la Novgorod la avanposturile avansate ale prințului Trubetskoy cu o scrisoare Apoi întreprinderea s-a repetat, dar cazul a fost prezentat de parcă suedezii ar fi cedat doar dorințelor rușilor feldmareșalul Evert Horn din Novgorod l-a invitat pe nobilul Yakov Boborykin, care se dovedise în afacerile trecute ca un negociator priceput și susținător al unei alianțe cu Suedia, și l-a rugat să inspire orășenii că, dacă îl bat pe Evert Horn cu fruntea, să trimită un ambasada "la boierii suverani" despre o hotărâre pașnică, se referă la această cerere β Hɵun țar rusesc desăvârșit Karl Philip sta favorabil "Dar boierii nu ar trebui să știe despre conversația care a avut loc!" - feldmareșalul l-a inspirat patern pe Boborykin Ambasada reprezentativă din Novgorod a mers la Prințul Trubetskoy pentru a căuta pacea cu Moscova, dar primirea s-a dovedit a fi și mai umilitoare decât înainte Răspunsul a fost doar un abuz grosolan, iar de data aceasta nu numai "trădătorii" din Novgorod l-au primit, ci și însuși Delagardie, care a numit scrisoarea prințului "fără scrupule" și "bărbat" "Cine vrea să facă afaceri cu rușii trebuie neapărat să-și aprovizioneze cu un băț la centură", l-a asigurat Delagardie pe prietenul său cancelarul

Furia guvernatorului din Novgorod era de înțeles: liderul armatei Moscovei l-a acuzat încă o dată pe comandantul că a furat bani destinati să fie plătiți mercenarilor suedezi în vara anului Din această cauză, mercenarii au dezertat de partea poloneză în mijlocul bătăliei de la Klushino, care a dus la catastrofa armatei unite și la căderea țarului Vasily Shuisky Trădarea suedezilor, așa cum a susținut Trubetskoy, l-a eliberat complet pe actualul țar de obligațiile anterioare ale Moscovei față de Suedia Rușii nici măcar nu aveau de gând să se împace cu transferul lui Korela către suedezi - ambasadorii lor la toate curțile europene au declarat acest lucru, iar Trubetskoy a numit curățarea Novgorodului ca o condiție prealabilă pentru negocierile de pace Boierii moscoviți, așezați în capitala lor arsă, păreau să fi înnebunit, eliminând anii de neliniște și devastare Păreau transportați mental în trecut, în prospera și puternica Moscovie la începutul domniei lui Boris Godunov Refuzul lor de a se împăca cu realitatea a fost chiar evidențiat de mențiunea în titlul țarului Mihail "Liflyandsky", deși toate încercările moscoviților de a ocupa acest pământ s-au încheiat cu înfrângere sub Ivan cel Groaznic Din toate acestea s-ar putea trage o singură concluzie: pur și simplu nu există nimeni la Moscova care să-și formeze o politică externă bazată pe realitățile timpurilor moderne Potrivit zvonurilor care au ajuns la Stockholm și Novgorod, Dumnezeu i-a negat tânărului Mihail Romanov o minte de stat și un caracter puternic și, așa cum se întâmplă întotdeauna la tribunale, astfel de Rusia este separată de Marea Baltică nyh monarhi, mediul este înfundat în intrigi și în lupta pentru putere, ne pasă puțin de binele statului Nobilul Mihail Klementiev, care a dezertat la suedezi, a mărturisit că tânărul țar "nu este deosebit de implicat în chestiuni de administrare, dar, prin natura sa, are o minte aspră și limitată și, în plus, este mai predispus la fapte fără Dumnezeu și ticăloase ale unui sodomit natura decât la virtuţile creştine Prin urmare, aceste fapte de sodomit intră în uz zilnic aici Dacă la Stockholm au considerat încăpățânarea rusă sfidând explicația logică, atunci la Moscova pretențiile suedeze au fost tratate cu sarcasm Cercetașii au raportat că dominația suedeză în ținuturile Novgorod se apropie de sfârșit Invadatorii s-au trezit în poziția lăcustelor care mâncaseră totul în jur și acum mureau de foame Țăranii locali, amărâți de exigențe, ardeau paie după treierat, ca să nu ajungă la caii suedezi Fânul de lângă Novgorod a fost cosit puțin - oamenii au fugit - și în vecinătatea Pskovului, timp de de kilometri în jur, suedezii au interzis să semăneze pâine și să cosi fân, dorind să-i înfometeze pe rebeli: această măsură i-a lovit ulterior ei înșiși Soldații finlandezi trimiși să culeagă fân au mormăit de neplata salariilor și au executat cu nepăsare munca țărănească, mercenarii străini refuzau în general să ia coasa în mână În mai , a început foametea, care, ca întotdeauna, a venit mână în mână cu boala Armata suedeză de de oameni din Rusia a fost împrăștiată peste cetăți; Delagardie a putut aduna doar cinci mii de soldați amărâți și zdrențuiți, târând cu greu muschete, pentru a-l respinge pe Trubetskoy Raidurile cazacilor de cavalerie nu aveau ce să răspundă Trei mii de călăreți, așezați pe șei devenite inutile, și-au fiert în cuve călărețele, care mureau de foame sau uciseră cu mâinile lor Delagardie i-a scris regelui că războinicii "sunt obligați să mănânce carne de cal cât este încă acolo, deoarece infanteriștii iau caii de la călăreți cu fiecare ocazie" Regele, ca răspuns, a sfătuit să ardă și să jefuiască Novgorod, să expulzeze populația, să ducă oameni nobili la Vyborg ca gaj Țarul rus Karl Philip eșuat porecle și retragere Comandantul nu ar

fi trebuit să meargă "împotriva lui Dumnezeu, a naturii și a puterilor superioare până la urmă" Asediul taberei lui Trubetskoy de lângă Bronnitsy a mers foarte rău și ar putea în orice moment să ducă la o revoltă a mercenarilor suedezi Cazacii trăgeau săgeți în direcția inamicului cu "săgeți de campanie", cu pliante atașate, în care chemau suedezii să treacă de partea lor, promițând că nu va lipsi nici mâncare, nici bani Cincizeci de oameni fugiseră deja la ruși, restul erau încă pe poziție, visând să aștepte sosirea lui Delagardie în lagăr pentru a-l sfâșia Cu toate acestea, comandantul, mai înțelept prin trista experiență Klushinsky, nu s-a arătat trupelor, preferând să urmărească de departe evoluția evenimentelor Până la sfârșitul lunii iunie, totuși, războiul de poziție de la Bronnitsy a adus suedezilor un succes major Cazacii lui Trubetskoy erau așezați în patru tranșee dispuse pe ambele maluri ale râului Meta și era imposibil să-i chemați din adăposturi pentru a deschide bătălia Doi colonei, scoțianul Cobron și olandezul Monnihofen, care au condus asediul, au tras încet și încăpățânat întrebările către pozițiile rușilor și s-au apropiat treptat de ei atât de aproape încât s-au auzit conversații în tabăra inamicului Pe iunie, Kobron și-a condus regimentul să asalteze una dintre tranșee și, după ce a distrus Grădina Zoologică a apărătorilor săi, a luat cetatea de pământ Un alt șanț a căzut sub o grindină de pietre cu care suedezii au dus cazacii din mortare aduse chiar sub metereze Trubetskoy a fost învins Majoritatea trupelor sale au fugit, iar de cazaci, care s-au predat milei învingătorului, au avut o soartă teribilă Toți au fost uciși la ordinul lui Delagardie, care s-a răzbunat astfel pe Trubetskoy pentru mesajul său insultător Ultima lovitură dată moscoviților, care trebuia să-i forțeze să se așeze la masa negocierilor, a decis să-i pună personal pe rege Tânărul monarh nu a putut să se împace cu ideea că coroana de laur a eroului care avea să-i încoroneze într-o zi capul nu va avea frunze pentru înfrângerea rușilor Gustav Adolf a anunțat că va conduce personal trupele care vor începe asediul Gdovului, o fortăreață care păzea abordările către ultima mare fortăreață a rezistenței ruse din nord-vest, Pskov Rusia este separată de Marea Baltică În zadar, Regina Mamă și consilierii ei l-au îndemnat pe bărbatul încăpățânat să rămână în Suedia Gustav Adolf să nu-și prețuiască propria viață, ci să se gândească la interesele statului! La urma urmei, dacă regele este ucis, Suedia va deveni o pradă ușoară pentru dușmanii ei! Trupele din Rusia nu sunt de încredere, monarhul poate cădea în mâinile rebelilor Și în caz de înfrângere, cu cât va fi mai greu să faci pace cu rușii! La urma urmei, victoria asupra regelui este apreciată mult mai mult decât înfrângerea unuia dintre supușii săi - moscoviții vanitosi vor fi surzi la orice apel la pace În cele din urmă, campania lui Gustavus Adolphus în Rusia va da campaniei militare un cu totul alt sens, rușii vor percepe acest lucru ca pe o provocare, iar atunci un război lung nu poate fi evitat Suedia, în schimb, urmărește în Rusia, întrucât cancelarul Oxen-sherna a încercat să inspire tineretul militant, obiective mult mai modeste Războiul este purtat "mai mult pentru securitatea statului și realizarea păcii, decât din cauza ostilității sau a dorinței de a dobândi teritorii mari și multe fortărețe" Toate îndemnurile au fost în zadar Gustav Adolf din copilărie s-a remarcat printr-o voință puternică și încăpățânare El este un rege și a luat o decizie Gândurile ambițioase au fost întărite și de motive romantice: Gustav Adolf și-a experimentat prima dragoste și a visat să pună o fortăreață rusă cucerită la picioarele alesului său, Ebba Brahe, care a fost domnișoară de onoare pentru mama sa Cadrele invizibile, răsucite de rude și

consilieri, au fost sfâșiate, iar Gustav Adolf a apărut la sfârșitul lunii august în lagărul suedez de lângă Gdov Deși regele nu a intervenit cu prudență în ordinele experimentatului Evert Gorn, care a condus asediul, arătând că a ajuns sub zidurile cetății pentru a studia treburile militare și nu pentru a da ordine, efectul psihologic al prezenței sale a fost Grozav Apărătorii lui Gdov au înțeles că numai o necesitate extremă i-ar putea obliga pe suedezi să ridice asediul, din moment ce sediul regal era situat în tabăra lor După multe zile de bombardamente de artilerie, în urma cărora mai mult de o treime din zidul de de metri din jurul cetății s-a prăbușit și două atacuri furioase la septembrie , Gdov a căzut Rușii au negociat pentru ei înșiși o capitulare onorabilă: în schimbul predării cetății, Gustav Adolf odată Țarul rus Karl Philip eșuat Am hotărât ca ei să meargă liber oriunde vor, cu armele și toate bunurile lor La zece zile după acest triumf, regele i-a trimis lui Ebbe Bracha o scrisoare, scrisă în stilul grandilocvent al vremii Era un raport al unui cavaler cu frică de Dumnezeu despre o ispravă săvârșită în numele unei frumoase doamne: "În special, îl laud pe Domnul atotputernic, care m-a onorat să-mi biruiesc dușmanii" A început să plouă, drumurile s-au udat și aproape că puteau deveni impracticabile: natura, prin puterea ei, a anunțat întreruperea ostilităților până la iarnă Nu era nimic altceva de făcut în Rusia La sfârșitul lunii septembrie, învingătorul s-a întors în Suedia, lăsându-i instrucțiuni lui Evert Gorn să-l forțeze pe Novgorod să ceară să devină parte din Suedia Mareșalul a ascuns cu prudență această scrisoare de la novgorodieni, temându-se de o rupere deschisă cu ei Până la sfârșitul anului , Suedia a primit noi atuuri pentru negocierile de pace cu Moscova: Trubetskoy a fost învins, Gdov a fost luat, doar Pskov a rămas în spatele suedez, izolat în mod sigur de cetățile suedeze din jur Cu toate acestea, "Țarul cazac" Mihail Fedorovich nu se grăbea să suporte suedezii, aducând orașele și comorile sale pe altarul noii prietenii Și de ce s-a grăbit atât de mult, dacă Dumnezeu, se pare, și-a îndreptat din nou privirea binevoitoare către ortodocși? Urmele ruinei poloneze de la Moscova erau încă vizibile, dar petele negre ale incendiilor se micșorau în fiecare zi, făcând loc unor clădiri noi În toată capitala se auzea zgomotul a mii de topoare: artele de dulgheri ridicau colibe noi și camere ale negustorilor din structuri prefabricate din lemn care se vindeau pe o piață specială de "construcții" O casă bună s-a ridicat într-o zi Moscova a uitat și de foametea recentă De îndată ce trupele țariste au fost împrăștiate de bandele de tâlhari care vânau de-a lungul drumurilor, vagoane de mâncare au ajuns în capitală dinspre est și sud Era destul de toate, mâncarea s-a ieftinit Abundența Moscovei a fost vizibilă și, mai bine decât orice convingere, a înclinat ambasada din Novgorod a arhimandritului Ciprian în favoarea țarului Într-adevăr, în Novgorod însuși, din războiul în desfășurare și rechizițiile suedeze, era vorba despre supraviețuirea elementară Rusia este separată de Marea Baltică În fiecare zi, cincizeci de oameni care au murit de foame și boală au fost aruncați într-un mormânt comun de acolo Oamenii erau înhămați la căruțele cu cadavre: caii fuseseră de mult mâncați sau dăruiți pe cheltuiala întreținerii garnizoanei suedeze În mintea ambasadorilor din Novgorod, uimiți de schimbările de la Moscova, prințul Carl Philip s-a transformat într-o fantomă din nordul îndepărtat, a cărei umbră a căzut peste Veliky Novgorod doar pentru o scurtă clipă Și a fost deloc? Primul care a depus un jurământ secret lui Mihail Fedorovich a fost nobilul Yakov Boborykin, în care Delagardie și Gorn aveau mai multă încredere decât toți ceilalți

novgorodieni Alții au decis să schimbe domnitorul după el, când, împreună cu boierii moscoviți, au venit cu o modalitate de a proteja Novgorod de mânia suedeză Ciprian a primit două scrisori - una, severă, pentru suedezi, în care țarul era indignat de trădarea novgorodienilor și îi amenința cu tot felul de pedepse Un altul, adevărat, era destinat distribuirii secrete între locuitori În ea, Mihail Fedorovich a deplâns situația din Novgorod, care a fost temporar în mâinile inamicului, și a promis eliberarea sa rapidă Novgorodienii nu aveau de ce să se teamă: țarul le-a promis mila și îngăduința sa Așa că Novgorod și Moscova, pe spatele suedezilor, și-au întins mâinile de prietenie unul către celălalt Dar cum să returnăm o bucată de pământ rusesc smuls de suedezi în sânul statului moscovit, dacă Stockholm, ca învingător, a dictat condiții de pace insuportabile? Dar și aici Dumnezeu a arătat o cale de ieșire, trimițând regelui propuneri de mediere a trei state deodată: Danemarca, Țările de Jos și Anglia Ambasadorul danez, care a sosit primul la Moscova, a sfătuit să nu cedeze nimic, iar suedezii vor renunța în cele din urmă la toate pretențiile lor: Copenhaga a preluat negocierea Oferta, desigur, părea tentantă, dar boierii au fost nevoiți să refuze ajutorul danez Era mai profitabil pentru regele Christian să perturbe acordul de pace și să împingă din nou Suedia și Rusia direct Danemarca avea nevoie de un război în est pentru a-și smulge vecinul scandinav cu cele mai puține pierderi Propunerile Statelor Generale Olandeze și Angliei păreau mult mai serioase Au vrut să vadă aceste națiuni comerciale atât în Suedia, cât și în Rusia Nerealizat Țarul rus Karl Philip această lume, care le-a facilitat comerțul Olandezii au luat partea Suediei, principalul furnizor de cupru pe piețele europene, iar la curtea engleză, lobby-ul rus a fost mai puternic în persoana puternicei Companii Moscove, care avea privilegii de a face comerț cu Rusia încă de pe vremea lui Ivan cel Teribil În decembrie , ambasadorul englez John Merrick și-a făcut apariția la Moscova, împreună cu ambasada Rusiei întors de la Londra, care i-a prezentat țarului o scrisoare a suveranului În primul rând, regele englez i-a cerut "fratelui" "să țină înaintea tuturor acele libertăți pe care supușii noștri din statele dumneavoastră le aveau înainte", și abia apoi a oferit medierea în încheierea păcii cu Suedia Interesul britanicilor era de înțeles și corect, iar personalitatea lui John Merrick însuși a stârnit o încredere excepțională în rândul boierilor, de obicei suspicioși față de străini: acesta era aproape al lui, rus Acesta nu se va vinde John Merrick a petrecut aproape treizeci de ani în Rusia, crescând în acest timp de la un simplu agent al Companiei din Moscova la șef al biroului său de reprezentare în Rusia Era de mult rusificat, vorbea excelent rusă și, pentru comoditatea de a face afaceri, chiar a cerut să se numească Ivan Ulianovici Așa că a fost numit în Moscovia, inclusiv în documentele oficiale, adăugând uneori un titlu princiar la numele său rus pentru semnificație Singurul lucru rău este că Merrick a împins Olanda prea departe de a participa la negocieri, denigrant-o în orice mod posibil în ochii boierilor și sugerând să nu facă deloc afaceri cu ea - nici politică, nici comercială Boierii au înțeles că englezul are propriul său interes: Londra voia să scape de concurenții periculoși din Rusia Duma a conferit și a decis să accepte medierea atât a Angliei, cât și a Olandei Lăsați concurenții să se supravegheze unul pe celălalt și să lupte pentru o prietenie rusă profitabilă Nu-i poți lăsa pe britanici singuri în Rusia La începutul anului , mesagerii au galopat de-a lungul drumurilor dintre Moscova și Novgorod, ascunzând de ochii oamenilor saci cu scrisori și instrucțiuni sub haine Înainte ca mediatorii să-și poată începe munca, a fost necesar să se convină nu

numai asupra titlurilor suveranilor suedezi și ruși, ci și asupra Rusia este separată de Marea Baltică cum să numească slujitorii lor credincioși, cărora li s-a încredințat să desfășoare o afacere importantă Și Doamne ferește chiar și unui astfel de pui mic ca un mesager să facă pasul greșit, încălcând regulile scrise și nescrise de etichetă! Apărarea onoarei suveranului său a început cu fleacuri Era important nu numai să știm când să coboare de pe cal (reprezentanții celor două părți de negociere trebuiau să descalece în același timp) și când pronunțau ce fraze rituale să-și scoată pălăria, ci și cum să-și îndeplinească nevoile fiziologice mărunte, dacă erau nerăbdători De exemplu, dacă un diplomat a vrut să scuipe în prezența unui înalt reprezentant al unui stat străin, ca să nu mai vorbim de suveranul însuși, ar trebui să calce imediat pe scuipă cu piciorul Uitat - a insultat o putere străină și a dejucat o misiune importantă! Prin urmare, să nu fim surprinși că primele contacte pașnice timide dintre Suedia și Rusia au dus la un conflict Boierii Dumei erau deoparte de indignare Un mesager suedez a înmânat Moscovei o scrisoare de la feldmareșalul Evert Horn, în care îndrăznea să se numească în felul rusesc, cu un "care", de parcă ar fi fost un boier: Evert Karlusovich Horn L-au mustrat pe omul insolent, amintindu-și că suedezii nu s-au referit niciodată la ei înșiși în comunicarea cu rușii prin numele lor complet, cu un patronim, oricât de sus s-ar afla în țara lor Și mareșalul însuși obișnuia să se numească pur și simplu Evert Horn Încăpățânatul suedez a răspuns la înjosirea demnității sale cu aceeași monedă, insultându-l pe primul boier al Dumei Fiodor Mstislavski și pe tovarășii săi "uitând" să-i numească după patronimul lor El și-a explicat "rusificarea" bruscă prin faptul că suedezii nu știau înainte cât de important era pentru ruși să scrie numele persoanelor semnificative cu un patronim, iar acum acest secret a fost dezvăluit, iar el, Evert Horn, ca un persoană de naștere înaltă, nu intenționează să-și sacrifice demnitatea: "Și că noi, la rândul nostru, ne-am descris ca "vichis", pe care ne-o cinstiți cu mândrie, și asta s-a făcut din obiceiul vostru, pentru că am scris pentru mai bine înțelegându-vă, după limba și obiceiul vostru rus, fără să înțelegeți că sunteți buni traducători, să nu credeți că aveți acel titlu onorific între stăpân și sclav, există unul mare, nici mai mare, nici mai mic decât acea cinste Țarul rus Karl Philip eșuat titlurile naya în limba ta nu sunt imate Și din acest motiv, noi, mai ales în treburile ambasadei pe care ni se cere acum, am dori să descriem în limba ta tacos, de parcă strămoșii noștri nu ar fi scris, pentru că nu se cunoșteau, căci suntem deja alături de tine , dar alte titluri , care nu sunt doar o masă înaltă, ci și mai înaltă decât cea dintre noi, ei numesc un duce în limba noastră, în acel loc au avut, parcă până astăzi, fiecare rang după demnitatea lui este îngăduit să fi scris Din acest motiv, nu există nici un motiv să faceți dispute atât de zadarnice și roditoare despre măreția voastră în astfel de chestiuni, ci mai multe despre patria voastră se târăsc de zel Părțile au făcut schimb de lovituri și s-au înfățișat, reproșându-se reciproc lipsa de cultură și lipsa de respect față de un suveran străin și slujitorii săi fideli Tonul mesajelor ar putea da impresia unei persoane timide că doar un pic mai mult și războiul va izbucni Dar diplomații erau oameni cu nervi puternici și, insultându-se unii pe alții, înțelegeau perfect că cuvintele grosolane, ca un șanț într-o mlaștină, deschid calea păcii, ajutând părțile să se apropie fără pierderea demnității Dacă în timpul negocierilor de pace anterioare din , care s-au încheiat cu Tratatul de la Tyavzin, comisarii suedezi au fost îngroziți de faptul că partenerii lor ruși au

folosit "atât de cuvinte încât este de neconceput că toate acestea vor duce la un armistițiu sau la pace", atunci de atunci suedeză diplomația a avut timp să se încălzească Ei țipă la tine, iar tu îți rupi și mai mult gâtul și fii nepoliticos, le-a instruit Gustav Adolf comisarii săi Tânărul era un comandant înnăscut și a văzut negocierile ca pe o formă de luptă Dacă inamicul lovește cu tunuri, trebuie să răspunzi cu o salvă dublă pentru a câștiga! Lucrurile chiar s-au rezolvat La iunie , un mediator englez a sosit la Novgorod, însoțit de cincizeci de moscoviți John Merrick a anunțat că a fost instruit să caute un acord de armistițiu, în timpul căruia pasiunile se vor potoli și ar fi mai ușor să vorbim despre pace Dar acest truc nu le convenea suedezilor, care au înțeles șirul de gândire al vicleanilor moscoviți: statul rus, după ce a primit un răgaz, avea să se întărească și apoi, vedeți, danezii sau polonezii aveau să cadă din nou asupra Suediei Atunci Moscova va putea deja să-și dicteze condițiile inamicului pus în genunchi Gorn a respins înainte Rusia este separată de Marea Baltică poziţia de mediator: regele vrea să negocieze pacea Altfel, război Merrick din Novgorod s-a dus la Narva pentru a se întâlni cu Gustav Adolf, unde i-a subliniat condițiile Marelui Duce: pacea este posibilă numai dacă suedezii părăsesc toate regiunile ocupate și plătesc despăgubiri pentru pagubele cauzate În probleme de protocol, rușii au dat dovadă de o îndrăzneală uimitoare, ceea ce l-a revoltat pe rege Acești ticăloși, așa cum erau numiți la curtea regală, cereau ca suedezii să fie primii care să-și numească Marele Duce - "Ţarul cazac", urcat pe tron de o mulțime de tâlhari - cu titlu complet! Și abia atunci se demnează să onoreze titlul complet de Gustavus Adolphus Merrick a vrut să-i convingă pe suedezi că le împărtășește indignarea: rușii, spun ei, nu sunt obișnuiți să asculte vocea rațiunii și să ia decizii raționale, ci își urmează propriile idei care nu au nicio legătură cu realitatea De aceea, a concluzionat pe neașteptate mediatorul britanic, trebuie să te adaptezi la ei dacă vrei să obții ceva Regele cu greu și-a putut stăpâni furia Vulpea engleză vicleană a jucat cu cărți marcate, luându-se complet de partea rușilor! La ce se mai poate aștepta de la o persoană care și-a făcut un nume și avere prin relații strânse cu moscoviții? Ei bine, a venit momentul să-l împingem pe Marele Duce către lume într-un mod diferit Suedezii au avut ultimele argumente în stoc - ghiulele "Tot ceea ce poate fi realizat de acum înainte se poate face doar cu tăișul sabiei", a scris Gustav Adolphe Delagardie La începutul lunii iulie , regele a debarcat în Narva cu un detașament de șapte mii și s-a mutat de acolo la Pskov Acest oraș, înconjurat de teritoriile ocupate de suedezi, era pentru ei ca un dinte dureros, din care se despica tot capul În timp ce Pskov stătea în picioare, era imposibil să se bazeze pe ascultarea întregului nord-vest rusesc Gustav Adolf a înțeles că puternica cetate Pskov nu era un mic Gdov, care a căzut atât de ușor sub loviturile artileriei de asediu Pe zidurile Pskovului în august , ofensiva a armatei a o sută de mii de un etaj remarcabil β Țarul rus eșuat Karl Philip comandant, regele polonez Stefan Batory, care a pierdut peste cinci mii de soldati in timpul asediului "Noi iubim Pskov! Doamne, ce oraș frumos, ca Parisul! Ajută-ne, Doamne, să facem față!" - această înscriere în jurnalul campaniei lui Ştefan Batory a rămas o dorinţă neîmplinită La fel ca acum de ani, "Parisul rusesc" strălucea în vara anului cu cupole aurite și arginte ale cinci duzini de biserici și mănăstiri din spatele meterezelor și zidurilor, tachinand ambiția regelui suedez și incitând lăcomia celor flămânzi de peste tot Europa, recrutată pentru a lupta sub steagurile suedeze Totuși, în tabăra suedeză dintre corturi se

ridicau și steaguri rusești: Novgorod, credincios jurământului lui Carol Filip, a trimis un mare detașament de miliție nobiliară pentru a-și ajuta patronul, regele suedez Până la începutul asediului din iulie, Gustavus Adolf avea la dispoziție stindarde de cavalerie - mai mult de două mii de reytari - patruzeci de companii de infanterie formate din șase mii de oameni și două sute de artileri Bătălia pentru Pskov a început fără succes pentru suedezi feldmareșalul Evert Horn, căruia i s-a încredințat conducerea practică a asediului, a decis să arate soldaților un exemplu de vitejie A desconsiderat sfatul celor apropiați să rămână în tabără, sau măcar să se îmbrace mai modest, și a ieșit să facă o recunoaștere sub zidurile cetății într-o carapace strălucitoare luxoasă, care îi trăda de departe poziția înaltă Cavaleria rusă a zburat pe poartă spre inamic, a urmat o luptă trecătoare, iar scopul incursiunii a fost atins: un dandy în armură scumpă a fost rănit de moarte "A fost împușcat în cap cu un scârțâit", relatează succint cronica rusă despre cauza morții mareșalului Planul de asediu propus de Gorn trebuia realizat de subalternii săi Armata suedeză, neriscând un asalt imediat, a început să se îngroape în pământ Până la sfârșitul lunii august, Pskov a fost înconjurat de un inel de fortificații temporare Suedezii au înființat șase orașe de lemn, fără a număra șanțurile, tururile și gardurile de baraj, care și-au apărat ferm pozițiile Au fost construite două poduri peste râul Velikaya, facilitând mișcarea trupelor La cinci kilometri nord de Pskov, pe muntele Snet, lângă ruinele mănăstirii, există o scurtă Rusia este separată de Marea Baltică Sediul Levskaya, în centrul căruia a fost ridicat un palat de lemn cu o sală mare a tronului Predicatorul regal Rudbek a scris de la Pskov că zona mănăstirii era bine fortificată de natură însăși, aproape complet înconjurată de apă, iar pe partea de pământ rămasă era acoperită de un șanț și un zid Inginerii au raportat că era aproape imposibil să cucerești orașul aruncând în aer zidurile cu mine puse în tunelurile însumate din cauza solului stâncos A rămas să se bazeze pe arme În zona drumului Gdovskaya, între porțile Ilyinsky și Varlaamovsky, a fost instalată o baterie puternică cu douăzeci de arme - aici suedezii se așteptau să doboare zidurile și să spargă orașul Desigur, nu putea fi exclus ca fortăreața să fie înfometată Întreaga zonă din jurul Pskovului fusese devastată cu prudență încă din primăvară - suedezii le-au interzis țăranilor să semene pe o rază de o sută de kilometri de oraș, iar aprovizionarea cu provizii din regiuni îndepărtate a fost blocată în mod sigur de avanposturi Cine știe, poate că rușii, așa cum s-a întâmplat în timpul asediului Novgorodului, se vor certa între ei și cei mai buni oameni, obosiți de teroarea cazacului și streltsy din ultimii ani, vor convinge gloata înfometată să deschidă porțile grațiosului rege suedez? În , vremea discordiei între ruși trecuse deja Țarul, deși îndoielnic ales, și prea tânăr, și nu prima familie dintre boieri, a unit straturile societății sfâșiate de Vremea Necazurilor La Pskov, ei credeau că Moscova nu îi va lăsa să jignească Patru mii de cazaci și arcași, care alcătuiau garnizoana cetății, după cum spune cronica, "s-au sărutat crucea între ei, că bătălia era de moarte, dar orașul nu putea fi predat Nu erau escroci din oraș către rege" Spiritul celor asediați a fost întărit de o scrisoare trimisă de la Moscova despre apropierea iminentă a unei armate care avea să livreze provizii de cereale Ordinul regal spunea: "Trimiteți la Pskov, informați că boierul și guvernatorul Fedor Ivanovici Sheremetev cu tovarășii săi și cu mulți oameni și cu o ținută au venit la Toropets, iar de la Toropets se duc la Pskov la poporul german, în grabă, și vor , cerând milă de la Dumnezeu, la Pskov s-au

așezat ferm și în siguranță fără nicio teamă și s-au luptat cu poporul german, atât cât ar da Dumnezeu ajutor Țarul rus Karl Philip eșuat Mâna puternică a suveranului s-a simțit și în liniile ordinului către armată, care cere disciplina uitată în timpul Necazurilor: băteau și nu jefuiau, nu făceau nicio violență și nu se jucau cu grâne, și nu a ținut zvârcolirea și curvele; iar cine învață pe cineva să jefuiască, sau să joace grâne și să țină o curvă și să-i poruncească să bată batogi și să le dea cauțiune puternică pe care să nu o fure de acum înainte; iar cine nu se oprește la asta, iar cei de furt sunt bătuți fără milă Da, despre asta, ar trebui făcută o poruncă puternică pentru ca, fără știrea taberelor și pe campania regimentelor, atamanii și cazacii și arcașii să nu se împrăștie nicăieri; şi cine ar vrea să meargă unde pentru ce treabă, și s-ar duce, arătându-le boierului şi guvernatorului Fiodor Ivanovici şi tovarăşilor săi Cu promisiunea unui astfel de ajutor - nu de mulțimi de tâlhari care sunt mai răi decât suedezii, ci de o armată puternică, ascultând de șefi - a fost posibil să ținem! Deși detașamentele guvernatorului Șeremetev nu au putut trece peste cei asediați, blocați în lupte cu suedezii, această mână de ajutor întinsă de la Moscova a susținut spiritul apărătorilor Pskov în primele săptămâni ale asediului Timp de aproape o lună și jumătate, suedezii au bombardat orașul din trei părți cu ghiulele întărite și din fontă, folosind artilerie puternică de asediu adusă de la Narva Au apărut goluri în pereți, case au fost incendiate, dar Pskov a rezistat Rușii au făcut ieșiri, în timpul uneia dintre ele chiar au reușit să captureze pentru scurt timp poziția bateriei suedeze Ziua critică a venit pe septembrie, când, după un bombardament deosebit de aprig, coloanele de asalt suedeze au intrat în spărturile făcute în zidul vizavi de bateriei cu de tunuri Mercenarii au reușit să captureze Turnul Cărbunelui, dar impulsul lor ofensiv sa secat Curând, cazacii i-au alungat pe suedezi din cetate Brețele au fost sigilate cu bușteni și pământ Moscoviții nu au vrut să se supună voinței regale octombrie - după un bombardament de trei zile - un nou asalt Lovitura principală a căzut din nou în zona Porții Varlaam, spre care au fost aruncate miezurile din cauza Marelui Rusia este separată de Marea Baltică baterie suedeză Din nou, suedezii au urcat pe turnul Naugolnaya, dar apărătorii orașului au reușit să-l arunce în aer împreună cu inamicul care se stabilise acolo De asemenea, încercarea de a intra în cetate pe apă a eșuat Soldații lui Henrikson au traversat Velikaya pe plute și, după ce au spart barele de fier care închideau gura râului Pskov, au intrat în oraș Câteva ore mai târziu au fugit sub loviturile rușilor Regele, urmărind atacurile din vârful Snetnaia Gora, și-a amintit probabil avertismentele consilierilor săi experimentați, care l-au descurajat de la participarea personală la campania rusă: o înfrângere ar avea ca rezultat o pierdere ireparabilă a prestigiului Două zile mai târziu, Gustavus Adolf a numit un nou asalt Dar se pare că însăși soarta l-a împiedicat pe monarh să intre solemn în "Parisul rusesc", acoperit de fumul incendiilor Dintr-o dată, un vuiet terifiant a străbătut tabăra suedeză, o coloană de flăcări s-a urcat spre cer Acest lucru a rupt unul dintre tunuri de la împușcătură, focul a lovit magazinul de pulbere și bateria dispăruse Suedezii și-au pierdut principalul berbec, cu care au distrus metodic orașul Trimișii olandezi, care au ajuns în tabăra suedeză pentru consultări cu regele cu privire la încheierea păcii, au asistat la ultima încercare disperată a lui Gustavus Adolphus de a pune mâna pe Pskov Iată o înregistrare din jurnalul ambasadei din octombrie: "Nu s-a întâlnit nimeni Majestatea Sa a atacat în acel moment orașul din partea în care

o parte a zidului de piatră a fost străpunsă de tunuri, iar un detașament al trupelor sale a început să-și croiască drum spre zid, dar suedezii au fost nevoiți să se retragă, pierzând aproximativ de morți și de morți rănit Orașul Pskov este foarte mare și aglomerat, iar mulți locuitori din zona înconjurătoare au fost salvați în el Rușii, de altfel, știu să se apere mai bine decât să asedieze orașe sau să lupte în câmp deschis În plus, armata de asediu a regelui era foarte epuizată de moarte și boală, astfel încât nu a rămas sănătoasă mai mult de o treime din oastea care se adunase la începutul asediului, ceea ce era cunoscut și de asediați; de aceea s-au apărat mai viguros, în ciuda faptului că foamea a început să-i înghesuie Mercenarii erau descurajați Acesta nu a fost genul de război pe care le-au promis recrutorii elocvenți din tavernele europene Ultimul cerșetor din Haga sau Edinburgh a trăit cel mai bine Țarul rus Karl Philip eșuat eu decât soldații lui Gustavus Adolphus! Zona devastată nu a furnizat hrană, iar baltica furtunoasă a stat în calea aprovizionării cu provizii din Suedia Octombrie s-a dovedit a fi frig iarna, corturile taberei suedeze, bătute de vânturi străpunzătoare, au fost inundate de ploaie în timpul zilei, iar până dimineața pânza a fost acoperită cu o crustă de gheață În fiecare zi în aceste locuințe mizerabile deveneau din ce în ce mai spațioase; unii au murit, alții, disperați să primească plata promisă, au fugit la ruși Au fost mulți degerați, dar binecunoscuta metodă de tratament - ungerea zonelor afectate cu creierul unei corbi moarte - nu a putut fi folosită: soldații înfometați au mâncat toate păsările și crocâitul acestor vestitori ai morții, familiar câmpul de luptă, nu mai fusese auzit de multă vreme Victimele ciumei și-au băut cu jale propria urină, așa cum le-au prescris medicii, dar bătrâna cu coasa a rânjit doar răutăcios la aceste încercări jalnice de a scăpa de ea Fondatorul medicinei militare suedeze de câmp, dr Johan Kopp, a prescris încă din pentru a trata bolile contagioase ale soldaților prin post, explicând această metodă în tratatul său științific astfel: "Mâncarea și băutura în exces nu pot fi bine digerate și nu se pot transforma în rău și lichide dăunătoare, ducând la febră îngrozitoare, dureri de stomac, piept, cap și alte boli dureroase Dar cum ar putea fi urmată o astfel de rețetă înțeleaptă dacă soldații s-ar fi transformat deja în schelete ambulante? A rămas să se trateze pacienții cu singura metodă disponibilă în acele condiții - sângerarea Recomandarea clasicului a fost simplă: unde doare, deschide vasul acolo Sângele soldaților a fost vărsat în timpul atacurilor asupra Pskovului, iar frizerii, care au combinat îndatoririle chirurgilor, au udat pământul rusesc cu rămășițele sale Din tabără veneau gemetele bolnavilor și muribunzilor Gustavus Adolf începea să realizeze că asediul a eșuat Singurul moment plăcut din campania împotriva lui Pskov a fost întâlnirea cu Margareta Slotte, tânăra soție adorabilă a unui ofițer olandez care a dispărut zile întregi în funcții Atacul asupra acestei cetăți a decurs cu mult mai mult succes decât încercările de a captura Pskov Curând, olandeza a aruncat albul Rusia este separată de Marea Baltică steag, iar de atunci, sunetele pasiunii amoroase, venite din dormitorul regal din camera de pe Snetnaia Gora, s-au împletit în vuietul canonadei La scurt timp, soțul încornorat a murit și aceasta a fost poate singura moarte despre care regele nu avea niciun motiv anume să fie supărat Gustav Adolf a fost tratat cu succes în brațele unei femei olandeze din cauza dorului pentru îndepărtatul său iubit Ebbe Bracha Curând, iubita luptătoare a regelui a rămas însărcinată și, în mai , a născut un băiat numit după tatăl său de Gustav Gustavsson și ridicat la demnitatea de conte Nu se știe câte conți mai multe ar fi

putut primi Suedia ca urmare a asediului Pskovului dacă ar fi continuat Dar pe octombrie, după eșecul celui de-al treilea asalt, regele a ordonat încărcarea tunurilor pe corăbii și desființarea taberei S-a anunțat că prin acest act Gustavus Adolphus a întins mâna prieteniei către Marele Duce, sperând la o pace dreaptă și rapidă Diplomații au trebuit să o ia de la capăt, smulgând rușilor victoriile pierdute de militari O sarcină aproape imposibilă a fost pusă în fața ambasadei Olandei, condusă de Reingout van Brederode, care și-a oferit serviciile de intermediar lui Gustavus Adolf Regele, în ciuda eșecului de la Pskov, s-a comportat ca un câștigător, anunțând mediatorilor condițiile sale: Suedia ar face pace dacă Marele Duce i-ar plăti o indemnizație de șapte milioane de riksdalers (de barili de aur) și ar abandona toate cetățile de pe litoral După audiență, cancelarul Oxenstierna le-a explicat olandezilor ideea regelui: concesiunile teritoriale ar trebui să fie astfel încât Moscovia să fie complet separată de Marea Baltică Până la jumătatea lunii noiembrie, vremea atât de rece se instalase, încât s-a stabilit un drum puternic de iarnă, de-a lungul căruia caii târau vioi săniile ambasadorilor încărcate cu provizii donate de regele suedez Tăcere, groază Pe ambele părți ale drumului se întindeau păduri sumbre de conifere, care păreau să ducă la sfârșitul lumii De n-ar zbura lupii din pădure la scârțâitul alergătorilor și la zgomotul copitelor pe crusta tare, dacă tâlharii nu ar ține ambuscadă! Poteca a alergat de-a lungul pământului devastat de război, depopulat și sălbatic suedez Țarul rus Karl Philip eșuat Comisarii germani, care s-au întâlnit cu olandezii pe noiembrie pe gheața unui lac înghețat, au spus povești groaznice Shishi-ul, care plin de pădurile locale, tocmai prinsese doi reiters suedezi, îi tăiase capul și apoi, cu îndrăzneală, le ordonă slujitorilor lor să tragă la sorți, care dintre ei să-i taie capul altuia Norocosul pe jumătate nebun, care a trimis un prieten în lumea de dincolo, tâlharii l-au lăsat acasă - pentru a semăna groază în cartier cu povestea lui Reprezentanții suedezi au stabilit un loc unde să petreacă olandezii, acestea erau șapte-opt colibe goale, tot ce a mai rămas dintr-un sat mare ars Unul conținea un schelet uman Casele erau înconjurate de palisade, suedezii au pus paznici de trei duzini de soldați pentru noapte Olandezii au adormit în urma urletelor lupilor care hoinăreau chiar sub ziduri Câteva zile au trăit în obscuritate, dar apoi gheața s-a spart Intermediarul englez al lui Merrick a trimis o scrisoare insultătoare din partea reprezentanților ruși Cu toate acestea, ei și-au confirmat pregătirea pentru congres A fost nevoie de mult timp pentru a alege locul de întâlnire: rușii au cerut ca negocierile să aibă loc la douăzeci de kilometri adâncime pe teritoriul lor, suedezii și olandezii nu au vrut să se miște În cele din urmă, Merrick a ajuns la un compromis: convenția avea să aibă loc în satul Diderino Pe decembrie, în sfârșit, englezul însuși i-a onorat pe olandezi cu înfățișarea, explicând că nu a putut veni mai devreme din cauza vremii nefavorabile Cu toate acestea, de fapt, el a întârziat întâlnirea în toate modurile posibile, sperând că olandezii vor pleca acasă, incapabili să reziste să fie în necunoscut în sălbăticia rusă I s-a spus că Gustavus Adolphus a ridicat asediul Pskovului sub presiunea ambasadei olandeze, o ispravă care putea fi răsplătită de negustorii olandezi care primeau beneficii în Rusia, iar Merrick cu greu și-a putut stăpâni furia Dar Anglia a trebuit totuși să coopereze cu cei mai răi concurenți comerciali, deoarece pe noiembrie a sosit o scrisoare de la Marele Duce, în care acesta confirma autoritatea olandezilor Englezului, în ciuda intrigilor și geloziei sale, nu i se putea refuza dexteritatea El a depășit principalul obstacol formal care a împiedicat

părțile să înceapă o conversație pe fond: problema titlurilor ambilor monarhi Grozav Rusia este separată de Marea Baltică prințul a inclus cu încăpățânare numele "Lifland" în titlul său, iar omiterea acestuia însemna că suedezii au fost de acord cu pretențiile rusești asupra Livoniei În plus, în magnifica listă a regatelor și principatelor asupra cărora a domnit Marele Duce, a apărut formularea "și multe alte state suveranul și posesorul ereditar", pe care rușii nu o folosiseră anterior în comunicarea cu suedezii Părea să existe o captură aici care ar putea avea cele mai imprevizibile consecințe Până la urmă, terenurile, a căror "posedare" a pretins-o autocratul rus, nu au fost numite Dar Merrick a tăiat nodul gordian, convingând părțile să folosească titlurile prescurtate ale ambilor monarhi, astfel încât nimeni să nu fie jignit Șeful delegației ruse, prințul Danilo Ivanovici Mezețki, a acceptat oferta, promițând că o singură dată, chiar la începutul negocierilor, își va chema conducătorul cu un titlu complet, inclusiv "Liflandsky", iar apoi nu va rosti niciodată acest cuvânt Imediat ce chestiunea cu monarhii a fost rezolvată, unul dintre comisarii suedezi, Jacob Delagardie, devenit conte în martie , s-a ridicat De atunci, comandantul șef nu s-a săturat să se bucure de muzica magică pe care i-o suna expresia "Contele Delagardie" Și astfel, rușii au ratat noul său titlu într-una dintre scrisorile lor, dar în același timp nu au uitat să-și numească partenerul de negocieri, Danila Mezețki, drept prinț Nu numai atât, au avut obrăznicia să explice că dezonoarea a fost provocată în mod deliberat! Danilo Ivanovich Mezetsky, spun ei, aparține vechii familii princiare, iar Jacob Delagardie este un conte tânăr, proaspăt copt, iar această diferență în demnitatea lor nu poate fi subliniată decât într-un fel - prin lipsa titlului de Delagardie, dacă numele înalt din Mezetsky este în apropiere Mediatorii au tăcut scandalul, iar Delagardie și-a apărat dreptul de a fi numit conte La sărbătorile lui Mezețki, la căni de vinuri spaniole și de pâine, hidromel și bere, prințul și contele s-au împăcat, comunicând între ei fără interpret: Delagardie, de-a lungul anilor în Rusia, a învățat să vorbească rusește destul de tolerabil Cu toate acestea, nu se putea lipsi de certuri: printre foștii aliați se acumulaseră prea multe nemulțumiri reciproce Fierbinți cu vin, suedezii și rușii s-au lăudat cu lor Nerealizat Țarul rus Karl Philip merite în lupta împotriva polonezilor și tușinienilor, nedorind să audă de isprăvile altora În această deșertăciune beată, a existat însă și intenția statului: când există un mare comerț cu cetăți și aur, nu este momentul să-i aducem tribut unui prieten recent Adesea, rușii au îndreptat conversația către nefasta bătălie de la Klushino, acuzându-i pe suedezi de trădare și făcând aluzie la rolul rușinos al lui Delagardie în trădarea mercenarilor Ca, regele a dat vistieria în întregime pentru a plăti soldații, unde s-a dus ea? Cum îndrăznesc rușii să-i reproșeze furtul, dacă ei înșiși s-au comportat ca ultimii tâlhari, jefuindu-l gol! Au uitat ei povestea convoiului capturat al lui Menshik Boranov? În plus, țarul Vasily nu i-a plătit ceea ce i-a promis, așa că are o scrisoare pentru asta "Aty i-a rupt sărutul crucii țarului Vasily! - au răspuns reprezentanții Marelui Duce "Numai toate minciunile tale vor fi acum scăzute și vei fi enervat " Delagardie cu greu s-a putut abține să rupă firul subțire al negocierilor, vărsând fiere despre "acest popor barbar" în scrisori către prietenul său Oxenstierna Starea de spirit a diplomaților suedezi a fost stricată și de perspectiva din ce în ce mai clară de a sta mai multe luni în acest pământ sălbatic devastat Sub orice pretext, doar pentru a pleca de aici! Unul dintre comisari, Arvid Tonnesson, l-a implorat pe Delagardie

să-i ceară regelui să-l trimită acasă, este bătrân și slab, celălalt, Mons Mortensson, s-a plâns că este aproape orb și nu poate scrie texte de tratate Ar putea fi înțeleși Monarhii - atât ruși, cât și suedezi - nu au vrut să cedeze cererilor lor, iar suedezii au luat mâncare cu ei doar trei săptămâni, sperând să finalizeze totul în această perioadă Ce naivi au fost! Mândria rănită a trimișilor lui Gustavus Adolphus le-a sporit dorința de a părăsi negocierile Fiecare nouă întâlnire a partidelor îi făcea pe suedezi să roșească de rușine Cât de bogată era masa rusească, cât de splendid îmbrăcați moscoviții - de la ambasadori la arcași ai gărzii și cât de săraci arătau supușii lui Gustavus Adolphus! Până în martie , rușinea devenise atât de insuportabilă încât Delagardie a decis să apeleze la rege pentru ajutor A cerut să trimită din Finlanda Rusia este separată de Marea Baltică vin și provizii, iar pentru soldații care asigură negocieri - haine decente, pentru a nu simți rușine, așa cum a fost cazul la întâlnirile anterioare Din cauza sărăciei, comisarii suedezi nu pot răspunde rușilor cu aceleași sărbători și, de fapt, sunt în indemnizație, iar soldații arată ca niște adevărați ragamuffini, rușii îi numesc "cerșetori și estorcatori" Mercenarii care îi păzeau pe ambasadorii suedezi, unul câte unul și în grupuri, alergau spre ruși și, odată ajunși la ultima ticăloșie în disperarea lor, furând rochia unuia dintre reprezentanții suedezi și fugind cu această pradă la moscoviți Deși comisarii olandezi și suedezi au reușit să reducă cererile inițiale ale regelui față de ruși de la la de barili de aur, chiar și o astfel de răscumpărare pentru cetăți era, în opinia sensibilului Delagardie, prohibitiv de mare Și, desigur, îi era teamă că reprezentanții Marelui Duce, la vederea sărăciei ambasadei, ar putea avea o părere greșită despre puterea suedeză Ei amenințaseră deja, dacă regele nu făcea concesii, să încheie o înțelegere cu polonezii Totuși, regele nu a renunțat la dorința sa de a stoarce cât mai mult posibil din ruși, susținut în acest sens de cancelarul său În noiembrie , cancelarul Oksensherna a trimis un memoriu reprezentanților suedezi, în care scria: "Fără îndoială, rușii sunt vecini falși și puternici care, cu laptele mamei lor, au absorbit înșelăciunea și frauda care nu le permit încredere Datorită puterii lor, ei inspiră groază nu numai nouă, ci și multora dintre vecinii lor Acum rușii sunt pe cale să se spargă, deoarece cele mai mari și cele mai bune pământuri ale lor sunt fie în mâinile inamicului, fie devastate și în declin În plus, cele mai bune forțe ale lor sunt învinse și rămân doar cu o mulțime de vagabonzi din pădure Acum avem puterea, situația noastră s-a îmbunătățit oarecum, așa că ar fi o prostie de neiertat să-i dai afară pe ruși și să-i ajutăm să se ridice pe picioare fără să-i fi smuls mai întâi bine Dacă acum le urmăm exemplul, atunci va veni pocăință profundă, de care nu mai putem scăpa Cancelarul nu a luat în serios posibilitatea încheierii unui acord ruso-polonez, argumentând opinia sa Ô Țarul rus eșuat Karl Philip astfel: "Acele condiţii de pace pe care Suedia le-a oferit ruşilor vor fi totuşi mai uşor de acceptat pentru ei decât cele poloneze După umila mea părere, pacea cu polonezii va fi mai dificilă pentru ruși, deoarece coroana poloneză nu va ceda niciodată în mod voluntar Smolensk și, eventual, alte țări care se află sub ea Din cauza apropierii acestor locuri de Moscova, rușilor le va fi mai greu să fie de acord cu pierderea lor decât cu cererile noastre Ambele părți au încercat să afle conținutul instrucțiunilor secrete deținute de inamic, recurgând la metoda tradițională de obținere a informațiilor valoroase - mita Traducătorul Arn Brook, sau Antsy Bryakilev, cum îl numeau rușii, a devenit agentul rus în tabăra suedeză Acest interpret era atât de

puternic în băutură, încât s-a remarcat chiar și în acele zile de desfătare fără precedent a beției - din cauza excesului lui Bryakilev, întâlnirile au trebuit să fie amânate de mai multe ori - rușii au jucat pe această slăbiciune a lui Briakilev a fost recrutat de nobilul din Novgorod Iakov Boborykin, care a fost cândva unul dintre cei mai fervenți susținători ai alegerii prințului Carl Philip pe tronul Rusiei Când acest plan a eșuat și regele Gustav Adolf a început să pretindă locul fratelui său mai mic ca conducător al Novgorodului, Boborykin a devenit un urător secret al Suediei Întors acasă de la Moscova, unde a făcut parte din ambasada din Novgorod, Boborykin a lansat o agitație în rândul orășenilor împotriva jurământului lui Gustavus Adolf Nobilul rebel a fost aproape înjunghiat de feldmareșal Evert Horn, dar după mijlocirea mitropolitului și a guvernatorului Novgorod Odoevski, s-a limitat la alungarea lui Boborykin și a încă doi rebeli la Vyborg Acolo, Boborykin a fost aruncat într-o groapă de pământ, iar după capturarea lui Gdov de către Gustav Adolf, l-au adus să-l arate regelui Se poate ghici cum a decurs conversația dintre novgorodian și monarhul suedez, deoarece regele a ordonat execuția secretă a lui Boborykin, punându-l pe țăruș Și din nou, în ultimul moment, a venit mântuirea Intermediarul englez John Merrick, care l-a vizitat pe rege, a aflat accidental despre viitoarea execuție și l-a convins să arate milă Boborykin a fost exilat să locuiască în Ivangorod, unde a fost întâlnit după o lungă despărțire de vechiul său prieten Jacob Delagar Rusia este separată de Marea Baltică di Decizând că exilul ar putea fi util în negocierile cu rușii, Delagardi l-a luat cu el pe Boborykin la Diderino După cum a devenit clar, aceasta nu a fost cea mai înțeleaptă decizie de personal a contelui Boborykin a făcut tot posibilul să afle planurile suedeze, folosind pentru asta un interpret beat "Am șters liste dintr-o scrisoare germană, despre care a fost acordul la ambasadă", spune cronica Noaptea, Boborykin a venit în secret la reprezentanții ruși, dând mai departe informațiile pe care le obținuse Cel mai mult, prințul Danila Mezetsky a fost interesat de originalul scrisorii privind transferul cetății Shuisky din Korela cu județul Au existat zvonuri că suedezii au falsificat documentul Țarul Vasily Shuisky nu a aprobat scrisoarea, iar inițial a existat doar sigiliul și semnătura nepotului său Mihail Skopin-Shuisky Dacă acest lucru poate fi dovedit, pretențiile suedezilor față de Korela pot fi declarate invalide: nu se știe niciodată ce a făcut tânărul nerezonabil de sub tutela înțeleaptă a unchiului său! Dar chiar dacă țarul însuși a certificat scrisoarea, suedezii nu au dovedit încă faptul că există Boborykin a primit ordin să fure acest document Epopeea de spionaj de acum aproape patru sute de ani s-a încheiat în același mod în care se întâmplă adesea astăzi O "cârtiță", "rezident Mikhalko Klementiev", care a dezertat la suedezi și l-a trădat pe Boborykin, s-a dovedit a fi în tabăra rusă Agentul a reușit însă să evite represaliile A fost avertizat la timp de un alt asociat rus al lui Jacob Delagardie, Ugrim Lupadin Boborykin a fugit Familia lui a trebuit să plătească pentru faptele agentului rus Mama lui Boborykin, trei frați și trei surori au fost exilați în Suedia, după ce le-au rechiziționat toate proprietățile și oamenii în favoarea coroanei La sfârșitul lunii februarie , intermediarii olandezi l-au părăsit pe Diderino, care cu greu a rezistat atacurilor dure ale lui Merrick asupra lor Cu toate acestea, ei credeau că au reușit principalul lucru La decembrie , cu ajutorul lor, s-a încheiat un armistițiu de trei luni, care ulterior a fost prelungit de mai multe ori, iar rușilor li s-au făcut cereri suedeze: de barili de aur ca compensație pentru întoarcerea cetăților centurii

interioare de apărare rusească în nord-vest sau răscumpărare cu o fâșie de pământ între Neva și Ladoga cu cetăți în această zonă Țarul rus Karl Philip eșuat Rușii și-au prezentat și condițiile, anunțând că sunt pregătiți să plătească de mii de ruble pentru returnarea tuturor cetăților și teritoriilor, cu excepția lui Kexholm: aceasta a fost de douăzeci de ori mai puțin decât a cerut regele Pozițiile extreme au fost determinate, a rămas de căutat un compromis Ambasada Olandei s-a întors acasă prin Novgorod, lăsând în jurnal o descriere a dezastrelor teribile din acest oraș cândva cel mai bogat: "În timpul șederii noastre la Novgorod, am părăsit zilnic Kremlinul pentru oraș și am fost martorii unei mari nevoi și dezastre care domneau acolo Ici și colo pe străzi am văzut oameni săraci murind de foame și frig Dimineața, fără nicio ceremonie, erau duși cu o sanie într-o încăpere specială, unde cadavrele înghețate erau îngrămădite unele peste altele ca niște butoaie O dată sau de două ori pe săptămână, cadavrele erau duse în afara orașului, unde erau îngropate în gropi mari și adânci În cele mai mari două, peste de oameni au fost aruncați în această iarnă, care au fost victime ale unui frig teribil, foamete și alte dezastre Bieții care sunt încă în viață se plimbă pe străzi atâta timp cât îi țin picioarele și i-am văzut pe soț, soție și copilul lor ținându-se de brațe Aproape că nu aveau haine și păreau pielea și oasele înnegrite de foame Ei au gemut atât de plângător, încât chiar și oamenii cu inima împietrită nu s-au putut abține să nu le dea de pomană Când cad la pământ de slăbiciune, se târăsc cât pot, între case în noroi, pentru a muri la nevoie fără ajutor și mângâiere Orașul, din care suedezii păreau să fi răzuit deja totul până la sfârșit, a fost totuși supus unor noi epurări Garnizoana nu avea nimic de plătit, iar comandantul suedez Hans Boye, un bătrân care suferea de crize epileptice severe, i s-a ordonat să plătească soldaților în natură cât mai mult posibil Clopote, ustensile de cupru și lemn, bare de fier au fost târâte în Kremlin Soldații au spart biserici și mănăstiri de piatră, extragând cărămizi pentru expedierea lor ulterioară în Suedia pentru vânzare de cărămizi în - costă în medie de copeici, cinci salarii zilnice ale unui artizan Desigur, cărămizile rusești nu sunt dalele de argint promise, dar în război sunt ca în război Acolo unde târnăcopul nu lua zidul, tunul era îndreptat Rusia este separată de Marea Baltică Se auzi un zgomot în orașul fantomă, de parcă ar rezista încă invaziei Ultimul obiect de valoare care nu a fost scos încă de suedezi a fost porțile magnifice din bronz cu imagini turnate pe teme biblice care împodobeau intrarea principală în Catedrala Sf Sofia În , istoricul suedez Martin Ashaneus a vizitat Novgorodul nou capturat, căruia bunica sa în vârstă de de ani i-a spus înainte de moarte că în novgorodienii au capturat frumoasele porți de cupru din Sigtuna Martin Ashaneus, după ce a studiat principala atracție a Catedralei Sf Sofia, a ajuns la concluzia că aceasta este foarte faimoasa Poartă Sigtuna Vestea deschiderii a devenit cunoscută regelui, iar în primăvara anului Gustav Adolf a ordonat ca porțile să fie duse în Suedia A salvat relicva pentru Novgorodieni Delagardie Într-o scrisoare către Majestatea Sa, el a spus că rușii înșiși își neagă originea suedeză, asigurând că în antichitate porțile erau cumpărate din Grecia În orice caz, înlăturarea lor este acum plină de indignare populară, întrucât mitropolitul intră în biserică prin ei În plus, negociatorilor ruși li s-a promis să nu se atingă de sanctuarele lor Un alt lucru este dacă contractul nu are loc Atunci Novgorod poate fi jefuit curat: "Va trebui să luăm mai mult decât această ușă, care, deși frumoasă, nu este prea scumpă" Aceste porți încă împodobesc Catedrala Sf Sofia Istoria apariției lor la

Novgorod a fost ștearsă de timp Se știe doar că au fost făcute la Magdeburg în - din ordinul episcopului Polotsk Alexandru pentru catedrala locală Negocierile de pace, întrerupte la sfârșitul lunii februarie , s-au reluat abia la decembrie în satul Stolbova de pe râul Syas, la cincizeci de kilometri de confluența sa cu Ladoga Suedezii au insistat asupra unui nou loc de întâlnire, deoarece era mai convenabil pentru ei să aducă provizii pentru ambasadorii și urmașii lor aici În primăvara și vara anterioare, adversarii adunaseră trupe, pregătindu-se să-și apere revendicările cu forța În același timp, comerțul prin corespondență a continuat prin medierea lui John Merrick Totul era ca în piață, când atât vânzătorul, cât și cumpărătorul Nerealizat țarul rus Karl Philip la fel de încăpățânate, doar pământurile, cetățile și butoaiele de aur au servit drept monedă de schimb în acest caz Și în cele din urmă, ambasadorii, însoțiți de o jumătate de mie de sufragii, s-au adunat din nou pentru a discuta un acord de pace Rușii erau posomorâți, deoarece suedezii i-au întrecut în ceea ce ei au numit "ceremonii îngâmfate", ajungând ultimii la Stolbovo Aceasta a fost o insultă nemaiauzită, deoarece competiția a durat de obicei câteva secunde: printre diplomații ruși era considerat curaj să ezite când descălecau de pe cai la întâlnirea cu reprezentanții străini sau să fie primul care își punea pălării atunci când toate titlurile unui străin suveran au fost pronunțați Aceste mici victorii au fost considerate ca o modalitate suplimentară de a-și exalta autocratul Ambele părți au trebuit să îndure un alt test important de protocol: să intre în sala de conferințe în același timp Dar cum să faci asta într-o colibă țărănească cu o singură ușă îngustă, unde zăcea mediatorul englez, care nu și-a revenit încă din pleurezie? Merrick a găsit o cale de ieșire ordonând ca oa doua ușă să fie tăiată în casă Servitorii au deschis ușile, englezul a dat semnalul, iar ambele delegații au intrat în cameră, fiecare prin intrarea ei Comerțul greu a început din nou, de parcă nu ar fi fost multe convenții la Diderin Rușii doreau să-și recapete toate pământurile deodată, fără a lăsa nimic drept gaj și urmau să plătească o sumă mică pentru asta "Credeți în sufletele noastre că vom fi de acord și ne vom întări, atunci suveranul va face și va asigura totul conform consolidării noastre și va lua bani sau alte vistierie pentru orașe și va curăța orașele suveranului și va da totul", trimișii Marelui Duce repetate cu încăpățânare, chemându-și partenerii să înțeleagă situația Desigur, danezii au promis și orașele suedeze, dar aceste două popoare au o singură credință și o singură limbă, iar locuitorii ortodocși ai orașelor ipotecate vor începe să pună mâna pe ei înșiși Suedezii au refuzat cu dispreț cele de mii de ruble oferite de ruși pentru orașe, declarând că regele suedez cheltuiește astfel de bani într-o seară Moscoviții au răspuns astfel: "Ce ziceți: atât de mulți bani Rusia este separată de Marea Baltică a ospăta cu regele tău la ospăţ într-o seară - precum vrea regele tău, o face, numai cu ceai, nevrednicul acela care scoate în fiecare zi douăzeci de mii la un ospăţ: în curând va fi beat suveranul tău şi toată starea lui Dar suedezii nu au jignit monarhul lor și s-au opus cu nu mai puțin caustic Dialogul s-a desfășurat în același spirit ca acum două decenii, la încheierea păcii Tyavzinsky, când guvernatorul de la Kexholm, Lars Torstensson, a tăiat rușii cu o comparație neplăcută pentru ei, afirmând că domnii suedezi "stau în frumoasele lor case de piatră și palate magnifice și bea vin și alte băuturi fine Guvernatorii ruși stau în găurile lor pline de fum, turnând apă și kvas Încă o dată, disputa s-a îndreptat către titlurile de monarhi, ceea ce aproape a dus la întreruperea negocierilor Suedezii s-au ridicat de la masă și au

anunțat că se vor lupta din nou Reprezentanții Marelui Duce, știind despre dificultățile lui Gustavus Adolf cu recrutarea trupelor, au răspuns veninos: ei spun, lăsați războiul Armatele suveranului nostru nu sunt angajate, sunt mereu pregătite Cu toate acestea, ascuțimea ambelor părți a fost ostentativă: de data aceasta atât suedezii, cât și rușii au hotărât ferm să semneze pacea, de fiecare dată revenind să continue disputele în coliba mediatorului englez În cele din urmă, la februarie , treburile de stat au ajuns la un final fericit Ambasadorii au convenit asupra termenilor unui tratat de pace Suedia și Rusia au promis solemn că toate certurile care au avut loc între cele două state de la Tyavzinsky până la pacea Stolbovsky au fost supuse uitării eterne Novgorod, Staraya Russa, Porkhov, Ladoga, Gdov cu districte, precum și volost Sumer (acum districtul Slantsevsky din regiunea Leningrad) sunt returnate Rusiei Ivangorod, Yam, Koporye, precum și Ponevye și Oreshek cu districtul trec în posesia suedeză Zona Ladoga de Nord-Vest cu orașul Korela (Kexholm) și județul aparțin și ele Suediei Rusia plătește Suediei o indemnizație de de ruble în monede de argint Disputele deosebit de persistente au fost legate de locuitorii teritoriilor ruse transferate în Suedia Coroana avea nevoie de mâini de lucru Suedia slab populată nu a putut umple Nerealizat țarul rus Karl Philip orașe și sate dobândite de coloniști, în ciuda campaniei de recrutare lansate în țară "Și ambasadorii din Svei au început să se enerveze: ce este pentru ei în orașele goale, doar să lase oamenii să iasă și să lase doar ziduri", au raportat ambasadorii ruși în raportul lor despre progresul negocierilor pe această temă În sfârșit, am convenit asupra unui compromis Țăranii și preoții rurali, fără de care motocultorii nu puteau fi ținuți pe loc, Marele Duce a dăruit pentru totdeauna Suediei Alți oameni - călugări, nobili și locuitori liberi ai orașului - pot alege unde vor să locuiască Li s-au dat două săptămâni să se gândească, în această perioadă suedezii s-au angajat să tragă un semnal de alarmă și să sune din trâmbițe, pentru ca nimeni să nu uite de posibilitatea reinstalării Atunci toți rușii au devenit suedezi, iar Marele Duce a fost obligat să-i dea înapoi pe fugari, sub amenințarea unui nou război Locul unde a fost încheiat acordul de frontieră a fost un pod special construit pe râul de graniță Lavuya, care se varsă în Ladoga, în mijlocul căruia reprezentanții ruși și suedezi s-au întâlnit la septembrie Fiecare delegație a sosit cu cortul și masa ei Trupele s-au aliniat pe două rânduri Totul era gata de acțiune, dar a apărut un nou obstacol: la masa cui și în cortul cui să ne adunăm? A fost o dispută teritorială și nimeni nu a vrut să renunțe la un centimetru În cele din urmă, au mutat corturile împreună exact la linia de frontieră La un semnal, podelele corturilor trebuiau aruncate înapoi, ambasadorii, ca niște păpuși de vânt, trebuiau simultan să-și strângă mâna și să se așeze Dar unde? Suedezii au cerut ca, dacă este atât de important ca rușii să semneze acordul la propria masă "suveranului", să-l împingă cu o jumătate în cortul suedez, lăsând cealaltă jumătate pe propriul teritoriu Ambasadorul Rusiei, Prințul Fiodor Boryatinski, a refuzat: o astfel de acomodare însemna dezonoare pentru Marele Duce S-au certat îndelung, iar suedezii au cedat: la urma urmei, ce înseamnă o pierdere temporară simbolică de câțiva metri dacă primesc teritorii vaste cu o populație mare în posesie perpetuă? Ambasada Suediei s-a mutat de la cortul său la regal, târându-se acolo Rusia este separată de Marea Baltică doar propria ta bancă A fost o victorie majoră pentru diplomația rusă Ambasadorii au semnat pergamentul A fost un salut de armă Tobele bat Pacea Stolbovsky a fost în sfârșit oficializată În același an, , în Kremlinul din Moscova și Sturchurkan (Biserica Sfântul

Nicolae) din Stockholm au avut loc ceremonii solemne pentru ratificarea tratatului După cum au raportat ambasadorii suedezi, moscoviții au decis din nou să-și uimească imaginația cu splendoarea hainelor lor și splendoarea ceremoniei Pe ambele părți ale pridvorului regal din chiar casa ambasadorilor, mii cinci sute de arcași erau așezați în rânduri lungi Când invitații, trecând printr-un coridor viu colorat, au urcat în sala tronului, au fost întâmpinați acolo de boierii în brocart de aur și pălării înalte din vulpe argintie Marele Duce, așezat pe tron, i s-au oferit fundăți pe un platou de aur cu o scrisoare de sărut în cruce Acest document a fost "sfințit" de jos și de sus, punând o icoană sub scrisoare și apăsând-o cu o cruce de aur împodobită cu pietre prețioase Doi dintre cei mai nobili boieri au scos regelui coroana, al treilea a preluat cu grijă toiagul de la el Împăratul a făcut un pas, a venerat crucifixul și l-a sărutat De acum înainte, tratatul a primit o "fortificație cerească" Sărbătorile de la Stockholm, după cum au raportat ambasadorii ruși, nu au diminuat în niciun fel demnitatea Marelui Duce, trecând la o scară potrivită Faptul că la ceremoniile în care sunt prezenți moscoviții nu se poate salva, a ordonat personal Gustav Adolf, deoarece rușii "prin natura lor sunt de așa natură încât urmează manifestările exterioare de onoare cu mare aroganță și neplăcere" La început, s-au tras tunuri, s-au tras cu arme și s-au trâmbițat pentru a crea o atmosferă de sărbătoare Apoi ambasadorii, conduși pe lângă câteva regimente aliniate, au fost escortați la un templu decorat cu covoare persane prețioase Lângă altar se afla o masă placată cu argint cu regalii regale Biserica era plină de oameni, ale căror urechi, în așteptarea apariției regelui și a urmașilor lui, erau încântați de muzica de orgă În cele din urmă au sosit regele, fratele său, prințul, cancelarul și membrii consiliului regal Gustav Adolf s-a așezat pe tron, demnitari s-au așezat pe scaune din apropiere Curtenii sub rang și înainte Țarul rus Karl Philip eșuat stăteau în picioare guvernatorii orașului Arhiepiscopul de Uppsala, urcând pe amvonul înalt din mijlocul bisericii, a ținut un discurs sincer de trei ore despre binele lumii "Și cu alte cuvinte, regele și prințul s-au ridicat, iar regele s-a întins și a plâns o oră sau mai mult", au remarcat cu satisfacție trimișii regali Atunci cancelarul Oxenstierna a citit textul tratatului de pace, iar regele s-a ridicat de fiecare dată de pe scaun când a fost menționat numele Marelui Duce, iar ambasadorii s-au ridicat când au pronunțat numele suveranilor ruși și suedezi Când s-a terminat lectura, regele, răsfoind Evanghelia, a găsit un citat potrivit, care spunea: "La început a fost cuvântul" Punând Biblia pe cartă, Gustav Adolf a atins liniile selectate cu trei degete îndoite pentru semnul crucii și a jurat în numele său și în numele moștenitorilor săi să respecte în mod inviolabil acordul Ceremonia s-a încheiat cu un salut de tun și tun și un festin somptuos Pentru Suedia a fost un eveniment grozav Gustavus Adolphus a reușit în cele din urmă să ducă la îndeplinire sarcina concepută de Gustav Vasa în urmă cu aproape o sută de ani: împingerea graniței atât de departe spre est încât să taie Moscovia de Marea Baltică și, astfel, să facă din Suedia un intermediar în vastul comerț rusesc cu țările europene Un alt obiectiv la fel de important a fost atins Finlanda era acum protejată de atacurile din est de o rețea de lacuri și râuri, mlaștini extinse și fortărețe O parte a graniței trecea prin Lacul Ladoga "Mă bazez pe Dumnezeu că de acum înainte va fi dificil pentru un rus să sară peste acest pârâu", a spus Gustav Adolf în discursul său către moșii Datorită noilor achiziții teritoriale, Suedia a devenit al treilea stat european ca mărime după Rusia și Spania "Excesul de greutate" la est era atât de

mare, iar posibilitățile de noi achiziții în Rusia păreau atât de tentante, încât regele și cancelarul au discutat chiar și despre proiectul transferului reședinței regale la Narva, de unde ar fi mai ușor să dirijați mișcarea imperiu la est Rusia este separată de Byaptika Între timp, a început rutina zilnică de implementare a acordului La martie , după cum sa convenit, garnizoanele suedeze au părăsit orașele și cetățile trecând la Marele Duce Novgorod a fost, de asemenea, eliberat Din poartă se întindea un șir nesfârșit de căruțe pline de bolnavi și muribunzi Reprezentanții țarului s-au asigurat că în sania nu există tunuri, clopote și ustensile bisericești, pe care suedezii s-au angajat să o lase în oraș Suedezii au ieșit - iar ambasadorii țarului au intrat solemn în Novgorod Au purtat cu ei o listă din icoana miraculoasă a Maicii Domnului Tihvin, care, după cum se credea, l-a salvat pe Tikhvin de la suedezi, și o scrisoare regală, "cu acordarea iertării pline de har tuturor celor care, de frică sau fără să vrea, au fost zeloși față de suedezi" Marele Duce se grăbea să-i convingă pe novgorodieni că nu au de ce să se teamă de o repetare a masacrului pe care Ivan cel Groaznic îl organizase cândva doar din cauza unei suspiciuni de conspirație a lui Novgorod cu Lituania "Care popor, fiind cu poporul Svean, au fost binevoitori și au slujit și le-au fost supuși în toate și și-au făcut voia, voind-nevrând, și aceia de aceea suntem Marele Suveran, după milostivirea țarului nostru dispozitie, vrem sa platim, nimeni nu ar face nimic Marele Suveran nu s-a temut de noi: cum a fost, fiind in mainile neamului Sveian, sa nu faca voia lui? - a spus în mesajul regal Cu toate acestea, practic nu era nimeni care să execute sau să se plângă Ambasadorii Marelui Duce au întocmit un inventar al statului Novgorod după ce suedezii au plecat de acolo, care, în special, spunea: "Sunt de metri pe partea Sofia a Albilor și sunt de oameni în ei, de metri șantiere fiscale și sunt de persoane în ele Și pe lângă asta, nu sunt curți pe partea Sofia, toată partea Sofia este goală, curțile și magazinele au fost arse Partea comercială, unde suedezii nu au stat, este mai bine conservată Acolo au supraviețuit de curți, în care scribii au înregistrat de locuitori Motivul numărului mic de oameni este menționat în mod elocvent într-una dintre petițiile înaintate ambasadorilor țariști: "Pe măsură ce poporul german se afla în Novy-Gorod și din marile lor taxe și drepturi, mulți orășeni s-au încălcat pe ei înșiși, s-au sufocat și alții, netolerând marile drepturi și chinuri, împrăștiați împrăștiați, și acei oameni mici pe drumurile din lituaniană și germană Ô Țarul rus eșuat Karl Philip unii și de la hoți au fost bătuți, în timp ce alții au murit cu mizerie și foame în păduri Pe terenurile ocupate lăsate de suedezi a început un inventar gigantic Comisiile special desemnate numărau totul - de la clopote, inclusiv cele sparte și arse, până la cuve de tavernă și tunuri Denunțurile despre proprietățile rusești luate în secret sau ascunse de suedezi cu încălcarea contractului s-au scurs într-un șuvoi gros Cineva a văzut cum suedezii au scos noaptea trei tunuri din Novgorod, acoperindu-le cu fân, cineva a relatat că suedezii au îngropat mai multe clopote în pământ, pentru ca mai târziu să le poată dezgropa și să le fure la o ocazie "Întoarcere! Plătiți prejudiciul! Dovediți că nu ați luat-o!" au cerut comisarii ruşi Lupta pentru oameni a provocat și multe necazuri Reprezentanții țariști s-au plâns că suedezii au ținut cu forța artizani, inclusiv tunieri, în orașele care au mers la ei, iar celor care doreau să se mute în Rusia au fost luate mită Suedezii, la rândul lor, i-au acuzat pe slujitorii regali că nu doresc să-i trimită înapoi pe suedezii originari, care au fugit în mulțime pe pământurile Marelui Duce în căutarea unei vieți mai bune În

vastul teritoriu de frontieră se desfășura vânătoarea condusă Atât țarul rus, cât și regele suedez au încercat să prindă cât mai mulți oameni în plasele lor, în timp ce la granițe nu erau încă înființate avanposturi puternice, iar oamenii mici erau confuzi și nu și-au dat seama unde ar fi mai bine pentru ei poticnire În anii ocupației suedeze, sute de reprezentanți ai straturilor superioare ale societății ruse, de la boieri nobili până la nobili moșii mici, l-au slujit cu fidelitate pe Gustavus Adolf Regele avea nevoie cu atât mai mult de ei acum pentru a menține în supunere masa noilor săi supuși ruși Dar Marele Duce a reușit să trimită mulți dintre acești oameni folositori adânc în vasta sa țară, în Siberia și Marea Caspică "I-ai exilat pe nedrept Aduceți nobilii la graniță și lăsați-i să-și exprime voința în prezența noastră, pe cine vor să-i slujească! au chemat comisarii suedezi "Nu au fost exilați, ci s-au dus de bunăvoie să-l slujească pe autocratul nostru Nu este nevoie să-i chemați la graniță", au replicat cu demnitate reprezentanții ruși Rusia este separată de Marea Baltică Suedezii au trebuit să se împace cu faptul că nu-și vor mai vedea niciodată foștii aliați Cu toate acestea, mulți ruși nobili au rămas încă de partea suedeză Acum făceau campanie în orașele care se separaseră de coroană, îndemnând locuitorii să-și schimbe loialitatea Ortodoxia va rămâne intactă, iar monarhul lor va fi regele Suedez luminat și grațios, sub a cărui protecție vor uita de tirania marilor prinți! Cei mai disperați recrutori au mers și de cealaltă parte a graniței, convingând populația să se mute în Suedia În cele din urmă, ambasadorii ruși au dat un ultimatum suedezilor, cerând în diverse chestiuni să trimită în Rusia doar suedezi și nu ruși care trecuseră în slujba lor: maiestatea regală și nobilul tău suveran, regele Gustavus Adolf de Svia, a făcut nu provoacă o ceartă: și cu alte cuvinte, certurile dintre suverani și state din acei oameni nu sunt de ce să vă faceți griji Gustavus Adolphus a acordat nobilimea suedeză multor ruși de rang înalt care i-au venit în slujba, dându-le steme și împărțind moșii în noile țări estice Așa că în Suedia au apărut familii nobiliare de origine evident rusă: Aminoff, Apoloff, Baranoff, Buterlin, Klementeoff, Golavits, Kalitin, Nasso-kin, Peresvetoff-Murat, Rosladin, Rubzoff În unele steme, așa cum asigură cunoscătorii de heraldică, regele, deloc străin de ironie, a surprins pentru totdeauna trecerea proprietarilor lor de la un suveran la altul Căprioarele și căprioarele, care galopează cu grație peste scuturi, sunt desfășurate neconvențional, direcționându-și alergarea de la est la vest Cu toate acestea, nu este nevoie să vorbim despre trădare în sensul de astăzi al cuvântului Trecerea la slujire de la un suveran la altul era considerată un loc obișnuit în Europa, loialitatea ar trebui păstrată doar față de religia cuiva În acest sens, "Russbayor" (boierii ruși), ca un întreg secol, până la începutul secolului al XVIII-lea, au chemat reprezentanți ai reaprovizionării estice a cavalerilor suedezi în Suedia, nu și-au schimbat convingerile Doar copiii lor, când la sfârșitul secolului al XVII-lea, în Suedia Ingermanland, au început vindecarea Țarul rus Karl Philip eșuat a direcționat eradicarea Ortodoxiei, a început să treacă în luteranism Dacă "boierii ruși" erau liberi în alegerea lor și, prin urmare, se puteau raporta cu ușurință la acuzațiile de trădare care le-au căzut de la supușii Marelui Duce, atunci o dublă nedreptate a căzut asupra țăranilor și preoților La început au fost transferați de la un proprietar la altul, ca vitele, apoi au început să blesteme ca "marcatori" Mitropolitul din Novgorod a rămas șeful spiritual al parohiilor ortodoxe suedeze, iar când preoții rurali din străinătate au venit la Novgorod cu afacerile lor,

mitropolitul le-a smuls skuf-urile și i-a trimis înapoi fără binecuvântare, spunând cu reproș că dacă fugi, atunci ţăranii îi urmau "Și totul se face împotriva decretului pașnic conform căruia supușii Majestății Sale sunt blestemați și dizgrați de acest obicei din partea supușilor Majestății Sale din Layana", s-au plâns suedezii în cadrul negocierilor Boierii i-au răspuns viclean: ei spun că lucrurile chiar merg prost, dar nu pot influența mitropolitul, țarul însuși nu se amestecă în treburile bisericești De îndată ce disputele de proprietate s-au domolit și a fost posibil să facem față în comun mulțimilor de oameni care curgeau de la un suveran la altul, conflictele au apărut la marcarea graniței La sfârșitul anului , exista un singur semn de hotar pe sute de kilometri - o piatră în orașul Salmis, la nord de Ladoga, pe care era sculptată inscripția: "Gustavus Adolf, regele Suediei, a stabilit granița extremă a starea lui de aici Lucrarea mâinilor Sale să fie pentru totdeauna Providența lui Dumnezeu Depindea mult de dexteritatea și calmul comisarilor de frontieră Ar putea câștiga zeci de kilometri pătrați de teritoriu străin pentru monarhii lor într-un mod fără sânge Granita, adică hotarul, era condusă după poveștile țăranilor locali, așa-zișii bătrâni, care au fost de mult atașați de o anumită bucată de pământ S-ar putea spune că granița, de exemplu, Koporye merge istoric de-a lungul acelei mlaștini la douăzeci de kilometri spre vest Sau ar putea săruta crucea pentru faptul că acolo unde stau ei, există o linie de despărțire Rusia este separată de Marea Baltică Dacă părerile vechilor locuitori erau diferite, iar alte documente nu existau, comisarii trebuiau să decidă cazul prin tragere la sorți Dacă rușii au avut noroc, bătrânii au sărutat crucea Marelui Duce, ocolind apoi porțiunea de graniță cu icoana Nu, motoarele au devenit suedezi Inutil să spun, ce pasiuni au izbucnit cu metode atât de imperfecte de topografie! Plângeri privind arbitrariul și utilizarea metodelor interzise au venit din ambele părți La Stockholm, "lacrimile" rusești s-au întins pe masa lui Gustav Adolf, dovedind monarhului că comisarii săi luptau pentru interesele coroanei cât puteau de bine: loturi, cu imaginea și conform poveștii bătrânilor, nu mergeți de-a lungul graniței drepte și faceți să treacă propoziția lor încăpățânată în toate "" Ei fac totul prin violență, vor să se răzbune în diferite locuri pentru ei înșiși, de de mile lungime și de mile lățime "Linii de delimitare sunt stabilite în multe locuri conform suveranului nostru, Maiestatea Sa țara pământului, nu conform poveștilor vechi și nu conform anchetei oamenilor de păr, prin propriul lor arbitrar " Comisarii ruși, însă, au fost la fel de inventivi ca și suedezii când a fost vorba de tăierea pământului statului Care este una dintre scrisorile lui Gustavus Adolf către țar, în care monarhul suedez este indignat de acțiunile slujitorilor autocratului rus! Aceștia, în special, "le-au ordonat bătrânilor să jignească Majestatea Sa Regală, ordonându-le să coboare porturile și să întoarcă spatele gol către comisarii Noștri Așa că s-au ridicat, ceea ce este păcat să descriu asta Granița a fost stabilită în cele din urmă abia în , la patru ani după încheierea păcii Cu toate acestea, cei mai mulți dintre locuitorii Rusiei, chiar și până atunci, nu știau că țara a fost izolată de Marea Baltică din , iar sute de mii de compatrioți ai lor deveniseră suedezi Textul Păcii de la Stolbov, anunțat deschis în Suedia, a fost ținut secret în Rusia Marele Duce nu a vrut ca supușii săi să știe despre uriașele concesii pe care le-a făcut Suediei Amintirile din Epoca Necazurilor erau încă proaspete în memoria mea, o scânteie ar putea izbucni din orice motiv Țarul rus Karl Philip eșuat Dar prețul secretului de stat s-a dovedit a fi doar o rublă În arhive s-a păstrat

un document curios din : discursuri de interogare ale voievodului din Novgorod Odoevski și doi funcționari care, din ordinul Moscovei, investigau faptul unei scurgeri de secrete de stat Iată cum s-a întâmplat Funcționarii au mers la ordinele lor în rândul mare al târgurilor din Novgorod și au văzut că oamenii stăteau la magazinul lui Bogdan Shorin și "carateul a fost onorat" - o scrisoare a țarului Mihail Fedorovich către regele suedez despre un tratat de pace Titlul țarului era, au raportat anchetatorii, scris cu aur, iar "scrisoarea contractuală a ambasadei a fost descrisă toată în mod autentic" Deținutul din magazinul lui Shorin, Sregushka, a spus că proprietarul lui l-a luat de la Stepan Prokofiev pentru a face o copie și a o pune în magazin Din mărturia lui Stepan Prokofiev, s-a dovedit că, după Tratatul Stolbovsky, tatăl său a plecat de la Novgorod la Moscova, unde a stat patru ani, s-a întors în "și a adus acea scrisoare cu el" Funcționarul care a scris-o i-a dat această scrisoare și a luat o rublă pentru ea Fiul lui Stepan Prokofiev i-a permis lui Bogdan Shorin să se uite la scrisoare, dar el a jurat că "nu a copiat nimic de pe foaie pentru el, pentru că este un lucru grozav" Stepan Prokofiev murise deja până atunci, nu era nimic de cerut de la restul novgorodienilor Cazul a fost închis În , atacând Narva, țarul Petru cel Mare a început Războiul de Nord, care a eliminat tratatul Stolbovskaya Rusia a recâștigat toate pământurile pierdute și a intrat în Marea Baltică, împingându-și granițele cu Suedia mult spre vest Cancelarul Oxenstierna a scris profetic în , în perioada celui mai mare succes al armelor suedeze în est, că rușii din timpul Necazurilor "au învățat multe de la străini, pierderile i-au forțat să facă îmbunătățiri semnificative în organizarea și afacerile lor militare " Și asta i-a făcut periculoși în viitor

Bibliografie Bagrov N I Surse legale și sociale ale tulburărilor rusești Tallinn, Belyaev L A Cultura Moscovei medievale secolul al XVI-lea M , Bogdanov A P Prințul Mihail Vasilievici Skopin-Shuisky M , Buturlin D P Istoria timpului necazurilor în Rusia la începutul secolului al XVII-lea SPb , Valishevsky K Primii Romanov M , Valishevsky K Timpul necazurilor M , Varentsov V A , Kovalenko G M Cronica epocii rebele L , Veksler A G , Melnikova A S Istoria Rusiei în arhivele Moscovei M , Widekind Yu Istoria războiului suedez-moscovit din secolul al XVII-lea M , Istoria militară a statului rus Sankt Petersburg, Gordon P Jurnal M , Dnevnik Mariny Mnishek SPb , Zabelin I E Istoria orașului Moscova M , Zabelin I E Minin și Pojarski M , Zamiatin GA Cu privire la chestiunea alegerii lui Carol Filip Yuriev, "Scrieri și acte străine referitoare la Rusia, culese de prințul Obolensky" M , Țarul rus eșuat Karl Philip Kargalov V V Generalii secolului al XVII-lea M , Klyuchevsky V O istoria Rusiei Rostov-pe-Don, Klyuchevsky V O Legende ale străinilor despre statul moscovit M Kovalenko G M Suedia și Rusia în secolul al XVII-lea Umeå, Kordt B A Din arhiva familiei conților De La Gardie Iuriev, Kostomarov N I Monografii și cercetări istorice M , Kostomarov N I Povestea eliberării Moscovei de sub polonezi în M , Kostomarov N I Istoria Rusiei în biografiile principalelor sale figuri M , Kotoshikhin G K Despre Rusia în timpul domniei lui Alexei Mihailovici M , Christensen S O Istoria Rusiei în secolul al XVII-lea M , Lavrentiev A V Țarevici-Țar-Cezar SPb , Librovici S F Rivalul țarului Mihail Fedorovich M , Marchotsky N Istoria războiului moscovit M , "Colecția istorică Novgorod" Sankt Petersburg, ( ), ; ( ), ; ( ), OleariiA Descrierea călătoriei în Moscovia M , "Monumente ale relațiilor diplomatice ale Rusiei antice cu puteri străine" SPb , "Monumente ale scrierii antice rusești legate de vremea necazurilor" L , "Ambasada lui Van Brederode, Bass și Joachim în

Rusia și raportul lor către statele generale" M , Petrey P Istoria Marelui Ducat al Moscovei M , Petrușevski A F Povești despre vremurile vechi în Rus' Iaroslavl, Platonov S F Sub capacul lui Monomakh M , Platonov S F Timpul Necazurilor M , Platonov S F Timpul Necazurilor Praga, Bibliografie Platonov S F Timpul Necazurilor SPb , Presnyakov A E Oamenii din vremea necazurilor M , Rusia în secolele XV-XVII prin ochii străinilor L , "Actele rusești ale arhivei de la Copenhaga, extrase de Yu N Shcherbaciov" SPb , Sabler G G Colecție de monumente rusești preluate din arhiva familiei Conților de Delagardie Iuriev, Selin A A Noi materiale despre homosexualitate în Novgorod la începutul secolului al XVII-lea SPb , Selin A A Construcția de biserici în ținutul Novgorod în anii prezenței suedeze Petrozavodsk, Skrynnikov R G Vasily Shuisky M , Skrynnikov R G În paza granițelor Moscovei M , Skrynnikov R G Rusia la începutul secolului al XVII-lea M , Skrynnikov R G Minin și Pojarski M , Stanislavsky A L Războiul civil în Rusia în secolul al XVII-lea M , "Culegere de scrisori și tratate de stat păstrate în Colegiul de Stat de Afaceri Externe" SPb , - Trecentenarul Casei Romanov - M , "O mie de ani de istorie a Rusiei în legende, legende, cântece" M , Forsten GV Problema baltică în secolele al XVII-lea și al XVIII-lea SPb , Shishov A V Minin și Pojarski M , Yusten P Ambasada în Moscovia - SPb , Yakubov K I Rusia și Suedia în prima jumătate a secolului al XVII-lea M , Ahlund N Gustav Adolf den magazin Stockholm, Ahiund N Kring Gustav Adolf Stockholm, Almquist H Sverige och Ryssland - Upsala, Almquist H Tsarvalet âr Karl Filip och Mikael Romanov Stockholm, Almqvist H Sverige och Ryssland - Upsala, Cederlof O Vapnens historia Stockholm, Țarul rus eșuat Karl Philip Englund P Ofredshar Stockholm, Geijer EG Svenska folkets istoria Malmo, Grill E Jacob de la Cardie Göteborg, Grimberg C Minunata odă a poporului suedez Stockholm, Can A Suedia și Rusia - o relație de de ani Stockholm, Nerman T suedeză şi rusă Stockholm, Petraeus P Rusia de mare dezordine Stockholm, Podhorodecki L Slawne bitwy Polakow Varșovia, "Scrierile și corespondența cancelarului Axel Oxenstierna" Stockholm, - "Poporul suedez de-a lungul veacurilor" Malmo, - "Războiul Suediei - " Stockholm, Sidenvall F Era un suedez care a fost închis Stockholm, Spieralski Z WimmerJ Wypisy zródiowe do historii polskiej sztuki wojennej: Polska sztuka wojenna w latach - Varșovia, Tarkiainen K Pariul nostru Arffiende Russen Uppsala, Trifonova A Poarta romanică de bronz a Catedralei Sofia din Novgorod Stockholm, TunbergS Relațiile lui Sigismund cu Rusia în toamna anului Stockholm, Războiul rusesc al lui Viljanti A Gustav Vasa Stockholm, Wetterberg G Cancelaria Axel Oxenstiema în tld-ul său Stockholm, Wrangel E Forssander JE Palm T Poporul suedez de-a lungul veacurilor: istoria culturală a țării noastre în descrieri și imagini Malmo, Zolkiewski S Expediție la Moscova Londra, Содержание Царская карусель Поход на Москву Slava si rusinea lui Delagardie Trei coroane pe un cap Căderea lui Novgorod Carl Philip vs Mihail Romanov Întârzierea cu prețul regatului Rusia este separată de Marea Baltică Bibliografie Smirnov A C Țarul rus eșuat Karl Philip, sau intriga suedeză din vremea necazurilor / Alexei Smirnov, - M : Lomonosov, - - p - (Istorie Geografie Etnografie) ISBN - - - - Toate necazurile, se părea, au căzut asupra lui Rus în timpul Necazurilor Slăbirea puterii țariste, un eșec de trei ani de recoltă și o mare foamete, sărăcirea oamenilor, devastații pretutindeni și în toate, intrigile boierilor, impostori care se înlocuiesc, polonezi și suedezi, dornici să rezolve vechi de secole dispute în favoarea lor şi pun mâna pe furiş a ceea ce nu a fost niciodată subiect de dispută Până acum, există multe puncte albe în evenimentele din Timpul Necazurilor

Una dintre ele este legată de combinații ingenioase, care, conform ideii autorilor lor, ar fi trebuit să-l aducă pe prințul suedez Carl Philip pe tronul Rusiei Un susținător al acestei idei - cititorul va fi surprins! - la un moment dat a fost prințul Pozharsky, un erou național rus Cartea istoricului și jurnalistului Alexei Smirnov este o combinație rară de narațiune documentară cu un complot aventuros A fost scrisă nu numai pe baza rusă, ci și pe surse suedeze, dintre care unele nu au ajuns niciodată înainte în atenția istoricilor ruși UDC ( ) BBC ( ) În conformitate cu Legea federală din decembrie nr -Φ - Poveste Geografie Etnografie Alexei Smirnov Țarul rus Karl Philip eșuat, sau intriga suedeză a Epocii Necazurilor

Editor V Churkin Aspect de A Kashafutdinova Semnat spre publicare la Format * / Conv cuptor l Tiraj de exemplare Ordinul nr SRL Editura Lomonosov Moscova, strada Maly Levshinsky, Tel ( ) - - , - - info@lomonosov-books ro www lomonosov-books ru Imprimat folosind imprimarea web cu jet de cerneală SA "Prima tipografie exemplară" Filiala "Tipografie Cehov" , regiunea Moscova, Cehov, Sf Imprimante, d Site: www chpd ru, E-mail: sales@chpk ru, ( ) - - Alexei Smirnov Țarul rus eșuat Karl Philip, sau suedezul intrigi Timpul Necazurilor ISBN - - - -